

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

SV

Årsrapport 2006

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

årsrapport 2006

© Europeiska ombudsmannen 2007

Alla rättigheter förbehålls.

Användning av materialet för utbildningssyften och andra icke-kommersiella syften är tillåten förutsatt att källan anges.

Om inget annat anges äger Europeiska ombudsmannen upphovsrätten till alla fotografier.
Omslagets framsida: © iStockphoto.com/urbancow

Rapporten är publicerad i sin helhet på Internet under följande adress: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

TRYCKT PÅ VITT, KLORFRITT PAPPER

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Ledamot Prof. Dr Hans-Gert PÖTTERING
Talman
Europaparlamentet
Rue Wiertz
1047 Bryssel
BELGIEN

Strasbourg den 12 mars 2007

I enlighet med artikel 195.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 3.8 i Europaparlamentets beslut om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning lägger jag härmed fram min rapport för år 2006.

Med vänlig hälsning

P. Nikiforos Diamandouros

INLEDNING	15
1 SAMMANFATTNING	21
2 KLAGOMÅL OCH UNDERSÖKNINGAR	35
2.1 DEN RÄTTSLIGA GRUNDEN FÖR OMBUDSMANNENS ARBETE	35
2.2 EUROPEISKA OMBUDSMANNENS ÄMBETSOMRÅDE	35
2.2.1 Klagomål och ombudsmannens undersökningar på eget initiativ.....	36
2.2.2 Gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan.....	36
2.2.3 Begreppet "administrativa missförhållanden".....	37
2.2.4 Den europeiska kodexen för god förvaltningssed.....	38
2.3 TILLÅTLIGHET OCH GRUND FÖR UNDERSÖKNINGAR	39
2.4 ANALYS AV DE KLAGOMÅL SOM BEHANDLATS UNDER 2006	39
2.5 ÖVERLÄMNANDE OCH RÅDGIVNING	40
2.6 OMBUDSMANNENS FÖRFARANDEN	42
2.6.1 Inledande av en undersökning.....	43
2.6.2 Rättvist förfarande.....	43
2.6.3 Inspektion av handlingar och hörande av vittnen.....	43
2.6.4 Öppet förfarande.....	43
2.7 RESULTAT AV UNDERSÖKNINGAR	44
2.7.1 Inget administrativt missförhållande.....	44
2.7.2 Ärenden som lösts av institutionen och vänskapliga förlikningar.....	44
2.7.3 Kritiska anmärkningar och förslag till rekommendationer.....	44
2.7.4 Särskilda rapporter till Europaparlamentet.....	45
2.8 BESLUT SOM AVSLUTADE ÄRENDEN UNDER 2006	46
2.8.1 Öppenhet, allmänhetens tillgång till handlingar och skydd av personuppgifter.....	46
2.8.2 Kommissionens roll som fördragets väktare.....	48

2.8.3	Anbudsförfaranden, kontrakt och bidrag.....	50
2.8.4	Personalfrågor	51
2.8.5	Övriga frågor.....	52
3	BESLUT EFTER EN UNDERSÖKNING	57
3.1	ÄRENDEN DÄR INGA ADMINISTRATIVA MISSFÖRHÅLLANDEN KONSTATERATS	57
3.1.1	Europaparlamentet	57
	EUROPAPARLAMENTETS UNDERLÅTENHET ATT BEGÄRA FÖRTYDLIGANDE AV ETT LÄMNAT ANBUD	57
3.1.2	Europeiska kommissionen.....	58
	FÖRSENAD SAKLIG PRÖVNING AV ETT KLAGOMÅL ENLIGT ARTIKEL 226	58
	KOMMISSIONENS BEDÖMNING AV DEN SPANSKA LAGSTIFTNINGEN OM TV-SÄNDNING AV TJURFÅKTNINGAR	58
	AVBRYTANDE AV SAMARBETE BASERAT PÅ EN LÅNGVARIG ÖVERENSKOMMELSE.....	59
	VAL AV EXPERTER INOM SJÄTTE RAMPROGRAMMET	60
	INSTÄLLD FINANSIERING AV STANDARDISERINGSARBETE	60
	PÅSTÅTT INTRÅNG I IMMATERIELLA RÄTTIGHETER TILL ETT ÖVERSÄTTNINGSPROGRAM	61
3.1.3	Europeiska gemenskapernas domstol	62
	MEDDELANDE OM UPPHANDLING AV ÖVERSÄTTNINGSTJÄNSTER.....	62
3.1.4	Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal.....	63
	PÅSTÅTT FELAKTIG BEDÖMNING AV UTTAGNINGSPROV	63
	AVSLAG PÅ ANSÖKAN OM DELTAGANDE I UTTAGNINGSPROV.....	64
	SKYLDIGHET ATT ANSÖKA OM DELTAGANDE I BARA ETT AV TRE PARALLELLA UTTAGNINGSPROV	64
	BEDÖMNING AV EN SÖKANDES SVAR PÅ EN PROVFRÅGA	65
	PÅSTÅTT BRISTFÄLLIG ORGANISATION AV ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV	66
3.1.5	Europeiska investeringsbanken	66
	VÄGRAN ATT LÄMNA INFORMATION OM EVENTUELL FINANSIERING AV ETT PROJEKT I ETT KANDIDATLAND	66
3.1.6	Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).....	67
	PÅSTÅDD UNDERLÅTENHET ATT BESVARA EN BEGÄRAN OM INFORMATION.....	67
3.2	ÄRENDEN SOM LÖSTS AV INSTITUTIONEN	68
3.2.1	Europaparlamentet	68
	TILLGÅNG TILL EN ARTIKEL I "EP NEWSHOUND"	68
3.2.2	Europeiska kommissionen.....	68
	VÄGRAN ATT BETALA INNESTÅENDE LÖN OCH RÄNTA.....	68
	SVAR PÅ PLATSANSÖKAN PÅ ANNAT SPRÅK	69
	FÖRSENAD BETALNING AV BIDRAG TILL VÄNORTSAKTIVITETER	69
3.2.3	Europeiska kommissionen och Europeiska miljöbyrån	70
	SNABBA URSÄKTER FÖR FEL	70
3.2.4	Regionkommittén	71
	ERSÄTTNING FÖR RESKOSTNADER I SAMBAND MED EN ANSTÄLLNINGSDISKUSION	71

3.3 VÄNSKAPLIGA FÖRLIKNINGAR SOM ÅSTADKOMMITS AV OMBUDSMANNEN	72
3.3.1 Europeiska kommissionen	72
TOLKNING AV DATASKYDDSDIREKTIVET MOT BAKGRUND AV ETT KLAGOMÅL OM FÖRDRAGSBROTT	72
3.3.2 Europeiska investeringsbanken	73
VÄGRAN ATT GE TILLGÅNG TILL EN REVISIONSBERÄTTELSE - 1	73
3.3.3 Europeiska byrån för luftfartssäkerhet	74
ÅTERKRAV AV BOSÄTTNINGSBIDRAG SOM UTBETALATS UNDER EN PROVANSTÄLLNINGSPERIOD	74
3.4 ÄRENDEN SOM AVSLUTATS MED EN KRITISK ANMÄRKNING FRÅN OMBUDSMANNEN	75
3.4.1 Europaparlamentet	75
TILLGÅNG TILL LISTOR ÖVER SÖKANDE I ETT URVALSFÖRFARANDE	75
3.4.2 Europeiska unionens råd	76
BEHANDLINGEN AV EN BEGÄRAN OM INFORMATION	76
3.4.3 Europeiska kommissionen	76
ORÄTTVIS BEHANDLING AV UTSTATIONERADE NATIONELLA EXPERTER	76
TILLGÅNG TILL HANDLINGAR: AVGIFTER ENLIGT NATIONELL LAG OCH SKÄL ATT VÄGRA PARTIELL TILLGÅNG	77
VÄGRAN ATT BETALA RÄTTSLIGA KOSTNADER	78
VÄGRAN ETT GE TILLGÅNG TILL EN REVISIONSBERÄTTELSE - 2	79
UNDERLÅTENHET ATT BESVARA ETT KLAGOMÅL ENLIGT ARTIKEL 90.2 I TJÄNSTEFÖRESKRIFTERNA	80
DISKRIMINERING I BEHANDLINGEN AV EN ANSÖKAN SAMT UNDERLÅTENHET ATT BEVILJA TILLGÅNG TILL HANDLINGAR	81
AVSAKNAD AV RÄTTSMEDEL VID EUROPASKOLORNA	82
VÄGRAN ATT GE TILLGÅNG TILL EN INLAGA FRÅN KOMMISSIONEN TILL EN WTO-TVISTLÖSNINGSPANEL	83
REGLERNA OM SÄRSKILD LEDIGHET FÖR NATIONELLA EXPERTER	84
UNDERLÅTENHET ATT SE TILL ATT TYSKLAND EFTERLEVDE EN DOM	85
TILLGÅNG TILL HANDLINGAR RÖRANDE FÖRDELNING AV UTSLÄPPSRÄTTER FÖR VÄXTHUSGASER	86
UNDERLÅTENHET ATT FÖRKLARA ETT NEGATIVT OMDÖME OM EN ANSTÄLLD VID EN BYRÅ	87
KONTROLL AV DATUM FÖR AVSÄNDANDE AV PRELIMINÄRA FÖRSLAG AVSEENDE BIDRAG	88
3.4.4 Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal	88
OTILLRÄCKLIG INFORMATION TILL EN SÖKANDE OM HANS FEL PÅ ETT ÖVERSÄTTNINGSPROV	88
PÅSTÅDD DISKRIMINERING OCH ORÄTTVISA PÅ GRUND AV KORTARE TID ATT FÖRBEREDA ETT MUNTligt PROV ÄN ÖVRIGA SÖKANDE	89
INKONSEKVENTA UPPGIFTER I ETT ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV	90
3.4.5 Regionkommittén	91
PARTIELL BETALNING FÖR PÅSTÅTT OFULLSTÄNDIGT ARBETE	91
3.4.6 Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning	92
FÖRHÅLLANDET MELLAN LEDNINGEN OCH DE ANSTÄLLDA INOM ETT GEMENSKAPSORGAN	92
3.5 FÖRSLAG TILL REKOMMENDATIONER SOM GODTAGITS AV INSTITUTIONEN	93
3.5.1 Europeiska kommissionen	93
PÅSTÅTT STATLIGT STÖD I SAMBAND MED PRIVATISERINGEN AV ETT TYSKT BOLAG	93
KOMMISSIONENS UNDERLÅTENHET ATT FATTA BESLUT AVSEENDE ETT KLAGOMÅL OM FÖRDRAGSBROTT	94

3.6	ÄRENDE SOM AVSLUTATS AV ANDRA ORSAKER	94
3.6.1	Europeiska unionens råd	94
	SPONSERING AV RÅDETS ORDFÖRANDESKAP	94
3.6.2	Europeiska kommissionen	95
	OBERÄTTIGAD FÖRSENING I HANDLÄGGNINGEN AV TVÅ ÖVERTRÄDELSEFÖRFARANDE	95
	FELAKTIG KLASSIFICERING AV EN EXTRAANSTÄLLD KONFERENSTOLK	96
	UNDERLÅTENHET ATT SVARA UNDER FEM ÅRS TID	97
3.6.3	Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal	98
	UNDERLÅTENHET ATT BE OM URSÄKT FÖR ETT BEDÖMNINGSFEL	98
3.7	ÄRENDE SOM AVSLUTATS EFTER EN SÄRSKILD RAPPORT	98
3.7.1	Europeiska unionens råd	98
	SPRÅKANVÄNDNINGEN PÅ ORDFÖRANDESKAPENS WEBBPLATSER	98
3.7.2	Europeiska kommissionen	99
	FÖRSENAD BEHANDLING AV ETT POLITISKT KÄNSLIGT OCH KONTROVERSIELT KLAGOMÅL	99
3.8	OMBUDSMANNENS UNDERSÖKNINGAR PÅ EGET INITIATIV	100
	UNDERSÖKNING AV KOMMISSIONENS BEREDVILLIGHET ATT UTNYTTJA MEDLING I TVISTER MED AVTALSPARTER	100
	HANTERINGEN AV ETT KLAGOMÅL OM BYGGANDET AV EN INDUSTRIHAMN I SPANIEN	101
	ÖVRE ÅLDERSGRÄNSER FÖR DET INTERNA PRAKTIKANTPROGRAMMET	102
3.9	FRÅGOR SOM BEHANDLATS AV OMBUDSMANNEN	102
	EN MEDLEMSSTATS UTRYMME FÖR EGNA BEDÖMNINGAR I ETT JORDBRUKSÄRENDE	102
	FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR	103
4	FÖRBINDELSER MED EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN	107
4.1	EUROPAPARLAMENTET	109
4.2	EUROPEISKA KOMMISSIONEN	110
4.3	ANDRA INSTITUTIONER OCH ORGAN	111
5	FÖRBINDELSER MED OMBUDSMÄN OCH LIKNANDE ORGAN	115
5.1	EUROPEISKA OMBUDSMANNANÄTVERKET	115
5.2	ANDRA SEMINARIER OCH KONFERENSER FÖR OMBUDSMÄN	120
5.3	ANDRA EVENEMANG MED DELTAGANDE AV OMBUDSMÄN OCH DERAS MEDARBETARE	121

6	KOMMUNIKATION	125
6.1	ÅRETS HÖJDPUNKTER	125
6.2	INFORMATIONSBESÖK	127
6.3	ANDRA KONFERENSER OCH MÖTEN	132
6.4	MASSMEDIERELATIONER	141
6.5	PUBLIKATIONER	145
6.6	ELEKTRONISK KOMMUNIKATION	147
7	BILAGOR	149
A	STATISTIK	151
B	OMBUDSMANNENS BUDGET	158
C	PERSONAL	160
D	REGISTER ÖVER BESLUT	169
	HUR MAN KONTAKTAR EUROPEISKA OMBUDSMANNEN	173

INLEDNING

I början av varje år sätter jag mig ner för att lägga sista handen vid texten i Europeiska ombudsmannens viktigaste publikation – årsrapporten. Den nödvändiga och oavbrutna koncentration som krävs för att slutföra arbetet med ett sådant manus är av oskattbart värde. Jag får inte bara möjlighet att gå igenom de framsteg som gjorts under de föregående tolv månaderna, utan även att identifiera områden där det finns utrymme för förbättringar. Min avsikt är att på följande sidor förmedla resultaten av dessa reflektioner till er.

Ombudsmannens primära roll – Att hjälpa klagande

Antalet klagomål som mottogs av Europeiska ombudsmannen under 2006 låg kvar nära de rekordhöga nivåer som nåddes under 2005 och 2004, vilket visar att antalet klagomål till ombudsmannen nu har stabiliserats vid en tidigare oöverträffad nivå på 320 klagomål per månad. I det absoluta flertalet av de ärenden som togs emot under 2006 kunde jag hjälpa den klagande genom att inleda en undersökning, överföra ärendet till behörig instans eller ge råd om vart den klagande skulle vända sig för att snabbt och effektivt få problemet löst. Årsrapportens sammanfattning innehåller en översikt av de ärenden som behandlats under 2006, medan kapitel 2 och 3 i själva rapporten innehåller en mer detaljerad analys och presentation av ärendena.

Många positiva resultat – Exempel på bästa praxis

De sammanfattningar av ärenden som denna rapport innehåller ger många exempel på hur EU:s institutioner och organ reagerar positivt på problem som jag uppmärksammar dem på. I den här rapporten har jag för första gången identifierat sex särskilt viktiga ärenden som utgör exempel på bästa praxis som jag vill framhäva. Bland dessa finns bland annat ett ärende där Europeiska kommissionen gick med på att ompröva sin tolkning av dataskyddsdirektivet för att ta hänsyn till en medborgares intressen, ett konstruktivt svar från Europeiska investeringsbanken i ett ärende som gällde tillgång till handlingar, och Europaparlamentets beslut att avskaffa åldersgränser i sitt praktikprogram. Min avsikt med att framhäva dessa ärenden är att presentera förebilder för god förvaltning som alla EU-institutioner och EU-organ kan hämta inspiration från och jämföra sin egen praxis med. Ytterligare information om dessa ärenden finns i den sammanfattning som följer nedan. Dessa sex särskilt viktiga ärenden förtecknas även i bilaga D till den fullständiga årsrapporten.

Några försummade tillfällen

Jag har sedan jag tillträdde tjänsten som Europeisk ombudsman den 1 april 2003 varit mån om att främja en servicekultur inom EU:s förvaltning. Det är det minsta medborgarna förtjänar. EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna innefattar rätten till god förvaltning och vi är förpliktade att uppfylla detta löfte till EU:s medborgare.

Som jag så ofta har sagt är den offentliga förvaltningens sätt att reagera på klagomål ett viktigt mått på hur medborgarorienterad den är. Även om framsteg har gjorts på många områden förde år 2006 beklagligt nog med sig en ökad andel ärenden som jag avslutade med en kritisk anmärkning och en lika viktig minskning av antalet ärenden där en vänskaplig förlikning uppnåddes. Att institutionernas godtagande och genomförande av ombudsmannens förslag till rekommendationer är på nedåtgående är likaledes beklagligt.

Den här utvecklingen borde vara en anledning till oro för alla som vill att relationerna mellan Europeiska unionen och dess medborgare ska bli bättre. Klagomål utgör en möjlighet att ställa

saker och ting till rätta och visa att institutionen eller organet i fråga menar allvar med respekten för medborgarens grundläggande rätt till god förvaltning. Jag är inte säker på att det är så lätt för medborgaren att få de uttalanden som ofta görs av institutionerna om att de vill komma "närmare medborgaren" att stämma överens med det faktum att precis samma institutioner ofta försummar att ta vara på de möjligheter att förbättra relationerna som erbjuds av ombudsmannen.

En del av problemet verkar vara att tanken att principerna för god förvaltning kräver mer av institutionerna och de enskilda tjänstemännen än att bara undvika olagligt beteende ännu inte har förståtts fullt ut och fått tillräckligt genomslag bland vissa personer inom förvaltningen. Jag kommer under 2007 att fortsätta att särskilt betona denna centrala poäng. Jag har dessutom för avsikt att, i syfte att se till att mina undersökningar får konkreta och bestående konsekvenser, under 2007 genomföra och publicera studier av hur alla ytterligare anmärkningar och kritiska anmärkningar som gjorts under 2006 har följts upp. Detta borde bidra till att ytterligare uppmuntra institutionerna i fråga att förbättra sin praxis till gagn för medborgarna.

Att arbeta med institutionerna för att främja en servicekultur

Ungefär 70 % av ombudsmannens undersökningar gäller Europeiska kommissionen. Det är därför synnerligen viktigt att kommissionen ikläder sig en ledande roll när det gäller att främja en servicekultur. Jag har i avsikt att uppnå detta mål inlett en rad bilaterala möten med var och en av de utnämnda kommissionsledamöterna, för att understryka de centrala principer för god förvaltning som man måste hålla fast vid på varje nivå i kommissionen och för att fokusera på områden där mina undersökningar av klagomål har givit mig anledning till oro. Öppenheten och engagemanget hos de elva kommissionsledamöter som jag hittills har sammanträffat med visar tydligt att de inser värdet i att ge konstruktiv respons på klagomål. Mina möten med EU:s övriga institutioner och organ var också uppmuntrande, och kapitel 4 i denna årsrapport innehåller närmare uppgifter om dessa.

Att främja subsidiaritet vid rättelser

Med hänsyn till den stora andel klagomål jag årligen tar emot som ligger utanför mitt ämbetsområde fortsatte jag under hela 2006 mina ansträngningar för att främja subsidiaritet vid rättelser. Många av de människor som inkommer med klagomål till mig verkar inte känna till de utomrättsliga medel för upprättelse som är tillgängliga för dem i medlemsstaterna, eller att nationella och regionala ombudsmän kan ha behörighet att behandla deras klagomål, även ärenden där EU:s lagstiftning är berörd. Europeiska ombudsmannanätverket är en central resurs när det gäller att hjälpa nationella och regionala ombudsmän att hantera ärenden som berör EU:s lagstiftning så effektivt som möjligt. Under 2006 låg över 75 % av de klagomål jag tog emot utanför mitt ämbetsområde, främst därför att de gällde nationella eller regionala förvaltningar i medlemsstaterna. I de allra flesta av dessa ärenden hade en annan medlem av Europeiska ombudsmannanätverket behörighet att hantera den fråga som klagomålet gällde. I alla sådana fall, och med förhandstillstånd från klaganden, överförde jag klagomålet direkt till rätt ombudsman eller gav råd om vart den klagande skulle vända sig. Sådana överföringar och råd är utan tvivel till stor hjälp för medborgarna, men det vore helt klart att föredra om medborgaren kunde kontakta rätt ombudsman redan från början.

En bättre riktad kommunikationsstrategi

Vi arbetar följaktligen hårt för att genom Europeiska ombudsmannanätverket leda medborgarna till rätt ombudsman genom att tillhandahålla tydlig och förståelig information om den mångfald av medel för upprättelse som de har tillgång till på europeisk, nationell och regional nivå. Den här informationen tillhandahålls medborgarna genom länkar till nationella och regionala ombudsmän på min webbplats, vilka användes över 44 000 gånger förra året, genom information om nätverket i mina publikationer och genom gemensamma presentationer med den berörda nationella eller regionala ombudsmannen under mina informationsbesök i medlemsstaterna.

Förutom de aktiviteter som bedrivs genom nätverket har vi även intensifierat våra kommunikationsinsatser mer allmänt. Vi har under året utvecklat tre nyckelstrategier för att nå ut

till allmänheten – en övergripande mediastrategi, en plan för att radikalt se över ombudsmannens webbplats och en noga underbyggd policy för att bli mer målinriktade och nå ut till potentiella klagande. Den här sistnämnda strategin är livsviktig om den nuvarande andelen klagomål som ligger utanför mitt ämbetsområde ska kunna minskas. Avsikten bakom alla tre insatser är att se till att alla som kan ha ett tillåtligt klagomål som ska läggas fram inför Europeiska ombudsmannen känner till hur man gör det, och att de som har ett klagomål som ligger utanför mitt ämbetsområde vet vem de ska vända sig till för att få hjälp. Den här kommunikationsverksamheten bör även bidra till att öka allmänhetens medvetenhet om Europeiska ombudsmannens roll när det gäller att ställa EU:s förvaltning till svars.

Personalretreat

Några av de ämnen som diskuterades i detalj under Europeiska ombudsmannens allra första personalretreat som ägde rum i oktober 2006 var innebörden av god förvaltning från både en begreppslig och en procedurmässig synpunkt, hur en servicekultur inom ombudsmannens sekretariat kan förstärkas och främjas, samt hur man kan nå ut till medborgarna i allmänhet och rikta sig till särskilda, mer specialiserade, målgrupper. En retreat är en övning i självreflektion som inbegriper alla medarbetare på en institution. Syftet är att utveckla och förstärka förståelsen för institutionens värderingar och uppdrag samt att främja deras faktiska förverkligande. Alla medarbetare uppmuntrades att ta aktiv del i överläggningarna och att ge uttryck för sina åsikter om de olika ämnen som diskuterades. Efter retreaten rådde ett brett samförstånd om att den helt klart visat sig vara en mycket produktiv och givande erfarenhet som förtjänade att upprepas.

Alla aktiviteter som jag har berört i denna inledning beskrivs i detalj i årsrapporten, medan en mer kortfattad redogörelse för ombudsmannens arbete tillhandahålls i årsrapportens sammanfattning och statistik, som även publiceras som en separat publikation. Jag hoppas att båda publikationerna ska ge er en fullständig redogörelse för Europeiska ombudsmannens arbete under 2006 och uppmuntra er att ta reda på mer om den institution som jag har äran att leda. Jag ser för egen del fram emot ännu ett utmanande år under 2007, med det dubbla syftet att arbeta med institutionerna för att främja god förvaltning och sätta nytt fokus på mina kommunikationsinsatser, så att alla som kan behöva använda sig av Europeiska ombudsmannens tjänster får korrekt och tillräcklig information om hur de ska gå tillväga.

Strasbourg den 22 februari 2007

P. Nikiforos Diamandouros

1 SAMMANFATTNING

Europeiska ombudsmannens tolfte årsrapport till Europaparlamentet innehåller en redogörelse för ombudsmannens verksamhet under 2006. Detta är den fjärde årsrapporten som läggs fram av P. Nikiforos Diamandouros, som tillträdde som europeisk ombudsman den 1 april 2003.

RAPPORTENS UPPLÄGGNING

Rapporten består av sex kapitel och fyra bilagor. Den börjar med en personlig inledning av ombudsmannen, där han går igenom årets viktigaste verksamheter och resultat samt kortfattat beskriver olika idéer för det kommande året. Kapitel 1 utgörs av denna sammanfattning.

I kapitel 2 beskrivs ombudsmannens förfaranden för att behandla klagomål och genomföra undersökningar. Det innehåller en översikt över de klagomål som behandlats under året, inklusive en tematisk analys av resultaten av de ärenden som avslutats efter en undersökning. Analysen omfattar de viktigaste resultaten när det gäller rättsliga frågor och faktiska omständigheter i ombudsmannens beslut under 2006.

Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av ett urval av ombudsmannens beslut under 2006, vilka täcker bredden av ämnen och institutioner som berörs av klagomål och av ombudsmannens undersökningar på eget initiativ. Sammanfattningarna är disponerade först efter typ av resultat och sedan efter institution eller organ som berörs. Sammanfattningar av beslut efter undersökningar på eget initiativ och exempel på förfrågningar som lämnats in av nationella och regionala ombudsmän redovisas i slutet av kapitlet.

Kapitel 4 ägnas åt förbindelserna med andra EU-institutioner och EU-organ. Kapitlet inleds med en redogörelse för varför det är värdefullt att ombudsmannen har konstruktiva arbetsrelationer med institutionerna och organen. Därefter följer en uppräkningslista av möten och evenemang under 2006 med anknytning till detta.

I kapitel 5 redovisas Europeiska ombudsmannens förbindelser med nationella, regionala och lokala ombudsmän i Europa och på andra håll i världen. Verksamheten inom Europeiska ombudsmannanätverket beskrivs utförligt, och även ombudsmannens deltagande i seminarier, konferenser och möten redovisas.

I kapitel 6 ges en översikt över ombudsmannens kommunikationsverksamhet. Kapitlet är indelat i sex avsnitt som tar upp årets höjdpunkter, ombudsmannens informationsbesök, konferenser och möten där ombudsmannen och hans anställda deltagit, kontakter med massmedierna, publikationer och Internetkommunikation.

I bilaga A redovisas statistik över Europeiska ombudsmannens arbete under 2006. Bilagorna B och C innehåller uppgifter om ombudsmannens budget respektive personal. Bilaga D är en förteckning över de beslut som beskrivs i kapitel 3, ordnade efter ärendenummer, ämne och typ av påstått administrativt missförhållande. Där förtecknas även de särskilt viktiga ärendena och alla ärenden som avslutades med en kritisk anmärkning under 2006.

RESUMÉ

Europeiska ombudsmannens ämbetsområde

Ämbetet som europeisk ombudsman inrättades genom Maastrichtfördraget som en del av EU-medborgarskapet. Europeiska ombudsmannen undersöker klagomål om administrativa missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens verksamhet, med undantag för domstolen och förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner. Med Europaparlamentets godkännande har ombudsmannen definierat "administrativt missförhållande" på ett sätt som inkluderar respekt för de mänskliga rättigheterna, rättsstatens principer och god förvaltnings sed.

Förutom att reagera på klagomål från enskilda personer, företag och organisationer arbetar ombudsmannen proaktivt genom att inleda undersökningar på eget initiativ, anordna möten med ledamöter och tjänstemän vid EU:s institutioner och organ, och aktivt informera medborgarna om deras rättigheter och om hur de kan utöva dessa.

Klagomål och undersökningar under 2006

Under 2006 mottog ombudsmannen 3 830 klagomål. Detta utgör en liten ökning (2 %) jämfört med 2005¹, men bekräftar även att den dittills överträffat höga nivå av klagomål som uppnåddes 2004 har stabiliserats. Sammanlagt 57 % av alla klagomål som mottogs under 2006 skickades på elektronisk väg, antingen per e-post eller via det klagomålsformulär som finns på ombudsmannens webbplats. Klagomålen skickades direkt av enskilda medborgare i 3 619 fall, medan 211 kom från organisationer eller företag.

I nästan 70 % av fallen kunde ombudsmannen hjälpa de klagande genom att inleda en undersökning i ärendet, överföra ärendet till behörig instans eller ge råd om vart den klagande skulle vända sig för att snabbt och effektivt få problemet löst.

Sammanlagt inleddes under året 258 nya undersökningar på grundval av klagomål. Ombudsmannen inledde dessutom 9 undersökningar på eget initiativ. Under 2006 hanterade Europeiska ombudsmannen sammanlagt 582 undersökningar, varav 315 överfördes från 2005.

Liksom tidigare år avsåg de flesta undersökningarna, dvs. 387 eller 66 % av samtliga undersökningar, Europeiska kommissionen. Med tanke på att kommissionen är den främsta av de gemenskapsinstitutioner som fattar beslut med direkta konsekvenser för medborgarna, är det normalt att kommissionen också är huvudföremålet för medborgarnas klagomål. Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) var föremål för 74 undersökningar (13 % av samtliga undersökningar), Europaparlamentet för 49 (8 %) och Europeiska unionens råd för 11 (2 %).

De vanligaste typerna av påstått administrativt missförhållande var bristande öppenhet, inbegripet vägran att ge information (25 % av ärendena), orättvisa eller maktmissbruk (19 %), felaktigt förfarande (12 %), försening som kunnat undvikas (9 %), diskriminering (9 %), försumlighet (8 %), felaktig rättstillämpning (5 %) och underlåtenhet att säkerställa fullgörande av skyldigheter, dvs. underlåtenhet från Europeiska kommissionens sida att fullgöra sin uppgift som "fördragets väktare" gentemot medlemsstaterna (4 %).

Sammanlagt 3 540 enskilda förfrågningar om information mottogs per e-post, att jämföra med omkring 3 200 under både 2005 och 2004. Alla erhöll individuella svar från rätt medarbetare vid ombudsmannens sekretariat.

¹ Det bör noteras att under 2006 mottogs 281 klagomål i samma ämne, jämfört med 2005 då 335 klagomål gällde samma ämne.

Resultaten av ombudsmannens undersökningar

Under 2006 avslutade ombudsmannen 250 undersökningar. Av dessa var 247 knutna till klagomål och 3 undersökningar på ombudsmannens eget initiativ. Nedan följer en översikt över resultaten av dessa undersökningar.

Inget administrativt missförhållande

I 95 ärenden fann ombudsmannen vid sin undersökning att det inte förelåg något administrativt missförhållande. Ett sådant resultat är inte alltid negativt för den klagande, som från institutionen eller organet i fråga åtminstone får en utförlig förklaring till agerandet samt ombudsmannens synpunkter på ärendet. Till exemplen på ärenden där inget administrativt missförhållande konstaterades under 2006 hör de följande:

- Ombudsmannen mottog ett klagomål rörande Europeiska investeringsbankens (EIB) hantering av förfrågningar om information om EIB:s eventuella finansiering av ett projekt i Tjeckien. EIB hade i sin första reaktion på förfrågningarna om information gjort den allmänt formulerade anmärkningen att dess vägran att ge tillgång till information överensstämde med den policy och de regler som gällde vid den aktuella tidpunkten. Under ombudsmannens undersökning inkom EIB med en mer specifik förklaring, i vilken man hänvisade till allmänintresset vad beträffar internationella förbindelser. Ombudsmannen drog slutsatsen att EIB inte hade överträtt sina regler om tillgång till information. Därför avslutade ombudsmannen ärendet och konstaterade att inget administrativt missförhållande förelåg. Han uppmanade dock EIB att för framtida ändamål komplettera en eventuell vägran att ge information med en lämplig förklaring till skälen för att göra så, riktad till den person som begär informationen innan problemet når det stadium då det blir ett klagomål inför ombudsmannen. (3501/2004/PB)
- En deltagare i ett allmänt uttagningsprov som organiserades av Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) hävdade i ett klagomål till ombudsmannen att uttagningsprovet inte var tillräckligt öppet och välorganiserat, samt att tidsfristerna för registrering för uttagningsproven inte hade iakttagits. Ombudsmannen kom efter sin undersökning fram till att EPSO, regelbundet och i enlighet med uppmaningen till intresseanmälan, hade försett kandidaterna med information om de olika stegen i urvalsförfarandet. Han drog slutsatsen att den information som lämnats av EPSO hade varit tydlig och tillräcklig, varför inget administrativt missförhållande förelåg. (472/2006/DK)
- En svensk översättningsbyrå lämnade in ett klagomål till ombudsmannen om en uppmaning att lämna anbud som utfärdats av domstolen. Uppmaningen innehöll ett krav som inte nämndes i det ursprungliga meddelandet om upphandling och som byrån inte kunde uppfylla. Ombudsmannen fann att det enligt de relevanta reglerna var tillräckligt om vissa krav endast specificerades i uppmaningen att lämna anbud och inte i meddelandet om upphandling också. Han drog slutsatsen att domstolen inte, som klaganden påstod, hade ändrat villkoren under förfarandet och fann därför att inget administrativt missförhållande förelåg. (2523/2005/TN)

Även om ombudsmannen inte finner några administrativa missförhållanden kan han påpeka en möjlighet för institutionen eller organet att förbättra kvaliteten på sin förvaltning i framtiden. I sådana fall framför ombudsmannen en "ytterligare anmärkning", något som skedde i bl.a. följande ärenden:

- Ombudsmannen konstaterade inte något administrativt missförhållande med avseende på Europaparlamentets beslut att avslå klagandens anbud efter en anbudsinfordran. Han uppmärksammade dock parlamentet på ett uttalande som det hade gjort angående sin befogenhet att göra en skönsässig bedömning vid förfaranden för anbudsinfordran. Ombudsmannen påpekade att uttalandet inte verkade överensstämma med anbudsinfordran i detta fall, eller med principerna för god förvaltning när det gäller utövandet av skönsässiga befogenheter. (1315/2005/BB)
- Ombudsmannen föreslog för Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) att tillsättningsmyndigheten bör sända ett preliminärt svar när den förväntar sig att dess svar på ett överklagande, som gjorts enligt artikel 90.2 i

tjänsteföreskrifterna, kommer att meddelas efter den dag då den föreskrivna fristen på fyra månader har löpt ut. Detta följde på en undersökning av ett klagomål från en kandidat som hade underkänts i ett allmänt uttagningsprov. EPSO beklagade förseningen i detta enskilda fall. Ombudsmannen tog vara på det tillfälle som detta klagomål erbjöd för att klargöra att han är behörig att pröva lagligheten av en uttagningskommittés beslut. EPSO hade bestridit ombudsmannens befogenhet att göra det i detta ärende. (1217/2004/OV)

Ärenden som lösts av institutionen samt vänskapliga förlikningar

Om möjligt försöker ombudsmannen alltid uppnå ett positivt resultat som tillfredsställer både den klagande och den institution som klagomålet riktas mot. Att gemenskapens institutioner och organ är samarbetsvilliga har en avgörande betydelse för möjligheten att uppnå sådana resultat, som bidrar till att stärka relationerna mellan institutionerna och medborgarna och som innebär att man kan slippa en dyr och tidsödande tvistlösning.

Under 2006 löstes 64 ärenden av institutionen eller organet i fråga efter ett klagomål till ombudsmannen. Hit hörde bland annat följande ärenden:

- Kommissionen löste ett ärende som rörde försenad betalning avseende ett utbytesprogram för elever mellan Berlin i Tyskland och Halton i Storbritannien, efter det att en lokal myndighet i Berlin ingivit ett klagomål till ombudsmannen. Kommissionen meddelade även att den hade vidtagit åtgärder för att förbättra sin förvaltning på området för vänortssamarbete. Ombudsmannen välkomnade detta svar men tillade att det skulle vara lämpligt att även betala ränta i sådana fall. (3172/2005/WP)
- Kommissionen gick med på att betala ett inestående lönebelopp till en tjänsteman efter att ombudsmannen undersökte ärendet. Tjänstemannen hade blivit sjuk kort efter det att hon tillträtt sin tjänst och beviljades slutligen en invaliditetsersättning. Kommissionen vägrade att betala henne för en längre period, med motiveringen att hon inte hade visat att hennes frånvaro hade medicinska orsaker. Till följd av ombudsmannens undersökning gick kommissionen med på att betala den inestående lönen, jämte den ränta som yrkats av klaganden. (106/2005/TN)
- Regionkommittén ersatte en kandidats resekostnader för en anställningsintervju och gick med på att betala ränta efter ombudsmannens granskning av ärendet. Som svar på klagandens yrkande att kommitténs ersättningsförfarande bör förbättras anförde kommittén att förseningen berodde på särskilda omständigheter och att dess förfaranden inte behövde revideras. I en ytterligare anmärkning föreslog ombudsmannen att kommitténs administrativa standarder skulle förbättras ytterligare om den systematiskt följde upp betalningsärenden som det förhandenvarande. Detta skulle kunna göras genom att kontakta sökande om vissa nödvändiga handlingar saknades och i händelse av förseningar hålla de sökande underrättade om förseningarna och skälen till dessa. (800/2006/WP)

Om en undersökning leder till att ett administrativt missförhållande konstateras försöker ombudsmannen alltid att om möjligt få till stånd en vänskaplig förlikning. I vissa fall kan en vänskaplig förlikning uppnås om institutionen eller organet i fråga erbjuder den klagande ersättning. Alla sådana erbjudanden görs frivilligt, dvs. utan att institutionen medger någon juridiskt bindande ansvarsskyldighet som skulle kunna vara prejudicerande.

Under 2006 föreslogs vänskaplig förlikning i 28 fall. Tre ärenden, inklusive två fall där förslaget framfördes 2005, avslutades under året sedan en vänskaplig förlikning uppnåts. I slutet av 2006 var 27 förslag till vänskaplig förlikning fortfarande under behandling. Bland de vänskapliga förlikningar som uppnåddes under 2006 märks följande:

- Europeiska investeringsbanken (EIB) gav partiell tillgång till en revisionsberättelse efter ett klagomål till ombudsmannen. EIB gick dessutom med på att ge bolaget i fråga privat tillgång till avsnitt i revisionsberättelsen som särskilt berörde den koncern som bolaget ingick i. Revisionsberättelsen gällde ett EU-finansierat projekt i Afrika som koncernen hade deltagit i. EIB hade först vägrat att ge tillgång till revisionsberättelsen. Ombudsmannen välkomnade

EIB:s konstruktiva förhållningssätt som en förebild för framtida ärenden rörande tillgång till handlingar. (1776/2005/GG)

- Efter ett klagomål från en tysk medborgare gick kommissionen med på att ompröva sin tolkning av EU:s dataskyddsdirektiv². Enligt klaganden hade delstaten Hamburgs offentliga myndigheter olagligen överlämnat personuppgifter till företag, med kännedom om att företaget i fråga skulle använda uppgifterna för direkt marknadsföring. Kommissionen uppgav först att dataskyddsdirektivet inte omfattade något skydd mot sådana omständigheter. Efter ombudsmannens ingripande gick den med på att ompröva sin bedömning. (2467/2004/PB)
- Efter ombudsmannens ingripande i ärendet gick Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA) med på att häva det planerade återkravet av bidrag som betalats ut till klaganden. Ombudsmannen fann att EASA hade gett klaganden ofullständig information som kunde vilseleda honom och föreslog som en vänskaplig förlikning att EASA skulle överväga att stryka återkravet av åtminstone en del av bidraget. EASA vidhöll sin åsikt att inget administrativt missförhållande hade förelegat, men "med hänsyn till detta ärendes unika karaktär och med största högaktning för ombudsmannens yttrande" hävde byrån återkravet till fullo. (1729/2005/(PB)JF)

Kritiska anmärkningar, förslag till rekommendationer och särskilda rapporter

Om en vänskaplig förlikning inte går att uppnå eller försöken att uppnå en sådan misslyckas avslutar ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning till institutionen eller organet i fråga, eller lämnar ett förslag till rekommendation.

Kritiska anmärkningar avges normalt i fall (i) där ett administrativt missförhållande inte längre kan undanröjas av institutionen, (ii) där ett administrativt missförhållande inte tycks ha några allmänna återverkningar och (iii) där inga fortsatta åtgärder från ombudsmannens sida förefaller nödvändiga. En kritisk anmärkning bekräftar för den klagande att hans eller hennes klagomål är berättigat och informerar institutionen eller organet i fråga om vilka fel som har begåtts, så att administrativa missförhållanden kan undvikas i framtiden. Under 2006 avslutade ombudsmannen 41 undersökningar med att avge kritiska anmärkningar. Några exempel:

- Ombudsmannen kritiserade kommissionen för att inte ha vidtagit ytterligare åtgärder för att få Tyskland att efterleva en dom från EG-domstolen rörande den tyska förpackningsförordningen. Detta skedde efter att flera europeiska dryckesföretag hade klagat på att kommissionen inte var tillräckligt aktiv i frågan. Domstolen hade i en dom funnit att den tyska förpackningsförordningen avseende vissa drycker utgjorde ett hinder för handel inom gemenskapen. Med hänsyn till att ett av de överträdelseförfaranden som rörde den tyska förordningen fortfarande pågick, ansåg ombudsmannen att hans ståndpunkter, som kom till uttryck i den kritiska anmärkningen, lämpligen kunde beaktas av kommissionen inom ramen för det förfarandet. (1037/2005/GG)
- Ombudsmannen kritiserade EPSO för att ha underlåtit att tillhandahålla information som begärts av en kandidat i ett allmänt uttagningsprov för att hjälpa honom att förstå sitt resultat i ett översättningsprov som han underkänts på. EPSO varken hävdade att tillhandahållandet av informationen skulle innebära en orimlig administrativ börda eller angav något annat giltigt skäl till sin underlåtenhet att förse klaganden med denna information. (674/2004/PB)
- Ombudsmannen kritiserade kommissionen för att ha vägrat den icke-statliga miljöorganisationen *Friends of the Earth* tillgång till handlingar. Handlingarna gällde de vetenskapliga frågorna rörande säkerheten hos genetiskt modifierade (GM) livsmedel och hade av kommissionen överlämnats till Världshandelsorganisationen (WTO). Ombudsmannen erinrade om att undantagen från allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar måste tolkas och tillämpas strikt. Han fann därför att kommissionen i detta ärende hade tillämpat en alltför vid tolkning av bestämmelserna i fråga. (582/2005/PB)

²

Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46 av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Det är viktigt att institutionerna och organen följer upp kritiska anmärkningar från ombudsmannen och vidtar åtgärder för att lösa kvarstående problem och undvika administrativa missförhållanden i framtiden. Ombudsmannen kommer under 2007 att genomföra och publicera en undersökning av den uppföljning som av de berörda institutionerna vidtagits när det gäller alla kritiska anmärkningar som gjorts under 2006. En liknande undersökning av den uppföljning som gjordes av de 38 ärenden där en ytterligare anmärkning avgavs under 2006 kommer också att genomföras.

I ärenden där det förefaller nödvändigt att ombudsmannen vidtar ytterligare åtgärder, dvs. där det är möjligt för den berörda institutionen att undanröja det administrativa missförhållandet, eller i ärenden där det administrativa missförhållandet är särskilt allvarligt eller kan få allmänna återverkningar, lämnar ombudsmannen normalt ett förslag till rekommendation till institutionen eller organet i fråga, som måste svara ombudsmannen med ett detaljerat yttrande inom tre månader.

Under 2006 lämnades tretton förslag till rekommendationer. Dessutom resulterade tio förslag till rekommendationer från 2005 i beslut under 2006. Fyra ärenden avslutades under året genom att ett förslag till rekommendation accepterades av institutionen. Två ärenden ledde till att en särskild rapport lämnades till Europaparlamentet. Nio ärenden avslutades av andra skäl. I slutet av 2006 var nio förslag till rekommendationer fortfarande under behandling, däribland ett som lämnades 2004. Till de förslag till rekommendationer som avgavs under 2006 hör de följande:

- Ombudsmannen uppmanade kommissionen att snarast möjligt behandla ett klagomål om EU:s arbetstidsdirektiv. Enligt ett klagomål från en tysk läkare överträdde Tyskland direktivet vad beträffade läkares arbete på sjukhus och den tid som de har jour. Kommissionens argument var att förändringar i direktivet var på väg. Ombudsmannen ansåg dock att kommissionen inte hade rätt att skjuta på behandlingen av klagomålet med anledning av att direktivet kan komma att ändras någon gång i framtiden. (3453/2005/GG)
- Ombudsmannen uppmanade kommissionen att korrigera felaktig och vilseledande information i broschyrer, affischer och en videopresentation om flygpassagerares rättigheter. Detta föranleddes av klagomål från två flygbolagsorganisationer. De kritiserade den information som kommissionen tillhandahöll om resenärers rätt till kompensation och assistans vid nekad ombordstigning, inställda eller kraftigt försenade flygningar. Ombudsmannen fann inte att de klagandes påståenden var berättigade, men han identifierade vissa felaktiga och vilseledande uttalanden i informationsmaterialet och bad kommissionen att korrigera dem. (1475/2005/(IP)GG och 1476/2005/(BB)GG)

Kommissionens detaljerade yttrande om ombudsmannens förslag till rekommendation i ärende 3453/2005/GG skulle avges i december 2006, och i ärendena 1475/2005/(IP)GG och 1476/2005/(BB)GG i mars 2007. Eftersom dessa undersökningar fortfarande var under behandling i slutet av 2006 tas de inte upp i kapitel 3 i årsrapporten.

Följande förslag till rekommendationer hörde till dem som accepterades under 2006:

- Kommissionen accepterade ombudsmannens konstaterande av att god förvaltningspraxis skulle ha krävt att den försökte klargöra uttalanden som gjorts vid ett utskottssammanträde i ett tyskt delstatsparlament och bekräftade att den skulle bemöda sig om att göra det. Detta skedde med anledning av ett förslag till rekommendation i vilket ombudsmannen uppmanade kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att ta reda på om det förekom inslag av statligt stöd i försäljningen av ett statligt ägt bolag i Tyskland. Enligt klaganden skulle detta kräva ett klargörande av uttalanden som gjorts vid det tyska delstatsparlamentets utskottssammanträde och som tydde på att statligt stöd hade förekommit. (642/2004/GG)
- Kommissionen accepterade ett förslag till rekommendation i vilket ombudsmannen uppmanade kommissionen att anta ett beslut om klagandens överträdelseklagomål så snabbt som möjligt och meddela klaganden sitt beslut. En dansk bilhandlare hade vänt sig till ombudsmannen med påståendet att kommissionen hade underlåtit att uppfylla sitt åtagande att avsluta hans överträdelseklagomål rörande Danmarks beskattning av importerade bilar. (956/2004/PB)

Om en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan inte bemöter ett förslag till rekommendation på ett tillfredsställande sätt, kan ombudsmannen lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet. Detta är det tyngsta vapnet i ombudsmannens arsenal, och det är den sista konkreta åtgärd han vidtar i behandlingen av ett ärende, eftersom antagandet av en resolution och utövandet av parlamentets befogenheter är frågor som avgörs genom parlamentets politiska bedömning. Två särskilda rapporter lades fram under 2006:

- Ombudsmannen uppmanade rådet att ompröva valet av språk som används på EU:s ordförandeskaps webbplatser. Detta föranleddes av ett klagomål från en tysk organisation som hävdade att dessa webbplatser bör vara tillgängliga inte bara på engelska och franska, utan även på tyska. Rådet hävdade att det är den medlemsstat som innehar ordförandeskapet som ensam ansvarar för sin webbplats. Ombudsmannen delade inte denna uppfattning och lade, efter rådets förkastande av hans förslag till rekommendation, fram ärendet inför Europaparlamentet. (1487/2005/GG)
- I en särskild rapport till parlamentet hävdade ombudsmannen att kommissionens påstående att den inte kunde uppnå ett politiskt samförstånd om hur man skulle gå till väga inte befriade kommissionen från sin plikt att ge ett överträdelseklagomål korrekt behandling. En tysk leverantör av vadslagningstjänster inom sport hade lämnat in ett klagomål till kommissionen efter att de tyska myndigheterna hade förelagt honom att sluta erbjuda sina tjänster, varigenom han tvingades att lägga ned sin näringsverksamhet. Den klagande ansåg att detta utgjorde en kränkning av friheten att tillhandahålla tjänster. Efter att ha lagt fram en särskild rapport informerade kommissionen parlamentet och ombudsmannen om att den hade fattat ett beslut om överträdelseklagomålet. (289/2005/GG)

Undersökningar på eget initiativ

Det finns i huvudsak två slag av omständigheter där ombudsmannen utnyttjar sin rätt att inleda undersökningar på eget initiativ. För det första kan han göra detta för att undersöka ett tänkbart fall av administrativt missförhållande när ett klagomål har ingivits av en person som inte är behörig (dvs. om den klagande inte är medborgare eller bosatt i EU eller juridisk person med säte i en medlemsstat). Fem undersökningar på eget initiativ inleddes i sådana ärenden under 2006. Dessutom kan ombudsmannen utnyttja sin initiativrätt för att ta itu med förhållanden som förefaller vara genomgående problem i institutionerna. Detta gjorde han vid fyra tillfällen under 2006, bl.a. i följande två fall:

- Ombudsmannen bad kommissionen undersöka möjligheten till ökad användning av medling för att hantera tvister som uppstår inom ramen för de entreprenadavtal som den finansierar. Kommissionens svar var positivt och den förband sig att främja alternativa metoder för tvistelösning i framtiden, genom att införa en frivillig medlingsklausul i sina standardavtal för upphandling. När han avslutade sin undersökning bad ombudsmannen kommissionen att senast den 30 juni 2007 ge honom uppföljningsinformation rörande såväl medlingsklausulen som institutionens arbete för att utöka användningen av medling till att även omfatta tvister om bidrag. Ombudsmannen underströk dessutom vikten av att rekommendera användningen av medling vid konflikter mellan entreprenörer och underentreprenörer. (OI/1/2006/TN)
- I januari 2006 inledde ombudsmannen en undersökning på eget initiativ rörande Europaparlamentets regler och policy för övre åldersgränser i sitt praktikprogram. I sina rekommendationer hänvisade ombudsmannen till (i) artikel 21 om icke-diskriminering i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, (ii) ny rättspraxis från EG-domstolen, enligt vilken principen om icke-diskriminering på grund av ålder är en allmän princip i gemenskapsrätten, och (iii) kommissionens beslut, efter en rekommendation från ombudsmannen, att avskaffa åldersgränser i sitt praktikprogram. Parlamentet informerade ombudsmannen om att det från och med den 15 februari 2006 inte längre tillämpar någon övre åldersgräns avseende sitt praktikprogram. (OI/3/2006/BB)

Särskilt viktiga ärenden som utgör exempel på bästa praxis

Ovannämnda svar från **Europeiska kommissionen** på ombudsmannens undersökning på eget initiativ av frågan om medling (OI/1/2006/TN) och **Europaparlamentets** svar på undersökningen på eget initiativ av frågan om eventuell åldersdiskriminering (OI/3/2006/BB) utgör åskådliga exempel på bästa praxis som förtjänar att tas med bland de "särskilt viktiga ärenden" som presenteras i ombudsmannens årsrapport för 2006. De tjänar dessutom som förebild för EU:s övriga institutioner och organ när det gäller hur man bäst reagerar på de frågor som ombudsmannen tar upp. Kommissionen gav ytterligare prov på sin vilja att arbeta konstruktivt med ombudsmannen i ovannämnda ärende, genom att gå med på att ompröva sin tolkning av EU:s dataskyddsdirektiv (2467/2004/PB). Genom att ta till sig ombudsmannens argument och den klagandes problem, visade kommissionen att den är beredd att sätta medborgaren i centrum för sin verksamhet. Ombudsmannen välkomnar detta beteende.

Ytterligare ett exempel på ett konstruktivt svar från institutionerna kom i ovannämnda ärende nr **106/2005/TN**, där kommissionen gick med på att betala ett inestående belopp och ränta till en tjänsteman som en del av hennes lön. **Europeiska byrån för luftfartssäkerhet** (EASA) stod för ett exempel på sann servicekultur när den, trots att den vidhöll sin åsikt att inget administrativt missförhållande förelåg, gick med på ombudsmannens vänskapliga förlikning (se **1729/2005/JF** ovan). Slutligen utgjorde det innovativa sätt på vilket **Europeiska investeringsbanken** (EIB) efterkom klagandens begäran om tillgång till en revisionsberättelse i ärende nr **1776/2005/GG**, samtidigt som den skyddade tredje parts legitima intressen, ett exempel på svar på ett klagomål som skulle kunna tjäna som förebild för framtida ärenden som rör tillgång till handlingar.

Ytterligare analys

Det sista avsnittet av kapitel 2 i årsrapporten innehåller granskningar av dessa och andra ärenden ur följande tematiska perspektiv: (i) öppenhet, inklusive tillgång till handlingar och information, och dataskydd; (ii) kommissionens uppgift som fördragets väktare; (iii) upphandling, kontrakt och bidrag; samt (iv) personalfrågor, inklusive rekrytering.

Kapitel 3 i rapporten innehåller sammanfattningar av 59 av totalt 250 beslut varigenom ärenden avslutades under 2006. Sammanfattningarna återspeglar det stora urvalet av ämnen och institutioner som berördes av ombudsmannens undersökningar liksom de olika slagen av resultat.

Beslut som innebär att ett ärende avslutas offentliggörs normalt på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelska och på den klagandes språk, om detta inte är engelska.

Förbindelser med EU:s institutioner och organ

Konstruktiva relationer med EU:s institutioner och organ har avgörande betydelse för att ombudsmannen ska kunna utföra sitt arbete för medborgarna på ett effektivt sätt. Samarbetet sker genom regelbundna möten och gemensamma arrangemang. Ombudsmannen använder de tillfällen som dessa möten ger för att förklara sin roll när det gäller att främja god förvaltning inom EU:s institutioner och organ.

Särskilt viktiga under 2006 var de bilaterala mötena med Europeiska kommissionens ledamöter för att diskutera genomförandet av kommissionens nya förfarande för hanteringen av ombudsmannens undersökningar, vilket infördes i november 2005. I juni 2006 hade ombudsmannen även ett mycket produktivt möte med kommissionens personal med ansvar för att samordna hanteringen av ombudsmannens undersökningar. Av central betydelse för att underlätta alla dessa möten var kommissionens vice ordförande Margot Wallström, som bland annat ansvarar för förbindelserna med ombudsmannen, och kommissionens generalsekreterare Catherine Day. I december talade Margot Wallström även till ombudsmannens personal i Strasbourg, där hon gav en översikt över det arbete som kommissionen har lagt ned på att förbättra sina förbindelser med medborgarna.

Ombudsmannen vidareutvecklade sina konstruktiva arbetsrelationer med Europaparlamentets ledamöter under 2006. Diamandouros deltog under 2006, förutom i en rad enskilda möten med

parlamentsledamöter, i fyra av utskottet för framställningars sammanträden, där han presenterade sin årsrapport och sina särskilda rapporter, vilka täckte en rad olika ämnen. På utskottets begäran företrädde ombudsmannen även av en medarbetare vid de sammanträden som utskottet höll under året i fråga.

Ombudsmannen fortsatte under 2006 att vända sig utåt till de andra institutionerna och organen. I mars sammanträdde han med ordförandena för domstolen, förstainstansrätten och personaldomstolen, ordföranden för revisionsrätten och ordföranden för Europeiska investeringsbanken i Luxemburg. I oktober sammanträdde han med cheferna för Europeiska byrån för återuppbyggnad och Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning i Grekland. Under hela året gjorde han dessutom presentationer av sitt arbete inför olika grupper av medarbetare vid EU:s institutioner i Bryssel, Luxemburg och Strasbourg.

I syfte att säkerställa bästa möjliga service till medborgarna undertecknade ombudsmannen ett flertal viktiga avtal under 2006.

I mars 2006 undertecknade han ett nytt avtal med Europaparlamentet, som täcker samarbete på områden som byggnadspolicy, informationsteknik och kommunikationer. Det nya avtalet bör göra det möjligt för ombudsmannen att göra ett ytterst omdömesgillt bruk av de resurser som beviljas hans ämbete, samtidigt som det garanterar honom absolut självständighet i hans arbete.

Ett annat viktigt avtal som undertecknades 2006 var samförståndsavtalet med Europeiska datatillsynsmannen. Syftet med avtalet är att se till att klagomål som gäller uppgiftsskydd behandlas på ett konsekvent sätt och att förhindra onödigt dubbelarbete. Ombudsmannen och europeiska datatillsynsmannen, Peter Hustinx, undertecknade samförståndsavtalet i Bryssel den 30 november.³

Tidigare samma dag undertecknade ombudsmannen ett avtal med Spaniens regering för att ge medborgare möjlighet att inge klagomål till Europeiska ombudsmannen på något av Spaniens övriga officiella språk (baskiska, katalanska/valencianska och galiciska). Genom att underteckna avtalet anpassade ombudsmannen sin verksamhet till rådets slutsatser från juni 2005, som innebär att dessa språk ska kunna användas för att underlätta de spanska medborgarnas kommunikationer med EU:s institutioner. Spaniens ständige representant i EU, ambassadör Carlos Bastarache Sagües, undertecknade avtalet på den spanska regeringens vägnar.

Förbindelser med ombudsmän och liknande organ

Europeiska ombudsmannen har ett nära samarbete med sina motsvarigheter på nationell, regional och lokal nivå i syfte att se till att medborgarnas klagomål med anknytning till EU:s lagstiftning behandlas snabbt och effektivt. Detta är särskilt viktigt eftersom många klaganden vänder sig till Europeiska ombudsmannen när de har problem med en nationell, regional eller lokal förvaltning. En ombudsman i det berörda landet kan i många fall tillhandahålla effektiva åtgärder. Detta samarbete är också viktigt när det gäller att följa viktigare händelser på ombudsmannaområdet, utbyta information om EU:s lagstiftning och dela med sig av bästa praxis. Till största delen sker samarbetet inom ramen för Europeiska ombudsmannanätverket, även om Europeiska ombudsmannen också deltar i konferenser, seminarier och möten utanför detta nätverk.

Europeiska ombudsmannanätverket

Europeiska ombudsmannanätverket omfattar nu nästan 90 enheter i 31 länder, såväl på nationell och regional nivå inom EU som på nationell nivå i de länder som ansökt om EU-medlemskap, samt Norge och Island. Nätverket fungerar som en effektiv mekanism för samarbete kring behandling av ärenden. Där så är möjligt hänskjuter Europeiska ombudsmannen ärenden direkt till nationella och regionala ombudsmän eller ger den klagande lämpliga råd. Under 2006 rådde ombudsmannen 828 klagande att vända sig till en nationell eller regional ombudsman och hänsköt 363 klagomål (varav 270 i samma ämne) direkt till den behöriga ombudsmannen.

³

Samförståndsavtal mellan europeiska ombudsmannen och europeiska datatillsynsmannen, EUT C 27, 7.2.2007, s. 21.

Vid sidan av det regelbundna informationsutbyte som sker genom nätverket finns det ett särskilt förfarande som nationella och regionala ombudsmän kan använda om de vill ha skriftliga svar på frågor om EU:s lagstiftning och tolkningen av denna, bl.a. frågor som aktualiseras i deras behandling av enskilda ärenden. Europeiska ombudsmannen besvarar frågan direkt eller vidarebefordrar den, om detta är mer lämpligt, till rätt EU-institution eller EU-organ. Under 2006 mottog ombudsmannen två sådana frågor (en från en nationell och en från en regional ombudsman), och tre ärenden avslutades (varav två som överförts från 2005). Detaljerade uppgifter om frågorna finns i kapitel 3.

Nätverket är också aktivt när det gäller att sprida erfarenheter och bästa praxis – mål som det strävar efter att uppnå genom seminarier och möten, ett regelbundet nyhetsbrev, ett elektroniskt diskussionsforum och en daglig elektronisk nyhetstjänst.

Seminarier för nationella och regionala ombudsmän anordnas vartannat år gemensamt av Europeiska ombudsmannen och en nationell eller regional motsvarighet. Det femte seminariet för regionala ombudsmän i EU:s medlemsstater, som anordnades av Englands lokala regeringsombudsman Tony Redmond och Europeiska ombudsmannen, ägde rum i London den 19–21 november. Ungefär 80 deltagare, från vart och ett av de sex länder där det finns ombudsmän på regional nivå (dvs. Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Österrike och Storbritannien⁴), deltog i evenemanget. Temat för seminariet var "Working together to promote good administration and defend citizens' rights in the EU" (Att arbeta tillsammans för att främja god förvaltning och försvara medborgarnas rättigheter i EU). Programmet innehöll sessioner om EU:s lagstiftning, främjande av god förvaltning, klagomålshantering och ombudsmän i samarbete.

Kontaktpersonerna, som fungerar som den första kontaktpunkten för nätverket vid de nationella ombudsmännens sekretariat, möts också vartannat år. Det femte seminariet för kontaktpersoner ägde rum den 18–20 juni i Strasbourg. Seminariet hade titeln "Upholding fundamental rights – Sharing best practice" (Att upprätthålla grundläggande rättigheter – Att dela bästa praxis) och syftade till att utgöra ett forum för åsiktsutbyte mellan kontaktpersoner om bästa praxis inom deras respektive institutioner, samt för diskussioner om deras arbete för att främja grundläggande rättigheter. Seminariet gav dessutom kontaktpersonerna en möjlighet att granska nätverkets funktion och föreslå olika sätt för att förbättra den. Sammanlagt deltog 28 personer från 26 europeiska länder i seminariet, inklusive, för första gången, företrädare från de nationella ombudsmannainstitutionerna i Bulgarien, Kroatien och Rumänien.

Nyhetsbrevet för europeiska ombudsmän, *European Ombudsmen – Newsletter*, fungerade även 2006 som ett extremt värdefullt verktyg för utbyte av information om EU:s lagstiftning och bästa praxis. Årets båda nummer, som publicerades i april och oktober, innehöll artiklar om EU-lagstiftningens ledande ställning, ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis, EU:s miljölagstiftning och tillgång till miljöinformation, ombudsmännens roll vid tillsynen av fängelser, allmän tillgång till bredbandsinternet, diskriminering när det gäller tillgången till sysselsättning, yttrandefrihet, barns rättigheter, samt migration och asylproblem. Ombudsmannens Internetbaserade fora för diskussion och utbyte av dokument vidareutvecklades under året, vilket gav olika enheter möjligheter att utbyta information genom att lägga in frågor och svar. Flera omfattande diskussioner inleddes om så vitt skilda frågor som oberoende övervakning av fängelser, permanent uppehållstillstånd för invandrarbarn födda i EU, kampen mot diskriminering och främjande av likabehandling, samt rätten att rösta i lokala val inom EU. Dessutom publicerades ombudsmannens elektroniska nyhetstjänst – *Ombudsman Daily News* – varje arbetsdag, med artiklar, pressmeddelanden och tillkännagivanden från enheter över hela nätverket.

Informationsbesök hos ombudsmän i medlemsstaterna och ansökarländerna har också visat sig vara ett mycket effektivt sätt att utveckla nätverket och utgöra ett utmärkt sätt att öka medvetenheten om de olika kommunikationsverktyg som nätverket ger tillgång till. Under 2006 besökte Europeiska ombudsmannen sina ombudsmannakollegor i Luxemburg (mars), Spanien (maj), Nordirland (november) och Bulgarien (november).

⁴ Länderna räknas upp i EU:s protokollsordning, dvs. i alfabetisk ordning efter ländernas namn på det egna språket. Denna protokollsordning används genomgående i denna publikation.

Möten

Ombudsmannen ägnade sig under året åt samarbete med sina kollegor även utanför verksamheten inom Europeiska ombudsmannanätverket. I syfte att sprida information om ombudsmannafunktionen, diskutera förbindelserna mellan institutionerna och utbyta bästa praxis deltog han i 28 evenemang som anordnades av nationella och regionala ombudsmän, samt sammanträffade med ett brett spektrum av ombudsmän och företrädare för ombudsmannainstitutioner i och utanför EU.

Kommunikationsverksamhet

Att nå ut till medborgarna är en verksamhet som är central för ombudsmannens funktion. Ansträngningarna för att sprida information om rätten att klaga på administrativa missförhållanden intensifierades ytterligare under 2006. Ombudsmannen och hans personal gjorde omkring 120 presentationer under konferenser, seminarier och möten som ägde rum under året. Ombudsmannens besök i Luxemburg, Spanien, Nordirland och Bulgarien gav honom ytterligare ett tillfälle att främja medvetenheten bland medborgarna i dessa länder.

Medieaktiviteterna intensifierades under 2006: 22 pressmeddelanden distribuerades till journalister över hela Europa. Till de frågor som togs upp hörde valet av språk för EU:s ordförandeskaps webbplats, insyn på området för lobbying och stöd, ett klagomål om underlåtenhet att genomföra arbetstidsdirektivet på rätt sätt samt brist på öppenhet i rådets verksamhet. Ombudsmannen gav över 40 intervjuer till journalister från tryckta medier, etermedier och elektroniska medier i Bryssel, Strasbourg och på andra platser. Han redogjorde dessutom för sitt arbete och besvarade frågor under presskonferenser och möten.

Material om ombudsmannens arbete distribuerades till ett stort antal mottagare under året, särskilt under Europaparlamentets dagar med "öppet hus" i maj. Nya utgåvor av två viktiga kommunikationsverktyg publicerades under 2006: vägledningen och klagomålsformuläret med titeln *Europeiska ombudsmannen: Kan han hjälpa dig?* blev tillgänglig på 23 språk, och broschyren *Europeiska ombudsmannen: I korta drag* på 25 språk. En fransk utgåva av ombudsmannens minnesbok med titeln *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution* ("Europeiska ombudsmannen: bakgrund, inrättande, utveckling") publicerades i både en inbunden version och en pocketversion i november. Ombudsmannen fortsatte att distribuera exemplar av sina övriga publikationer under året, särskilt *Den europeiska kodexen för god förvaltningssed* på 25 språk. En version av kodexen på makedonska språket producerades 2006 för att bidra till främjandet av god förvaltning i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

Ombudsmannens webbplats uppdaterades regelbundet med beslut, pressmeddelanden och utförlig information om hans kommunikationsverksamhet. I maj flyttade webbplatsen, tillsammans med EU:s övriga institutioners, organs och byråers webbplatser, till den nya toppdomänen .eu. Den officiella Internetadressen är nu: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Mellan den 1 januari och den 31 december 2006 besöktes ombudsmannens webbplats av 416 533 nika besökare. De engelskspråkiga sidorna på webbplatsen konsulterades oftast, följda av de franska, spanska, tyska och italienska sidorna. När det gäller besökens geografiska ursprung kom det största antalet besökare från Italien, följt av Sverige, Storbritannien, Spanien och Tyskland. Länkavdelningen på ombudsmannens webbplats innehåller länkar till nationella och regionala ombudsmäns webbplatser över hela Europa. Det gjordes över 44 000 besök hos länksidorna under 2006, vilket tydligt demonstrerar det mervärde som Europeiska ombudsmannens arbete med att samordna Europeiska ombudsmannanätverket har för medborgarna.

Intern utveckling

Ombudsmannen fortsatte under 2006 sina ansträngningar att se till att institutionen kan hantera klagomål från medborgare i 25 medlemsstater på 21 fördragsspråk. Förberedelser gjordes dessutom inför Bulgariens och Rumäniens anslutning till EU den 1 januari 2007.

När det gäller personalstyrkan utsåg ombudsmannen sin första generalsekreterare den 1 augusti 2006, efter ett allmänt rekryteringsförfarande. Dessutom rekryterades en tredje förste juridisk handläggare till avdelningen för rättsliga frågor för att hjälpa till med att ytterligare stärka förfarandena för hantering av ärenden och kvalitetskontroll.

Ombudsmannens tjänsteförteckning omfattade sammanlagt 57 tjänster år 2006, mot 51 tjänster år 2005. Denna ökning hörde framför allt samman med förberedelserna för Bulgariens och Rumäniens anslutning till EU samt med verkställandet av beslutet om att ombudsmannens personaladministration ska vara helt fristående från parlamentet. Ingen ökning planeras i budgeten för 2007, som antogs av de budgetansvariga myndigheterna i december 2006.

I syfte att utveckla och förstärka förståelsen för institutionens värderingar och uppdrag samt främja deras faktiska förverkligande, anordnade ombudsmannen en personalretreat i oktober 2006. Detta var första gången i institutionens korta historia som den genomförde en sådan aktivitet.

Som en del i förberedelserna inför retreaten uppmanades medarbetarna att ge uttryck för sina synpunkter på sekretariatets övergripande funktioner och på effekterna av ombudsmannens arbete i vid bemärkelse så här långt, genom att delta i en självbedömning. Detta skedde i form av en enkät där medarbetarna utvärderade olika aspekter av Europeiska ombudsmannens arbetsförfaranden och arbetsmetoder inom de olika sektorerna av institutionens verksamhet, samt ombudsmannens resultat när det gäller medborgarna i allmänhet. Ett kompletterande syfte med denna viktiga aktivitet var att förstärka riskhanteringen inom institutionen, i enlighet med kraven i EU:s standarder för internkontroll.

Resultaten av enkäten tjänade tillsammans med annat bakgrundsmaterial som en grund för diskussionerna under retreaten, vilka fokuserades på (i) innebörden av god förvaltning från både en begreppslig och en procedurmässig synpunkt, (ii) hur man kan nå ut till medborgarna i allmänhet och rikta sig till särskilda, mer specialiserade, målgrupper samt (iii) hur en servicekultur inom ombudsmannens sekretariat kan förstärkas och främjas. Alla medarbetare uppmanades att ta aktiv del i överläggningarna. Efter retreaten rådde ett brett samförstånd om att den helt klart visat sig vara en mycket produktiv och givande erfarenhet som förtjänade att upprepas.

Ombudsmannen antog en ny budgetstruktur för år 2007. Totalanslaget för 2007 uppgår till 8 152 800 euro (mot 7 682 538 euro år 2006).

2 KLAGOMÅL OCH UNDERSÖKNINGAR

En av Europeiska ombudsmannens viktigaste metoder för att främja god förvaltningssed är att undersöka möjliga administrativa missförhållanden och vid behov rekommendera korrigerande åtgärder. Möjliga administrativa missförhållanden kommer till ombudsmannens kännedom i första hand genom klagomål, och behandling av klagomål är den viktigaste delen av ombudsmannens reaktiva roll.

Rätten att klaga till Europeiska ombudsmannen är en av de rättigheter som tillkommer Europeiska unionens medborgare (artikel 21 i EG-fördraget) och nämns även i stadgan om de grundläggande rättigheterna (artikel 43).

Dessutom genomför ombudsmannen undersökningar på eget initiativ och spelar därmed en proaktiv roll när det gäller att bekämpa administrativa missförhållanden.

2.1 DEN RÄTTSLIGA GRUNDEN FÖR OMBUDSMANNENS ARBETE

Ombudsmannens arbete regleras i artikel 195 i EG-fördraget, i ombudsmannens stadga (som fastställts av Europaparlamentet genom ett beslut¹) och i de genomförandebestämmelser som antagits av ombudsmannen med stöd av artikel 14 i stadgan. De nu gällande genomförandebestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 2003. De finns på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>) och kan rekvireras i pappersversion från ombudsmannens kansli.

Stadgan utgör fortfarande en god ram för ombudsmannens verksamhet. Efter en noggrann granskning har ombudsmannen dock konstaterat att vissa smärre ändringar skulle kunna förbättra hans möjligheter att arbeta mer effektivt till förmån för EU-medborgarna. Därför skrev han den 11 juli 2006 till Europaparlamentets talman och begärde att förfarandet för ändring av stadgan skulle inledas.

2.2 EUROPEISKA OMBUDSMANNENS ÄMBETSOMRÅDE

Enligt artikel 195 i EG-fördraget har ombudsmannen befogenhet att från varje unionsmedborgare och från varje annan fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat ta emot klagomål om administrativa missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas eller gemenskapsorganens verksamhet, med undantag för EG-domstolen och förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner. Ett klagomål faller därför utanför ombudsmannens ämbetsområde om

1. klaganden inte är en person som är behörig att ge in ett klagomål,
2. klagomålet inte avser en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan,
3. klagomålet avser EG-domstolen eller förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner, eller

¹ Europaparlamentets beslut nr 94/262 av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning EGT 1994 L 113, s. 15.

4. klagomålet inte avser ett möjligt administrativt missförhållande.

Var och en av dessa punkter diskuteras vidare nedan.

2.2.1 Klagomål och ombudsmannens undersökningar på eget initiativ

Det är visserligen bara medborgare, fysiska personer bosatta i en medlemsstat och juridiska personer med säte i en medlemsstat som har rätt att ge in klagomål till Europeiska ombudsmannen, men ombudsmannen har även befogenhet att inleda undersökningar på eget initiativ. Genom att utnyttja denna befogenhet kan ombudsmannen undersöka ett möjligt administrativt missförhållande som han uppmärksammas på av en person som inte är behörig att inge klagomål. Ombudsmannens praxis i sådana fall är att den berörda personen får samma förfaringsmässiga möjligheter under undersökningens gång som om ärendet hade hanterats som ett klagomål.

Fem sådana undersökningar på ombudsmannens eget initiativ inleddes under 2006.

Ombudsmannen bedömer normalt från fall till fall om han ska utnyttja befogenheten att inleda undersökningar på eget initiativ i sådana sammanhang. När organisationer som företräder det civila samhället uttryckte oro över möjligheterna att utkräva ansvar av Europeiska investeringsbanken (EIB), slog ombudsmannen exempelvis fast att han verkligen har befogenhet att undersöka möjliga administrativa missförhållanden i EIB:s utlåningsverksamhet utanför Europeiska unionen (extern utlåning). Dessutom har ombudsmannen för avsikt att – i den mån framtida resursbegränsningar tillåter detta – utnyttja sin befogenhet att inleda undersökningar på eget initiativ i alla ärenden där det enda skäl som talar mot undersökning av ett klagomål om påstådda administrativa missförhållanden i EIB:s externa utlåning är att klaganden inte är medborgare eller bosatt i unionen.

2.2.2 Gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan

Europeiska ombudsmannens ämbetsområde omfattar gemenskapens institutioner och organ. Institutionerna räknas upp i artikel 7 i fördraget, men däremot finns det ingen definition av eller officiell förteckning över gemenskapsorgan. Begreppet omfattar organ som inrättats genom fördragen, till exempel Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska centralbanken, liksom byråer och andra decentraliserade organisationer som inrättats genom lagstiftning som i sin tur antagits genom hänvisning till fördragen, till exempel Europeiska miljöbyrån och Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex).

Klagomål mot medlemsstaternas offentliga myndigheter ingår inte i Europeiska ombudsmannens ämbetsområde, inte ens om de rör frågor som omfattas av gemenskapslagstiftning. Däremot ingår många sådana klagomål i ämbetsområdet för de nationella och regionala ombudsmännen i Europeiska ombudsmannanätverket (se vidare avsnitt 2.5 nedan).

Ett exempel på ett klagomål som inte avsåg en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan

I februari 2006 mottog ombudsmannen ett antal klagomål som rörde yttrande N 4-2005 från EU-nätverket av oberoende experter på de grundläggande rättigheterna (EU Network of Independent Experts on Fundamental Rights). Enligt klagandena innebar yttrandet att läkare oavsett sina övertygelser kan tvingas att utföra aborter.

Nätverket finansieras genom ett tjänsteavtal mellan kommissionen och Louvain-universitetet i Belgien, som tilldelades uppdraget efter ett anbudsförfarande. I såväl nätverkets egna som kommissionens publikationer beskrivs nätverket som fullständigt oberoende, och kommissionen framhåller uttryckligen att den inte tar något ansvar för nätverkets åsikter. Under dessa omständigheter ansåg ombudsmannen sig inte ha befogenhet att behandla klagomålen.

Klagomål 530/2006/KW

Klagomål mot Europeiska försvarsbyrån

Europeiska försvarsbyrån inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 2004/551/GUSP av den 12 juli 2004, inom ramen för Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

Ombudsmannen mottog ett klagomål från en person som hade lämnat in en platsansökan till försvarsbyrån. Ombudsmannen uppmanade försvarsbyrån och rådet att yttra sig, och båda gjorde detta.

I sitt beslut i ärendet konstaterade ombudsmannen att försvarsbyrån bedriver sin verksamhet med rådets bemyndigande, att klagomålet gällde rekryteringsförfaranden och att rådet hade antagit försvarsbyråns tjänsteföreskrifter i form av en gemenskapsrättsakt. Under dessa omständigheter ansåg ombudsmannen att klagomålet ingick i hans ämbetsområde.

Konfidentiellt ärende

2.2.3 Begreppet "administrativa missförhållanden"

Europeiska ombudsmannen har konsekvent ansett att "administrativa missförhållanden" är ett vitt begrepp och att en god förvaltning bland annat kräver att rättsregler och rättsprinciper iakttas, vilket även omfattar de grundläggande rättigheterna. Principerna för god förvaltning går dock längre än så och kräver inte bara att gemenskapens institutioner och organ fullgör sina rättsliga skyldigheter utan även att de är serviceinriktade och ser till att allmänheten behandlas korrekt och kan utnyttja sina rättigheter helt och hållet. Detta innebär att ett olagligt agerande med nödvändighet är ett administrativt missförhållande men att ett administrativt missförhållande inte nödvändigtvis är olagligt. När ombudsmannen konstaterar att det föreligger ett administrativt missförhållande, innebär detta därför inte automatiskt att det är fråga om ett olagligt beteende som skulle kunna bestraffas av domstol.²

Efter en uppmaning från Europaparlamentet att redovisa en tydlig definition av "administrativt missförhållande" definierade ombudsmannen i *Årsrapport 1997* begreppet på följande sätt:

Administrativa missförhållanden föreligger när ett offentligt organ underlåter att agera i enlighet med en regel eller princip som är bindande för det.

År 1998 antog Europaparlamentet en resolution i vilken denna definition välkomnades. Under 1999 skedde en skriftväxling mellan ombudsmannen och kommissionen som klargjorde att även kommissionen hade godtagit definitionen.

I stadgan om de grundläggande rättigheterna, som proklamerades i december 2000, ingår rätten till god förvaltning som en grundläggande rättighet inom ramen för unionsmedborgarskapet (artikel 41).

Artikel 43 i stadgan slår fast rätten att klaga hos Europeiska ombudsmannen, som erbjuder en möjlighet att via en utomstående instans ställa gemenskapens institutioner och organ till svars för administrativa missförhållanden. Det är viktigt att inse att en anda präglad av en vilja att stå till medborgarnas tjänst är ett betydelsefullt inslag i en god förvaltning. Detta bör inte förväxlas med en anda där man tenderar att skylla ifrån sig, något som uppmuntrar de inblandade att inta försvarsställning. I detta sammanhang bör det noteras att ombudsmannens undersökningar inte utgör disciplinära förfaranden eller "förberedande disciplinära förfaranden" (se sammanfattningen av ärende 163/2006/MHZ i kapitel 3).

Ombudsmannens strategi för att främja en "tjänstvillighetskultur" består inte bara av ett antal initiativ av föregripande natur, utan sträcker sig även till hanteringen av klagomål. Ett viktigt inslag i en tjänstvillighetskultur är att man erkänner när man har gjort fel och att man där så är möjligt

²

Se i detta sammanhang förstainstansrättens dom av den 28 oktober 2004 i de förenade målen T-219/02 och T-337/02, Herrera mot kommissionen, punkt 101, och förstainstansrättens dom av den 4 oktober 2006 i mål T-193/04 R, Hans-Martin Tillack mot kommissionen, punkt 128.

avhjälpel felen. Ombudsmannen uppmuntrar institutionerna och organen att bete sig på ett sådant sätt genom att där så är möjligt eftersträva en lösning som innebär att institutionen eller organet medverkar till att göra klaganden nöjd. Det är dock viktigt att notera att de relevanta bestämmelserna i stadgan (artikel 3.5³) och i genomförandebestämmelserna (artikel 6.1⁴) är tillämpliga enbart om det förefaller föreligga ett administrativt missförhållande och om det förefaller sannolikt att detta kan undanröjas.

Administrativa missförhållanden och medling

Europeiska ombudsmannens namn på vissa språk (t.ex. *Médiateur européen* på franska och *Mediatore europeo* på italienska) skulle kunna ge upphov till missförståndet att ombudsmannens uppgifter innefattar medling i bemärkelsen att utan att värdera de sakliga omständigheterna hjälpa parterna i en tvist att lösa sina meningsskiljaktigheter.

I själva verket är det enbart för att undanröja ett administrativt missförhållande som ombudsmannen kan föreslå en vänskaplig förlikning.

Däremot arbetar ombudsmannen aktivt för att uppmuntra gemenskapens institutioner och organ att använda medling för att lösa tvister; se exempelvis sammanfattningarna i kapitel 3 av undersökning OI/1/2006/TN (inledd på ombudsmannens eget initiativ) och ärende 2601/2005/ID. Under 2006 bad ombudsmannen dessutom kommissionen om information rörande de medlingstjänster som erbjuds kommissionens personal och rörande sambandet mellan dessa tjänsters funktionssätt och förfarandena enligt artikel 90.1 och 90.2 i tjänsteföreskrifterna. I sitt svar nämnde kommissionen sin personalmedlare, sin grupp för trakasserärenden och de personer inom GD Personal och administration som erbjuder konfidentiell rådgivning samt en person inom GD Energi och transport som ägnar sig åt interna medlingsinsatser. Personalmedlaren erhåller, för att kunna bedöma när det är lämpligt att ingripa, en kopia av alla klagomål enligt artikel 90.2.⁵

Ett av de effektivaste sätten att minska spänningar och mildra konflikter är – som framgår av flera av sammanfattningarna i kapitel 3 – att be om ursäkt för sina misstag. En tidig ursäkt kan leda till att ärendet löses snabbt (3297/2006/BU och 3684/2006/BU) eller åtminstone till att ombudsmannen inte behöver rikta någon formell kritik mot den berörda institutionen (1841/2005/BM och 242/2006/BM). Ett beklagande är dock inte detsamma som en ursäkt (163/2006/MHZ). Det bör noteras att det är möjligt att formulera en ursäkt på ett sätt som inte innebär att man erkänner att man har gjort något fel eller ikläder sig rättsligt ansvar (2312/2004/MHZ).

2.2.4 Den europeiska kodexen för god förvaltningssed

Den 6 september 2001 godkände Europaparlamentet en kodex för god förvaltningssed som Europeiska unionens institutioner och organ samt deras förvaltningar och tjänstemän ska följa i sina kontakter med allmänheten. Kodexen beaktar de europeiska förvaltningsrättsliga principer som framgår av gemenskapsdomstolarnas rättspraxis och har också inspirerats av nationell lagstiftning. Parlamentet uppmuntrade dessutom ombudsmannen att tillämpa kodexen för god förvaltningssed. Ombudsmannen tar därför hänsyn till de regler och principer som ingår i kodexen när han undersöker klagomål och genomför undersökningar på eget initiativ.

³ "Ombudsmannen skall så långt det är möjligt försöka att tillsammans med institutionen eller organet i fråga nå en lösning som rättar till felet eller gottgör försummelsen [dvs. undanröjer det administrativa missförhållandet] och som tillfredsställer klagomålet."

⁴ "Om ombudsmannen konstaterar administrativa missförhållanden skall han i så stor utsträckning som möjligt samarbeta med den berörda institutionen för att nå en uppgörelse i godo [dvs. en vänskaplig förlikning] om att undanröja dem på ett tillfredsställande sätt för den person som lämnat in klagomålet."

⁵ Brev från ombudsmannen till kommissionens ordförande av den 15 februari 2006; svar från ordföranden till ombudsmannen av den 15 april 2006.

2.3 TILLÅTLIGHET OCH GRUND FÖR UNDERSÖKNINGAR

Ett klagomål från en behörig klagande angående administrativa missförhållanden inom en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan måste dessutom uppfylla ytterligare kriterier avseende tillåtlighet innan ombudsmannen kan inleda en undersökning. Följande kriterier anges i de tillämpliga artiklarna i ombudsmannens stadga:

1. Klagomålet ska innehålla uppgifter om klagomålets innehåll och om vem som framför klagomålet (artikel 2.3).
2. Ombudsmannen får inte ingripa i mål som är anhängiga vid domstol eller ifrågasätta domstolsavgöranden (artikel 1.3).
3. Klagomålet ska göras inom två år från den dag då de omständigheter på vilka klagomålet grundar sig blev kända för klaganden (artikel 2.4).
4. Klagomålet måste ha föregåtts av lämpliga hänvändelser till den berörda institutionen eller det berörda organet (artikel 2.4).
5. Om klagomålet rör arbetsförhållanden mellan gemenskapens institutioner och organ och deras tjänstemän och annan personal, måste alla andra möjligheter att framföra interna administrativa önskemål och klagomål ha uttömts innan klagomålet ges in (artikel 2.8).

Enligt artikel 195 i EG-fördraget ska ombudsmannen "företa de undersökningar som han finner berättigade". I vissa fall kan det vara så att det inte föreligger tillräckliga skäl för ombudsmannen att inleda en undersökning fastän klagomålet är tillåtligt.

Ombudsmannen anser också att om ett klagomål redan har behandlats som en framställning i Europaparlamentets utskott för framställningar, saknas det normalt skäl för ombudsmannen att inleda en undersökning, såvida inte nya bevis har lagts fram.

2.4 ANALYS AV DE KLAGOMÅL SOM BEHANDLATS UNDER 2006

Under 2006 mottog ombudsmannen 3 830 nya klagomål, att jämföra med 3 920 år 2005⁶. Enligt etablerad praxis räknas alla klagomål som ger upphov till en undersökning med i ombudsmannens statistik. För att undvika snedvridning medräknas emellertid otillåtliga gruppklagomål som skickats in via e-post (vilka ofta uppgår till flera tusen) separat i statistiken endast upp till och med det elfte klagomålet.

Klagomål gavs in direkt av enskilda medborgare i 3 619 fall, medan 211 klagomål kom från organisationer eller företag.

Förfarandet med granskning av klagomålen för att fastställa om de faller inom ombudsmannens ämbetsområde, uppfyller kriterierna för tillåtlighet och kan ligga till grund för en undersökning, genomfördes under 2006 i 95 % av ärendena. Av samtliga klagomål som granskades ingick drygt 21,5 % i ombudsmannens ämbetsområde. Av dessa uppfyllde 449 kriterierna för tillåtlighet, men i 191 av fallen saknades det grund för att inleda en undersökning.

Sammanlagt 258 nya undersökningar inleddes under året på grundval av klagomål. Ombudsmannen inledde också nio undersökningar på eget initiativ. En statistisk analys av dessa undersökningar redovisas i bilaga A.

⁶ Det bör noteras att 281 av de mottagna klagomålen år 2006 avsåg samma sak medan 335 av de klagomål som mottogs 2005 avsåg samma sak.

Ombudsmannen arbetade under 2006 med sammanlagt 582 undersökningar, varav 315 avsåg ärenden som inlemts 2005 eller tidigare.

Liksom under föregående år rörde de flesta undersökningarna kommissionen (66 % av alla ärenden). Eftersom kommissionen är den viktigaste av de gemenskapsinstitutioner som fattar beslut som direkt berör medborgarna, är det naturligt att det också är kommissionen som oftast blir föremål för medborgarnas klagomål. Det genomfördes 74 undersökningar avseende Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO), 49 avseende Europaparlamentet och 11 avseende Europeiska unionens råd.

De vanligaste typerna av påstådda administrativa missförhållanden var brist på insyn inklusive vägran att lämna ut information (190 ärenden), orättvisa eller maktmissbruk (141 ärenden), bristfälliga förfaranden (91 ärenden), försening som kunnat undvikas (71 ärenden), diskriminering (65 ärenden), försummelse (59 ärenden), felaktig rättstillämpning (36 ärenden) och underlåtenhet att uppfylla en skyldighet, det vill säga underlåtenhet från Europeiska kommissionens sida att fullgöra sin uppgift som "fördragets väktare" gentemot medlemsstaterna (28 ärenden).

2.5 ÖVERLÄMNANDE OCH RÅDGIVNING

Om ett klagomål faller utanför ombudsmannens ämbetsområde försöker ombudsmannen alltså ge klaganden råd om något annat organ som skulle kunna behandla klagomålet, framför allt om ärendet rör gemenskapsrätten. Om möjligt överlämnar ombudsmannen själv, med klagandens medgivande, klagomålet direkt till en annan behörig instans, under förutsättning att det verkar finnas grund för klagomålet.

En österrikisk medborgare gav in ett klagomål om att hennes dotter hade fängslats i Kosovo. Europeiska ombudsmannens medarbetare ringde till den kosovanska ombudsmannens kansli, som undersökte saken och sedan mycket kort tid därefter underrättade Europeiska ombudsmannen per telefon om att klagandens dotter hade släppts ut ur fängelset. Denna information förmedlades utan dröjsmål till klaganden tillsammans med rådet att ta kontakt med ombudsmannen i Kosovo om hon ville ha mer information eller ville gå vidare med ärendet genom ett klagomål.

Ärende 3353/2006/RF

Som redan konstaterats har Europeiska ombudsmannen ett nära samarbete med sina nationella och regionala motsvarigheter i medlemsstaterna genom Europeiska ombudsmannanätverket (se kapitel 5 nedan). Nätverket är bland annat avsett att göra det lättare att snabbt överlämna klagomål till en behörig nationell eller regional ombudsman eller ett liknande organ. Europaparlamentets utskott för framställningar deltar också som fullvärdig medlem i nätverket.

Under 2006 överlämnades 399 klagomål till andra instanser. Av dessa överlämnades 363 – varav 270 avsåg samma sak – till en nationell eller regional ombudsman, 22 till Europaparlamentet för handläggning som framställningar, nio till SOLVIT⁷, fyra till Europeiska kommissionen och ett till en banksammanslutning i Tyskland.

⁷

SOLVIT är ett nätverk som Europeiska kommissionen har upprättat i syfte att hjälpa personer som stöter på problem när de försöker utöva sina rättigheter på EU:s inre marknad.

Exempel på ärenden som överlämnats till SOLVIT

En spansk medborgare hyrde en bil under en dag i Nederländerna. Efter att ha återvänt till Spanien fick han ett bötesföreläggande från den nederländska polisen avseende en trafikförseelse i Rotterdam. Klaganden hävdade att han aldrig hade varit i Rotterdam. Eftersom han inte bodde i Nederländerna, inte kunde nederländska och inte kände till de administrativa förfarandena i Nederländerna, saknade han förutsättningar att bestrida bötesförelägandet.

Ombudsmannen överlämnade klagomålet till det spanska SOLVIT-centret, som tog kontakt med sin nederländska motsvarighet.

I april 2006 fick klaganden ett brev från de nederländska myndigheterna där dessa erkände att hans påståenden var välgrundade och att han därför inte behövde betala böterna.

Ärende 3713/2005/BM

Det spanska nationella järnvägsbolaget (RENFE) erbjöd personer över 60 år ett kort ("guldkort") som gav rabatt på tågresor inom bolagets nät. Detta guldkort erbjöds enbart till spanska medborgare och personer bosatta i Spanien. EU-medborgare som inte var spanska medborgare och bodde någon annanstans i EU kunde inte få kortet – till exempel klagandens hustru, som var engelska och bodde i Storbritannien. Däremot hade klaganden, som också bodde i Storbritannien men var spansk medborgare, utan svårighet fått ett guldkort.

Eftersom klagomålet inte ingick i ombudsmannens ämbetsområde överlämnade han ärendet till det spanska SOLVIT-centret, som bad RENFE att ändra villkoren för att få guldkort i syfte att undvika diskriminering av EU-medborgare. I november 2006 meddelade RENFE det spanska SOLVIT-centret att kravet på bosättning i Spanien hade tagits bort.

Ärende 862/2006/BM

Exempel på ärenden som hanterats genom Europeiska ombudsmannanätverket

En schweizisk medborgare som var bosatt i Uruguay hade arbetat och betalat sociala avgifter i Spanien under tolv år, men de spanska socialförsäkringsmyndigheterna erkände inte hans rätt till pension.

Europeiska ombudsmannen överlämnade ärendet till den spanska ombudsmannen, som inledde en undersökning. De spanska socialförsäkringsmyndigheterna samtyckte senare till att betala ut den pension som klaganden var berättigad till.

Ärende 2162/2006/BM

Ombudsmannen i den spanska regionen Aragonien överlämnade två klagomål rörande transportförbindelser mellan Frankrike och Spanien till Europeiska ombudsmannen. Det första klagomålet gällde Somport-tunneln, som hade varit stängd i över en vecka. I klagomålet hävdades det att de franska myndigheterna genom sin underlåtenhet att erbjuda gratis tillgång till tunneln hade brutit mot villkoren för gemenskapens bidrag till finansieringen av tunnelbygget. Det andra klagomålet gällde järnvägsförbindelsen mellan Canfranc i Spanien och Oloron i Frankrike. Klaganden hävdade att järnvägsprojektet hade erhållit ekonomiskt stöd från EU och att de franska myndigheterna måste öppna förbindelsen på nytt för att garantera den fria rörligheten för varor och medborgare mellan de båda regionerna.

Europeiska ombudsmannen överlämnade klagomålen till kommissionen i dess egenskap av "fördragets väktare".

I april 2006 redovisade den regionala ombudsmannen i Aragonien kompletterande information, varvid han betonade att det saknades ändamålsenliga järnvägs- och landsvägsförbindelser mellan de båda länderna och kritiserade de franska myndigheternas inställning.

Kommissionen höll Europeiska ombudsmannen informerad om hur dess undersökningar fortskred och underrättade ombudsmannen om sitt slutliga beslut att inte inleda ett överträdelseförfarande. Stängningen av Somport-tunneln hade, förklarade kommissionen, berott på ogynnsamma väderförhållanden och på underhållsarbeten. Frankrike planerade visserligen ytterligare underhållsarbeten, men dessa skulle inte komma att hindra lastbilstrafiken. Kommissionen konstaterade att det inte förelåg någon risk för den fria rörligheten. När det gällde järnvägsförbindelsen mellan Canfranc och Oloron förklarade kommissionen att det var de berörda nationella myndigheternas sak att besluta om förbindelsen skulle öppnas på nytt och att projektet inte finansierades av EU.

Den regionala ombudsmannen i Aragonien var inte nöjd med kommissionens svar. Europeiska ombudsmannen informerade honom om villkoren för att inge klagomål mot kommissionen i ärendet.

Ärende 483/2003/JMA och ärende 1510/2005/BM

Klaganden, en tysk medborgare, ville ha EU-finansiering till ett projekt för att främja havsöringsfiske i Flensburgområdet i norra Tyskland. Han hävdade att ett regionalt offentligt affärsutvecklingsbolag hade givit honom motsägelsefull information om möjligheterna att få sådan finansiering och hade vägrat att ta emot hans ansökan. Europeiska ombudsmannen överlämnade klagomålet till utskottet för framställningar vid delstatsparlamentet i Schleswig-Holstein.

Utskottet meddelade senare ombudsmannen att man efter samråd med det berörda delstatsdepartementet hade konstaterat att klaganden inte avsiktligt hade blivit förfördelad och att han nu hade fått möjlighet att presentera sitt projekt för en grupp experter, inbegripet företrädare för delstatsregeringen och de ledande föreningarna och marknadsföringsorganisationerna på området.

Ärende 3399/2005/WP

En italiensk medborgare gav in ett klagomål om att det nationella socialförsäkringsinstitutet i Italien hade sänkt beloppet för hennes pension utan att motivera detta beslut.

Europeiska ombudsmannen gav klaganden rådet att vända sig till ombudsmannen i den italienska regionen Friuli-Venezia Giulia.

Den regionala ombudsmannen underrättade senare Europeiska ombudsmannen om att det nationella socialförsäkringsinstitutet hade omprövat sitt beslut och beviljat klaganden över 20 000 euro plus ränta.

Europeiska ombudsmannen tackade den regionala ombudsmannen för hennes effektiva insats.

Konfidentiellt ärende

Råd lämnades i 2 363 ärenden. I 828 av dessa fick klaganden rådet att vända sig till en nationell eller regional ombudsman, medan 166 klagande fick rådet att göra en framställning till Europaparlamentet. I 383 fall tillråddes klaganden att ta kontakt med Europeiska kommissionen; här ingår ett antal ärenden där ett klagomål mot kommissionen avvisats på grund av att klaganden inte först hade gjort lämpliga hänvändelser till kommissionen. I 109 ärenden fick klaganden rådet att kontakta SOLVIT, och 877 klagande uppmanades att kontakta andra organ, främst specialiserade ombudsmän eller organ som behandlar klagomål i en viss medlemsstat.

2.6 OMBUDSMANNENS FÖRFARANDEN

Alla klagomål som ges in till ombudsmannen registreras och mottagandet bekräftas, normalt inom en vecka. Mottagningsbeviset innehåller information till klaganden om förfarandet, ett referensnummer samt namn på och telefonnummer till den person som handlägger klagomålet. Klagomålet analyseras så att det kan avgöras om en undersökning bör inledas, och klaganden underrättas sedan om resultatet av analysen, normalt inom en månad.

Om det inte inleds någon undersökning, informeras klaganden om skälen till detta. Där så är möjligt överlämnas klagomålet till en annan instans, eller också får klaganden lämpliga råd om ett behörigt organ som han eller hon kan vända sig till.

2.6.1 Inledande av en undersökning

Det första steget i en undersökning innebär att klagomålet skickas till den institution eller det organ som berörs och att institutionen eller organet uppmanas att skicka ett yttrande till ombudsmannen, normalt inom tre kalendermånader. Europaparlamentet och kommissionen godtog år 2004 en kortare frist på två månader för klagomål avseende vägran att bevilja tillgång till handlingar.

2.6.2 Rättvist förfarande

Enligt principen om rättvist förfarande får ombudsmannens beslut i ett klagomål inte ta hänsyn till information som finns i handlingar som tillhandahållits av klaganden eller av gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet om inte motparten har haft möjlighet att se handlingarna och kommentera dem.

Ombudsmannen skickar därför yttrandet från gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet till klaganden med en uppmaning om att lämna synpunkter. Samma förfarande tillämpas om det behöver göras ytterligare undersökningar av klagomålet.

Varken fördraget eller stadgan anger någon möjlighet att överklaga eller använda andra rättsmedel mot ombudsmannens beslut när det gäller handläggningen eller resultatet av ett klagomål. I likhet med övriga gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan kan ombudsmannen emellertid bli ersättningskyldig i enlighet med artikel 288 i EG-fördraget. Det är i princip möjligt att väcka talan om ersättning mot ombudsmannen på grund av dennes påstått felaktiga handläggning av ett klagomål.

2.6.3 Inspektion av handlingar och hörande av vittnen

Enligt artikel 3.2 i ombudsmannens stadga måste gemenskapens institutioner och organ förse ombudsmannen med all information som han begär av dem och ge honom tillgång till relevanta dokument. De får vägra endast om det finns vederbörligen fullgoda skäl till sekretess.

Ombudsmannens befogenhet att inspektera handlingar gör det möjligt för honom att kontrollera att den information som lämnats av gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet är fullständig och korrekt. Denna befogenhet innebär därför en viktig garanti för klaganden och för allmänheten om att ombudsmannen kan genomföra en grundlig och fullständig undersökning.

Artikel 3.2 i stadgan kräver också att tjänstemän och andra anställda inom gemenskapens institutioner och organ ska avlägga vittnesmål på begäran av ombudsmannen.

Under 2006 utnyttjade ombudsmannen sin befogenhet att inspektera institutionernas handlingar i femton fall. Rätten att höra vittnen utnyttjades i ett fall.

2.6.4 Öppet förfarande

Klagomål till ombudsmannen behandlas offentligt om inte klaganden begär konfidentiell behandling.

Enligt artikel 13 i genomförandebestämmelserna har klaganden rätt att ta del av ombudsmannens handlingar angående hans eller hennes klagomål. Enligt artikel 14 ska allmänheten ha tillgång till handlingar som innehas av ombudsmannen på samma villkor och med samma begränsningar som fastställs i förordning (EG) 1049/2001⁸. Om ombudsmannen inspekterar den berörda institutionens eller det berörda organets handlingar eller hör ett vittne, ska dock varken klaganden eller allmänheten ha tillgång till konfidentiella handlingar eller konfidentiella uppgifter som erhållits

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

genom inspektionen eller utfrågningen (artiklarna 13.3 och 14.2). Syftet med detta undantag är att göra det lättare för ombudsmannen att utöva sina utredningsbefogenheter.

2.7 RESULTAT AV UNDERSÖKNINGAR

Medan en undersökning pågår informeras klaganden om varje nytt steg som tas. När ombudsmannen beslutar att avsluta en undersökning, informerar han klaganden om resultatet av undersökningen och om sina slutsatser. Ombudsmannens beslut är inte rättsligt bindande och skapar inte rättsligt verkställbara rättigheter eller skyldigheter vare sig för klaganden eller för den institution eller det organ som berörs.

Under 2006 avslutade ombudsmannen 250 undersökningar, varav 247 hade inletts på grundval av klagomål och 3 på hans eget initiativ.

Om en undersökning gäller flera påståenden eller yrkanden kan dessa ge upphov till olika slutsatser från ombudsmannens sida.

2.7.1 Inget administrativt missförhållande

Under 2006 avslutades 95 ärenden (varav två inletts på ombudsmannens eget initiativ) med konstaterandet att det inte förelåg något administrativt missförhållande. Detta är inte nödvändigtvis negativt för klaganden, som åtminstone får en fullständig förklaring från institutionen eller organet till dess agerande. Även om ombudsmannen inte finner några administrativa missförhållanden kan han dessutom peka på en möjlighet för institutionen eller organet att höja kvaliteten på sin förvaltning i framtiden. I sådana fall lämnar ombudsmannen en "ytterligare kommentar".

2.7.2 Ärenden som lösts av institutionen och vänskapliga förlikningar

Ombudsmannen försöker alltid om möjligt uppnå ett positivt resultat som tillfredsställer både klaganden och den institution som klagomålet riktas mot. Samarbetsviljan hos gemenskapens institutioner och organ är av avgörande betydelse för att det ska vara möjligt att uppnå sådana positiva resultat, som bidrar till att stärka förbindelserna mellan institutionerna och medborgarna och som innebär att kostsamma och tidsödande tvister kan undvikas.

Under 2006 löstes 64 ärenden av institutionen eller organet på egen hand efter ett klagomål till ombudsmannen. Av dessa var 52 ärenden där ombudsmannens ingripande ledde till ett snabbt svar på obesvarad korrespondens (utförliga uppgifter om det förfarande som tillämpas i sådana ärenden finns i avsnitt 2.9 i *Årsrapport 1998*).

Om en undersökning leder till att administrativa missförhållanden konstateras försöker ombudsmannen alltid om möjligt uppnå en vänskaplig förlikning. Under 2006 föreslogs 28 vänskapliga förlikningar. Tre ärenden (varav två där förslaget hade lagts fram under 2005) avslutades 2006 sedan en vänskaplig förlikning hade uppnåtts. Vid utgången av 2006 var 27 förslag till vänskapliga förlikningar fortfarande under övervägande.

I vissa fall kan en vänskaplig förlikning uppnås om institutionen eller organet i fråga erbjuder klaganden ersättning. Alla sådana erbjudanden ges "på frivillig grund", vilket innebär att de inte innebär något medgivande av rättsligt ersättningsansvar och att de inte är prejudicerande.

2.7.3 Kritiska anmärkningar och förslag till rekommendationer

Om en vänskaplig förlikning inte är möjlig, eller om försöken att åstadkomma en sådan misslyckas, finns det två vägar att gå. Antingen avslutar ombudsmannen ärendet genom att lämna en

kritisk anmärkning till institutionen eller organet i fråga, eller också lämnar han ett förslag till rekommendation.

En kritisk anmärkning lämnas normalt i fall där den berörda institutionen inte längre har möjlighet att undanröja det administrativa missförhållandet, där missförhållandet inte tycks ha några allmänna återverkningar och där det inte förefaller nödvändigt att ombudsmannen vidtar ytterligare åtgärder. En kritisk anmärkning lämnas också om ombudsmannen anser att ett förslag till rekommendation inte skulle tjäna något rimligt syfte eller att det inte skulle vara lämpligt att lägga fram en särskild rapport i ett ärende där institutionen eller organet i fråga inte accepterar ett förslag till rekommendation.

Genom en kritisk anmärkning får klaganden en bekräftelse på att hans eller hennes klagomål är berättigat, och institutionen eller organet i fråga får reda på vad de har gjort för fel, något som hjälper dem att undvika administrativa missförhållanden i framtiden. Under 2006 avslutade ombudsmannen 41 undersökningar genom att lämna kritiska anmärkningar. En fullständig förteckning över de berörda ärendena finns i bilaga D.

Under 2007 avser ombudsmannen att genomföra och offentliggöra en studie av hur de berörda institutionerna har följt upp samtliga kritiska anmärkningar som lämnades under 2006. Dessutom kommer en liknande uppföljningsstudie att göras av de 38 ärenden där en ytterligare kommentar lämnades under 2006.

I ärenden där det däremot förefaller nödvändigt att ombudsmannen vidtar ytterligare åtgärder – det vill säga där det är möjligt för den berörda institutionen att undanröja det administrativa missförhållandet – och i ärenden där det administrativa missförhållandet är särskilt allvarligt eller har allmänna återverkningar, lämnar ombudsmannen normalt ett förslag till rekommendation till institutionen eller organet i fråga. Enligt artikel 3.6 i ombudsmannens stadga ska institutionen eller organet då inom tre månader sända ett detaljerat yttrande till ombudsmannen. Under 2006 lämnades tretton förslag till rekommendationer. Dessutom ledde tio förslag till rekommendationer från 2005 till att beslut fattades under 2006. Fyra ärenden avslutades under året i och med att ett förslag till rekommendation accepterades av institutionen. Två ärenden ledde till att en särskild rapport lades fram för Europaparlamentet. Nio ärenden avslutades av andra skäl. Vid utgången av 2006 var nio förslag till rekommendationer fortfarande under övervägande, däribland ett som lämnats 2004.

2.7.4 Särskilda rapporter till Europaparlamentet

Om en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan inte vidtar tillfredsställande åtgärder med anledning av ett förslag till rekommendation, kan ombudsmannen lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet. En särskild rapport kan innehålla rekommendationer.

Som påpekades i Europeiska ombudsmannens *Årsrapport 1998* är möjligheten att lägga fram en sådan särskild rapport för parlamentet av oskattbart värde för ombudsmannens arbete.

Att lägga fram en särskild rapport för parlamentet är det sista konkreta steg ombudsmannen tar när han behandlar ett ärende, eftersom parlamentet sedan gör en egen politisk bedömning av om det ska anta en resolution och utöva sina befogenheter i övrigt. Ombudsmannen tillhandahåller naturligtvis all information och hjälp som parlamentet kan behöva när det behandlar en särskild rapport.

Enligt parlamentets arbetsordning är det utskottet för framställningar som ansvarar för parlamentets förbindelser med ombudsmannen. Vid ett möte med utskottet för framställningar den 12 oktober 2005 åtog sig ombudsmannen att i enlighet med artikel 195.3 i parlamentets arbetsordning på eget initiativ låta sig höras av utskottet varje gång han lägger fram en särskild rapport för parlamentet.

Två särskilda rapporter lades fram för parlamentet under 2006. De avser ärende 289/2005/GG och ärende 1487/2005/GG.

2.8 BESLUT SOM AVSLUTADE ÄRENDE UNDER 2006

Beslut som avslutar ärenden offentliggörs normalt på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelska och på klagandens språk om detta inte är engelska. Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av 59 beslut om att avsluta en undersökning. Sammanfattningarna återspeglar det stora urvalet av ämnen och berörda institutioner och organ när det gäller de sammanlagt 250 beslut under 2006 som avslutade undersökningar liksom de olika skälen för att avsluta undersökningarna. De har sorterats efter ärendenummer, allmänt ämnesområde – det vill säga vilket område av gemenskapens behörighet som berörs – och typ av påstått administrativt missförhållande enligt klaganden.

I återstoden av detta avsnitt av kapitel 2 analyseras de viktigaste av de konstateranden avseende rättsliga förhållanden och sakförhållanden som gjorts i besluten. Avsnittet är indelat efter undersökningarnas huvudsakliga ämnesområde och är uppbyggt kring följande fem huvudkategorier:

- Öppenhet (inbegripet tillgång till handlingar och information) och uppgiftsskydd.
- Europeiska kommissionens roll som "fördragets väktare".
- Anbudsinfordringar, kontrakt och bidrag.
- Personalfrågor, inbegripet rekryteringsfrågor.
- Övriga frågor.

Det bör noteras att kategorierna ovan överlappar varandra i väsentlig grad. Frågor om öppenhet och allmänhetens tillgång till handlingar tas till exempel ofta upp i klagomål som rör rekrytering eller kommissionens roll som fördragets väktare.

2.8.1 Öppenhet, allmänhetens tillgång till handlingar och skydd av personuppgifter

En stor andel (25 %) av klagomålen bakom de undersökningar som genomfördes 2006 rör påstådd brist på öppenhet. I artikel 1 i Fördraget om Europeiska unionen anges att besluten i unionen ska fattas "så öppet (...) som möjligt", och i artikel 255 i EG-fördraget föreskrivs en rätt att få tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. Denna rätt regleras av förordning nr 1049/2001⁹. Många andra av gemenskapens institutioner och organ har också antagit regler om tillgång till handlingar med anledning av undersökningar som ombudsmannen genomförde på eget initiativ 1996 och 1999.

Tillgång till handlingar

Enligt förordning nr 1049/2001 kan de som ansökt om tillgång till handlingar och fått avslag välja mellan två olika åtgärder: de kan antingen väcka talan i domstol mot institutionen enligt artikel 230 i EG-fördraget eller ge in klagomål till ombudsmannen. Under 2006 avslutade ombudsmannen undersökningar avseende elva klagomål som rörde tillämpningen av förordning nr 1049/2001, varav nio avsåg kommissionen, ett avsåg rådet och ett avsåg Europaparlamentet. I ett annat ärende (1845/2004/GG) hade kommissionens detaljerade yttrande om ett förslag till rekommendation ännu inte inkommit vid årsslutet.

Ombudsmannen avslutade också två undersökningar rörande tillgång till handlingar och information som avsåg Europeiska investeringsbanken (EIB).

Sammanfattningar av nio av de ovannämnda ärendena finns i kapitel 3.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

När det gäller undantag från rätten att få tillgång till handlingar påpekade ombudsmannen i ärende 617/2003/IP att förordning 1049/2001 inte innehåller någon undantagsbestämmelse som tvingar Europeiska unionen att vägra tillgång till handlingar enbart därför att handlingarna i fråga inte lämnas ut kostnadsfritt i en medlemsstat. I ärende 582/2005/PB godtog ombudsmannen inte kommissionens argument att Världshandelsorganisationens (WTO:s) tvistlösningsförfarande skulle vara att jämställa med "rättsliga förfaranden" i den mening som avses i artikel 4.2 andra strecksatsen i förordningen. I ärende 1463/2005/TN fann ombudsmannen att artikel 4.3 första stycket i förordningen, som avser handlingar som en institution upprättat för internt bruk, inte skulle tillämpas på handlingar som kommissionen har sänt till eller erhållit från myndigheter i medlemsstater. Kommissionen kunde inte heller åberopa artikel 4.2 tredje strecksatsen, som rör skydd för syftet med utredningar, eftersom kommissionen inte hade visat att ett röjande av handlingarna skulle undergräva syftet med de berörda utredningarna, nämligen att se till att medlemsstaternas nationella planer för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser var förenliga med gemenskapsrätten. I ärende 1919/2005/GG intog ombudsmannen standpunkten att artikel 4.1 b i förordningen inte berättigade Europaparlamentets vägran att ge tillgång till en förteckning över sökande inom ramen för ett urvalsförfarande. Ombudsmannen hade svårt att föreställa sig hur röjandet av det faktum att en viss gemenskapstjänsteman hade sökt en annan tjänst inom gemenskapens förvaltning skulle kunna innebära intrång i hans eller hennes privatliv.

Enligt artikel 11 i förordning 1049/2001 måste varje institution ställa ett register över handlingar till allmänhetens förfogande, och hänvisningar till handlingar måste omgående föras in i registret. I ärende 1764/2003/ELB konstaterade ombudsmannen att kommissionens register var otillräckligt med avseende på handlingar rörande en revision som kommissionen utfört. Ombudsmannen påpekade att en sund ekonomisk förvaltning är en fråga av stor betydelse för allmänheten och att revisionsberättelser ger värdefull information om hur gemenskapens medel används.

I ärende 1776/2005/GG accepterade Europeiska investeringsbanken (EIB) på ombudsmannens förslag att röja delar av en revisionsberättelse i enlighet med sina egna regler för allmänhetens tillgång till handlingar. Dessutom lät EIB klagandens företag få enskild tillgång till delar av rapporten som särskilt rörde den koncern som klaganden tillhörde. Ombudsmannen välkomnade offentligt EIB:s konstruktiva förhållningssätt i ärendet och noterade att skydd för privatlivets helgd och för affärshemligheter visserligen är legitima intressen som kan berättiga inskränkningar i allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar, men att den vars privatliv eller affärsintressen faktiskt berörs i det enskilda fallet inte bör vägras tillgång av det skälet.

Tillgång till information

I ärende 3436/2004/ELB hade klagandena givit in ett klagomål till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och därvid hävdade att de utsatts för bedrägeri. Ombudsmannen ansåg att de klagande hade rätt att förvänta sig att OLAF skulle ägna särskild uppmärksamhet åt deras intresse av att få information om OLAF:s relevanta utredningar. Samtidigt påpekade ombudsmannen dock också att skyldigheten att efterkomma önskemål om information enligt den europeiska kodexen för god förvaltningssed omfattas av vissa begränsningar, vilkas syfte är att se till att ingen institution åläggs en orimligt tung administrativ börda.

I ärende 3501/2004/PB konstaterade ombudsmannen att Europeiska investeringsbanken (EIB) under loppet av hans undersökning hade redovisat giltiga skäl till sin vägran att tillhandahålla den information som en icke-statlig organisation hade begärt. Han uppmanade dock EIB att framöver i samband med slutligt avslag på en begäran om tillgång till information även redovisa en fullgod förklaring till avslaget för den person som begärt ut informationen, så att problemet inte skulle behöva gå så långt som till att bli föremål för ett klagomål till ombudsmannen.

Uppgiftsskydd

Ärende 2467/2004/PB rörde kommissionens handläggning av ett ingivet klagomål som avsåg den tyska delstaten Hamburgs lagstiftning. Klagomålet gällde ett påstått brott mot artikel 14.1 b

i dataskyddsdirektivet¹⁰, som rör användning av personuppgifter för direkt marknadsföring. Ombudsmannen konstaterade att kommissionen hade underlåtit att redovisa giltiga och övertygande argument för sin ståndpunkt, nämligen att direktivet inte var tillämpligt på de specifika omständigheter som klaganden hänvisade till. I sitt svar på ett förslag till vänskaplig förlikning godtog kommissionen att en vidare tolkning av artikel 14.1 b var möjlig, och kommissionen åtog sig också att ta upp frågan med medlemsstaterna och att i detta sammanhang ta upp det specifika fallet med Hamburgs lagstiftning.

2.8.2 Kommissionens roll som fördragets väktare

Rättsstatsprincipen är en grundläggande princip för Europeiska unionen, och en av kommissionens viktigaste uppgifter är att vara "fördragets väktare"¹¹. Genom artikel 226 i EG-fördraget skapas ett generellt förfarande enligt vilket kommissionen kan undersöka eventuella överträdelser av gemenskapsrätten från medlemsstaternas sida och föra dem vidare till EG-domstolen. Kommissionen kan inleda undersökningar på eget initiativ, med stöd av ett klagomål eller som svar på en begäran från Europaparlamentet att behandla en framställning som gjorts till parlamentet med stöd av artikel 194 i EG-fördraget. Det finns andra förfaranden för vissa specifika frågor, exempelvis olagligt statligt stöd.

Klagomål som faller utanför Europeiska ombudsmannens ämbetsområde rör ofta påstådda överträdelser av gemenskapslagstiftningen från medlemsstaters sida. För många sådana ärenden är den bäst lämpade instansen en annan medlem i Europeiska ombudsmannanätverket. I vissa fall anser emellertid ombudsmannen att det är lämpligt att överlämna klagomålet till kommissionen. I avsnitt 2.5 ovan finns exempel på båda dessa förfaringsätt.

Europeiska ombudsmannen tar emot och behandlar klagomål mot kommissionen i dennas roll som fördragets väktare. När ombudsmannen inleder en undersökning av ett sådant klagomål är han alltid noga med att i mån av behov göra klart för klaganden att syftet med undersökningen inte är att fastställa om det har skett någon överträdelse, eftersom Europeiska ombudsmannen saknar befogenhet att undersöka åtgärder som vidtas av medlemsstaternas myndigheter.

Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av nio beslut som illustrerar hur ombudsmannen hanterar klagomål mot kommissionen i dennas roll som fördragets väktare. Här nämns åtta av ärendena liksom ett som fortfarande pågick vid utgången av 2006.

När det gäller kommissionens skyldigheter gentemot klagande i fråga om de förfaranden som ska följas, utgår ombudsmannen huvudsakligen från ett meddelande som kommissionen offentliggjorde 2002¹² med anledning av kritik från ombudsmannen. Enligt detta meddelande är huvudregeln att kommissionens tjänsteavdelningar ska handlägga ett klagomål så att de kan besluta om en formell underrättelse eller en avskrivning av ärendet inom ett år efter det att klagomålet har diarieförts hos generalsekretariatet. I punkt 3 i meddelandet anges under vilka omständigheter generalsekretariatet får avstå från att registrera ett meddelande som ett klagomål. Som svar på en ytterligare kommentar från ombudsmannens sida i ärende 3369/2004/JMA bekräftade kommissionen att kraven enligt meddelandet gäller även under perioden efter det att den har sänt en formell underrättelse till den berörda medlemsstaten.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT 1995 L 281, s. 31. I artikel 14.1 b i detta direktiv sägs följande: "Medlemsstaterna skall tillförsäkra den registrerade rätten att a) (...) b) (...) motsätta sig behandling av personuppgifter som rör honom och som den registeransvarige bedömer kan komma att behandlas för ändamål som rör direkt marknadsföring, eller att bli informerad innan personuppgifter för första gången lämnas ut till tredje man (...) för ändamål som rör direkt marknadsföring, och att uttryckligen få erbjudande om att (...) motsätta sig ett sådant utlämnande (...)".

¹¹ Enligt artikel 211 i EG-fördraget ska kommissionen "övervaka tillämpningen av bestämmelserna i detta fördrag och av bestämmelser som antagits av institutionerna med stöd av fördraget".

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och Europeiska ombudsmannen om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten, EGT 2002 C 244, s. 5.

Två ärenden avslutades sedan kommissionen godtagit förslag till rekommendationer från ombudsmannen. I ärende 642/2004/GG rekommenderade ombudsmannen kommissionen att göra en ny prövning av om försäljningen av ett visst bolag innefattade statligt stöd. Rekommendationen lämnades mot bakgrund av indikationer på att delstatsregeringen i Niedersachsen också ansåg att det betalda priset hade varit lägre än marknadspriset. Kommissionen godtog ombudsmannens slutsatser i frågan och vände sig till de tyska myndigheterna för att få klarhet i de berörda uttalandena. Även i ärende 956/2004/PB godtog kommissionen ett förslag till rekommendation, vars innebörd var att kommissionen så snart som möjligt skulle fatta beslut om det klagomål avseende fördragsbrott som klaganden ingivit samt meddela denne sitt beslut. Klaganden, en dansk bilhandlare, hävdade att kommissionen hade underlåtit att fullgöra sitt åtagande om att komma fram till en slutsats om hans klagomål, som rörde Danmarks beskattning av importerade bilar.

I ärende 289/2005/GG lämnade ombudsmannen ett förslag till rekommendation med innebörden att kommissionen omsorgsfullt och utan obefogat dröjsmål skulle behandla klagandens klagomål om fördragsbrott, som rörde restriktioner för tjänster avseende vadhållning i samband med idrottsevenemang. I sitt detaljerade yttrande beklagade kommissionen att den i avsaknad av politisk samsyn inte hade kunnat fatta beslut i denna känsliga fråga. Eftersom ombudsmannen ansåg att detta inte utgjorde ett giltigt skäl för att inte behandla klagomålet inom rimlig tid, lade han fram en särskild rapport för Europaparlamentet. Kommissionen underrättade senare parlamentet och ombudsmannen om att den hade sänt en formell underrättelse till Tyskland.

Ombudsmannen ansåg det inte nödvändigt att lämna något förslag till rekommendation i ärende 1037/2005/GG, där han konstaterade att kommissionen hade underlåtit att redovisa övertygande argument för att det inte skulle behövas ytterligare åtgärder för att förmå Tyskland att följa en dom från EG-domstolen. I den berörda domen hade domstolen slagit fast att den tyska förpackningsförordningen för vissa drycker utgjorde ett hinder för handel inom gemenskapen. Ombudsmannen avslutade ärendet med en kritisk anmärkning och påpekade att kommissionen skulle kunna avhjälpa sin underlåtenhet inom ramen för ett annat – fortfarande pågående – överträdelseförfarande avseende samma förordning.

Två ärenden rörde tillämpningen av EU:s lagstiftning på området arbetstid. I ärende 2944/2004/ID förklarade kommissionen i februari 2005 för ombudsmannen att den hade skjutit upp beslutet om huruvida den skulle gå vidare med behandlingen av det klagomål om fördragsbrott som klaganden hade ingivit i augusti 2003 eftersom beslutet var avhängigt av den fortsatta utvecklingen när det gällde kommissionens förslag om ändring av den berörda gemenskapslagstiftningen. Ombudsmannen godtog kommissionens förklaring till att den hade underlåtit att efterleva den normala tidsfristen på ett år, men han konstaterade också att klaganden kunde lämna in ett nytt klagomål till honom om hon var missnöjd med kommissionens fortsatta behandling av hennes klagomål om fördragsbrott. I ärende 3453/2005/GG ingav en läkare i november 2005 ett klagomål om att kommissionen hade underlåtit att vidta åtgärder med anledning av det klagomål han hade ingivit mot Tyskland mer än tre och ett halvt år tidigare. Även i sitt yttrande om detta klagomål hänvisade kommissionen till sitt förslag om ändring av den berörda gemenskapslagstiftningen. Ombudsmannen fann att kommissionen inte har rätt att på obestämd tid skjuta upp slutbehandlingen av ett klagomål med motiveringen att den tillämpliga lagen kan komma att ändras någon gång i framtiden. Därför lämnade ombudsmannen ett förslag till rekommendation där han uppmanade kommissionen att behandla klagomålet så snabbt som möjligt. Ärendet var fortfarande under behandling vid utgången av 2006.

Ombudsmannen mottog över 5 000 klagomål och andra meddelanden som innehöll kritik mot kommissionen avseende byggandet av en industrihamn i Granadilla på den spanska ön Teneriffa. Enligt klagandena hade kommissionen kommit fram till att byggprojektet inte skulle strida mot gemenskapsrätten, i synnerhet artikel 6.4 i habitatdirektivet¹³. Ombudsmannen ansåg det lämpligt att inleda en undersökning på eget initiativ (OI/2/2006/JMA) så att kommissionen skulle få möjlighet att förklara situationen. Eftersom det framgick av kommissionens yttrande att den i själva verket ännu inte hade fattat beslut i frågan, avslutade ombudsmannen sin undersökning.

13

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT 1996 L 59, s. 63.

Ärende 3133/2004/JMA rörde ett klagomål om fördragsbrott som ingivits till kommissionen och gällde den spanska lagstiftning varigenom ett direktiv om tv-sändningar hade genomförts. Klaganden ifrågasatte kommissionens slutsats att direktivet hade genomförts på ett korrekt sätt. Mot bakgrund av EG-domstolens rättspraxis om genomförande av direktiv samt ordalydelsen och räckvidden hos de berörda bestämmelserna i den spanska lagstiftningen fann ombudsmannen att kommissionen hade gjort en rimlig analys av det tillräckliga i genomförandet. Därför konstaterade han att det inte förelåg något administrativt missförhållande.

2.8.3 Anbudsförfaranden, kontrakt och bidrag

Gemenskapens institutioner och organ ingår avtal med underleverantörer om de varor och tjänster som behövs för att de ska kunna bedriva sin verksamhet, och de använder även avtal för att förvalta de bidrag och stöd som de ger enligt ett antal EU-program¹⁴.

Ombudsmannen kan behandla klagomål som rör vem som har tilldelats (eller inte tilldelats) kontrakt samt administrationen av kontrakt. I den mån ett klagomål rör ett eventuellt avtalsbrott begränsar ombudsmannen dock sin undersökning till att pröva om gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet har lämnat en sammanhängande och rimlig redogörelse för den rättsliga grunden för sina åtgärder och för skälen till att institutionen eller organet anser att dess egen syn på avtalsförhållandet är berättigad.

Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av åtta beslut som illustrerar hur ombudsmannen hanterar denna typ av klagomål samt ett beslut om att avsluta en undersökning som ombudsmannen inledde på eget initiativ. Sex av dessa ärenden kommer att tas upp här.

I ärende 1252/2005/GG hävdade en underleverantör att kommissionens beslut om att säga upp det avtal enligt vilket den gav ekonomiskt stöd till Comité Européen de Normalisation (CEN) var olagligt och orättvist. Efter att ha påmint kommissionen om att även påståendet om orättvisa måste bemötas fann ombudsmannen till slut att inget administrativt missförhållande förelåg. Kommissionens förklaring till varför den inte skulle behöva förvarna om sitt beslut föreföll rimlig och kommissionen kunde inte hållas ansvarig för CEN:s beslut att inte lämna in något betalningskrav avseende klagandens arbete.

I ärende 786/2006/JF hade Regionkommittén förkastat klagandens slutrapport fem dagar efter det sista datum då kommittén enligt det berörda avtalet hade möjlighet att göra detta. Kommitténs ståndpunkt – som ombudsmannen förstod den – var att kommittén, trots att den hade underrättat klaganden för sent, var i sin fulla rätt att inte betala hela beloppet eftersom rapporten inte höll den kvalitet som kommittén enligt avtalet var berättigad att kräva. Ombudsmannen fann att om kommittén inte kunde hålla den avtalsenliga tidsfristen borde den i enlighet med god förvaltnings sed ha underrättat klaganden om detta innan tidsfristen löpte ut. Dess underlåtenhet att göra detta utgjorde ett administrativt missförhållande. Kommittén hade dock lämnat en sammanhängande och rimlig redogörelse för den rättsliga grunden för sina åtgärder och för skälen till att den ansåg att dess syn på avtalsförhållandet var berättigad. Ombudsmannen gjorde inget försök att avgöra om det hade skett ett avtalsbrott eller om kommittén enligt avtalet hade rätt att vägra att betala hela beloppet.

Klaganden i ärende 866/2006/SAB ifrågasatte kommissionens beslut att avvisa dess preliminära förslag inom ramen för Sokratesprogrammet. Enligt kommissionen hade de preliminära förslagen skickats efter det sista datumet för att lämna in förslag. Ombudsmannens undersökning gav vid handen att det fanns dokumentation som visade att de preliminära förslagen i själva verket hade skickats samma dag som det sista datumet inföll och att denna dokumentation hade varit tillgänglig för kommissionen då den fattade sitt beslut. Ombudsmannen fann därför att det förelåg ett administrativt missförhållande.

¹⁴

Klagomål som rör [anställningskontrakt](#) behandlas i avsnitt 2.8.4.

Ärende 3172/2005/WP rörde kommissionens försenade utbetalning av ett bidrag till vissa vänortsaktiviteter. I sitt yttrande över klagomålet bad kommissionen om ursäkt för förseningen och förklarade vilka administrativa problem den hade drabbats av och vilka förbättringar den hade gjort i sitt betalningssystem med anledning av dessa problem. Klaganden underrättade ombudsmannen om att den hade erhållit betalning och ansåg ärendet vara löst. I en ytterligare kommentar uppmanade ombudsmannen kommissionen att överväga att betala ränta vid försenad betalning i fall som det aktuella.

Ärende 2523/2005/TN rörde ett anbuds förfarande som anordnats av EG-domstolen och avsåg ramkontrakt för översättning av juridiska texter. Uppmaningen att lämna anbud innehöll ett krav på att redovisa en provöversättning. Klaganden ifrågasatte detta krav med motiveringen att det inte hade nämnts i det ursprungliga meddelandet om upphandling. Ombudsmannen ansåg inte att det förelåg något administrativt missförhållande eftersom en provöversättning utgjorde kompletterande information av sådant slag som enligt direktiv 92/50¹⁵ kunde specificeras i samband med uppmaningen att lämna anbud.

I ärende OI/1/2006/TN, en undersökning på eget initiativ, uppmanade ombudsmannen kommissionen att undersöka möjligheterna att i större utsträckning utnyttja medling när det uppstår tvister i samband med avtal som kommissionen finansierar. Kommissionen gav ett positivt svar och åtog sig att uppmuntra alternativa metoder för tvistlösning i framtiden genom att införa en frivillig medlingsklausul i sina standardavtal för upphandling. I samband med att ombudsmannen avslutade ärendet bad han kommissionen att senast den 30 juni 2007 redovisa uppföljningsinformation för honom om medlingsklausulen och om de åtgärder kommissionen vidtagit för att öka användningen av medling så att även tvister om bidrag omfattas. Dessutom betonade ombudsmannen att det är viktigt att rekommendera medling även vid tvister mellan kommissionens avtalsparter och dessas underleverantörer.

2.8.4 Personalfrågor

Kapitel 3 innehåller 18 sammanfattningar av beslut i klagomål rörande personalfrågor. Av dessa rör nio rekryteringsförfaranden som anordnats av Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) medan sex andra rör arbetsförhållanden till institutionerna och organen. Två av sammanfattningarna rör beslut avseende klagomål från utstationerade nationella experter och en rör en undersökning som ombudsmannen gjorde på eget initiativ (OI/3/2006/BB). I samband med det sistnämnda ärendet avskaffade Europaparlamentet den övre åldersgränsen för praktikplatser med verkan från den 15 februari 2006 och följde därigenom kommissionens exempel från 2005.

Klagomål som rör arbetsförhållanden till gemenskapens institutioner och organ får inte inges till ombudsmannen såvida inte klaganden först har uttömt alla sina möjligheter enligt artikel 90.1 och 90.2 i tjänsteföreskrifterna och de föreskrivna tidsfristerna för svar har gått ut. I ärendena 1217/2004/OV och 2227/2004/MF framhöll ombudsmannen att underlåtenhet att besvara ett klagomål enligt artikel 90.2 utgör ett administrativt missförhållande. Visserligen framgår det av tjänsteföreskrifterna att underlåtenhet att svara inom den angivna tidsfristen på fyra månader ska betraktas som ett "tyst avslag", men syftet med denna bestämmelse är att göra det möjligt för den berörde att överklaga till personaldomstolen – inte att befria förvaltningen från skyldigheten att svara.

Två klagomål som rörde arbetsförhållanden fick ett mycket positivt utfall för klagandena och utgör exempel på utmärkt samarbete med ombudsmannen från institutionens och organets sida.

I ärende 106/2005/TN hade kommissionen vägrat att betala lön till klagandens dotter, en tidigare kommissionstjänsteman som blivit sjuk kort efter det att hon tillträtt sin tjänst. Med anledning av klagomålet ändrade kommissionen sin ståndpunkt och accepterade att betala ut den berörda lönen med ränta.

¹⁵

Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, EGT 1992 L 209, s. 1. Detta direktiv är inte längre i kraft, men det var i kraft när meddelandet offentliggjordes.

Ärende 1729/2005/JF rörde återkrav av bidrag som utbetalats till klaganden av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA). Ombudsmannen konstaterade att EASA hade tillhandahållit ofullständig information som varit ägnad att vilseleda klaganden och föreslog som vänskaplig förlikning att EASA skulle kunna överväga att avstå från att kräva tillbaka åtminstone en del av bidragen. I sitt svar vidhöll EASA att det inte hade förelegat något administrativt missförhållande. Med hänvisning till ärendets unika natur och till den stora vikt som det var lämpligt att tillmäta ombudsmannens åsikt avstod dock EASA helt och hållet från att kräva tillbaka bidragen. Därmed hade en vänskaplig förlikning åstadkommits.

I tre andra ärenden avvisade kommissionen dock inte bara ombudsmannens förslag till vänskapliga förlikningar utan även hans fortsatta ansträngningar att åstadkomma ett tillfredsställande utfall. Två av dessa ärenden rörde utstationerade nationella experter.

I ärende 760/2005/GG föreslog ombudsmannen, först som vänskaplig förlikning och sedan som förslag till rekommendation, att kommissionen skulle överväga att ändra eller förtydliga reglerna om särskild ledighet för utstationerade nationella experter som måste vittna i domstol. I sitt detaljerade yttrande meddelade kommissionen att den skulle studera ombudsmannens förslag inom ramen för en framtida, mer vittgående utredning av situationen för utstationerade nationella experter men att den beklagligtvis inte kunde lämna någon närmare information om när denna utredning skulle komma att göras.

Ärende 495/2003/ELB rörde en tvist om vilka bidrag som en utstationerad nationell expert var berättigad till. Sedan kommissionen avvisat ett förslag till vänskaplig förlikning skrev ombudsmannen till den ansvarige kommissionsledamoten och bad honom att personligen engagera sig i strävan att åstadkomma en tillfredsställande lösning av klagomålsärendet, exempelvis en betalning på frivillig grund till klagandena. Trots att kommissionen sedermera hade ändrat de tillämpliga reglerna, gav kommissionsledamoten i sitt brev uttryck för åsikten att kommissionen hade tolkat de tidigare reglerna korrekt; han avvisade därför ombudsmannens förslag. Enligt ombudsmannens åsikt agerade kommissionen orättvist mot klagandena genom att i allt väsentligt behandla saken som om de senare antagna reglerna hade varit i kraft vid den tidpunkt då kommissionen fastställde vilka bidrag som skulle betalas ut.

Ärende 1537/2003/ELB rörde en före detta tillfälligt anställd vid kommissionen som efter lång tid hade rentvåtts från anklagelserna inom ramen för ett disciplinärt förfarande, något som av ombudsmannen tidigare befunnits vara ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen föreslog som vänskaplig förlikning att kommissionen skulle överväga att ersätta klaganden för de rimliga kostnader han ådragit sig i samband med sitt försvar under det disciplinära förfarandet. Kommissionen ansåg sig med hänvisning till tjänsteföreskrifterna vara förhindrad att göra detta. Även i detta ärende skrev ombudsmannen till den ansvarige kommissionsledamoten och uttryckte då åsikten att tjänsteföreskrifterna inte hindrade kommissionen från att göra en betalning på frivillig grund. Kommissionsledamoten avvisade dock ombudsmannens hänvändelse.

I alla tre fallen beklagade ombudsmannen i sitt beslut om att avsluta ärendet att kommissionen hade underlåtit att utnyttja en möjlighet att visa sitt engagemang för principerna för god förvaltning. Ombudsmannen meddelade att han avsåg att tillsammans med den ansvarige kommissionsledamoten undersöka hur man på bästa sätt skulle kunna främja en tjänstvillighetskultur vid det berörda generaldirektoratet.

2.8.5 Övriga frågor

Kapitel 3 innehåller också ett antal sammanfattningar av beslut som faller utanför kategorierna i de föregående avsnitten. Fyra av ärendena kommer att nämnas här.

I ärende 2601/2005/ID hävdade det klagande företaget att kommissionen hade gjort intrång i dess immateriella rättigheter till ett program för automatisk översättning. Kommissionen ifrågasatte inte att klaganden hade sådana rättigheter men uttryckte däremot tvivel om dessa rättigheters räckvidd och omfattning. Ombudsmannen ansåg att det var klagandens uppgift att specificera och fastställa

den rättsliga grunden för de rättigheter som det påstådda intrånget avsåg. Eftersom klaganden inte hade gjort detta, kunde något administrativt missförhållande vid kommissionen inte konstateras. Ombudsmannen uppmanade dock klaganden och kommissionen att överväga möjligheten att använda ett medlingsförfarande för att försöka finna en lösning som båda parter kunde godta.

Två ärenden rör i vilken mån rådet är ansvarigt för sitt ordförandeskap.

I ärende 1487/2005/GG klagade en sammanslutning till det tyska språkets försvar på att EU-ordförandeskapets webbplatser inte finns tillgängliga på tyska. Rådet prövade inte klagandens materiella argument gällande antalet EU-medborgare som talar tyska som sitt första eller andra språk. Enligt rådet utgör ordförandeskapet visserligen en del av rådet som institution, men rådet hävdade också att det inte har något ansvar för ordförandeskapets webbplatser eftersom rätten att bestämma över dessa tillkommer de medlemsstater som innehar ordförandeskapet. Ombudsmannen ansåg dock att rådet faktiskt är ansvarigt för vilka språk som används på ordförandeskapets webbplatser och att informationen på dessa webbplatser helst borde finnas på alla de officiella gemenskapspråken. Ombudsmannen hävdade vidare att om färre språk ska användas, måste urvalet bygga på objektiva och rimliga överväganden. Rådets underlåtenhet att pröva det materiella innehållet i klagandens klagomål utgjorde därför ett administrativt missförhållande. Sedan rådet förkastat ett förslag till rekommendation i frågan lade ombudsmannen fram en särskild rapport för Europaparlamentet.

I ärende 2172/2005/MHZ uttryckte klaganden oro över kommersiell sponsring av ett visst ordförandeskap. Rådet ansåg att kommersiell sponsring av dess ordförandeskap inte är en fråga som ingår i dess ansvarsområde som gemenskapsinstitution. Ombudsmannen föreslog som vänskaplig förlikning att rådet kunde ta på sig ansvaret för frågan och visa prov på en vilja att inom lämplig tid vidta åtgärder för att förhindra sådan sponsring eller reglera den på ett sätt som garanterar att möjliga konflikter mellan privata intressen och offentliga plikter hanteras på vederbörligt sätt. Rådet avvisade detta förslag. Eftersom den allmänna frågan om rådets ansvar för sitt ordförandeskap redan hade hänskjutits till Europaparlamentet genom den särskilda rapporten i ärende 1487/2005/GG, gick ombudsmannen inte vidare med saken. Trots detta hyste han fortfarande oro för att medborgarnas förtroende för EU och dess sätt att fungera kunde påverkas negativt av rådets underlåtenhet att ta upp den materiella frågan om kommersiell sponsring av dess ordförandeskap. Därför skrev han enskilda brev i ämnet till medlemsstaternas ständiga representanter.

Ärende 3403/2004/GG rörde kommissionens eventuella ansvar för att se till att det finns ett överklagandeförfarande vid Europaskolorna. Även om den nuvarande konvention som reglerar skolorna trädde i kraft 2002, började bestämmelsen om ett överklagandeförfarande inte tillämpas förrän 2005. Med hänvisning till denna försening ansåg Europaskolornas besvärdsnämnd sig inte vara behörig att behandla klagandenas fall, som gällde ett betyg som sattes 2004 och som klagandena hade försökt överklaga ända sedan dess. Ombudsmannen uppmanade kommissionen att övertala Europaskolornas styrelse att anta bestämmelser som skulle göra det möjligt för besvärdsnämnden att pröva klagandenas överklagande. Trots att kommissionen gjorde konstruktiva och ihärdiga ansträngningar för att hjälpa klagandena, underlät emellertid styrelsen att handla. Ombudsmannen ansåg att kommissionen, med tanke på att bristen var så tydlig och frågan så viktig, borde ha insisterat på att styrelsen skulle diskutera förslaget. Med hänvisning till frågans vikt bad kommissionen Europaskolornas generalsekreterare att föra upp ombudsmannens beslut på styrelsens dagordning.

Beslut efter en undersökning

3 BESLUT EFTER EN UNDERSÖKNING

Detta kapitel består av ett urval av sammanfattningar av ombudsmannens beslut under 2006 som illustrerar bredden av ämnen och institutioner som berörts av klagomål och undersökningar på eget initiativ. Här finns sammanfattningar av samtliga beslut som nämns i den tematiska analysen i kapitel 2. Sammanfattningarna av de beslut som bygger på klagomål är ordnade först efter typen av slutsats eller utfall och sedan efter den institution eller det organ som berörs. Sammanfattningarna av de beslut som bygger på undersökningar på ombudsmannens eget initiativ liksom exempel på frågor som framförts av nationella och regionala ombudsmän finns sist i kapitlet.

Inom varje underavsnitt i detta kapitel redovisas ärendena i ärendenummerordning. I avsnitt 3.1.2 kommer till exempel ärende 2944/2004/ID före ärende 3133/2004/JMA. Hela texten till varje beslut finns i avdelningen "Innehållsförteckning över beslut" på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Du hittar beslutet med hjälp av ärendenumret. På webbplatsen återges besluten i sin helhet på engelska och på klagomålets språk, om det är ett annat än engelska. En utskrift av hela beslutstexten, som den visas på webbplatsen, kan beställas från Europeiska ombudsmannens kansli.

3.1 ÄRENDEN DÄR INGA ADMINISTRATIVA MISSFÖRHÅLLANDEN KONSTATERATS

3.1.1 Europaparlamentet

EUROPAPARLAMENTETS UNDERLÅTENHET ATT BEGÄRA FÖRTYDLIGANDE AV ETT LÄMNAT ANBUD

Sammanfattning av beslut i klagomål 1315/2005/BB mot Europaparlamentet

Europaparlamentet avvisade det anbud som klaganden ingivit med anledning av en uppmaning att lämna anbud, med motiveringen att ett visst intyg inte hade lämnats in i original – vilket krävdes enligt uppmaningen att lämna anbud – utan som kopia.

Efter att ha slagit fast att den ovannämnda bristen hos anbudet var väsentlig på så sätt att den utgjorde skäl att med åberopande av en uttrycklig bestämmelse i uppmaningen inte beakta anbudet, konstaterade ombudsmannen att den upphandlande myndighetens möjlighet att i enlighet med uppmaningen ta kontakt med en anbudsgivare borde tolkas strikt som ett "särskilt undantag" från förbudet enligt uppmaningen mot "alla kontakter mellan anbudsgivaren och den upphandlande myndigheten" efter det att anbudet öppnats. Ombudsmannen tog också hänsyn till behovet av att garantera likabehandling av anbudsgivarna. Mot bakgrund av detta ansåg ombudsmannen att en korrigerande av denna brist inte vore att se vare sig som en "korrigerande" av anbudet eller som en rättelse av ett "uppenbart skrivfel" i den betydelse som avses i den relevanta bestämmelsen i uppmaningen. Därför utgjorde beslutet att avvisa anbudet inte ett administrativt missförhållande.

Ombudsmannen lämnade även en ytterligare kommentar avseende Europaparlamentets uttalande med innebörden att parlamentet i det aktuella fallet hade "avstått från att utnyttja sin möjlighet att begära in kompletterande dokument eller intyg där sådana saknades". I sin ytterligare kommentar påtalade ombudsmannen att detta uttalande inte föreföll vara förenligt med själva uppmaningen att lämna anbud eller med principerna för god förvaltning när det gäller utnyttjandet av utrymmet för skönsmässiga bedömningar.

3.1.2 Europeiska kommissionen

FÖRSENAD SAKLIG PRÖVNING AV ETT KLAGOMÅL ENLIGT ARTIKEL 226

Sammanfattning av beslut i klagomål 2944/2004/ID mot Europeiska kommissionen

Klaganden ingav ett klagomål om fördragsbrott till kommissionen i augusti 2003. I september 2004 hävdade hon i ett klagomål till ombudsmannen att kommissionen hade underlåtit att informera henne om sin sakliga prövning av hennes påstående att nationella regler för arbetstid och jourtjänstgöring stred mot gemenskapsdirektiv.

I sitt beslut i klagomålet konstaterade ombudsmannen till att börja med att kommissionens åtagande enligt punkt 8 i meddelandet till Europaparlamentet och Europeiska ombudsmannen om klagandens ställning i ärenden om överträdelse av gemenskapsrätten¹ innebar att kommissionen var tvungen att följa den tidsfrist på ett år som anges i den punkten utom i särskilda fall och att kommissionen därför måste redovisa en fullgod förklaring till skälen för förseningen.

I det aktuella fallet förklarade kommissionen att den hade skjutit upp sitt beslut om huruvida den skulle gå vidare med klagandens klagomål enligt artikel 226 eftersom detta var avhängigt av den fortsatta utvecklingen när det gällde kommissionens förslag av den 22 september 2004 om ändring av gemenskapslagstiftningen på området arbetstid, inbegripet jourtjänstgöring. I detta avseende noterade kommissionen att förslaget hade utarbetats efter omfattande samråd över hela Europa med anledning av EG-domstolens domar i målen C-303/98 och C-151/02, som hade fått stor inverkan på medlemsstaterna och i synnerhet på deras offentliga vårdsystem. Ombudsmannen konstaterade i sitt beslut (som han fattade i januari 2006) att kommissionen hade redovisat rimliga och fullgoda förklaringar till sin underlåtenhet att inom den ovannämnda ettårsfristen göra en saklig bedömning av klagandens klagomål enligt artikel 226. Emellertid lämnade ombudsmannen även en ytterligare kommentar, där han ännu en gång upprepade att det är god förvaltningssed för kommissionen att hålla klagande informerade om tillståndet för de klagomål som de har ingivit till kommissionen samt uppmanade kommissionen att regelbundet informera klaganden om tillståndet för hennes klagomål. Dessutom påpekade ombudsmannen att klaganden kunde inge ett nytt klagomål till honom om hon var missnöjd med kommissionens fortsatta behandling av hennes klagomål om fördragsbrott.

KOMMISSIONENS BEDÖMNING AV DEN SPANSKA LAGSTIFTNINGEN OM TV-SÄNDNING AV TJURFÄKTNINGAR

Sammanfattning av beslut i klagomål 3133/2004/JMA mot Europeiska kommissionen

Klagomålet gällde kommissionens beslut att avsluta ett ärende avseende ett formellt klagomål där klaganden hävdade att den spanska lagen för genomförande av direktiv 89/552/EEG², nämligen

¹ KOM(2002) 141 slutlig, EGT 2002 C 244, s. 5.

² Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, EGT 1989 L 298, s. 23.

förordning 22/1999, inte innehöll den skyldighet som anges i artikel 22 i direktivet, nämligen att se till att tv-sändningar inte inkluderar program som allvarligt kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga, särskilt program som innehåller meningslöst våld – exempelvis, enligt klagandens uppfattning, tjurfäktningar.

Kommissionen hävdade att alla skyldigheterna enligt direktivet hade införlivats på ett korrekt sätt genom förordning 22/1999 och att artikel 17 i förordningen helt återspeglade skyldigheterna enligt artikel 22 i direktivet. Kommissionen höll med om att den spanska lagstiftningen inte innehöll någon hänvisning till "meningslöst våld" men ansåg att detta begrepp, liksom begreppet "pornografi", nämndes i direktivet enbart som exempel på den sorts innehåll i tv-program som allvarligt kan skada minderårigas utveckling. Enligt kommissionens åsikt begränsas dock bestämmelsens räckvidd inte till dessa båda specifika företeelser utan skulle även kunna innefatta annat.

Ombudsmannen noterade att artikel 22 i direktivet uttryckligen förbjuder medlemsstaterna att låta tv-programföretag inom deras jurisdiktion sända program som allvarligt kan skada minderårigas utveckling. Däremot innehåller direktivet inte någon definition av de specifika programtyper som medlemsstaterna bör betrakta som skadliga för minderårigas utveckling, även om program som innehåller pornografi eller meningslöst våld nämns i direktivet som exempel vilka bör ingå i denna kategori. Med hänvisning till artikel 249.3 i EG-fördraget och till gemenskapsdomstolarnas rättspraxis framhöll ombudsmannen att införlivande av ett direktiv i nationell lagstiftning inte nödvändigtvis behöver innebära att direktivets bestämmelser införs ordagrant som specifika uttryckliga rättsliga bestämmelser i nationell lagstiftning, eftersom det allmänna rättsliga sammanhanget kan vara tillräckligt förutsatt att det verkliga garanterar att direktivet fullt ut tillämpas på ett tydligt och exakt sätt.

Ombudsmannen noterade att artikel 22 i direktivet och den bestämmelse varigenom denna införs i spansk lag, nämligen artikel 17 i förordning 22/1999, var nästan identiska bortsett från att den spanska lagen inte uttryckligen nämner program som innehåller pornografi eller meningslöst våld. Som det också sägs i kommissionens analys av huruvida detta införlivande är tillräckligt, skulle program som innehåller pornografi eller meningslöst våld utan tvivel skada minderårigas utveckling och därmed också omfattas av den spanska bestämmelsen. Med hänsyn tagen till de ovannämnda bestämmelsernas ordalydelse och räckvidd ansåg ombudsmannen att kommissionens ståndpunkt föreföll rimlig. Därför drog ombudsmannen slutsatsen att kommissionens beslut att inte inleda ett överträdelseförfarande mot de spanska myndigheterna, och således att avsluta ärendet avseende klagandens formella klagomål, föreföll rimligt.

AVBRYTANDE AV SAMARBETE BASERAT PÅ EN LÅNGVARIG ÖVERENSKOMMELSE

Sammanfattning av beslut i klagomål 191/2005/BB mot Europeiska kommissionen

EuronAid ("EA"), en ideell sammanslutning av icke-statliga organisationer, hade under tjugo års tid mobiliserat livsmedelsbistånd in natura inom ramen för kommissionens program för livsmedelsbistånd och tryggnad av livsmedelsförsörjning via icke-statliga organisationer. I september 2004 skickade kommissionen ett brev till EA där den slog fast att den mot bakgrund av den nya budgetförordningen³ inte kunde ingå nya avtalsförbindelser med EA på grundval av sin långvariga överenskommelse med EA.

Kommissionen baserade sitt beslut på i) artiklarna 54 och 57 i budgetförordningen och ii) artiklarna 110 och 89 i budgetförordningen samt principerna om öppenhet och fri konkurrens. Klaganden ifrågasatte det lämpliga i detta resonemang, men hans argument avsåg endast skäl i) och han ifrågasatte inte uttryckligen skäl ii). Ombudsmannen påpekade att gemenskapens principer och regler för tilldelning av bidrag eller offentliga tjänstekontrakt utgjorde en separat, i sig

³

Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, EGT 2002 L 248, s. 1.

tillräcklig och oberoende grund för det ifrågasatta beslutet, med tanke på att det samarbete som kommissionen och EA hade haft innan budgetförordningen trädde i kraft föreföll ha byggts på direkt tilldelning av bidrag och tjänstekontrakt. Även om man i enlighet med EA:s argumentation utgick från att de uppgifter som EA hade utfört inom ramen för sitt tidigare samarbete med kommissionen var "uppgifter av teknisk, administrativ, förberedande eller underordnad natur som varken innebär myndighetsutövning eller ger utrymme för skönsmässiga bedömningar" i den mening som avses i artikel 57.2 i budgetförordningen, var det under alla omständigheter omöjligt att tilldela EA sådana uppgifter i strid med gemenskapens principer och regler för tilldelning av bidrag eller offentliga tjänstekontrakt. Därför konstaterade ombudsmannen att det inte förelåg något administrativt missförhållande.

VAL AV EXPERTER INOM SJÄTTE RAMPROGRAMMET

Sammanfattning av beslut i klagomål 552/2005/SAB mot Europeiska kommissionen

Klaganden hävdade att kommissionens generaldirektorat för forskning hade brutit mot principerna för god förvaltning genom att de experter som kommissionen valde ut för att bistå vid utvärderingen av förslag inom det sjätte ramprogrammet var samma experter som tidigare anlåtts inom programmet. Efter det att kommissionen i sitt yttrande hade förklarat att den använde en särskild rotationsprincip för urvalet av experter, en princip som beskrevs i kommissionens handbok för utvärdering och urval av projektförslag⁴ och som innebar att minst 25 procent av experterna måste bytas ut varje kalenderår, ifrågasatte klaganden det lämpliga i denna kvot.

Ombudsmannen noterade att tanken bakom de föreslagna utvärderingsförfarandena enligt kommissionens handbok var att de skulle vara så snabba som möjligt utan att kvaliteten på utvärderingen äventyrades. Kommissionen hade fastställt en kvot i syfte att få en lagom balans mellan å ena sidan nya experter och å andra sidan erfarna och högt kompetenta experter, som det fanns ett berättigat intresse av att behålla. Ombudsmannen konstaterade också att den tidigare praxis som innebar att en tredjedel av experterna byttes ut föreföll ha vållat betydande problem med att hitta tillräckligt många experter och att kommissionen efter omfattande samråd och flera års relevant erfarenhet hade fastställt den ifrågasatta kvoten. Ombudsmannen ansåg att de ovannämnda sakliga motiveringarna till kvoten var relevanta och legitima, och han fann att det inte hade visats att kommissionen hade överskridit gränserna för sitt utrymme att göra skönsmässiga bedömningar. Därför drog ombudsmannen slutsatsen att det inte förelåg något administrativt missförhållande.

INSTÄLLD FINANSIERING AV STANDARDISERINGSARBETE

Sammanfattning av beslut i klagomål 1252/2005/GG mot Europeiska kommissionen

I ett avtal som undertecknades 1991 åtog sig kommissionen att ge ekonomiskt stöd till *Comité Européen de Normalisation* (CEN) för utarbetandet av vissa europeiska standarder. Klaganden, en tysk expert, utsågs av en av CEN:s underleverantörer till projektledare för utförandet av vissa tester avseende en europeisk standard.

I maj/juni 2002 undertecknade kommissionen och CEN ett tillägg till avtalet som innebar att projektfinansieringen upphörde.

Klaganden hävdade att kommissionens beslut att ställa in sin finansiering var felaktigt och orättvist. Han yrkade att kommissionen skulle vidarebefordra det utestående beloppet till CEN så att de inblandade organen och personerna kunde få betalt för sitt arbete.

⁴

KOM C/2003/883.

Kommissionen påpekade att standardiseringsarbetet enligt ett antal olika avtal hade gått långsamt och varit otillfredsställande. I enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning hade kommissionen därför efter samråd med sina motparter sagt upp dessa avtal. Kommissionen var inte ansvarig för eventuella underleverantörsavtal. CEN hade haft möjlighet att informera alla berörda aktörer om den planerade uppsägningen och att framföra eventuella återstående betalningskrav till kommissionen innan avtalet upphörde. Kommissionen ansåg sig helt och hållet ha fullgjort sina rättsliga skyldigheter.

Ombudsmannen bad också kommissionen att tillstålla honom ett yttrande över klagandens påstående att beslutet var orättvist. Härvidlag konstaterade ombudsmannen att det inte nämndes i den relevanta skriftväxlingen om kommissionen hade förvarnat om sin avsikt att säga upp avtalet.

Kommissionen uppgav att det framgick av protokoll från dess möten med sina motparter att kommissionen när som helst kunde ställa in finansieringen om de överenskomna tidsplanerna inte följdes. Det hade saknats skäl att utfärda någon ytterligare varning till CEN. När det gällde frågan om huruvida beslutet var orättvist mot klaganden betonade kommissionen att den aldrig hade haft något avtalsförhållande med denne.

När det gällde klagandens påstående att kommissionens beslut var olagligt, noterade ombudsmannen att klaganden inte hade bestridit kommissionens argument att avtalet sades upp av CEN och kommissionen genom ömsesidig överenskommelse. Han ansåg att klaganden inte hade visat att det fanns fog för hans påstående.

När det gällde den påstådda orättvisan noterade ombudsmannen att klaganden hade slutfört sitt arbete när beslutet om att ställa in finansieringen fattades. Det var därför förståeligt att han var missnöjd med kommissionens beslut. Kommissionens argument att det saknades skäl att utfärda någon ytterligare varning föreföll emellertid rimligt. Ombudsmannen ansåg att kommissionen inte kunde hållas ansvarig för CEN:s beslut att inte framföra något betalningskrav avseende klagandens arbete. Därför avslutade ombudsmannen ärendet och konstaterade att inget administrativt missförhållande förelåg.

PÅSTÅTT INTRÅNG I IMMATERIELLA RÄTTIGHETER TILL ETT ÖVERSÄTTNINGSPROGRAM

Sammanfattning av beslut i klagomål 2601/2005/ID mot Europeiska kommissionen

Klaganden, bolaget SYSTRAN, hävdade att kommissionen gjorde intrång i dess immateriella rättigheter till ett program för automatisk översättning. Enligt klaganden innebar dessa rättigheter att kommissionen måste erhålla klagandens tillstånd innan kommissionen gjorde vissa ändringar i programmet, som hade utvecklats på grundval av ett flertal kontrakt med kommissionen.

Kommissionen ifrågasatte inte att SYSTRAN *faktiskt har* immateriella rättigheter till programmet, men uttryckte däremot tvivel om dessa rättigheters *räckvidd* och *omfattning*. Kommissionen hävdade väsentligen att det var klagandens sak att visa att det verkligen hade skett ett intrång i de berörda immateriella rättigheterna och att klaganden först måste fastställa de rättsliga och avtalsmässiga grunderna för dessa rättigheter.

Ombudsmannen noterade att de rättsliga aspekterna av skyddet för en rättighet, t.ex. den som klaganden åberopar, kan bero på den tillämpliga lagstiftningen och på innehållet i de avtalsförhållanden som upprättats parterna emellan i enlighet med den lagstiftningen. I det aktuella fallet hade klaganden enbart uppgivit att hans rätt erkändes i direktiv 91/250/EEG om rättsligt skydd för datorprogram⁵ och i samtliga medlemsstaters – i synnerhet Frankrikes, Belgiens och Luxemburgs – nationella lagstiftning. Däremot hade klaganden inte hänvisat till något specifikt lagrum vare sig i direktivet (som riktar sig till medlemsstaterna, inte till gemenskapen eller dess

⁵

Rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram, EGT 1991 L 122, s. 42.

institutioner) eller i den relevanta tillämpliga nationella lagstiftningen; klaganden hade inte ens angivit vilken nationell lagstiftning som borde tillämpas och varför. Dessutom var det klagandens ansvar att specificera och fastställa den rättsliga grunden för den rättighet som påstods ha drabbats av intrång, något som klaganden hade underlåtit att göra. Ombudsmannen konstaterade därför att klaganden inte hade visat att det fanns fog för hans påstående om intrång.

Ombudsmannen uppmanade avslutningsvis klaganden och kommissionen att överväga möjligheten att hänskjuta sin tvist till ett medlingsförfarande, något som skulle kunna ge parterna möjlighet att tillsammans, med hjälp av medlare, nå fram till en godtagbar lösning på problemet eller åtminstone att tillräckligt exakt och tydligt fastställa de rättsliga, sakliga och tekniska frågor som tvisten gällde innan de hänsköt ärendet till en domstol eller ett skiljedomsorgan.

3.1.3 Europeiska gemenskapernas domstol

MEDDELANDE OM UPPHANDLING AV ÖVERSÄTTNINGSTJÄNSTER

Sammanfattning av beslut i klagomål 2523/2005/TN mot Europeiska gemenskapernas domstol

Klagomålet gällde ett meddelande om upphandling från EG-domstolen avseende ingåendet av ramkontrakt om översättning av juridiska texter. Klaganden var en svensk översättningsbyrå som efter ansökan om att få delta i upphandlingen hade uppmanats att lämna in ett anbud. Uppmaningen innehöll dock även ett krav som inte hade nämnts i det ursprungliga meddelandet om upphandling, nämligen att översättaren för var och en av språkkombinationerna som del av anbudet måste lämna in en provöversättning inom 37 dagar. Eftersom klagandens översättare för språkkombinationerna engelska-svenska och franska-svenska var på en 35 dagar lång semester när klaganden fick uppmaningen, hade klaganden ingen möjlighet att uppfylla detta krav.

Enligt klaganden borde alla krav som gällde för upphandlingsförfarandet ha angivits i meddelandet om upphandling, varför EG-domstolen hade begått ett fel genom att under pågående förfarande ändra villkoren.

EG-domstolen hävdade att den hade handlat i enlighet med de tillämpliga reglerna, i synnerhet direktiv 92/50⁶ om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster.

Eftersom klaganden inte föreföll ifrågasätta de regler som EG-domstolen tillämpade, ansåg ombudsmannen det rimligt att pröva ärendet mot bakgrund av direktiv 92/50. Av artikel 32.3 i direktiv 92/50 framgick att det för vissa krav på information torde räcka att dessa specificerades i uppmaningen att lämna anbud snarare än att de måste anges redan i meddelandet om upphandling. Ombudsmannen ansåg att denna slutsats hade stöd i artikel 19.2 d, där det föreskrevs att det brev varigenom de utvalda sökande uppmanades att lämna in anbud skulle innehålla uppgifter om eventuella dokument som skulle bifogas anbudet, antingen för att styrka de kontrollerbara uppgifter som sökanden lämnat eller för att komplettera den information som redan redovisats. Ombudsmannen ansåg att en provöversättning utgjorde sådan kompletterande information och ansåg inte att EG-domstolen hade ändrat villkoren under pågående förfarande. Därför fann ombudsmannen att det inte förelåg något administrativt missförhållande.

⁶ Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, EGT 1992 L 209, s. 1. Detta direktiv är inte längre i kraft, men det var i kraft när meddelandet offentliggjordes.

3.1.4 Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal

PÅSTÅTT FELAKTIG BEDÖMNING AV UTTAGNINGSPROV

Sammanfattning av beslut i klagomål 1217/2004/OV (konfidentiellt) mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klaganden, som deltog i allmänt uttagningsprov KOM/A/9/01 som anordnades av EPSO, fick besked om att han inte tillhörde de 200 sökande som hade fått bäst resultat på skriftligt delprov e) och muntligt delprov f). Han skrev då till EPSO och bad om att få sina resultat omprövade eftersom han med tanke på sina grundliga förberedelser för proven, sina språkkunskaper och sin erfarenhet på området var övertygad om att det hade begåtts fel vid rättningen. Dessutom tillsände han EPSO ett paket med en ljudinspelning på cd-skiva och en fyrsidig "transkription" av hans muntliga delprov för att bevisa att hans svar på det muntliga delprovet hade varit korrekta. Uttagningskommittén stod fast vid sitt beslut. Klaganden ingav då med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna ett överklagande, som besvarades den 2 mars 2004 av tillsättningsmyndigheten. Klaganden fick dock inte någon översättning av beslutet till sitt modersmål, nederländska.

I klagomålet till ombudsmannen ifrågasatte klaganden urvalskommitténs bedömning av hans delprov, och han hävdade att kommittén hade underlåtit att beakta det bevismaterial som han redovisat och att motivera sina svar. Dessutom hävdade klaganden att EPSO hade underlåtit att efterleva tidsfristerna för att besvara hans överklagande enligt artikel 90.2, och han ifrågasatte underlåtenheten att ge honom svar på nederländska.

I sitt gemensamma yttrande erinrade kommissionen och EPSO om att bedömning av sökande handlar om att göra jämförelser och hävdade att det paket som klaganden skickat innehöll dokument som saknade relevans för en ny bedömning av hans delprov. EPSO påpekade också att ett svar på nederländska på överklagandet enligt artikel 90.2 faktiskt hade skickats till klaganden den 1 juni 2004; EPSO beklagade denna försening.

I sitt svar på ytterligare frågor från ombudsmannen gjorde EPSO åtskillnad mellan det *administrativa arbete* som EPSO:s personal utför, där det kan finnas möjliga administrativa missförhållanden, och *de beslut som fattas av uttagningskommittén*, vilka enligt EPSO:s uppfattning kan prövas enbart av personaldomstolen.

Ombudsmannen framhöll i sitt beslut, där han hänvisade till EG-domstolens rättspraxis, att han även kan pröva lagligheten hos kommitténs beslut, för vilka det är tillsättningsmyndigheten som bär det yttersta ansvaret.

När det gällde bedömningen av klagandens delprov drog ombudsmannen slutsatsen att det inte förelåg något uppenbart fel i kommitténs bedömning och att denna hade motiverat sitt beslut i tillräcklig omfattning. Dessutom ansåg ombudsmannen att "transkriptionen" av det muntliga delprovet inte utgjorde någon relevant faktor för kommitténs bedömning av klagandens prestationer eftersom den byggde på hans eget minne av delprovet.

När det gällde svaret på klagandens överklagande enligt artikel 90 drog ombudsmannen slutsatsen att det inte behövdes någon fortsatt undersökning med tanke på att EPSO hade beklagat att svaret och den nederländska översättningen hade skickats för sent. Dock lämnade han en ytterligare kommentar där han uppmanade tillsättningsmyndigheten att skriftligen underrätta den berörde i fall där den väntar sig att dess svar kommer att skickas först efter utgången av fyramånadersfristen.

AVSLAG PÅ ANSÖKAN OM DELTAGANDE I UTTAGNINGSPROV

Sammanfattning av beslut i klagomål 1482/2005/MHZ mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klagomålet lämnades in i namn av sammanslutningen för utexaminerade från Nationella skolan för offentlig förvaltning (i Polen) och gällde allmänt uttagningsprov EPSO/A/8/03 för biträdande handläggare (polska medborgare) på området revision.

Ett antal polska sökande som utsetts till statliga revisorer av Högsta revisionskammaren i Polen ("revisionskammaren") efter att ha klarat ett visst prov och genomgått särskild utbildning i revision fick avslag på sin ansökan om att delta i uttagningsprovet med motiveringen att deras universitetsexamen inte avsåg ett relevant ämne och att deras yrkesmeriter inte var på den likvärdiga nivå som krävdes.

Klaganden hävdade att uttagningskommittén hade underlåtit att ta hänsyn till hur det polska systemet för utbildning av revisorer fungerar och därigenom felbedömt polska sökandes meriter. Dessutom yrkade klaganden att EPSO snarast skulle anordna ett nytt uttagningsprov på området revision där de sökande från Polen kunde delta.

EPSO påpekade att kommittén har stort utrymme för att själv välja hur den bedömer de sökandes meriter och att denna bedömning görs utifrån de krav som anges i meddelandet om uttagningsprov. Dessutom noterade EPSO att man hade anordnat två nya uttagningsprov på området revision (EPSO/AD/23–24/05), där sökande som inte hade en examen på ett område av relevans för de berörda arbetsuppgifterna kunde få delta om de hade relevanta kompletterande meriter.

Ombudsmannen fann att EPSO hade utformat meddelandet om uttagningsprov utifrån en ofullständig förståelse av det polska systemet för utbildning i revision men att EPSO i utformningen av meddelandena om de nya uttagningsproven föreföll ha gjort lämpligt bruk av den kompletterande information man uppmärksammats på av klaganden. Ombudsmannen noterade också att de sökande som fått avslag på sina ansökningar föreföll vara behöriga att delta i de nya uttagningsproven och att klaganden klargjort att han inte begärde att det berörda uttagningsprovet skulle ogiltigförklaras.

Ombudsmannen fann att det saknades skäl att genomföra ytterligare undersökningar i samband med klagomålet och avslutade ärendet.

SKYLDIGHET ATT ANSÖKA OM DELTAGANDE I BARA ETT AV TRE PARALLELLA UTTAGNINGSPROV

Sammanfattning av beslut i klagomål 2616/2005/SAB mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

EPSO offentliggjorde meddelanden om tre uttagningsprov för språkliga handläggare där de sökande informerades om att själva proven inom ramen för uttagningsförfarandena kunde komma att anordnas samtidigt och där de anvisades att ansöka om deltagande i bara ett av uttagningsförfarandena. Klaganden ifrågasatte denna restriktion och ville ansöka om deltagande i alla tre uttagningsförfarandena.

EPSO framförde argumentet att dess val att låta proven äga rum samtidigt betingades av en strävan att få till stånd en bättre hantering av de tidskrav och ekonomiska konsekvenser som alltid föreligger vid rekryteringsförfaranden med ett stort antal sökande.

Ombudsmannen ansåg att EPSO:s förklaring var rimlig mot bakgrund av den legitima strävan att få till stånd en rimlig tidsanvändning och ett rationellt utnyttjande av de tillgängliga ekonomiska resurserna. En alternativ lösning som innebar att EPSO tvingades anordna proven inom ramen för de berörda uttagningsförfarandena separat, så att de potentiella sökande kunde delta i alla

förfarandena, skulle skapa oproportionerligt stora och orimliga svårigheter för förvaltningen och omotiverade förseningar för institutionerna och för övriga sökande. Med beaktande av detta och av det faktum att proven inom ramen för de berörda allmänna uttagningsförfarandena faktiskt ägde rum samma dag, drog ombudsmannen slutsatsen att det inte fanns något som tydde på att EPSO hade överskridit gränserna för sitt utrymme att göra skönsmässiga bedömningar genom att låta de sökande ansöka om deltagande i bara ett av uttagningsförfarandena. Ombudsmannen fann således att det inte förelåg något administrativt missförhållande.

Ombudsmannen fann dock att EPSO normalt inte borde förbjuda sökande att ansöka om deltagande i mer än ett parallellt uttagningsförfarande såvida det inte är säkert att proven inom ramen för förfarandena verkligen kommer att äga rum samtidigt. Han lämnade en ytterligare kommentar med den innebörden.

BEDÖMNING AV EN SÖKANDES SVAR PÅ EN PROVFRÅGA

Sammanfattning av beslut i klagomål 3389/2005/WP mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klaganden deltog i ett allmänt uttagningsprov avseende tyskspråkiga korrekturläsare. En provfråga var följande: "Vad betyder 'Titelei'? – a) den del av boken som föregår textdelen, b) litteraturförteckningen, c) huvudtiteln med tillhörande undertitel, d) inget av ovanstående." Klaganden hade valt svar d). Enligt facit var dock svar a) det korrekta.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att uttagningskommittén hade begått ett fel genom att bedöma hans svar på frågan som felaktigt. Han påstod att "Titelei" inte avsåg *enbart* den del av boken som föregår textdelen utan att delar av "Titelei", exempelvis blanksidor eller ett fotografi av författaren, ibland kunde komma efter textdelen. Klaganden hänvisade även till följande ordboksdefinition (på tyska; återges här i svensk översättning): "Med 'Titelei' avses de sidor i en bok som föregår själva texten, t.ex. 'Impressum' [uppgifter om tryckår, tryckort, tryckeri o.d.]. ... I böcker från vissa förlag kan 'Impressum' finnas i slutet av boken."

I sitt yttrande påpekade EPSO att en uttagningskommitté har stort utrymme för egna bedömningar och inte har någon skyldighet vare sig att förklara exakt varför en sökandes svar bedömts som otillräckligt eller att redovisa utförlig information om sin bedömning. Trots detta meddelade EPSO ombudsmannen att uttagningskommittén efter att ha prövat klagandens fall på nytt ansåg att klaganden genom sin hänvisning till ordboksdefinitionen hade bekräftat den generella placeringen av "Titelei" i en bok. Det var således uppenbart även för honom att svar a) inte kunde vara fel. Därmed kunde svar d) inte betraktas som rätt. EPSO ansåg att klaganden inte hade kunnat visa att det var omöjligt att hitta det rätta svaret på den berörda frågan.

Ombudsmannen försökte – genom att tillämpa samma kriterier som gemenskapsdomstolarna använder i rekryteringsfrågor, vilka kännetecknas av uttagningskommitténs stora utrymme för egna bedömningar – fastställa om det fanns något uppenbart fel i uttagningskommitténs bedömning. Med ledning av den information som redovisats för ombudsmannen föreföll det exempelvis förhålla sig så, att "Impressum", som normalt ingår i "Titelei", faktiskt ibland placeras efter textsidorna. Ombudsmannen förstod därför skälet till att klaganden hade tvekat att välja svar a). Om man utgick från att klagandens definition av "Titelei" var korrekt, föreföll det emellertid ombudsmannen som om svar d) inte kunde vara rätt eftersom det inte hade ifrågasatts att "Titelei" (även) betecknar den del av boken som föregår textdelen, vilket innebar att svar a) inte kunde avfärdas som felaktigt.

Under alla omständigheter ansåg ombudsmannen att klaganden inte hade visat att det fanns något uppenbart fel i uttagningskommitténs bedömning. Ombudsmannen avslutade ärendet genom att konstatera att det inte förelåg något administrativt missförhållande.

PÅSTÅTT BRISTFÄLLIG ORGANISATION AV ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV

Sammanfattning av beslut i klagomål 472/2006/DK mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

En deltagare i ett allmänt uttagningsprov som anordnades av EPSO ingav ett klagomål till ombudsmannen om att uttagningsprovet inte hade präglats av tillräcklig insyn och att det inte hade varit välorganiserat. Han hävdade i synnerhet att tidsfristerna för att registrera sig för urvalsproven inte hade följts.

EPSO bekräftade att flera sökande hade drabbats av svårigheter när de försökte registrera sig för urvalsproven, något som berodde på att ett stort antal sökande försökte registrera sig under registreringsperiodens första dag, vilket ledde till att IT-systemet blev överbelastat. EPSO tvingades därför inrätta ett kösystem för att begränsa de olägenheter som orsakades av de ovan nämnda svårigheterna. EPSO påpekade också att man aldrig hade underlåtit att publicera relevant och aktuell information i de sökandes "EPSO Porta" (Internetprofil) och på sin officiella webbplats.

Efter att ha tagit hänsyn till vilken sorts information EPSO lämnade på sin officiella webbplats och i de sökandes EPSO Porta liksom till hur snabbt denna information tillhandahölls, konstaterade ombudsmannen att EPSO regelbundet och i enlighet med uppmaningen till intresseanmälan hade försett de sökande med information om de på varandra följande stegen i urvalsförfarandet. I detta sammanhang noterade ombudsmannen också att EPSO på ett sätt präglat av tjänstvillighet hade strävat efter att informera de sökande om de tekniska problem man hade drabbats av liksom om de ändringar i hur urvalsproven organiserades som blivit nödvändiga för att dessa problem skulle kunna hanteras. Dessutom var den information som EPSO hade tillhandahållit tydlig och fullgod eftersom den gjorde det möjligt för en förnuftig läsare att förstå vad som skulle bli nästa steg i förfarandet och vilken del av förfarandet som hade ändrats. Ombudsmannen ansåg också att EPSO inte från början kunde ha förutsett de tekniska problem som hänvisas till ovan, att EPSO hade hanterat denna oförutsebara händelse på ett lämpligt sätt och – vilket är det viktigaste – att EPSO helt utan dröjsmål hade informerat de sökande om de därmed sammanhängande förändringarna i hur uttagningsprovet skulle komma att organiseras. På grundval av ovanstående fann ombudsmannen att det inte förelåg något administrativt missförhållande som motsvarade klagandens påståenden.

3.1.5 Europeiska investeringsbanken**VÄGRAN ATT LÄMNA INFORMATION OM EVENTUELL FINANSIERING AV ETT PROJEKT I ETT KANDIDATLAND**

Sammanfattning av beslut i klagomål 3501/2004/PB mot Europeiska investeringsbanken (EIB)

EIB avslög klagandenas begäran (som ingavs 2003) om information rörande EIB:s eventuella finansiering av ett projekt i Tjeckien med motiveringen att de tjeckiska myndigheterna hade bett EIB att sekretessbelägga denna information tills det tjeckiska parlamentet hade godkänt lånen. Med anledning av ett klagomål som ingivits till EIB hade EIB givit ett allmänt formulerat svar med innebörden att dess avslag var förenligt med den policy och de regler som EIB tillämpade vid den aktuella tidpunkten. Svaret tog inte upp klagandenas argument att det enligt en relevant EIB-publikation skulle råda öppenhet såvida inte projektsponsorerna motsatte sig detta av berättigade skäl med anknytning till affärs- eller marknadshemligheter.

Klagandena vände sig därför till ombudsmannen.

Under ombudsmannens undersökning avhjälpste EIB sin ursprungliga underlåtenhet att ta upp klagandenas argument om öppenhet genom att lämna förklaringar där det hänvisades till det

allmännas bästa i fråga om internationella relationer. Ombudsmannen fann att EIB hade rätt att basera sina beslut på sådana överväganden. Dessutom ansåg ombudsmannen att EIB inte hade någon skyldighet att utverka någon skriftlig bekräftelse på att den tjeckiska regeringen ville att sekretess skulle råda specifikt för det berörda projektet och att EIB inom ramen för hans undersökning hade redovisat tillräckliga bevis i fråga om det agerande från de tjeckiska myndigheternas sida som hade föranlett EIB:s vägran att lämna ut den berörda informationen.

Ombudsmannen påpekade att principerna för god förvaltning innebär att förvaltningen måste förse medborgarna med den information som dessa har begärt att få, såvida inte förvaltningen åberopar giltiga och fullgoda skäl för att inte göra detta. Detta krav återspeglades i EIB:s egen kodex för god förvaltningssed, där det också hänvisades till skyldigheten att motivera beslut.

I fråga om det aktuella ärendet fann ombudsmannen att det inte hade fastställts att EIB hade brutit mot sina egna regler om tillgång till information. Han uppmanade dock EIB att vid eventuella framtida beslut om att vägra att tillhandahålla information ge den person som begärt ut informationen en fullgod förklaring innan saken går så långt som till ett klagomål till ombudsmannen.

3.1.6 Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)

PÅSTÅDD UNDERLÅTENHET ATT BESVARA EN BEGÄRAN OM INFORMATION

Sammanfattning av beslut i klagomål 3436/2004/ELB mot Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)

Klagandena är medlemmar i styrelsen för ett bolag vars projekt (Blue Dragon) valdes ut som mottagare av gemenskapsmedel inom ramen för gemenskapsinitiativet Leader II. De misstänkte att de medel som de ansökt om å sitt bolags vägnar hade blivit föremål för bedrägeri och tog därför kontakt med OLAF. Efter att ha slutfört sin undersökning fann OLAF att de gemenskapsmedel som utbetalats skulle återbetalas. Klagandena hävdade att OLAF hade underlåtit att besvara de frågor som klagandena ställt till OLAF om dess undersökning av Blue Dragon-projektet.

I sitt yttrande noterade OLAF att de frågor som klagandena tagit upp i sitt brev rörde samma händelser och samma period som de frågor som tagits upp i klagomål 1769/2002/(IJH)ELB. Med anknytning till det klagomålet hade OLAF i sina skrivelser redovisat omfattande information om de frågor som tagits upp. Dessutom hade både ärendet och de specifika frågor som togs upp i klagandenas brev granskats av Europaparlamentets budgetkontrollutskott, och OLAF hade försett utskottet med utförlig skriftlig och muntlig information. Att kräva att OLAF ännu en gång skulle ge utförliga svar i samma ämnen skulle innebära en orimligt tung administrativ börda. OLAF konstaterade att man därför i sina skrivelser hade inskränkt sig till att ange var de enskilda frågor som klagandena tagit upp i sitt brev redan hade besvarats samt till att i förekommande fall redovisa kompletterande information som skulle kunna vara användbar.

Ombudsmannen ansåg att klagandena i sin egenskap av påstådda offer för bedrägeri som inkommit med ett klagomål till OLAF hade rätt att förvänta sig att OLAF skulle ägna särskild uppmärksamhet åt deras intresse av att få information om de relevanta undersökningar som OLAF utfört. Samtidigt ansåg ombudsmannen emellertid också att det fanns gränser för EU-institutionernas skyldighet att efterkomma önskemål om information enligt den europeiska kodexen för god förvaltningssed. I synnerhet är det viktigt för en god förvaltning att denna skyldighet är underkastad proportionalitetsprincipen, så att man kan undvika att den administrativa bördan blir orimligt tung. I omständigheter av det slag som var för handen i det aktuella fallet, där OLAF redan hade besvarat frågor från ombudsmannen och från Europaparlamentets budgetkontrollutskott, ansåg ombudsmannen att det var rimligt att OLAF svarade på klagandenas brev genom att ange var

svar på klagandenas olika frågor redan hade redovisats. Ombudsmannen var medveten om att klagandena inte var nöjda med innehållet i dessa svar, men efter noggrann granskning av frågorna och svaren fann ombudsmannen att det saknades fog för klagandenas påstående att OLAF hade underlåtit att svara.

3.2 ÄRENDEN SOM LÖSTS AV INSTITUTIONEN

3.2.1 Europaparlamentet

TILLGÅNG TILL EN ARTIKEL I "EP NEWSHOUND"

Sammanfattning av beslut i klagomål 1363/2006/MF mot Europaparlamentet

Klaganden, en tjänsteman vid Europaparlamentet, försökte läsa en artikel om den politiska situationen i Spanien som hade publicerats den 4 mars 2006 i "EP Newshound" (Europaparlamentets interna online-veckobrev). Artikelns hade dock tagits bort under mellantiden. I ett e-postmeddelande den 6 april 2006 begärde klaganden att den avdelning som ansvarar för "EP Newshound" skulle skicka ett exemplar av artikeln till honom. Samma dag meddelade den ansvariga avdelningen klaganden att hans begäran inte kunde efterkommas därför att artikeln hade tagits bort och strukits på grund av "den allmänna reaktionen".

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att parlamentets vägran att förse honom med ett exemplar av artikeln var orättvis och diskriminerande samt utgjorde underlåtenhet att tillhandahålla information.

Parlamentet meddelade ombudsmannen att det hade beslutat att skicka artikeln direkt till klaganden. Klaganden underrättade sedermera ombudsmannen om att han hade fått artikeln och var nöjd med parlamentets svar. Ombudsmannen konstaterade att parlamentet hade löst ärendet.

3.2.2 Europeiska kommissionen

VÄGRAN ATT BETALA INNESTÅENDE LÖN OCH RÄNTA

Sammanfattning av beslut i klagomål 106/2005/TN mot Europeiska kommissionen

Klagomålet gällde kommissionens påstådda vägran att betala ut lön till klagandens dotter, en före detta kommissionstjänsteman som blev sjuk kort efter det att hon tillträtt sin tjänst. Sedan klagandens dotter varit sjukskriven en tid ogiltigförklarade kommissionen resultatet av den läkarundersökning hon hade genomgått innan hon tillträdde sin tjänst. Kommissionen hävdade att hon måste ha varit sjuk redan vid tiden för läkarundersökningen. Ärendet prövades av förstainstansrätten, som upphävde kommissionens beslut, varvid dottern återinsattes som tjänsteman. Eftersom hon fortfarande var sjuk kunde hon inte arbeta, och hon beviljades slutligen invaliditetsersättning från och med november 2002. Kommissionen betalade emellertid inte ut någon lön till klagandens dotter för perioden maj 2001 till oktober 2002, med motiveringen att hon inte hade visat att hennes frånvaro hade medicinska orsaker. Klagandens dotter anförde klagomål avseende ärendet i enlighet

med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna men fick inget svar inom den föreskrivna tidsfristen. Därför ingav klaganden ett klagomål till ombudsmannen å sin dotters vägnar.

Klaganden hävdade att kommissionen redan förfogade över tillräcklig information för att kunna dra slutsatsen att hennes dotter hade varit sjuk under perioden i fråga, eftersom dotterns arbetsförmåga hade bedömts under denna period av kommissionens invaliditetskommitté. Klaganden hävdade att kommissionens beslut att klassificera hennes dotters frånvaro under perioden maj 2001 till oktober 2002 som otillåten var orimligt. Klaganden yrkade att kommissionen skulle betala ut lön till hennes dotter för perioden i fråga.

I sitt yttrande förklarade kommissionen att den hade beslutat att godta dotterns klagomål enligt artikel 90.2 och att den hade betalat ut hennes inestående lön för perioden i fråga. Klaganden bekräftade att lönen hade utbetalats men ansåg det vara anmärkningsvärt att kommissionen inte hade betalat någon ränta.

Ombudsmannen noterade att klagandens dotter i sitt klagomål enligt artikel 90.2 hade yrkat inte bara att hennes inestående lön skulle betalas ut, utan också att kommissionen skulle betala ränta. Eftersom kommissionen i sitt yttrande förklarade att den hade fattat ett beslut om att "godkänna [dotterns] klagomål enligt artikel 90.2", fann ombudsmannen det lämpligt att göra ytterligare undersökningar och fråga kommissionen varför den inte hade betalat någon ränta.

I sitt svar medgav kommissionen att ränta borde betalas och klaganden underrättade senare ombudsmannen om att kommissionen hade betalat den. Hon tackade ombudsmannen och hans personal för deras hjälp med att lösa problemet.

SVAR PÅ PLATSANSÖKAN PÅ ANNAT SPRÅK

Sammanfattning av beslut i klagomål 1841/2005/BM mot Europeiska kommissionen

Klaganden skickade en platsansökan på spanska till Europeiska kommissionens representation i Barcelona ("representationen"). Representationen skickade ett e-postmeddelande på katalanska i vilket den underrättade klaganden om att han inte hade kommit med bland de sökande som gick vidare till nästa omgång.

Klaganden hävdade att kommissionen hade agerat i strid mot artikel 21 i EG-fördraget genom att besvara hans platsansökan på ett annat språk än det som hans ursprungliga brev var avfattat på - och dessutom på ett språk som inte nämns i EG-fördraget.

Kommissionen förklarade att representationen generellt använder regionens båda officiella språk, i enlighet med vad som slås fast i Spaniens grundlag. I det aktuella fallet hade representationen skickat ett e-postmeddelande på katalanska till alla sökande som inte gått vidare. Kommissionen beklagade misstaget och noterade att en översättning till spanska av svaret jämte en ursäkt hade skickats till klaganden. Kommissionen meddelade att representationen åtog sig att se till att e-postmeddelanden som riktade sig till flera mottagare framöver skulle skickas på både spanska och katalanska.

Klaganden meddelade ombudsmannen att han ansåg att ärendet hade lösts och tackade ombudsmannen och hans personal för deras hjälp med att finna en positiv lösning på klagomålet.

FÖRSENAD BETALNING AV BIDRAG TILL VÄNORTSAKTIVITETER

Sammanfattning av beslut i klagomål 3172/2005/WP mot Europeiska kommissionen

En lokal myndighet i Berlin (Tyskland) och myndigheten i dess vänort Halton (Storbritannien) anordnade inom ramen för sitt vänortssamarbete ett utbytesprogram för elever vid sina musikskolor.

För ett projekt, som genomfördes i Halton i oktober 2004, beviljade kommissionen ett bidrag på nästan 11 000 euro. Den tyska myndigheten ingav dock ett klagomål till ombudsmannen om att det hade uppstått en betydande försening i kommissionens handläggning av finansieringsansökan, om att kommissionen hade underlåtit att betala ut myndighetens del av bidraget och om att myndighetens egna försök att kontakta kommissionen hade varit resultatlösa.

I sitt yttrande bad kommissionen om ursäkt för förseningen, som berodde på att antalet utbetalningar avseende vänortsaktiviteter hade varit särskilt stort vid det aktuella tillfället och att den ansvariga avdelningen hade omorganiserats. Kommissionen förklarade att när det gällde medborgarmöten hade den tidigare brukat göra en direktbetalning till varje inbjuden stad av dess andel av bidragen. När programmet visade sig bli mycket framgångsrikt och antalet multilaterala projekt ökade, blev detta system dock omöjligt att hantera. Därför hade kommissionen beslutat att förenkla utbetalningssystemet och betala hela bidragsbeloppet till den organiserande staden, som sedan skulle vidarebefordra respektive andel av bidraget till de enskilda inbjudna städerna. På grund av den höga arbetsbelastningen hade detta system tillämpats redan 2004, trots att det i inbjudan att lämna in projektförslag hade stått att de inbjudna städerna skulle få betalt direkt. Kommissionen hade underrättat de organiserande städerna och de främsta av de organisationer som företräder städer och kommuner om denna ändring. Det hade dock varit svårt att samtidigt informera också alla inbjudna städer, även om kommissionen höll med om att dessa skulle ha haft nytta av att bli informerade. När det gällde det aktuella projektet hade kommissionen kontaktat myndigheten i Halton och påmint den om dess ansvar. Efter denna påminnelse betalade myndigheten ut klagandens andel av bidraget till klaganden.

Kommissionen beklagade att klaganden inte hade fått tillräcklig information om det nya utbetalningssystemet.

Klaganden meddelade ombudsmannens medarbetare att den hade erhållit betalningen och ansåg att ärendet var löst. Klaganden tackade ombudsmannen för hans ansträngningar. Ombudsmannen avslutade därför ärendet. Han lämnade dock en ytterligare kommentar där han tillade att de som ansöker om finansiering inom det berörda området sannolikt är organ med relativt begränsade ekonomiska resurser och att han därför ansåg att det skulle innebära en ytterligare förbättring av kvaliteten på kommissionens förvaltning om denna kunde tänka sig att betala ränta vid försenade utbetalningar i sådana fall.

3.2.3 Europeiska kommissionen och Europeiska miljöbyrån

SNABBA URSÄKTER FÖR FEL

Sammanfattning av beslut i klagomål 3297/2006/BU och 3684/2006/BU

I sitt svar på en fråga från klaganden tilltalade Europeiska miljöbyrån (EEA) denne med fel efternamn. Eftersom själva frågan föll utanför EEA:s ansvarsområde hade EEA bitt kommissionen att besvara den. Kommissionen skickade ett mottagningsbevis till klaganden. Beviset var dock skrivet på polska, medan frågan var skriven på slovakiska.

Klaganden vände sig till ombudsmannen, vars medarbetare ringde till EEA och kommissionen för att snabbt klara ut saken och finna en lösning som kunde göra klaganden nöjd. Svaren från EEA:s och kommissionens personal var positiva och de åtog sig att snabbt be klaganden om ursäkt. Därefter tog ombudsmannens medarbetare kontakt med klaganden, som gärna godtog ursäkterna.

Ombudsmannen ansåg att EEA och kommissionen hade löst klagomålsärendena och tackade dem för den goda samarbetsvilja som deras respektive personal hade visat prov på.

3.2.4 Regionkommittén

ERSÄTTNING FÖR RESKOSTNADER I SAMBAND MED EN ANSTÄLLNINGSINTERVJU

Sammanfattning av beslut i klagomål 800/2006/WP mot Regionkommittén

I oktober 2005 var klaganden på anställningsintervju vid Regionkommittén, och därefter skickade han ett rekommenderat brev till kommittén som innehöll de handlingar som behövdes för att han skulle få ersättning för sina reskostnader. Eftersom han inte hade fått något svar kontaktade han kommittén i december 2005. Den 10 januari 2006 meddelade kommittén honom att den inte hade fått de nödvändiga handlingarna. Den 14 januari 2006 skickade klaganden kopior av handlingarna till kommittén. Han fick besked om att kopiorna utgjorde tillräckligt underlag för utbetalning av reskostnadsersättning.

I sitt klagomål till ombudsmannen, som klaganden ingav i mars 2006, hävdade han att han fortfarande inte hade fått betalningen och att kommittén hade underlåtit att besvara en påminnelse som han hade skickat i februari 2006. Han yrkade på att han skulle få ersättning för sina reskostnader, att han skulle få dröjsmålsränta och att kommitténs rutin för utbetalning av reskostnadsersättning skulle förbättras.

I sitt yttrande sade kommittén att den aldrig hade fått klagandens rekommenderade brev men att den hade beslutat att betala ut reskostnadsersättning till honom på grundval av kopiorna av handlingarna. Kommittén påpekade också att sista datum för utbetalning av ersättningen hade fastställts till den 2 mars 2006. På grund av en intern omorganisation under den berörda perioden hade utbetalningen dock inte gjorts förrän den 29 april 2006. Därför hade kommittén betalat ränta till klaganden. När det gällde klagandens yrkande att kommitténs rutin för utbetalning av reskostnadsersättning skulle förbättras, framhöll kommittén att förseningen hade berott på exceptionella omständigheter och att dess rutiner inte behövde ses över.

Klaganden meddelade ombudsmannens medarbetare att han var nöjd med kommitténs hantering av hans ärende i så måtto att han hade erhållit den utestående betalningen jämte ränta. Däremot höll han inte med kommittén om att dess rutiner inte behövde förbättras. Han hävdade att kommittén inte hade underrättat honom om att den inte hade fått de nödvändiga handlingarna. Dessutom hade kommittén kunnat informera honom om den interna omorganisation som ledde till att utbetalningen försenades. Trots detta ansåg klaganden att ärendet kunde avslutas. Han tackade ombudsmannen för hjälpen.

Ombudsmannen konstaterade att kommittén hade löst klagomålsärendet med avseende på reskostnadsersättning och ränta. Han ansåg att klaganden hade dragit tillbaka sitt yrkande att kommitténs rutin för reskostnadsersättning skulle förbättras och avslutade därför ärendet.

I en ytterligare kommentar påpekade ombudsmannen emellertid att det skulle innebära en ytterligare förbättring av kvaliteten på kommitténs förvaltning om denna systematiskt följde upp utbetalningsärenden som det aktuella, i synnerhet genom att kontakta sökande om det saknades vissa handlingar som krävdes för att en utbetalning skulle kunna göras och genom att vid förseningar hålla de sökande underrättade om förseningarna och skälen till dessa.

3.3 VÄNSKAPLIGA FÖRLIKNINGAR SOM ÅSTADKOMMITS AV OMBUDSMANNEN

3.3.1 Europeiska kommissionen

TOLKNING AV DATASKYDDSDIREKTIVET MOT BAKGRUND AV ETT KLAGOMÅL OM FÖRDRAGSBROTT

Sammanfattning av beslut i klagomål 2467/2004/PB mot Europeiska kommissionen

Klaganden ingav ett klagomål om fördragsbrott till kommissionen där han hävdade att delstaten Hamburgs registreringslag stred mot artikel 14.1 b i EG:s dataskyddsdirektiv 95/46⁷ genom att den tillät att personuppgifter i delstatens ägo (och i synnerhet i dess offentliga registreringskontors ägo) överlämnades till tredje man *utan* att de registrerade informerades om eller bereddes möjlighet att motsätta sig detta, *även* i fall där det stod klart att berörd tredje man avsåg att sälja uppgifterna för ändamål som rörde direkt marknadsföring. Kommissionen avlog klagomålet med motiveringen (i) att någon separat rätt att rikta invändningar till alla offentliga organ inte kunde härledas ur artikel 14.1 b i direktivet och (ii) att artikel 14.1 b i direktivet med avseende på direkt marknadsföring gäller enbart den enhet som faktiskt avser att använda personuppgifterna för sin egen direkta marknadsföring och att en enhet som ett offentligt register inte ingår i denna kategori.

Ombudsmannen fann att kommissionens tolkning byggde på en oberättigat snäv tolkning av termerna "behandling" och "registeransvarig", som definieras i artikel 2 i direktivet⁸, och att kommissionen inte hade anfört några giltiga och övertygande argument för sin ståndpunkt att artikel 14.1 b inte var tillämplig på de omständigheter som klaganden hänvisat till. Därför föreslog ombudsmannen en vänskaplig förlikning som skulle innebära att kommissionen kunde tänka sig att ompröva sitt svar till klaganden.

I sitt svar medgav kommissionen att artikel 14.1 b i direktivet kunde tolkas som att den gällde inte bara den registeransvariges avsikt utan också specifik kunskap om en behandlingsåtgärd för ändamål som rör direkt marknadsföring, varvid dessa ändamål skulle kunna vara den registeransvariges *eller* tredje mans. Kommissionen förklarade därför att den skulle ta upp frågan om en bredare tolkning av artikel 14.1 b med medlemsstaterna i syfte att försöka få till stånd ett korrekt genomförande av den allmänna rätten att motsätta sig alla behandlingsåtgärder för ändamål som rör direkt marknadsföring. Dessutom skulle kommissionen i detta sammanhang ta upp det specifika fallet med Hamburgs lagstiftning. Klaganden välkomnade kommissionens svar på ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning, vilket han ansåg hade krönts med framgång.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT 1995 L 281, s. 31. I artikel 14.1 b i detta direktiv sägs följande: "Medlemsstaterna skall tillförsäkra den registrerade rätten att a) ... b) ... motsätta sig behandling av personuppgifter som rör honom och som den registeransvarige bedömer kan komma att behandlas för ändamål som rör direkt marknadsföring, eller att bli informerad innan personuppgifter för första gången lämnas ut till tredje man ... för ändamål som rör direkt marknadsföring, och att uttryckligen få erbjudande om att ... motsätta sig ett sådant utlämnande ...".

⁸ I artikel 2 b sägs följande: "[I detta direktiv avses med] behandling av personuppgifter (behandling): varje åtgärd ... som vidtas beträffande personuppgifter ...". I artikel 2 d sägs följande: "[I detta direktiv avses med] registeransvarig: den fysiska eller juridiska person, den myndighet, den institution eller det andra organ som ... bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter".

3.3.2 Europeiska investeringsbanken

VÄGRAN ATT GE TILLGÅNG TILL EN REVISIONSBERÄTTELSE - 1

Sammanfattning av beslut i klagomål 1776/2005/GG mot Europeiska investeringsbanken

I början av 1990-talet deltog två bolag från samma koncern i ett vattenkraftsprojekt i Lesotho som fick ekonomiskt stöd från EU, bl.a. genom Europeiska investeringsbanken (EIB). Efter ett mutfall där en lokal konsult som bolagen hade anlitat var inblandad genomförde EIB en revision som år 2000 utmynnade i en revisionsberättelse. På grundval av slutsatserna i revisionsberättelsen lade Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ned sin utredning i samma ärende. År 2003 inledde dock OLAF en ny utredning på grundval av ny information.

Klaganden, en jurist som företräder ett annat bolag i samma koncern, bad EIB om att få tillgång till dess revisionsberättelse. EIB avslog begäran med hänvisning till sina regler för allmänhetens tillgång till handlingar (*Rules on Public Access to Documents*), som säger att "tillgång till en handling eller delar därav skall vägras om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för bl.a. syftet med inspektioner, utredningar och revisioner".

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att denna bestämmelse inte kunde ges en så vid tolkning att den skulle innefatta slutförda utredningar. Oavsett detta var skyddet inte längre berättigat utifrån innehållet i den berörda handlingen. Han betonade att det var viktigt för honom att förstå vilka nya bevis som hade berättigat att OLAF inledde en ny utredning för att han skulle kunna hjälpa bolagen att försvara sig.

EIB vidmakthöll sin ståndpunkt att ingen tillgång kunde beviljas.

Ombudsmannen noterade att det inte omedelbart var uppenbart hur utlämnandet av revisionsberättelsen skulle kunna undergräva skyddet för syftet med någon gammal eller ny inspektion, utredning eller revision, med tanke på att OLAF hade beslutat att lägga ned sin första utredning mot bakgrund av revisionsberättelsens slutsatser och med tanke på att revisionsberättelsen föreföll ha utarbetats ungefär fyra år före begäran om tillgång. Dessutom hade EIB inte övervägt möjligheten att bevilja partiell tillgång. Därför föreslog ombudsmannen en vänskaplig förlikning för EIB och bad EIB att pröva klagandens begäran på nytt.

I sitt svar förklarade EIB att fullständig tillgång inte kunde komma i fråga. Efter ytterligare överväganden och i en anda av gott samarbete kunde däremot allmänheten beredas tillgång till vissa utdrag (som EIB bifogade till sitt svar). Dessutom kunde EIB som ett undantagsfall bereda klaganden privat tillgång till vissa ytterligare avsnitt.

Klaganden påpekade att han var tacksam för den tillgång han hade beviljats. Ombudsmannen kunde med tillfredsställelse konstatera att en vänskaplig förlikning hade uppnåtts. Han välkomnade EIB:s konstruktiva förhållningssätt och samarbetsvilja i ärendet samt noterade att det innovativa sätt på vilket EIB hade efterkommit klagandens begäran om tillgång och samtidigt skyddat tredje parts legitima intressen skulle kunna tjäna som förebild för framtida ärenden.

3.3.3 Europeiska byrån för luftfartssäkerhet

ÅTERKRAV AV BOSÄTTNINGSBIDRAG SOM UTBETALATS UNDER EN PROVANSTÄLLNINGSPERIOD

Sammanfattning av beslut i klagomål 1729/2005/JF (konfidentiellt) mot Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA)

Klaganden var tillfälligt anställd vid EASA och var skyldig att fullgöra en provanställningsperiod på sex månader, först i Bryssel och därefter i Köln.

Innan provanställningsperioden löpte ut meddelade EASA klaganden att han inte skulle få fast anställning. Senare samma månad begärde EASA att klaganden skulle betala tillbaka de bosättningsbidrag som redan hade utbetalats till honom.

Klaganden hävdade att EASA missbrukade sina befogenheter och handlade i strid med grundläggande rättsprinciper. Han påstod att uppsägningen av hans anställning hade skett ensidigt och mot hans vilja samt att han hade ådragit sig faktiska kostnader genom att flytta vid två tillfällen under ett fåtal månader.

EASA hävdade sammanfattningsvis att en tillfälligt anställd inte får rätt till bosättningsbidrag förrän efter det att han eller hon har fullgjort provanställningsperioden på ett tillfredsställande sätt. Dessutom erinrade EASA om att klaganden hade undertecknat två förklaringar där han informerades om att bosättningsbidragen beviljades som förskott och skulle betalas tillbaka om han inte blev fast anställd. För att göra förklaringsblanketterna avseende bosättningsbidrag tydligare hade EASA ändrat dessa på så sätt att även fall av uppsägning mot den anställdes vilja nämndes. EASA förstod vilka olägenheter dess anställda kunde åsamkas genom att de var tvungna att flytta först till Bryssel och sedan till Köln, men klaganden hade erhållit alla de regelenliga utbetalningar och bidrag som han var berättigad till och hade därigenom fått ersättning för sina faktiska kostnader i samband med flyttarna.

Ombudsmannen noterade att EASA hade betalat ut bosättningsbidragen till klaganden före utgången av hans provanställningsperiod, alltså vid en tidpunkt då han enligt EASA:s egen analys inte var berättigad att erhålla dem. Ombudsmannen noterade också att EASA väsentligen hade erkänt att de förklaringar som klaganden undertecknat angav att återbetalningsskyldighet förelåg enbart vid frivillig uppsägning, inte vid uppsägning mot den anställdes vilja. Enligt ombudsmannens åsikt hade EASA därmed tillhandahållit ofullständig information som varit ägnad att vilseleda klaganden. Det är visserligen fast rättspraxis att tjänstemän ska förutsättas känna till sina rättigheter och skyldigheter, men detta innebär inte att gemenskapens institutioner och organ får ge vilseledande information.

Ombudsmannen föreslog därför som vänskaplig förlikning att EASA skulle kunna överväga att avstå från att kräva tillbaka åtminstone en del av bosättningsbidragen.

I sitt svar vidhöll EASA att det inte hade förelegat något administrativt missförhållande. Med hänvisning till "ärendets unika natur och till den stora vikt som det var lämpligt att tillmäta ombudsmannens åsikt" godtog EASA dock förslaget till vänskaplig förlikning och avstod helt och hållet från att kräva tillbaka bosättningsbidraget.

3.4 ÄRENDE SOM AVSLUTATS MED EN KRITISK ANMÄRKNING FRÅN OMBUDSMANNEN

3.4.1 Europaparlamentet

TILLGÅNG TILL LISTOR ÖVER SÖKANDE I ETT URVALSFÖRFARANDE

Sammanfattning av beslut i klagomål 1919/2005/GG mot Europaparlamentet

Klaganden, en tjänsteman vid Europaparlamentet, lämnade in ansökningar med anledning av tre meddelanden om lediga tjänster vid parlamentet. Senare begärde han att få tillgång till listorna över godkända sökande inom dessa urvalsförfaranden, vilka alla var tjänstemän antingen vid parlamentet eller vid andra gemenskapsinstitutioner. Parlamentet beviljade honom partiell tillgång till listorna. På de kopior han fick ut hade emellertid alla sökandes namn utom klagandens eget raderats. Klaganden hävdade att det saknades fog för parlamentets åsikt, nämligen att de sökandes privatliv och integritet måste skyddas enligt reglerna om uppgiftsskydd.

Parlamentet framhöll att om de andra sökandes namn röjdes, skulle detta kunna leda till karriärproblem för de berörda personerna i den mån de inte fick den berörda tjänsten, särskilt när det gällde framtida befordran. Dessutom påpekade parlamentet att det med tanke på tidsfristen för behandling av önskemål om tillgång till handlingar inte hade varit möjligt att fråga alla sökande om de godkände att deras namn röjdes.

Parlamentet nämnde dock också att de tre institutioner som omfattades av den berörda lagstiftningen om tillgång till handlingar (kommissionen, rådet och parlamentet självt) skulle kunna anta en gemensam ståndpunkt om tillgången till listor över sökande i urvalsförfaranden.

Ombudsmannen välkomnade detta initiativ. När det gällde det aktuella ärendet ansåg han att vägran att röja sökandes namn inte var befogad i fråga om sökande från gemenskapens institutioner och organ. Eftersom tjänsteföreskrifterna anger att befordran ska ske på grundval av förtjänst och eftersom de innehåller uttryckliga bestämmelser som handlar om tjänstemännens förflyttning inom och mellan institutionerna, vore det olagligt för en överordnad att missgynna en tjänsteman därför att han eller hon hade sökt en annan tjänst. Mot bakgrund av att det är välkänt att parlamentet har en policy som går ut på att uppmuntra rörlighet noterade ombudsmannen dessutom att han skulle bli ytterst förvånad om en tjänsteman verkligen missgynnades i en sådan situation.

Om ett röjande av listorna verkligen riskerade att skada sökandenas privatliv, ansåg ombudsmannen vidare att det skulle ha varit lämpligt att be sökandena om deras åsikt innan ett beslut fattades. Med tanke på att de berörda listorna omfattade namn på 35 sökande och att det kunde förmodas att samtliga sökande gick att nå med e-post, kunde ombudsmannen inte förstå varför det skulle ha varit omöjligt att konsultera dem inom den ifrågavarande tidsfristen.

Ombudsmannen lämnade därför ett förslag till rekommendation till parlamentet där han å det bestämdaste uppmanade parlamentet att ompröva klagandens begäran. Parlamentet följde inte detta förslag till rekommendation.

Eftersom parlamentet hade medgivit att frågan krävde ytterligare uppmärksamhet och eftersom diskussioner i ämnet fortfarande pågick mellan institutionerna, avslutade ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning. Han underströk att detta inte uteslöt att han kunde komma att undersöka saken på nytt mot bakgrund av de slutsatser som institutionerna skulle komma att nå fram till.

3.4.2 Europeiska unionens råd

BEHANDLINGEN AV EN BEGÄRAN OM INFORMATION

Sammanfattning av beslut i klagomål 817/2006/TN mot Europeiska unionens råd

Klaganden kontaktade rådet per telefon och undrade om rådet hade några skyldigheter eller möjligheter att uttrycka sitt stöd för Danmark i dess misshälligheter med ett antal muslimska länder. Klaganden bad att få tala med den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och tillika generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, Javier Solana. Han kopplades till en sekreterare som informerade honom om att han inte kunde få tala med Javier Solana. Sekreteraren sade att frågan inte var lätt att besvara, och hon kopplade honom vidare till den person som ansvarade för presskontakter. Den personen kunde inte heller besvara frågan.

Klaganden vände sig till ombudsmannen och hävdade att rådet hade underlåtit att agera i enlighet med sin policy för ökad öppenhet och vänlighet mot medborgarna.

Enligt rådet var det inte orimligt att en pressansvarig inte hade kunnat ge svar om institutionens ståndpunkt. Vid den berörda tidpunkten diskuterade rådet nämligen fortfarande vilken närmare ståndpunkt det skulle inta i frågan. Under sådana omständigheter hade rådet svårt att föreställa sig vilket meningsfullt svar klaganden kunde ha fått.

Ombudsmannen ansåg det inte vara orimligt att klaganden hänvisades till pressavdelningen med sin begäran om information, eftersom pressavdelningen normalt torde känna till rådets ståndpunkt i olika frågor. Pressavdelningen borde dock ha förklarat för klaganden att rådet ännu inte hade formulerat någon ståndpunkt i frågan, om så var fallet. Om pressavdelningen inte förfogade över den kunskap som behövdes för att ge ett svar, borde klaganden ha tillrättats att lämna in en skriftlig begäran om information i enlighet med artikel 22.2 i den europeiska kodexen för god förvaltnings sed. Underlåtenheten att lämna sådan information eller ge ett sådant råd till klaganden i det aktuella fallet utgjorde ett administrativt missförhållande.

3.4.3 Europeiska kommissionen

ORÄTTVIS BEHANDLING AV UTSTATIONERADE NATIONELLA EXPERTER

Sammanfattning av beslut i klagomål 495/2003/ELB mot Europeiska kommissionen

Klagandena var ett gift par som båda arbetade som utstationerade nationella experter vid kommissionen. Klagomålet gällde makans rätt till bidrag. Kommissionen reducerade hennes bostättningsbidrag därför att hennes bostadsort bedömdes vara den ort som hon var utstationerad till (Bryssel). Enligt klagandena var hennes rekryteringsort Paris och hon borde därför ha fått fullständiga bostättningsbidrag.

I sitt yttrande förklarade kommissionen att i enlighet med artikel 20 i kommissionens beslut av den 30 april 2002, som reglerade sådana bidrag, var makens huvudsakliga bostadsort Bryssel. Därför bedömdes även makans bostadsort vara Bryssel, vilket medförde att hon hade rätt bara till reducerade bidrag.

Efter att ha jämfört den franska och den engelska versionen av kommissionens beslut föreslog ombudsmannen en vänskaplig förlikning. Han föreslog att kommissionen skulle kunna överväga att betala makan dels hela beloppet av de dagtraktamenten som hon föreföll vara berättigad till

enligt den franska versionen av artikel 17, dels det ytterligare schablonbidrag som hon föreföll vara berättigad till enligt både den engelska och den franska versionen av artikel 18.

Kommissionen avvisade förslaget. Enligt kommissionens åsikt var avsikten hos författaren till beslutet att se till att det högre bidraget inte skulle betalas ut när en expert utstationerades till en ort där hans eller hennes maka eller make redan var bosatt. Kommissionen medgav att det fanns ett översättningsfel i den franska versionen av beslutet, men den ansåg inte att ett sådant fel kunde ge upphov till någon rättighet i juridisk mening eller att detta utgjorde något administrativt missförhållande.

I februari 2004 antog kommissionen ett nytt beslut där både den franska och den engelska texten hade ändrats med syftet att verkställa det som kommissionen hävdade hade varit dess avsikt med beslutet från 2002.

I december 2005 skickade ombudsmannen ett brev till den ansvarige kommissionsledamoten och bad honom att personligen engagera sig i strävan att få till stånd en tillfredsställande lösning på klagomålsärendet; ombudsmannen lät förstå att en sådan lösning skulle kunna ha formen av en betalning på frivillig grund till klagandena. I sitt svar menade kommissionsledamoten att kommissionen hade tolkat de tillämpliga reglerna korrekt, varför han avvisade ombudsmannens förslag.

Ombudsmannen ansåg att kommissionen hade agerat orättvist genom att väsentligen behandla klagandena som om det nya beslutet snarare än det tidigare beslutet hade varit i kraft vid den berörda tidpunkten. Detta utgjorde ett administrativt missförhållande, och ombudsmannen lämnade en kritisk anmärkning. Dessutom beklagade han att kommissionen inte hade tagit tillfället i akt att visa sitt engagemang för principerna för god förvaltning. Ombudsmannen meddelade att han avsåg att tillsammans med den ansvarige kommissionsledamoten undersöka hur man på bästa sätt skulle kunna främja en tjänstvillighetskultur vid det berörda generaldirektoratet.

TILLGÅNG TILL HANDLINGAR: AVGIFTER ENLIGT NATIONELL LAG OCH SKÅL ATT VÄGRA PARTIELL TILLGÅNG

Sammanfattning av beslut i klagomål 617/2003/IP mot Europeiska kommissionen

Klaganden ansökte i enlighet med förordning 1049/2001⁹ hos kommissionen om att få tillgång till vissa handlingar. Kommissionen avslog ansökan med motiveringen att ett utlämnande skulle undergräva skyddet för en fysisk eller juridisk persons affärsintressen (artikel 4.2 första strecksatsen i förordningen).

Efter att ha beaktat klagandens och kommissionens inlagor lämnade ombudsmannen ett förslag till rekommendation med innebörden att kommissionen antingen borde ompröva sitt beslut och bevilja tillgång till de berörda handlingarna eller till de delar av dessa som inte omfattades av det ovannämnda undantaget, eller också redovisa tillräckligt utförliga förklaringar till varför vissa av eller alla handlingarna omfattades av detta undantag.

I sitt detaljerade yttrande medgav kommissionen att ett antal av de handlingar som klaganden begärt ut var offentliga enligt italiensk lag. Eftersom dessa handlingar dock inte var kostnadsfritt tillgängliga för allmänheten i Italien, ansåg kommissionen att det skulle ha varit olämpligt och stått i strid med principen om lojalt samarbete mellan institutionen och den berörda medlemsstaten om kommissionen kostnadsfritt hade försett klaganden med kopior av de berörda handlingarna. Därför föreslog kommissionen, som en rättvis lösning, att klaganden skulle få ta del av de berörda handlingarna i Gemensamma forskningscentrets lokaler i Ispra.

⁹

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

När det gällde möjligheten att bevilja partiell tillgång till de övriga handlingarna hävdade kommissionen dels att det skulle ha inneburit en fullständigt oproportionerlig administrativ belastning om den skulle gå igenom de berörda handlingarna sida för sida och välja ut begränsade fragment av dem, dels att allmänhetens intresse av att få tillgång till fragmentariska delar av handlingarna inte berättigade det administrativa arbete som skulle krävas.

Ombudsmannen fann inte kommissionens ståndpunkt övertygande. Eftersom han ansåg att det inte var uppenbart vilken sorts åtgärder Europaparlamentet skulle kunna ha vidtagit för att hjälpa ombudsmannen och klaganden, drog han dock slutsatsen att det inte var lämpligt att lägga fram en särskild rapport, utan han avslutade ärendet med två kritiska anmärkningar. Ombudsmannen påpekade i synnerhet att förordning 1049/2001 inte innehåller något undantag som tvingar Europeiska unionen att vägra tillgång till handlingar enbart av det skälet att dessa handlingar inte lämnas ut kostnadsfritt i en medlemsstat. Han erinrade också om att förstainstansrätten hade slagit fast att institutionerna i vissa fall fick väga allmänhetens intresse av att få partiell tillgång till efterfrågade handlingar mot den arbetsbelastning som skulle uppstå i samband med detta. Ombudsmannen noterade dock även att förstainstansrätten hade knutit denna princip till en konkret och individuell prövning av de berörda handlingarna. Någon sådan konkret och individuell prövning föreföll inte ha gjorts i det aktuella fallet.

VÄGRAN ATT BETALA RÄTTSLIGA KOSTNADER

Sammanfattning av beslut i klagomål 1537/2003/ELB (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Klaganden var tillfälligt anställd vid kommissionen. Ett disciplinärt förfarande inleddes mot honom men han blev sedermera rentvådd från de anklagelser som riktats mot honom. Därefter krävde han ersättning, bland annat avseende kostnaderna för att förbereda sitt försvar.

Enligt kommissionen hade klaganden inte rätt att få ersättning för sina rättsliga kostnader eftersom disciplinärendet mot honom inte hade hänskjutits till disciplinnämnden.

Efter att ha beaktat klagandens och kommissionens inlagor lämnade ombudsmannen ett förslag till vänskaplig förlikning med innebörden att kommissionen – med tanke på hur allvarliga de anklagelser som riktats mot klaganden var och hur lång tid som hade förflutit före kommissionens beslut att inte hänskjuta ärendet till disciplinnämnden – skulle kunna överväga att ersätta klaganden för de rimliga kostnader som han ådragit sig för att försvara sig under disciplinärendets gång.

I sitt svar på ombudsmannens förslag menade kommissionen att tjänsteföreskrifterna hindrade den från att ersätta klagandens rimliga kostnader för sitt försvar, oavsett hur allvarliga anklagelserna mot honom varit och oavsett hur lång tid det tagit innan den beslutat att inte hänskjuta ärendet till disciplinnämnden.

I november 2005 skrev ombudsmannen ett brev till den ansvarige kommissionsledamoten där han bad denne att personligen engagera sig i strävan att få till stånd en tillfredsställande lösning på klagomålsärendet. Ledamoten upprepade i sitt svar att kommissionen inte delade ombudsmannens tolkning av tjänsteföreskrifterna, och han avvisade ombudsmannens förslag.

Ombudsmannen ansåg att tjänsteföreskrifterna inte hindrade kommissionen från att reagera positivt på hans förslag, nämligen att överväga att betala, på frivillig grund, ersättning för de rimliga kostnader som klaganden ådragit sig för sitt försvar. Därför fann ombudsmannen att kommissionens vägran att ersätta klaganden för hans kostnader, oavsett det allvarliga i anklagelserna mot honom och den tid som förflutit innan kommissionen beslutade att inte vända sig till disciplinnämnden, utgjorde ett administrativt missförhållande.

Med tanke på att kommissionen hade avvisat inte bara ett förslag till vänskaplig förlikning utan även ett ytterligare försök att lösa ärendet, som riktats personligen till den ansvarige kommissionsledamoten, ansåg ombudsmannen att det skulle vara meningslöst att lämna ett förslag

till rekommendation. Dessutom menade ombudsmannen att de sannolika konsekvenserna av det administrativa missförhållandet inte var så allvarliga att det fanns fog för att lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet. Därför avslutade ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning.

Ombudsmannen beklagade också att kommissionens ansvariga generaldirektorat inte hade tagit tillfället i akt att visa sitt engagemang för principerna för god förvaltning, och han meddelade att han avsåg att tillsammans med den ansvarige kommissionsledamoten undersöka hur man på bästa sätt skulle kunna främja en tjänstvillighetskultur vid det berörda generaldirektoratet.

Anmärkning: Klagomålet avsåg både kommissionen och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF). Ombudsmannens undersökning klarlade dock att kommissionen bar hela ansvaret för de materiella frågor som tagits upp. Ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning och den kritiska anmärkningen i beslutet om att avsluta ärendet riktades därför enbart till kommissionen, inte till OLAF.

VÄGRAN ETT GE TILLGÅNG TILL EN REVISIONSBERÄTTELSE - 2

Sammanfattning av beslut i klagomål 1764/2003/ELB mot Europeiska kommissionen

Klaganden begärde att kommissionen skulle bereda honom tillgång till en revisionsberättelse rörande Niger. Bara partiell tillgång (utdrag ur nationell lagstiftning) till handlingen beviljades. Klaganden hävdade att kommissionen genom att vägra honom tillgång till återstoden av revisionsberättelsen hade brutit mot förordning 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar¹⁰. Han yrkade att han skulle beredas tillgång till den berörda handlingen.

Kommissionen hävdade att dess vägran att bevilja tillgång till de återstående delarna av revisionsberättelsen var berättigad eftersom utlämnande av dem skulle undergräva skyddet för syftet med revisioner och skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser. Dessutom omfattades de avsnitt som innehöll personuppgifter av ett ytterligare undantag enligt förordning 1049/2001.

Ombudsmannen föreslog en vänskaplig förlikning med tanke dels på att kommissionen när det gällde undantaget med anknytning till syftet med revisioner inte hade visat att dess beslut att med återopande av detta undantag begränsa allmänhetens tillgång till revisionsberättelsen var berättigat, dels på att kommissionen när det gällde skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser inte på vederbörligt sätt hade motiverat sin vägran att lämna ut de delar av revisionsberättelsen som kommissionen själv ansåg kunde lämnas ut. Därför föreslog ombudsmannen att kommissionen skulle kunna överväga att bevilja tillgång till de delar av revisionsberättelsen som enligt kommissionens eget förslag kunde lämnas ut.

Även om kommissionen gick med på att lämna ut en del av handlingen påpekade klaganden att det material där vissa delar strukits i huvudsak speglade helheten av det konkreta innehållet i revisionsberättelsen.

Ombudsmannen noterade att kommissionen har stort utrymme för egna bedömningar när det gäller beslut om att vägra tillgång till handlingar med hänvisning till skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser. Därför inskränker sig ombudsmannens granskning i detta sammanhang till en kontroll av om förfarandereglerna och skyldigheten att anföra skäl har efterlevts, om fakta har redovisats korrekt och om det har gjorts någon uppenbar felbedömning eller begåtts något maktmissbruk. När det gäller skyldigheten att anföra skäl erinrade ombudsmannen om att det visserligen är den berörda institutionens skyldighet att visa att de handlingar som det har begärts tillgång till verkligen omfattas av undantagen i förordning

¹⁰

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

1049/2001, men att det kan vara omöjligt att motivera behovet av sekretess för en enskild handling utan att röja handlingens innehåll och därmed göra undantaget helt meningslöst.

Ombudsmannen noterade att revisionsberättelsen rörde en ingående granskning av Nigers förvaltning. Vidare noterade han att kommissionen ansåg att ett fullständigt utlämnande av den begärda handlingen skulle kunna resultera i att dess förbindelser med Niger försämrades. Ombudsmannen fann att kommissionen hade givit en tydlig förklaring till sin bestridda vägran och att denna förklaring trots sin korthet var tillräcklig mot bakgrund av att redovisning av ytterligare information, särskilt hänvisningar till den berörda handlingens innehåll, skulle motverka syftet med det återopade undantaget. Ombudsmannen fann också att det bestridda beslutet inte var behäftat med någon uppenbar felbedömning när det gällde skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser. Ombudsmannen drog slutsatsen att det inte förelåg något administrativt missförhållande i samband med kommissionens bestridda vägran att bevilja tillgång till delar av den revisionsberättelse som klaganden begärt ut.

Klaganden hävdade också att kommissionens register över handlingar var ofullständigt eftersom han vid sökning i registret bara hade hittat två handlingar av relevans för revisionen.

Kommissionen hade beslutat att dess register över handlingar till en början skulle innehålla hänvisningar till handlingar som väsentligen omfattar dess lagstiftande verksamhet. Sedan skulle registrets täckning successivt utökas. Med anledning av klagomålet hade kommissionen beslutat att upprätta en förteckning över de handlingar den förfogade över med anknytning till den berörda granskningen.

Ombudsmannen anmärkte att en sund ekonomisk förvaltning är en fråga av stor betydelse för allmänheten och att revisionsberättelser ger värdefull information om hur gemenskapens medel används. Därför innebär principerna för god förvaltning att de revisionsberättelser och andra relevanta handlingar som kommissionen förfogar över bör ges hög prioritet vid upprättandet av ett register över handlingar. Ombudsmannen påpekade att kommissionen redovisade enbart allmän information om innehållet i dess register, vilket inte är tillräckligt för att avhjälpa den brist som klaganden påpekade. Ombudsmannen fann att kommissionens register över handlingar var otillräckligt med avseende på handlingar med anknytning till den berörda revisionen. Detta utgjorde ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen gjorde en kritisk anmärkning.

UNDERLÅTENHET ATT BESVARA ETT KLAGOMÅL ENLIGT ARTIKEL 90.2 I TJÄNSTEFÖRESKRIFTERNA

Sammanfattning av beslut i klagomål 2227/2004/MF mot Europeiska kommissionen

Den 14 mars 2003 ingav klaganden ett klagomål enligt artikel 90.2 över kommissionens beslut avseende hans resekostnader för en tjänsteresa. Eftersom klagomålet inte hade vidarebefordrats till den ansvariga avdelningen ingav klaganden ett nytt klagomål till kommissionen den 19 augusti 2003. I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att kommissionen hade underlåtit att ge ett motiverat svar på hans klagomål enligt artikel 90.2.

Kommissionen hävdade att underlåtenhet att besvara ett klagomål enligt artikel 90.2 var att betrakta som ett tyst avslag på klagomålet.

Mot bakgrund av den ståndpunkt ombudsmannen intagit i tidigare ärenden, nämligen att det är god förvaltningssed för en tillsättningsmyndighet att ge uttryckliga svar på alla klagomål enligt artikel 90.2, ansåg han att kommissionens underlåtenhet att ge ett motiverat svar på klagandens klagomål utgjorde ett administrativt missförhållande.

Ombudsmannen tillsände därför kommissionen ett förslag till rekommendation om att kommissionen borde ge ett motiverat svar på klagandens klagomål enligt artikel 90.2.

I sitt detaljerade yttrande hänvisade kommissionen till att dess resurser var begränsade och hävdade att syftet med möjligheten att ge tyst avslag på överklaganden var att kommissionen skulle ha handlingsutrymme för att fastställa prioriteringar i efterlevnaden av god förvaltningssed. Dessutom anförde kommissionen att möjligheten att ge tyst avslag på överklaganden fanns både enligt tjänsteföreskrifterna och enligt de nationella rättssystemen i vissa medlemsstater, varför utnyttjandet av denna möjlighet inte kunde anses utgöra ett administrativt missförhållande. Kommissionen tillade att tyst avslag under de senaste två åren hade givits i 5 av 1 211 klagomålsärenden enligt artikel 90.2. Därutöver påpekade kommissionen att det i själva beslutet om kostnaderna för tjänsteresan hade angivits vilken grund beslutet vilade på.

Mot bakgrund av att kommissionen hade vägrat att godta förslaget till rekommendation ansåg ombudsmannen det nödvändigt att påpeka följande:

Det är god förvaltningssed för en tillsättningsmyndighet att ge uttryckliga svar på klagomål enligt artikel 90.2. I sitt detaljerade yttrande hade kommissionen underlåtit att ta upp de skäl som förslaget till rekommendation baserades på. Att antalet fall av tyst avslag var så extremt begränsat torde bekräfta att kommissionens begränsade resurser inte tvingade kommissionen att avstå från att ge uttryckliga svar på sådana klagomål. Dessutom kunde det förvisso accepteras att kommissionen bör ha möjlighet att fastställa prioriteringar i fråga om klagomål enligt artikel 90.2 som inges till kommissionen, men detta innebär inte att kommissionens beslut att inte ge något svar över huvud taget på ett visst klagomål var förenligt med god förvaltningssed. "Administrativt missförhållande" är ett vidare begrepp än "olaglighet", något som bekräftas av gemenskapsdomstolarnas rättspraxis. Det var uppenbart inte tillräckligt att det i kommissionens beslut om resekostnaderna för klagandens tjänsteresa angavs vilka skäl beslutet byggde på. Om kommissionen ansåg att detta beslut var korrekt och innehöll alla nödvändiga förklaringar, skulle det ha varit desto enklare för kommissionen att fatta ett motiverat beslut om klagomålet enligt artikel 90.2. Med tanke på att kommissionen inte hade lyckats handlägga klagandens första klagomål enligt artikel 90.2 på vederbörligt sätt, vore det desto mer påkallat att besvara hans andra klagomål enligt artikel 90.2 av den 19 augusti 2003.

Därför upprepade ombudsmannen sin ståndpunkt att principerna för god förvaltning innebär att förvaltningen måste ge ett skriftligt svar på klagomål enligt artikel 90.2 och att detta svar måste ges inom den fyramånadersfrist som anges i denna artikel. Kommissionens underlåtenhet att göra detta i det aktuella fallet utgjorde således ett administrativt missförhållande.

Klaganden hade i sina kommentarer till kommissionens yttrande sagt att han inte ansåg det meningsfullt med en fortsatt undersökning av hans klagomål, och ombudsmannen fann därför att det inte var lämpligt att överlämna en särskild rapport till Europaparlamentet. Därför avslutade ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning.

DISKRIMINERING I BEHANDLINGEN AV EN ANSÖKAN SAMT UNDERLÅTENHET ATT BEVILJA TILLGÅNG TILL HANDLINGAR

Sammanfattning av beslut i klagomål 2437/2004/GG mot Europeiska kommissionen

År 2003 offentliggjorde kommissionen en inbjudan att lämna förslag inom ramen för Leonardo da Vinci-programmet. De sökande skulle lämna in preliminära förslag som kommissionen bedömde med bistånd av utomstående experter. De sökande vilkas preliminära förslag hade valts ut fick kommentarer och förslag från de utomstående experterna samt en uppmaning att lämna in fullständiga förslag.

Kommissionen underrättade klaganden om att hans preliminära förslag inte kunde bli utvalt därför att han inte hade följt tidsfristen. Kommissionen medgav sedermera att den hade misstagit sig. För att avhjälpa sitt misstag uppmanade kommissionen klaganden att lämna in ett fullständigt förslag. Klaganden följde uppmaningen. I juni 2004 underrättade emellertid kommissionen honom om att hans projekt inte hade valts ut för finansiering.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att han hade blivit utsatt för diskriminering eftersom han inte hade fått möjlighet att utnyttja de utomstående experternas anmärkningar till att förbättra sitt preliminära förslag. Han krävde ersättning till ett belopp av mer än 11 000 euro. Dessutom hävdade han att kommissionen hade underlåtit att behandla hans begäran om tillgång till handlingar på vederbörligt sätt.

Ombudsmannen ansåg att kommissionen hade handlat snabbt och konstruktivt när den hade blivit uppmärksam på det berörda misstaget. Däremot hade kommissionen inte sett till att klaganden behandlades på samma sätt som de övriga sökande som hade uppmanats att lämna in fullständiga förslag. Därför lämnade ombudsmannen ett förslag till rekommendation med innebörden att kommissionen borde ge klaganden skälig ersättning, till ett belopp som skulle kunna vara betydligt lägre än det belopp som klaganden krävt. Dessutom rekommenderade ombudsmannen kommissionen att pröva frågan om klagandens begäran om tillgång till handlingar i hela dess vidd – med avseende på både de procedurmässiga och de materiella aspekterna.

I sitt detaljerade yttrande anförde kommissionen bland annat att klaganden uttryckligen hade vägrat att låta sitt preliminära förslag bli utvärderat och att det därför saknades grund för ett skadeståndsanspråk. Dessutom redovisade kommissionen ytterligare handlingar från sin ärendeakt.

Ombudsmannen ansåg inte att kommissionens argument var övertygande, särskilt med tanke på att kommissionen hade varit medveten om att tillåtelsen att lämna in ett fullständigt förslag inte i sig räckte för att garantera likabehandling. I sina kommentarer till kommissionens detaljerade yttrande förklarade klaganden dock att det enda tillvägagångssätt som skulle ha varit korrekt och möjligt under de rådande omständigheterna var att utlysa en helt ny förslagsinfordran genom att på nytt offentliggöra de relevanta delarna av inbjudan att lämna förslag. Ombudsmannen drog således slutsatsen att klaganden genom att lämna in ett fullständigt förslag måste anses ha fattat ett avsiktligt och välinformerat beslut att godta risken för att hans tillvägagångssätt inte skulle leda till ett tillfredsställande resultat. Därför ansåg ombudsmannen att det inte längre fanns någon grund för skadeståndsanspråket.

När det gällde tillgången till handlingar var det fortfarande oklart om kommissionen hade lämnat ut alla handlingar i sin ärendeakt rörande klaganden till denne. Därför bad ombudsmannen kommissionen att ta upp de relevanta frågorna till ny behandling. Kommissionen svarade att det inte fanns någon specifik akt som rörde klagandens ansökan med anledning av inbjudan att lämna förslag och att alla relevanta handlingar hade lämnats ut.

Ombudsmannen fann att det med tanke på de särskilda omständigheterna i ärendet inte behövde lämnas någon kritisk anmärkning om den diskriminering som skett. Däremot lämnade han kritiska anmärkningar om behandlingen av begäran om tillgång till handlingar, med avseende på både de procedurmässiga och de materiella aspekterna.

AVSAKNAD AV RÄTTSMEDEL VID EUROPASKOLORNA

Sammanfattning av beslut i klagomål 3403/2004/GG mot Europeiska kommissionen

Klagandenas son gick i Europaskolan i Bryssel fram till 2003, då han gick upp i studentexamen. På sitt skriftliga prov i tyska fick han betyget 9,5 ("utmärkt") av sin lärare. Eftersom den andre examinatorn gav honom bara 5,5 ("otillräcklig") anlätades emellertid en tredje examinator, som fastställde slutbetyget till 6,0.

Klagandena överklagade betyget, men Europaskolornas besvärsnämnd ansåg sig inte behörig att behandla fallet utan hävdade att det visserligen fanns bestämmelser om sådana överklaganden i artikel 27 i konventionen med stadga för Europaskolorna, som hade varit i kraft sedan 2002, men att de befintliga tillämpningsföreskrifterna inte medgav överklaganden i fall av det ifrågavarande slaget.

Klagandena vände sig då till ombudsmannen. Med tanke på att Europaskolorna i sig inte är gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, fick hans undersökning inriktas på kommissionens roll. Klagandena betonade kommissionens skyldighet att garantera deras rätt till ett rättvist förfarande.

I februari 2005 antogs nya tillämpningsföreskrifter. Besvärnsnämnden avvisade dock klagandenas fall på nytt eftersom de nya föreskrifterna inte var retroaktivt tillämpliga.

Efter ett misslyckat försök att få till stånd en vänskaplig förlikning lämnade ombudsmannen ett förslag till rekommendation där han å det bestämdaste uppmanade kommissionen att se till att ett förslag till ändring av tillämpningsföreskrifterna lades fram för Europaskolornas styrelse så att besvärnsnämnden kunde pröva klagandenas fall.

I sitt svar påpekade kommissionen att den hade informerat Europaskolorna om att det inte fanns några rättsliga hinder för ett sådant förslag. Kommissionen tillade att en beredningskommitté under styrelsen senare hade diskuterat frågan men – vilket kommissionen djupt beklagade – beslutat att inte tillstyrka något förslag om ändring av den rådande situationen. Enligt kommissionens egen åsikt hade den gjort allt som den rimligen kunde göra.

Ombudsmannen välkomnade kommissionens konstruktiva och ihärdiga försök att hjälpa klagandena. Trots detta ansåg han dock att kommissionens medverkan i systemet med Europaskolorna var så betydelsefull att kommissionen måste spela en aktiv roll för att se till att Europaskolorna följer principerna för god förvaltning.

Ombudsmannen erinrade om att syftet med den nödvändiga ändringen av de berörda tillämpningsföreskrifterna enbart var att se till att artikel 27 i konventionen fick konkret effekt från den dag då konventionen trädde i kraft. Det föreföll saknas giltiga skäl som hindrade styrelsen från att godta en sådan ändring.

Ombudsmannen ansåg att kommissionen, med tanke på att bristen var så tydlig och frågan så viktig, borde ha insisterat på att styrelsen skulle diskutera förslaget. Eftersom kommissionen hade underlåtit att göra detta lämnade ombudsmannen en kritisk anmärkning.

Eftersom de nya tillämpningsföreskrifterna hade trätt i kraft 2005 och eftersom antalet personer som berördes av det aktuella problemet därmed föreföll vara mycket begränsat, ansåg ombudsmannen det inte lämpligt att lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet i ärendet. Liknande frågor har dock aktualiserats i två andra ärenden som ombudsmannen fortfarande behandlar (2153/2004/MF och 3323/2005/WP), och utfallet av dessa ärenden föregrips inte genom det aktuella beslutet.

Klagandena meddelade ombudsmannen att de var nöjda med hur ombudsmannen hade hanterat ärendet och att de hoppades att kommissionen skulle uppmärksamma Europaskolorna på detta beslut.

Kommissionen underrättade senare ombudsmannen om att den med hänvisning till frågans vikt hade bett Europaskolornas generalsekreterare att föra upp ombudsmannens beslut på styrelsens dagordning. Kommissionen informerade också ombudsmannen om att Europaskolorna hade antagit en kodex för god förvaltningssed (som finns på Europaskolornas webbplats).

VÄGRAN ATT GE TILLGÅNG TILL EN INLAGA FRÅN KOMMISSIONEN TILL EN WTO-TVISTLÖSNINGSPANEL

Sammanfattning av beslut i klagomål 582/2005/PB mot Europeiska kommissionen

Organisationen *Friends of the Earth* vägrades tillgång till kommissionens *andra inlaga* till en tvistlösningspanel inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO). Ursprunget till den berörda tvisten var att USA m.fl. hade ingivit ett klagomål avseende Europeiska gemenskapens

tillvägagångssätt i fråga om saluföring av bioteknik (genädrade organismer). Klaganden hävdade att kommissionen hade brutit mot förordning 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar¹¹. I sitt yttrande hävdade kommissionen att WTO:s förfarande för tvistlösning måste jämföras med ett rättsligt förfarande i den bemärkelse som avses i artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar, där det fastställs att "[i]nstitutionerna skall vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för [...] – rättsliga förfaranden [...]".

Ombudsmannen erinrade om att undantagen från allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar måste tolkas och tillämpas strikt. Att anse att "rättsliga förfaranden" enligt artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning 1049/2001 innefattar även *förfaranden för tvistlösning som kan jämföras med rättsliga förfaranden* var en alltför vid tolkning. Dessutom hade kommissionen inte visat att gemenskapslagstiftaren hade avsett att termen "rättsliga förfaranden" i förordning 1049/2001 skulle innefatta även andra förfaranden för tvistlösning. Mot bakgrund av detta intog ombudsmannen ståndpunkten att kommissionens vägran att ge tillgång till handlingen inte var välgrundad, och han gjorde en kritisk anmärkning.

När det gällde klagandens yrkande att kommissionens inlagor i framtiden skulle bli offentliga i samband med att de lämnas in till WTO-panelen noterade ombudsmannen bl.a. att hans konstaterande att administrativa missförhållanden förelåg (se ovan) inte i sig innebar att kommissionen i allmänhet skulle vara skyldig att offentliggöra sina inlägg i WTO-tvister, eller på annat sätt röja dem för tredje part, på det stadium av förfarandet som klaganden hänvisat till.

REGLERNA OM SÄRSKILD LEDIGHET FÖR NATIONELLA EXPERTER

Sammanfattning av beslut i klagomål 760/2005/GG mot Europeiska kommissionen

Klaganden arbetade som utstationerad nationell expert vid kommissionen. Hennes begäran om särskild ledighet för att vittna i domstol avlogs med motiveringen att de gällande reglerna inte medgav denna möjlighet för utstationerade nationella experter.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att avslaget utgjorde diskriminering med tanke på att gemenskapstjänstemän kunde få särskild ledighet under sådana omständigheter.

I sitt yttrande föreföll kommissionen säga dels att eventuella fall av olika behandling förklarades av de objektiva skillnaderna mellan tjänstemän och utstationerade nationella experter, dels att det väsentligen inte förelåg någon olika behandling av tjänstemän och utstationerade nationella experter därför att avsaknaden av en särskild bestämmelse som medgav särskild ledighet för utstationerade nationella experter i fall som det aktuella uppvägdes av att sådana experter kunde få särskild ledighet enligt andra rubriker.

Ombudsmannen ansåg inte att kommissionens ståndpunkt var övertygande eftersom kommissionen dels inte hade redovisat någon tillfredsställande förklaring till varför de befintliga skillnaderna mellan tjänstemän och utstationerade nationella experter skulle kunna ge kommissionen rätt att behandla dem olika när det gällde beslut avseende ansökningar om särskild ledighet för att vittna i domstol, dels inte hade visat att tjänstemän och utstationerade nationella experter väsentligen behandlades lika.

Ombudsmannen föreslog som vänskaplig förlikning att kommissionen skulle kunna överväga att ändra eller förtydliga de befintliga reglerna i syfte att se till att utstationerade nationella experter kan beviljas särskild ledighet på samma villkor som tjänstemän när de måste vittna i domstol. Eftersom kommissionen inte godtog förslaget upprepade ombudsmannen detta i form av ett förslag till rekommendation.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

I sitt detaljerade yttrande meddelade kommissionen, utan att ge mer utförlig information, att den skulle studera ombudsmannens förslag inom ramen för en framtida, mer vittgående utredning av situationen för utstationerade nationella experter. Kommissionen noterade att klaganden trots allt hade beviljats en extra dags ordinarie ledighet år 2006.

Ombudsmannen ansåg att detta svar inte var tillfredsställande eftersom det inte innehöll något åtagande om att förslaget till rekommendation skulle genomföras.

Eftersom det inte föreföll berättigat att lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet avslutade ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning.

Ombudsmannen beklagade också att den berörda avdelningen inom kommissionen inte hade tagit tillfället i akt att visa sitt engagemang för principerna för god förvaltning, och han meddelade att han avsåg att tillsammans med den ansvarige kommissionsledamoten undersöka hur man på bästa sätt skulle kunna främja en tjänstvillighetskultur vid det berörda generaldirektoratet.

UNDERLÅTENHET ATT SE TILL ATT TYSKLAND EFTERLEVDE EN DOM

Sammanfattning av beslut i klagomål 1037/2005/GG mot Europeiska kommissionen

År 1998 införde Tyskland en "förordning om motverkande av och återvinning av förpackningsavfall", varigenom ett EG-direktiv införlivades i nationell lagstiftning. Enligt förordningen var producenterna och distributörerna tvungna att utan ersättning ta emot tomma försäljningsförpackningar och återvinna dessa. Under vissa förutsättningar kunde de fullgöra denna skyldighet genom att delta i ett övergripande system för insamling av använda försäljningsförpackningar. Distributörer av vissa drycker var tvungna att ta ut en pant av kunderna för plastflaskor och burkar om de inte deltog i ett sådant system. Om vissa villkor i fråga om andelen återanvändbara förpackningar på marknaden inte var uppfyllda kunde producenterna dock inte längre fullgöra sina skyldigheter genom att delta i systemet. I så fall kom i stället drycker i icke-återanvändbara förpackningar att omfattas av pant- och retursystemet. Den 2 juli 2002 krävde de tyska myndigheterna att en pant från och med den 1 januari 2003 skulle tas ut för icke-återanvändbara förpackningar för mineralvatten, öl och kolsyrade läskedrycker.

Sedan ett överträdelseförfarande inletts mot Tyskland avseende mineralvatten fann EG-domstolen att de berörda reglerna utgjorde ett hinder för handel inom gemenskapen (mål C-463/01). I synnerhet konstaterade domstolen att övergångsperioden enligt förordningen inte var tillräckligt lång.

I ett annat mål som hänskjutits till EG-domstolen av en tysk domstol (mål C-309/02) fann EG-domstolen att en övergång från ett system för hantering av förpackningsavfall till ett annat var förenlig med gemenskapsrätten endast om det vid tiden för övergången fanns ett funktionsdugligt system som de berörda producenterna och distributörerna faktiskt kunde delta i.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade två jurister som var ombud för bolag påverkade av förordningen att kommissionen hade underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att få Tyskland att efterleva dessa domar.

Enligt kommissionen utgjorde de båda domarna inte någon rättslig grund för att kräva att Tyskland tillfälligt skulle upphäva de berörda reglerna. I den första domen hade EG-domstolen funnit att en obligatorisk pant var oförenlig med gemenskapsrätten enbart av det skälet att den hade införts utan en tillräckligt lång övergångsperiod. Kommissionen ansåg att det nu under alla omständigheter hade förflutit en tillräckligt lång period.

Den andra domen ansåg kommissionen inte vara tillämplig i det aktuella fallet eftersom den var ett förhandsavgörande och bara angav allmänna villkor för pantens förenlighet med gemenskapsrätten utan att det tyska systemet som sådant bedömdes. Frågan om huruvida det tyska systemet var oförenligt med gemenskapsrätten på grund av otillräcklig geografisk täckning var föremål för ett annat överträdelseförfarande som för närvarande behandlades av kommissionen. Därför behövdes inga ytterligare åtgärder.

Ombudsmannen erinrade om att administrativa missförhållanden kan föreligga när förvaltningen feltolkar en rättsregel eller rättsprincip. I det aktuella fallet var artikel 228 i EG-fördraget relevant. Där sägs att kommissionen, om en medlemsstat underlåter att vidta lämpliga åtgärder, skall avge ett motiverat yttrande och får väcka talan vid EG-domstolen.

Enligt ombudsmannens sätt att se saken var det tydligt att en övergångsperiod måste föregå införandet av ett nytt system. Han ansåg att kommissionen inte hade redovisat några övertygande rättsliga argument till stöd för sin ståndpunkt att den tid som förflutit *efter* införandet skulle ha resulterat i att domstolens avgörande inte längre var giltigt. De argument som kommissionen åberopade föreföll bygga på opportunitetsskäl.

När det gällde EG-domstolens andra dom ansåg ombudsmannen att påståendet att kommissionen skulle ha underlåtit att se till att Tyskland efterlevde domen helt klart var obefogat eftersom det rörde sig om ett förhandsavgörande som gällde tolkningen av fördraget. Däremot fann ombudsmannen att det i domen tydligt hänvisades till den tyska förordningen och angavs villkor som denna måste uppfylla.

Ombudsmannen ansåg att även om man utgick från att en tillräckligt lång övergångsperiod hade förflutit, kunde kommissionens ståndpunkt att inga ytterligare åtgärder krävdes i fråga om efterlevnaden av den första domen anses berättigad endast om kommissionen hade förväntat sig om att det fanns ett funktionsdugligt system som var öppet för alla intresserade bolag. Kommissionen hade dock tidigare konstaterat att inget sådant system hade upprättats. Dessutom hade kommissionen medgivit att frågan fortfarande var föremål för bedömning i ett annat överträdelseförfarande. Därför fann ombudsmannen att kommissionens ståndpunkt var inkonsekvent.

Ombudsmannen konstaterade att kommissionen hade feltolkat sina skyldigheter enligt artikel 228 i EG-fördraget genom att underlåta att redovisa övertygande argument som visade att det inte behövdes några ytterligare åtgärder för att få Tyskland att efterleva EG-domstolens avgöranden.

Med tanke på att ett av de överträdelseförfaranden som rörde den tyska förordningen fortfarande pågick, ansåg ombudsmannen att hans ståndpunkter, som kom till uttryck i en kritisk anmärkning, lämpligen kunde beaktas av kommissionen inom ramen för det förfarandet.

TILLGÅNG TILL HANDLINGAR RÖRANDE FÖRDELNING AV UTSLÄPPSRÄTTER FÖR VÄXTHUSGASER

Sammanfattning av beslut i klagomål 1463/2005/TN mot Europeiska kommissionen

Klagomålet gällde kommissionens vägran att bevilja tillgång till handlingar rörande de nationella planer för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts till kommissionen av Storbritannien, Frankrike och Slovakien. Kommissionen hade vägrat tillgång till handlingarna i fråga med åberopande av artikel 4.2 tredje strecksatsen och artikel 4.3 första stycket i förordning 1049/2001¹² om allmänhetens tillgång till handlingar, med motiveringen att dess förhandlingar med medlemsstaterna fortfarande pågick och att ett utlämnande av handlingarna i fråga skulle undergräva kommissionens förhandlingsposition.

Klaganden påstod att eftersom alla nationella fördelningsplaner skulle bedömas individuellt och utan utrymme för skönsmässiga överväganden, kunde kommissionens inställning till en plan inte påverka dess inställning till en annan plan. Klaganden hävdade att kommissionen hade begått ett fel när den hade vägrat tillgång till handlingarna i fråga.

I sitt yttrande framhöll kommissionen att bedömningen av planerna sker i form av en utredning vars syfte är att fastställa om de är förenliga med direktiv 2003/87¹³ om handel med utsläppsrätter

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, EUT 2003 L 275, s. 32.

för växthusgaser. Detta förfarande innefattar ett betydande mått av förhandlingar med syftet att finna en lösning som är förenlig med gemenskapsrätten och beaktar den berörda medlemsstatens specifika situation.

Ombudsmannen noterade att klaganden hade beviljats tillgång till de handlingar som han hade begärt ut efter det att förfarandet för godkännande av nationella fördelningsplaner hade slutförts för samtliga medlemsstater. När det gällde kommissionens vägran att bevilja tillgång till sådana planer medan förhandlingarna pågick påpekade han dock att principerna för god förvaltning innebär att giltiga och övertygande argument måste redovisas.

Artikel 4.3 första stycket i förordning 1049/2001 avser handlingar som upprättats av en institution för internt bruk. De handlingar som begäran om tillgång avsåg var meddelanden som skickats till och erhållits från myndigheterna i vissa medlemsstater. Enligt ombudsmannens åsikt kunde dessa handlingar därför inte betraktas som handlingar för internt bruk.

För att tillgång ska få vägras med stöd av artikel 4.2 i förordningen måste det visas att ett utlämnande skulle undergräva skyddet för syftet med utredningarna. Syftet med de aktuella utredningarna var att se till att medlemsstaternas nationella fördelningsplaner var förenliga med gemenskapsrätten. För att undantaget enligt artikel 4.2 skulle vara tillämpligt var kommissionen tvungen att visa att ett utlämnande av handlingarna i fråga skulle undergräva det syftet. Detta hade kommissionen inte gjort. Därför fann ombudsmannen att kommissionen begick ett fel när den vägrade tillgång till handlingarna medan förhandlingarna pågick och att detta utgjorde ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen lämnade en kritisk anmärkning med denna innebörd.

UNDERLÅTENHET ATT FÖRKLARA ETT NEGATIVT OMDÖME OM EN ANSTÄLLD VID EN BYRÅ

Sammanfattning av beslut i klagomål 163/2006/MHZ mot Europeiska kommissionen

En tjänsteman vid kommissionen skickade ett brev till Europeiska miljöbyrån (EEA) om problem i kommissionens samarbete med en EEA-arbetsgrupp som klaganden var ansvarig för. Enligt klaganden, som sedermera avskedades, hade brevet skickats på begäran av hennes chef, och avsikten var att brevet skulle utgöra bevis mot henne. Klaganden skrev till kommissionen och bad om en förklaring. Eftersom kommissionen inte svarade vände sig klaganden till ombudsmannen.

Kommissionen bekräftade och beklagade att klaganden inte hade fått något svar på sitt brev. Kommissionen ansåg dock att det skulle ha varit olämpligt för den att inleda en diskussion med enskilda anställda eller före detta anställda vid EEA om kommissionens kontakter med EEA. Därför skulle kommissionen inte ha kunnat ge något materiellt svar på klagandens begäran om information.

I sina kommentarer påpekade klaganden att hon förväntade sig att den berörde kommissionstjänstemannen skulle få en skriftlig varning och att en kopia av varningen skulle skickas till henne.

Ombudsmannen ansåg att kommissionen hade redovisat en rimlig motivering till att den inte hade försett klaganden med den information hon hade begärt. Däremot utgjorde kommissionens underlåtenhet att besvara klagandens brev ett administrativt missförhållande. Kommissionens beklagande av sin underlåtenhet att svara utgjorde inte någon otvetydig ursäkt som rimligen kunde förväntas tillfredsställa klaganden. Ombudsmannen lämnade därför en kritisk anmärkning.

När det gällde den fråga som klaganden tagit upp i sina kommentarer påpekade ombudsmannen att disciplinåtgärder inte kan vidtas annat än i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna. Om ombudsmannen inom ramen för sin undersökning av ett klagomål som ingivits till honom skulle utreda om ett disciplinärt förfarande borde inledas i ett visst ärende, skulle han i själva verket ägna sig åt ett "förberedande disciplinärt förfarande", och slutsatserna av en sådan utredning skulle sannolikt föregripa – eller se ut att föregripa – resultatet av ett

eventuellt egentligt disciplinärt förfarande som genomfördes vid en senare tidpunkt. I den mån som klagandens kommentar kunde ses som ett nytt yrkande ansåg ombudsmannen därför att detta inte kunde behandlas inom ramen för hans undersökning.

KONTROLL AV DATUM FÖR AVSÄNDANDE AV PRELIMINÄRA FÖRSLAG AVSEENDE BIDRAG

Sammanfattning av beslut i klagomål 866/2006/SAB mot Europeiska kommissionen

Klaganden hävdade att kommissionen hade underlåtit att på vederbörligt sätt behandla klagandens preliminära förslag inom ramen för Sokratesprogrammet genom att dra den felaktiga slutsatsen att förslagen hade skickats efter sista datum för att lämna förslag (1 november 2005). Klaganden påstod väsentligen att kommissionen hade fått uppgifter som visade att de preliminära förslagen faktiskt hade skickats i tid. I sitt yttrande sade kommissionen att den hade ogiltigförklarat de preliminära förslagen därför att de flygfraktsedlar från expresspostföretaget DHL som kommissionen erhållit tillsammans med de preliminära förslagen var daterade den 2 november 2005. Det hade enligt kommissionen inte funnits någon anledning att betvivla detta datum.

I den berörda inbjudan att lämna förslag hänvisades till "sista datum för att lämna in (skicka) förslag", och sista datum för att lämna in de berörda preliminära förslagen angavs till 1 november 2005. På det aktuella ansökningsformuläret stod att detta datum var den "1 november 2005, att poststämpeln gällde, att ansökningar med poststämpel efter detta datum inte [skulle komma] att behandlas och att ansökan måste skickas per post".

Ombudsmannens undersökning visade att de preliminära förslagen hade hanterats av två expresspostföretag. Ombudsmannen noterade att de flygfraktsedlar som kommissionen hänvisade till visade att de försändelser som levererats till kommissionen av DHL hade överlämnats till DHL av ett företag med namnet SPEEDEX och inte av klaganden. Redan namnet på det sistnämnda företaget antydde att det erbjöd expressposttjänster. Under dessa omständigheter godtog ombudsmannen inte kommissionens argument att det saknades anledning att betvivla att datumet på DHL:s fraktsedlar var avsändningsdatumet. I samband med detta erinrade han om att kommissionen visserligen föreföll ha gjort en Internetsökning i DHL:s databas för att kontrollera avsändningsdatumet, men att kommissionen inte hade vidtagit några andra åtgärder för att verifiera avsändningsdatumet. Dessutom hade kommissionen bekräftat sina ursprungliga beslut att avvisa klagandens preliminära förslag trots att klaganden hade ifrågasatt dessa beslut och därvid tillhandahållit dokument som visade att förslagen hade skickats den 1 november 2005 med SPEEDEX. Mot bakgrund av ovanstående drog ombudsmannen slutsatsen att kommissionen verkligen hade underlåtit att behandla de berörda preliminära förslagen på vederbörligt sätt och fann att detta utgjorde ett administrativt missförhållande.

3.4.4 Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal

OTILLRÄCKLIG INFORMATION TILL EN SÖKANDE OM HANS FEL PÅ ETT ÖVERSÄTTNINGSPROV

Sammanfattning av beslut i klagomål 674/2004/PB mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klaganden bad EPSO om information som kunde hjälpa honom att förstå sitt resultat på ett översättningsprov som han underkänts på. EPSO skickade ett bedömningsblad till honom där det stod att översättningen inte var tillräckligt trogen originalet och/eller lämplig i fråga om franskt

språkbruk för de arbetsuppgifter som skulle utföras (*"Traduction ne présentant pas les qualités de fidélité à l'original et/ou d'expression française requises pour les tâches à accomplir"*). Under loppet av ombudsmannens undersökning lämnade EPSO också viss information om de typer av fel som klaganden gjort.

År 1999 åtog sig kommissionen att ge sökande tillgång till sina egna rättade prov efter det att både Europaparlamentet och kommissionen hade godtagit ombudsmannens särskilda rapport om öppenhet i rekryteringsförfaranden. I rapporten påpekades det att man genom att bevilja sådan tillgång skulle (i) ge de sökande möjlighet att se sina fel och därmed möjlighet att göra bättre ifrån sig i framtiden, (ii) öka de sökandes förtroende för förvaltningen och (iii) ge sökande som misslyckats på ett prov och ville överklaga bedömningen möjlighet att framföra mycket mer specifika argument.

I sitt förslag till rekommendation avseende det aktuella fallet ansåg ombudsmannen att man i bedömningen av huruvida informationen på ett bedömningsblad från uttagningskommittén är tillräcklig måste utgå från syftet med att förse de sökande med en kopia av deras rättade prov. Alltså måste bedömningsbladet ge information som är tillräckligt tydlig och utförlig med hänsyn tagen till dessa syften. Ombudsmannen konstaterade att detta krav innebär att ett bedömningsblad som avser ett översättningsprov måste ge information inte bara om feltyperna utan också om hur allvarliga och omfattande de fel eller svagheter är som uttagningskommittén funnit i de sökandes prov, samtidigt som detta dock inte får innebära att kommittén åläggs en orimligt tung administrativ börda. Med anknytning till detta påpekade ombudsmannen att kommittén inte har någon skyldighet enligt principerna för god förvaltning att förse de sökande med något utförligt yttrande om de *specifika* fel eller svagheter som kommittén har funnit.

EPSO reagerade på detta genom att tillhandahålla mer information om de *typer* av fel som klaganden gjort på provet, men framhöll också att det inte är kommitténs uppgift att ange hur allvarliga och väsentliga de olika typer av fel är som påträffats under rättningen av det berörda provet. Med andra ord accepterade EPSO inte ombudsmannens förslag till rekommendation.

I sitt beslut noterade ombudsmannen att EPSO varken hade hävdats att tillhandahållandet av den ovannämnda informationen skulle innebära en orimlig administrativ börda eller angivit något annat giltigt skäl till sin underlåtenhet att förse klaganden med denna information. Därför gjorde ombudsmannen en kritisk anmärkning. Dessutom lät ombudsmannen förstå att han skulle överväga om det var lämpligt att ta med den ovan behandlade frågan i sin undersökning på eget initiativ av tillgången till de bedömningskriterier som kommittéerna fastställer för skriftliga prov (undersökning OI/5/05/PB) och att han även kunde komma att överväga om det vore lämpligt att inleda en separat undersökning på eget initiativ.

PÅSTÅDD DISKRIMINERING OCH ORÄTTVISA PÅ GRUND AV KORTARE TID ATT FÖRBEREDA ETT MUNTTLIGT PROV ÄN ÖVRIGA SÖKANDE

Sammanfattning av beslut i klagomål 3399/2004/OV mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klaganden deltog i allmänt uttagningsprov KOM/A/3/02, som anordnades av EPSO. I december 2003 underrättades sökanden av EPSO om att han inte hade gått vidare till muntligt delprov e) eftersom hans resultat 23,2/40 på skriftligt delprov d) inte var tillräckligt bra för att placera honom bland de 145 bästa sökande. Klaganden begärde att få en kopia av sitt delprov. I sitt svar meddelade uttagningskommittén honom, per brev av den 27 januari 2004, att den hade gjort en ny bedömning av hans delprov och beslutat att kalla honom till muntligt delprov e), som skulle äga rum den 18 februari 2004. Den 23 april 2004 underrättade EPSO klaganden om att han inte hade tagits med i förteckningen över sökande som kunde erbjudas anställning. Klaganden fick genom detta brev veta att han i själva verket hade uppnått resultatet 25,6/40 på skriftligt delprov d).

Klaganden vände sig till ombudsmannen och hävdade dels att det hade förekommit administrativa oegentligheter i rättningen av hans skriftliga delprov d), något som framgick av de olika resultat han hade fått besked om (23,2/40 och 25,6/40), dels att han inte hade behandlats på ett rimligt sätt och på samma villkor som övriga sökande eftersom han fick kallelsen till det muntliga delprovet först den 3 februari 2004 och därmed hade kortare tid att förbereda sig.

I ett gemensamt yttrande framhöll kommissionen och EPSO att den förnyade bedömningen av klagandens skriftliga delprov hade lett till det nya resultatet 25,6/40 och att detta inte handlade om administrativa oegentligheter utan om ett korrigeringsbeslut. När det gällde den påstått orimliga och olika behandlingen påpekade kommissionen och EPSO att de sökande i meddelandet om uttagningsprov hade fått information om de olika kompetenser, förmågor och kunskaper som skulle komma att prövas under delproven och att samtliga sökande därmed kunde ha utnyttjat tiden efter de preliminära urvalsproven till att förbereda sig för de andra delproven, inbegripet det muntliga.

Ombudsmannens medarbetare granskade EPSO:s ärendeakt. Uttagningskommittén hade mottagit 14 önskemål från sökande, antingen om ny bedömning av skriftligt delprov d) eller om mer information om skälen till att deras resultat bedömts som otillräckliga. Kommittén hade behandlat alla 14 önskemålen som önskemål om ny bedömning. Efter en tredje bedömning av delproven hade två sökande, bland annat klaganden, kallats till det muntliga delprovet. Ombudsmannen kunde därmed bekräfta och välkomna att kommittén verkligen hade låtit göra en ny bedömning av klagandens delprov, vilken hade lett till ett korrigeringsbeslut. Därför ansåg ombudsmannen inte att det förelåg något administrativt missförhållande när det gällde påståendet om administrativa oegentligheter. Dessutom lämnade ombudsmannen en ytterligare kommentar där han uppmuntrade EPSO och uttagningskommittéerna att i alla uttagningsprov pröva önskemål om ny bedömning på vederbörligt sätt och korrigera sina tidigare bedömningar i syfte att öka allmänhetens förtroende för och tilltro till de urvalsförfaranden som anordnas av EPSO.

När det gällde det andra påståendet ansåg ombudsmannen att skillnaden i behandling var sakligt motiverad genom att klagandens delprov hade genomgått en ny bedömning som resulterat i att han kallats till det muntliga delprovet. Däremot fann ombudsmannen att klaganden inte hade behandlats på ett rättvist och rimligt sätt eftersom EPSO hade föreslagit den 18 februari 2004 som datum för klagandens muntliga delprov trots att EPSO kunde ha föreslagit det andra möjliga datumet, den 1 mars 2004, vilket skulle ha givit klaganden ytterligare tio dagar att förbereda sig. Därför lämnade ombudsmannen en kritisk anmärkning med avseende på detta.

INKONSEKVENTA UPPGIFTER I ETT ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV

Sammanfattning av beslut i klagomål 32/2005/ELB mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klaganden deltog i ett allmänt uttagningsprov. Han misslyckades med att uppnå ett godkänt resultat på prov c), som innehöll en rad flervalsfrågor med det angivna syftet "att bedöma [de sökandes] allmänna förmåga, särskilt deras förmåga till språkliga och matematiska resonemang". Klaganden hävdade att fråga 21 på detta prov innehöll inkonsekvent information.

Ombudsmannen godtog klagandens argument enligt ovan, men han ansåg också att fråga 21 inte kunde betraktas som oförenlig med provets ändamål och inte heller i sig kunde ses som oförenlig med principen om likabehandling av sökande eller med de principer för god förvaltning som kräver att gemenskapens institutioner och organ skall vara konsekventa i sitt förvaltningsarbete och förse medborgarna med information som är korrekt och inte redovisas i en vilseledande form. I detta hänseende noterade ombudsmannen dessutom att det i meddelandet om uttagningsprov och på försättsbladet till prov c) fanns tydlig information till de sökande om att provet innehöll frågor avsedda att pröva i synnerhet deras "förmåga till språkliga och matematiska resonemang", och att EPSO:s underlåtenhet att i dessa handlingar specificera att en provfråga kunde tänkas innehålla viss inkonsekvent information därför inte i sig utgjorde ett administrativt missförhållande.

Ombudsmannen ansåg dock att det skulle kunna vara god förvaltningssed för EPSO att överväga att ta med ett sådant förtydligande i framtida meddelanden om uttagningsprov.

Med tanke på hur flervalssprov fungerar, på den tydliga och entydiga anvisningen att de sökande "skulle välja det korrekta svaret på varje fråga" och på att de svar som kan tänkas betraktas som korrekta på ett flervalssprov principiellt och enligt allmänt spridd kunskap inskränker sig till de svar som föreslås på provet, godtog ombudsmannen inte klagandens argument att hans beslut att inte besvara den berörda frågan kunde betraktas som ett korrekt svar.

Ombudsmannen anmärkte vidare att det på försättsbladet till prov c) framhölls att "det korrekta svaret byggde uteslutande på den information som gavs i texten eller tabellen". Det korrekta svaret på den berörda frågan byggde emellertid på den information som gavs i dess text tillsammans med den information som gavs i dess tabell. Den information som de sökande fick på försättsbladet till prov c) var således felaktig. Detta utgjorde ett administrativt missförhållande och ombudsmannen gjorde en kritisk anmärkning om detta. Därefter övervägde ombudsmannen om EPSO:s beslut att inte betrakta klagandens underlåtenhet att besvara fråga 21 som ett korrekt svar och därmed att inte ge honom en poäng till utgjorde ett administrativt missförhållande. Mot bakgrund av sina övriga slutsatser och det faktum att klaganden inte hade hävdade att hans underlåtenhet att besvara frågan ens delvis berodde på den ovan angivna inkonsekvensen och felaktigheten, konstaterade ombudsmannen att det inte förelåg något administrativt missförhållande i denna del av ärendet.

3.4.5 Regionkommittén

PARTIELL BETALNING FÖR PÅSTÅTT OFULLSTÄNDIGT ARBETE

Sammanfattning av beslut i klagomål 786/2006/JF mot Regionkommittén

Klaganden genomförde en undersökning inom ramen för ett avtal med Regionkommittén och överlämnade en slutrapport. Enligt avtalet hade kommittén 30 dagar på sig att antingen godkänna eller underkänna rapporten. Fem dagar efter det att den avtalsenliga perioden löpt ut informerade kommittén klaganden om att den inte var nöjd med kvaliteten på rapporten och därför inte var beredd att betala klaganden mer än två tredjedelar av det belopp som överenskommit i avtalet.

Klaganden hävdade att kommittén hade underlåtit att följa avtalets bestämmelser och att den inte heller hade informerat honom om möjligheterna att överklaga. Dessutom hävdade han att kommittén hade underlåtit att besvara hans brev, däribland ett brev där han försökte lösa frågan utan att gå till domstol. Klaganden yrkade på att kommittén skulle betala honom hela det avtalsenliga arvudet jämte ränta.

Kommittén förklarade sin försening när det gällde att redovisa sin syn på klagandens slutrapport genom att hänvisa till behovet av att göra en noggrann granskning och av att rådfråga sin internrevisionsavdelning och sin rättsliga avdelning om vilka åtgärder som var lämpliga att vidta. Kommittén hade avstått från att svara på klagandens brev därför att klaganden hade sagt att han var beredd att vidta rättsliga åtgärder.

Ombudsmannens undersökningar i klagomål som rör fullgörandet av avtalsenliga skyldigheter har begränsad räckvidd. Därför intog ombudsmannen ståndpunkten att han inte skulle försöka avgöra om det hade skett något avtalsbrott eller om kommittén hade rätt enligt avtalet att vägra betala hela beloppet. Om kommittén däremot inte kunde hålla den avtalsenliga tidsfristen borde den i enlighet med god förvaltningssed ha underrättat klaganden om detta innan tidsfristen löpte ut. Dess underlåtenhet att göra detta utgjorde ett administrativt missförhållande, och ombudsmannen lämnade därför en kritisk anmärkning.

Kommitténs ståndpunkt – som ombudsmannen förstod den – var att kommittén, trots att den hade underrättat klaganden för sent, var i sin fulla rätt att inte betala hela det avtalsenliga beloppet eftersom klaganden hade underlåtit att redovisa en rapport av den kvalitet som kommittén enligt avtalet hade rätt att kräva. Därför fann ombudsmannen att kommittén hade lämnat en sammanhängande och rimlig redogörelse för den rättsliga grunden för sina åtgärder och för skälen till att den ansåg att dess syn på avtalsförhållandet var berättigad.

När det gällde övriga delar av klagomålet ansåg ombudsmannen att eftersom avtalet innehöll en specifik bestämmelse som reglerade tvister, hade kommittén ingen skyldighet att informera klaganden om andra mer generella möjligheter. Däremot kritiserade ombudsmannen kommittén för dess underlåtenhet att besvara klagandens brev.

3.4.6 Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning

FÖRHÅLLET MELLAN LEDNINGEN OCH DE ANSTÄLLDA INOM ETT GEMENSKAPSORGAN

Sammanfattning av beslut i klagomål 1429/2005/JF mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop)

Klaganden hävdade att direktören för Cedefop ensidigt beslutade att stänga Cedefop under en vecka i augusti 2005 och därvid ignorerade personalkommitténs begäran att beslutet inte skulle fattas förrän personalen hade fått möjlighet att yttra sig om stängningen vid ett allmänt personalmöte.

Cedefop förklarade att sommarstängningen hade genomförts för första gången 2003, som ett experiment. År 2004, efter samråd med personalkommittén, hade Cedefop beslutat att upprepa sommarstängningen.

Efter att ha undersökt saken fann ombudsmannen att personalkommittén hade bett Cedefops ledning att vänta med att utfärda det ifrågasatta beslutet till efter det allmänna personalmötet. Han ansåg att personalkommittén efter att ha framfört ett sådant önskemål rimligen kunde ha förväntat sig att Cedefop skulle förklara skälen till ett eventuellt beslut att inte efterkomma önskemålet och därigenom visa att ledningen tog samrådet med personalkommittén på allvar. Det bevismaterial som ombudsmannen hade tillgång till tydde dock på att ingen sådan förklaring hade lämnats, och Cedefop hade inte heller redovisat någon förklaring i sitt yttrande.

Ombudsmannen lämnade därför en kritisk anmärkning med innebörden att Cedefops underlåtenhet att agera med anledning av personalkommitténs önskemål var oförenlig med de delar av principerna för god förvaltningssed som är tillämpliga på förhållandet mellan ledningen och de anställda inom ett gemenskapsorgan.

3.5 FÖRSLAG TILL REKOMMENDATIONER SOM GODTAGITS AV INSTITUTIONEN

3.5.1 Europeiska kommissionen

PÅSTÅTT STATLIGT STÖD I SAMBAND MED PRIVATISERINGEN AV ETT TYSKT BOLAG

Sammanfattning av beslut i klagomål 642/2004/GG mot Europeiska kommissionen

År 1989 förvärvade Preussag AG (dåvarande) Salzgitter AG, ett statsägt bolag, för 2 452 miljarder D-mark. Enligt klaganden låg detta pris långt under det verkliga värdet av bolaget och det fanns därmed ett inslag av statligt stöd i affären.

I december 2003 bad klaganden Europeiska kommissionens generaldirektorat för konkurrens ("GD Konkurrens") att ingripa.

I sitt svar påpekade GD Konkurrens att man redan hade granskat transaktionen, att det inte fanns något som tydde på att olagligt statligt stöd hade givits och att klagandens brev inte innehöll någon ny information som skulle motivera en annan tolkning av de berörda sakomständigheterna.

I mars 2004 vände sig klaganden till ombudsmannen. Han hävdade att GD Konkurrens hade underlåtit att ta vederbörlig hänsyn till hans brev från december 2003.

Efter en noggrann undersökning där ombudsmannen bland annat begärde ytterligare information från kommissionen vid fyra tillfällen, inriktade han sig på klagandens argument att uttalanden som gjordes vid ett utskottssammanträde i delstatsparlamentet i Niedersachsen (den delstat som påverkades på det mest direkta sättet av Salzgitter AG:s försäljning till Preussag AG) tydde på eller bevisade att det hade förekommit statligt stöd.

Ombudsmannen ansåg att det dokument som klaganden redovisat i detta sammanhang tydde på att delstatsregeringen i Niedersachsen delade åsikten att Preussag AG hade köpt Salzgitter AG till ett pris som avvek från marknadspriset. Enligt ombudsmannens åsikt borde kommissionen för att följa god förvaltningssed åtminstone ha försökt fastställa om försäljningen – i motsats till vad kommissionen dittills antagit – faktiskt inbegrep statligt stöd. Kommissionen hade emellertid inte vidtagit några åtgärder för att få klarhet i de uttalanden som gjordes vid det ovannämnda sammanträdet, och detta utgjorde enligt ombudsmannens sätt att se på saken ett administrativt missförhållande. Därför lämnade han ett förslag till rekommendation med innebörden att kommissionen borde vidta lämpliga åtgärder för att fastställa om det fanns inslag av statligt stöd i 1989 års försäljning av Salzgitter AG till Preussag AG.

I sitt detaljerade yttrande informerade kommissionen ombudsmannen om att den godtog hans slutsatser och därför hade vänt sig till de tyska myndigheterna för att få klarhet i de berörda uttalandena.

I sina kommentarer ansåg klaganden att kommissionen borde genomföra egna undersökningar i syfte att få fram information från oberoende källor.

Ombudsmannen ansåg att kommissionen hade godtagit hans förslag till rekommendation och att de åtgärder som vidtagits för att genomföra förslaget var tillfredsställande.

För att undvika eventuella missförstånd ansåg ombudsmannen det lämpligt att tillägga att om det skulle visa sig att företrädare för delstatsregeringen i Niedersachsen verkligen ansåg att försäljningen av Salzgitter AG till Preussag AG utgjorde en "present" till det sistnämnda bolaget,

skulle kommissionen i enlighet med god förvaltnings sed behöva göra en grundligare utredning av hela ärendet. Ombudsmannen noterade dock att han inte hade någon anledning att anta att kommissionen inte skulle göra detta om det skulle visa sig nödvändigt.

KOMMISSIONENS UNDERLÅTENHET ATT FATTA BESLUT AVSEENDE ETT KLAGOMÅL OM FÖRDRAGSBROTT

Sammanfattning av beslut i klagomål 956/2004/PB mot Europeiska kommissionen

I samband med ombudsmannens undersökning av ett tidigare klagomål (ärende 801/2001/PB) åtog sig kommissionen att anta ett beslut avseende klagandens klagomål om fördragsbrott (som rörde brott mot gemenskapsrätten i fråga om fordonsbeskattning begångna av Danmark) senast i oktober 2001. Kommissionen underlät emellertid att göra detta; under loppet av ombudsmannens undersökning i ärende 1237/2002/(PB)OV förklarade kommissionen denna underlåtenhet med hänvisning till att den föredrog att ta ett helhetsgrepp på problemen med anknytning till fordonsbeskattning och strävade efter att samtidigt lösa dessa problem i alla medlemsstaterna. Ombudsmannen godtog denna förklaring. Det var kommissionens fortsatta försening när det gällde att anta ett beslut som föranledde det aktuella klagomålet till ombudsmannen.

Ombudsmannen lämnade ett förslag till rekommendation där han påpekade att kommissionen inte bara kunde avstå från att fatta beslut avseende klagandens klagomål om fördragsbrott medan den eftersträvade sin helhetslösning. Att kommissionen inte hade lyckats få fram den information som den hade begärt från medlemsstaterna 2001 och 2003 utgjorde inte något fullgott skäl till kommissionens fortlöpande underlåtenhet att fatta beslut. Kommissionen hade haft avsevärd tid på sig att försöka få fram den informationen och det var oklart varför det faktum att kommissionens önskemål om information inte hade efterkommit skulle hindra kommissionen från att fatta beslut i enskilda klagomål om fördragsbrott. I detta avseende erinrade ombudsmannen om att medlemsstaterna enligt EG-domstolens rättspraxis måste underlätta kommissionens roll som fördragets väktare. Om en medlemsstat vägrar att bistå kommissionen i de undersökningar som denna företar med stöd av artikel 226 i EG-fördraget, utgör detta en underlåtenhet att fullgöra en skyldighet som åligger varje medlemsstat enligt artikel 10 i fördraget. I ett sådant fall får kommissionen föra ärendet vidare till EG-domstolen.

I sitt detaljerade yttrande underrättade kommissionen ombudsmannen om att den hade antagit beslut i de berörda frågorna och hade informerat klaganden om dessa beslut. Ombudsmannen drog därför slutsatsen att kommissionen hade godtagit hans förslag till rekommendation.

3.6 ÄRENDEN SOM AVSLUTATS AV ANDRA ORSAKER

3.6.1 Europeiska unionens råd

SPONSRING AV RÅDETS ORDFÖRANDESKAP

Sammanfattning av beslut i klagomål 2172/2005/MHZ mot Europeiska unionens råd

Klaganden skrev till rådet och uttryckte oro över att rådets ordförandeskap var föremål för kommersiell sponsring. I synnerhet hänvisade han till sponsringen av det irländska ordförandeskapet

(januari till juni 2004). Sekretariatet svarade att det skulle vidarebefordra hans brev till det förutvarande irländska ordförandeskapet och det dåvarande luxemburgska ordförandeskapet. I sitt svar till klaganden informerade det luxemburgska ordförandeskapet honom om sin webbplats och påpekade att det inte hade några sponsorer.

Klaganden hävdade att rådet hade underlåtit att besvara hans fråga om kommersiell sponsring av ordförandeskapet. Han yrkade på att få svar på sin fråga.

I sitt yttrande intog rådet ståndpunkten att kommersiell sponsring av dess ordförandeskap inte är en fråga som faller inom dess ansvarsområde som gemenskapsinstitution.

Ombudsmannen ansåg att rådets reaktion på klagandens oro var otillräcklig och tillsände rådet ett förslag till vänskaplig förlikning med innebörden att rådet skulle kunna ompröva och komplettera sitt svar i ämnet till klaganden genom att dels godta att kommersiell sponsring av dess ordförandeskap är en fråga som faller inom dess ansvarsområde som gemenskapsinstitution, dels visa prov på en vilja att inom lämplig tid vidta åtgärder för att förhindra sådan sponsring eller reglera den på ett sätt som garanterar att möjliga konflikter mellan privata intressen och offentliga plikter hanteras på vederbörligt sätt.

Rådet avvisade ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning utifrån samma ståndpunkt som det hade givit uttryck för i sitt yttrande.

Ombudsmannen ansåg att det inte behövdes några ytterligare undersökningar i den generella frågan om rådets ansvar för sitt ordförandeskap, med tanke på att samma fråga aktualiserats i ett annat ärende (1487/2005/GG) inom ramen för vilket ombudsmannen hade lagt fram en särskild rapport för Europaparlamentet i november 2006.

Ombudsmannen hyste dock fortfarande oro över att medborgarnas förtroende för EU och dess sätt att fungera kunde påverkas negativt av att rådet inte ville följa uppmaningen att överväga åtgärder för att förhindra kommersiell sponsring av dess ordförandeskap eller reglera sådan sponsring på ett sätt som garanterar att möjliga konflikter mellan privata intressen och offentliga plikter hanteras på vederbörligt sätt.

Med tanke på att rådet ansåg att det var medlemsstaternas myndigheter som bestämde hur ordförandeskapet skulle organiseras beslutade ombudsmannen att uppmärksamma de enskilda medlemsstaterna på frågan och tog därför upp den i brev som han skickade till dessas ständiga representanter.

3.6.2 Europeiska kommissionen

OBERÄTTIGAD FÖRSENING I HANDLÄGGNINGEN AV TVÅ ÖVERTRÄDELSEFÖRFARANEN

Sammanfattning av beslut i klagomål 3369/2004/JMA mot Europeiska kommissionen

Klagomålet gällde kommissionens påstådda underlåtenhet att med vederbörlig omsorg handlägga de överträdelseförfaranden som den genomförde med anledning av två formella klagomål som klaganden ingivit 2001 och 2003. Ämnet för klagomålen till kommissionen var att den spanska lagstiftningen inte erkände de rättigheter som minoritetsaktieägare tillerkänns enligt gemenskapsrätten¹⁴.

¹⁴

Rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, EGT 1997 L 26, s. 1.

Klaganden hävdade att inga åtgärder hade vidtagits trots att han hade fått informella försäkringar av kommissionens personal om att ett motiverat yttrande skulle sändas till de spanska myndigheterna med anknytning till hans första klagomål. Dessutom hävdade han att kommissionen under två års tid hade underlåtit att vidta åtgärder med anledning av hans andra klagomål, trots att dess personal hade försäkrat honom om att en formell underrättelse snart skulle sändas till de spanska myndigheterna.

Kommissionen uppgav att den hade överlämnat ett motiverat yttrande rörande det första klagomålet och en formell underrättelse rörande det andra klagomålet till de spanska myndigheterna den 5 januari 2005. Kommissionen påpekade att den ansvariga avdelningen inte kunde ha försäkrat klaganden om att dessa åtgärder skulle vidtas inom en viss tid, eftersom det bara var kommissionärskollegiet som kunde fatta beslut om detta. Kommissionen noterade också att tidsåtgången för dess personals handläggning av de båda ärendena hade berott på att man behövt ha ett nära samarbete med översättningstjänsten för att kunna bedöma de många omfattande inlagor som inkommit både från klaganden och från de ansvariga myndigheterna i medlemsstaten. Kommissionen ansåg att dess personal med hänsyn tagen till omständigheterna i ärendet hade handlagt klagomålen med vederbörlig omsorg och följt bestämmelserna i kommissionens meddelande om klagandens ställning i överträdelseärenden¹⁵.

Ombudsmannen noterade att det i detta meddelande inte slås fast någon normal tidsgräns för utredningen av klagomål efter det att en formell underrättelse utfärdats och inte heller anges vilken information som klagandena skall erhålla efter det att en sådan underrättelse har skickats. Ombudsmannen påpekade att det i artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna fastställs att "[v]ar och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner och organ". Efter att noggrant ha studerat gemenskapsdomstolarnas rättspraxis i fråga om det utrymme för egna bedömningar som kommissionen har när det gäller handläggningen av överträdelseärenden drog ombudsmannen slutsatsen att rättspraxisen inte utesluter att principerna för god förvaltning tillämpas på förbindelserna mellan kommissionen och klagandena under tiden efter det att en formell underrättelse skickats. Därför fann ombudsmannen att kommissionen borde följa principerna för god förvaltning i sina förbindelser med klagandena under tiden efter det att en formell underrättelse skickats.

FELAKTIG KLASSIFICERING AV EN EXTRAANSTÄLLD KONFERENSTOLK

Sammanfattning av beslut i klagomål 2787/2005/OV (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Klaganden började arbeta som extraanställd konferenstolk åt Europaparlamentet år 1995. Eftersom han redan hade fyra års yrkeserfarenhet gav parlamentet honom omedelbart kategori 1-status¹⁶. År 2001 började klaganden arbeta åt den gemensamma tolk- och konferenstjänsten vid Europeiska kommissionens generaldirektorat för tolkning ("DG SCIC"). I motsats till vad han förväntade sig klassificerades han som kategori 2-tolk. I slutet av 2004 beslutade EU-institutionerna att slå samman sina listor över extraanställda konferenstolkare, och var och en av dessa fick sig tillsänt ett personligt datablad ("fiche signalétique"). Av klagandens datablad framgick att han hade varit klassificerad som kategori 1-tolk bara sedan november 2004. När klaganden uppmärksammade detta förmodade fel skrev han e-postmeddelanden till kommissionen i april 2005 och begärde att hans personliga datablad skulle korrigeras så att det angavs att han hade varit kategori 1-tolk sedan januari 1995 och inte sedan november 2004. Dessutom begärde klaganden utbetalning av 28 procent

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och Europeiska ombudsmannen om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten (KOM(2002) 141 slutlig), EGT 2002 C 244, s. 5.

¹⁶ EU-institutionerna har ett system med två kategorier av extraanställda konferenstolkare för sammanträden, nämligen kategori 2 (nybörjartolk) och kategori 1 (erfaren tolk, dvs. tolk som har arbetat mer än 100 dagar åt EU-institutionerna). Löneskillnaden är 28 procent.

av sin lön, motsvarande det belopp som inte utbetalats till honom på grund av den påstått felaktiga klassificeringen under perioden från 2001, då han kom till kommissionen, till november 2004, då han klassificerades som kategori 1-tolk. Kommissionen svarade klaganden att hans klassificering inte skulle komma att ändras.

I augusti 2005 lämnade klaganden in ett klagomål till ombudsmannen där han yrkade att kommissionen skulle (i) korrigera hans personliga datablad och offentligt erkänna att han varit kategori 1-tolk sedan januari 2005 och (ii) korrigera utbetalningarna till honom avseende perioden mellan september 2001 och 10 november 2004, då han felaktigt var klassificerad som kategori 2-tolk, genom att betala ut de 28 procent av hans lön som han fortfarande hade en fordran på för den perioden.

I sitt yttrande över klagomålet noterade kommissionen att de uppgifter som var registrerade på klagandens personliga datablad skulle korrigeras i enlighet med klagandens begäran. Klaganden meddelade senare ombudsmannen att han visserligen inte hade erhållit den lön som han beroende på felklassificeringen hade en fordran på, men att han hade fått moralisk upprättelse.

UNDERLÅTENHET ATT SVARA UNDER FEM ÅRS TID

Sammanfattning av beslut i klagomål 242/2006/BM mot Europeiska kommissionen

Den 8 november 2000 skickade klaganden ett brev till kommissionen där han bad om hjälp med att lösa ett problem som rörde det spanska domstolssystemet. Kommissionen tillsände honom ett mottagningsbevis, daterat den 20 november 2000, där den förklarade att hans brev hade tilldelats ett referensnummer och hänskjutits till kommissionens generaldirektorat för rättsliga och inrikes frågor. Klaganden fick dock aldrig något svar i sitt egentliga ärende. Han ansåg att kommissionens underlåtenhet att besvara hans brev efter fem års tid var oacceptabel och bad ombudsmannen att undersöka situationen.

I sitt yttrande bekräftade kommissionen att den hade mottagit klagandens brev av den 8 november 2000 och hade skickat ett mottagningsbevis. Vidare förklarade kommissionen att klaganden hade kontaktat kommissionen på nytt år 2003 och begärt att få svar på sitt brev. Kommissionen beklagade att den hade underlåtit att ge ett svar i klagandens egentliga ärende och meddelade att denna underlåtenhet inte var förenlig med dess skyldigheter och regler samt bad om ursäkt. Dessutom förklarade kommissionen att den hade skickat ett brev till klaganden den 14 juli 2006 där den bad om ursäkt för förseningen och informerade klaganden om att hans ärende var av inrikes karaktär och saknade samband med EG-rätten eftersom det avsåg dels avtalsförhållandet mellan två spanska bolag, dels ett problem med det spanska domstolssystemet. Kommissionen tillrådde klaganden att kontakta de ansvariga nationella myndigheterna.

Ombudsmannen erinrade om att både den europeiska kodexen för god förvaltningssed och kommissionens egna regler om god förvaltningssed för Europeiska kommissionens anställda när det gäller deras förhållande till allmänheten innehåller specifika bestämmelser om svar på korrespondens. Dessutom noterade han att kommissionen i sitt yttrande hade medgivit att den hade underlåtit att följa dessa bestämmelser. Mot bakgrund av sakomständigheterna i ärendet fann ombudsmannen att det saknades anledning att tro att kommissionen inte skulle instämma i klagandens bedömning av kommissionens uppträdande. Ombudsmannen konstaterade dock att kommissionen hade besvarat det aktuella klagomålet genom att uppriktigt medge sin underlåtenhet att handla i enlighet med sina regler och skyldigheter samt att kommissionen hade bett klaganden om ursäkt, både direkt och i sitt yttrande över klagomålet. Ombudsmannen välkomnade kommissionens svar liksom det faktum att kommissionen självmant hade tillhandahållit uppgiften att klaganden hade kontaktat kommissionen på nytt år 2003 och begärt att få svar på sitt brev men att inget svar hade givits efter denna påminnelse. Slutligen noterade ombudsmannen också att kommissionen hade givit ett svar avseende klagandens egentliga ärende och att klaganden inte hade framställt några andra yrkanden. Därför ansåg ombudsmannen att det inte behövde genomföras några ytterligare undersökningar.

3.6.3 Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal

UNDERLÅTENHET ATT BE OM URSÄKT FÖR ETT BEDÖMNINGSFEL

Sammanfattning av beslut i klagomål 2312/2004/MHZ mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klaganden deltog i ett allmänt uttagningsprov avseende biträdande handläggare med tjeckiskt medborgarskap. Uttagningskommittén uteslöt henne från provet med motiveringen att hennes meriter inte gjorde henne behörig till forskarutbildning i Tjeckien. Vid en senare tidpunkt antog Karlsuniversitetet i Prag klaganden till forskarutbildning. Hon informerade uttagningskommittén om detta, men kommittén stod fast vid sitt beslut.

Klaganden hävdade att EPSO hade gjort en felaktig bedömning av hennes akademiska examina genom att påstå att dessa inte gjorde henne behörig till forskarutbildning.

EPSO ansåg att uttagningskommittén inte hade begått något fel.

Ombudsmannen höll inte med om EPSO:s åsikt eftersom klagandens meriter faktiskt gjorde henne behörig till forskarutbildning i Tjeckien, något som bevisades av att Karlsuniversitetet hade antagit henne till forskarutbildning. Därför hade uttagningskommittén haft fel, även om detta inte nödvändigtvis innebar att kommittén borde kritiseras eller att den kunde hållas ansvarig. Dessutom ansåg ombudsmannen att det var lämpligt att EPSO bad sökande om ursäkt i fall där en uttagningskommitté hade begått ett fel, med tanke på att sökandena i uttagningsprov som anordnas av EPSO kommunicerar med EPSO och på att det är EPSO som besvarar eventuella klagomål som sökandena inger till ombudsmannen. Slutligen innebär principerna för god förvaltning, i den lydelse de har fått i den europeiska kodexen för god förvaltningssed (artikel 12.3), att institutionerna ska erkänna och be om ursäkt för fel. Därför föreslog ombudsmannen som vänskaplig förlikning att EPSO skulle kunna överväga att be klaganden om ursäkt.

EPSO godtog inte ombudsmannens förslag och upprepade sin vägran att göra detta i sitt svar på ett nytt brev från ombudsmannen.

Eftersom EPSO vid två tillfällen hade vägrat att be klaganden om ursäkt, bad ombudsmannen henne om ursäkt å Europeiska gemenskapens vägnar för att hennes meriter inte hade bedömts göra henne behörig till forskarutbildning.

3.7 ÄRENDEN SOM AVSLUTATS EFTER EN SÄRSKILD RAPPORT

3.7.1 Europeiska unionens råd

SPRÅKANVÄNDNINGEN PÅ ORDFÖRANDESKAPENS WEBBPLATSER

Sammanfattning av beslut i klagomål 1487/2005/GG mot Europeiska unionens råd

En sammanslutning till det tyska språkets försvar ingav ett klagomål avseende rådets underlåtenhet att se till att ordförandeskapens webbplatser finns på tyska.

Klaganden påpekade att fler EU-medborgare hade tyska som modersmål än något annat enskilt språk och att tyska sedan de nya medlemsstaterna anslutit sig till EU näst efter engelska var det språk som förstods av flest EU-medborgare, antingen som modersmål eller som främmande språk. Dessutom menade klaganden att de meddelanden från EU-institutionerna som huvudsakligen riktades till allmänheten borde vara tillgängliga för så många EU-medborgare som möjligt. I fall där antalet använda språk begränsades borde urvalet enligt klagandens åsikt baseras på de olika språkens befolkningsmässiga betydelse. Därför kunde klaganden inte förstå varför ordförandeskapets webbplatser normalt använde enbart engelska och franska samt språket i det land som för tillfället innehade ordförandeskapet.

Enligt rådet utgjorde ordförandeskapet visserligen en del av rådet som institution, men rådet hävdade att det inte hade något ansvar för ordförandeskapets webbplatser eftersom rätten att bestämma över dessa tillkom de medlemsstater som innehade ordförandeskapet.

Enligt ombudsmannens åsikt kan ordförandeskapets webbplatser inte betraktas som "nationella" webbplatser vilka inte omfattas av gemenskapsrätten, eftersom ordförandeskapet tydligt är en del av rådet. Följaktligen kan inte heller frågan om vilka språk som används på ordförandeskapets webbplatser anses falla utanför rådets behörighetsområde. Därmed ansåg ombudsmannen att rådets underlåtenhet att pröva det materiella innehållet i klagandens begäran utgjorde ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen lämnade därför ett förslag till rekommendation i frågan.

Sedan rådet avvisat förslaget till rekommendation lade ombudsmannen den 30 november 2006 fram en särskild rapport för Europaparlamentet där han bad om parlamentets stöd för följande slutsatser från hans undersökning:

- i) Rådet ansvarar för vilka språk som används på webbplatserna för dess ordförandeskap.
- ii) Informationen på webbplatsen för rådets ordförandeskap bör helst finnas på alla de officiella gemenskapsspråken.
- iii) Om antalet språk som används på webbplatsen för rådets ordförandeskap ska begränsas, måste urvalet av de språk som ska användas bygga på objektiva och rimliga överväganden.
- iv) Rådets vägran att befatta sig med ärendets materiella innehåll, det vill säga klagandens begäran att ordförandeskapets presentationer skulle göras tillgängliga även på tyska, är därför omotiverad och utgör ett administrativt missförhållande.

3.7.2 Europeiska kommissionen

FÖRSENAD BEHANDLING AV ETT POLITISKT KÄNSLIGT OCH KONTROVERSIELT KLAGOMÅL

Sammanfattning av beslut i klagomål 289/2005/GG mot Europeiska kommissionen

Klaganden hade tidigare erbjudit tjänster i den tyska delstaten Niedersachsen avseende vadhållning i samband med idrottsevenemang. Han meddelade att de tyska myndigheterna hade beordrat honom att sluta erbjuda dessa tjänster, vilket hade tvingat honom att upphöra med sin affärsverksamhet. Klaganden hävdade att de tyska myndigheternas uppträdande stred mot gemenskapsrätten, särskilt friheten att tillhandahålla tjänster. Hans advokat lämnade in ett klagomål om fördragsbrott till kommissionen. När kommissionen inte besvarade en fråga om utredningens tillstånd sju månader efter det att klagomålet registrerats, vände han sig till ombudsmannen. Klaganden hävdade väsentligen att kommissionen hade underlåtit att behandla hans klagomål om fördragsbrott på vederbörligt sätt. Han påstod att det fanns ett brådskande behov av en reaktion

från kommissionens sida eftersom han förlorade pengar på grund av att han hade upphört med sin affärsverksamhet.

Kommissionen meddelade att den hade mottagit flera klagomål om fördragsbrott som avsåg vadhallningstjänster och att den hade bedömt det berättigade och proportionerliga i ett antal nationella förbud mot tjänster avseende vadhallning i samband med idrottsevenemang. Kommissionen hade skickat en formell underrättelse till Danmark, medan dess utredningar av klagomål om fördragsbrott mot Tyskland, Italien och Nederländerna fortfarande pågick.

Kommissionen ägnade sig enligt egen utsago fortfarande åt "intensiv" utredning av vissa aspekter av klagandens klagomål om fördragsbrott. Ombudsmannen ansåg att detta påstående föreföll sakna stöd i den information som han hade fått tillgång till. I synnerhet hade kommissionen också påstått att ärendet nödvändiggjorde en svår bedömning, utifrån hänsyn till allmän ordning, av det berättigade och proportionerliga i det nationella förbudet mot tjänster avseende vadhallning i samband med idrottsevenemang. Emellertid hade kommissionen själv nämnt att den ännu inte hade haft några kontakter med de tyska myndigheterna. Ombudsmannen ansåg det orimligt att kommissionen skulle kunna bedöma det berättigade och proportionerliga i förbudet utan sådana kontakter. I ett förslag till rekommendation bad ombudsmannen kommissionen att behandla klagandens klagomål om fördragsbrott omsorgsfullt och utan obefogat dröjsmål.

I sitt detaljerade yttrande påpekade kommissionen att klagomål om fördragsbrott som rörde tjänster avseende vadhallning i samband med idrottsevenemang var "synnerligen politiskt känsliga och kontroversiella". Frågan hade tagits upp vid fyra interna möten om fördragsbrottsfrågor. För att ett överträdelseförfarande skulle kunna inledas krävdes emellertid kommissionärskollegiets stöd, något som ännu inte hade uppnåtts.

Ombudsmannen ansåg det positivt att kommissionens detaljerade yttrande var så uppriktigt. Trots detta ansåg han emellertid inte att dessa överväganden befriade kommissionen från sin skyldighet att behandla sådana klagomål på vederbörligt sätt.

Ombudsmannen noterade, medveten som han var om att kommissionen har utrymme för skönsrättsliga bedömningar när det gäller överträdelseförfaranden, att det aktuella ärendet rörde förfarandets administrativa fas. Han ansåg att kommissionen inte har rätt att på obestämd tid skjuta upp sitt beslut rörande ett visst klagomål om fördragsbrott med motiveringen att den inte kan uppnå politisk enighet om hur den ska gå vidare med ärendet. Detta ansåg ombudsmannen vara en principiellt viktig fråga. Därför upprepade han sin rekommendation i en särskild rapport till Europaparlamentet.

Kommissionen underrättade senare ombudsmannen om att den under mellantiden hade beslutat att inleda ett överträdelseförfarande genom att sända en formell underrättelse till Tyskland.

3.8 OMBUDSMANNENS UNDERSÖKNINGAR PÅ EGET INITIATIV

UNDERSÖKNING AV KOMMISSIONENS BEREDVILLIGHET ATT UTNYTTJA MEDLING I TVISTER MED AVTALSPARTER

Sammanfattning av beslut efter undersökning på eget initiativ OI/1/2006/TN

Varje år tar Europeiska ombudsmannen emot ett betydande antal klagomål mot kommissionen som rör avtalstvister. Dessa klagomål kommer från privatpersoner, från små och medelstora företag och från andra organisationer, och de inbegriper både direkta parter i avtal med kommissionen och underleverantörer till sådana parter. Ombudsmannen inledde en undersökning på eget initiativ

där han bad kommissionen att undersöka möjligheterna att i större utsträckning utnyttja medling när det uppstår tvister i samband med avtal som kommissionen finansierar. Kommissionen hade tidigare framhållit medling som ett ofta snabbare, enklare och kostnadseffektivare sätt att lösa tvister.

Under loppet av undersökningen åtog sig kommissionen att uppmuntra alternativa metoder för tvistlösning i framtiden. Detta kunde enligt kommissionen åstadkommas genom att det infördes en frivillig medlingsklausul i dess standardavtal för upphandling. Kommissionen påpekade dock även att användningen av medling eller andra metoder för tvistlösning skulle kunna vara förenad med vissa kostnader. Dessutom framhöll kommissionen att den inte kan föreskriva medling i tvister mellan dess avtalsparter och dessas underleverantörer.

I sitt beslut om att avsluta undersökningen välkomnade ombudsmannen tanken på att införa en frivillig medlingsklausul i kommissionens avtal. Han betonade att man normalt löser tvister på ett mer kostnadseffektivt sätt genom att använda medling än genom att väcka talan direkt i domstol. Ombudsmannen bad kommissionen att hålla honom underrättad om de åtgärder kommissionen vidtog för att följa upp utnyttjandet av medlingsklausulen och för att öka användningen av medling så att även tvister om bidrag från kommissionen omfattas. Dessutom betonade ombudsmannen att det är viktigt att rekommendera medling även för tvister mellan kommissionens avtalsparter och dessas underleverantörer.

Kommissionen bör informera ombudsmannen om sin uppföljning av frågan senast den 30 juni 2007.

HANTERINGEN AV ETT KLAGOMÅL OM BYGGANDET AV EN INDUSTRIHAMN I SPANIEN

Sammanfattning av beslut efter undersökning på eget initiativ OI/2/2006/JMA

Efter att ha mottagit ett mycket stort antal klagomål och andra meddelanden som rörde de spanska myndigheternas byggande av en industrihamn i staden Granadilla på den spanska ön Teneriffa, beslutade ombudsmannen att inleda en undersökning på eget initiativ i syfte att ge kommissionen möjlighet att förklara sin roll som fördragets väktare i det aktuella ärendet.

Enligt klagandena hade kommissionen beslutat att avsluta sin undersökning av ett antal klagomål som rörde byggandet av en industrihamn i Granadilla med motiveringen att projektet inte skulle strida mot gemenskapsrätten, i synnerhet artikel 6.4 i habitatdirektivet¹⁷. Klagandena hävdade, i allmänna ordalag, att kommissionen hade underlåtit att ta hänsyn till att det fanns möjliga alternativa lösningar till det föreslagna byggprojektet.

Kommissionen hävdade att dess personal fortfarande utredde projektet. Kommissionen förklarade att förekomsten eller frånvaron av alternativ till projektet var en relevant fråga som skulle komma att påverka dess slutliga yttrande enligt artikel 6.4 i habitatdirektivet och att kommissionen därför ytterst noggrant skulle beakta denna aspekt av ärendet och sedan avge ett yttrande där den skulle bedöma miljökonsekvenserna, relevansen hos de "tvingande orsaker" som de spanska myndigheterna anfört till stöd för byggprojektet och avvägningen mellan dessa båda motsatta intressen samt utvärdera kompensationsåtgärderna. Dessutom underströk kommissionen att den vidtog alla åtgärder som krävdes för att ett beslut skulle kunna fattas så snart som möjligt och att den skulle informera klagandena.

Ombudsmannen fann att kommissionen i sitt yttrande på ett fullgott sätt hade bringat klarhet i de frågor som han tagit upp i sin undersökning. I synnerhet hade kommissionen ännu inte fattat beslut i ärendet. Därför drog ombudsmannen slutsatsen att det inte behövdes några ytterligare undersökningar. Dessutom påpekade ombudsmannen att personer som är medborgare eller bosatta i EU kunde inge klagomål till honom när väl kommissionen hade fattat sitt beslut eller om

¹⁷

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT 1996 L 59, s. 63.

kommissionens beslut skulle bli i omotiverat hög grad försenat, om de ansåg att det förelåg ett administrativt missförhållande i samband med kommissionens agerande.

ÖVRE ÅLDERSGRÄNSER FÖR DET INTERNA PRAKTIKANTPROGRAMMET

Sammanfattning av beslut efter undersökning på eget initiativ OI/3/2006/BB

I januari 2006 inledde ombudsmannen en undersökning på eget initiativ avseende Europaparlamentets regler och policyer i fråga om övre åldersgränser för sitt praktikantprogram. Ombudsmannen åberopade dels artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det står att "all diskriminering på grund av bland annat (...) ålder (...) skall vara förbjuden", dels EG-domstolens rättspraxis från senare tid, som säger att principen om icke-diskriminering på grund av ålder är en allmän gemenskapsrättslig princip¹⁸, och dels kommissionens beslut att avskaffa åldersgränserna för sitt praktikantprogram med anledning av ett förslag till rekommendation som ombudsmannen lämnade i ärende 2107/2002/PB.

I sitt yttrande påpekade parlamentet att det den 1 februari 2006 hade antagit ett nytt beslut rörande sina interna bestämmelser om praktiktjänstgöring och studiebesök vid Europaparlamentets generalsekretariat. Sedan den 15 februari 2006, den dag då de nya bestämmelserna trädde i kraft, tillämpade parlamentet inte längre någon övre åldersgräns för sitt praktikantprogram. Före det datumet hade parlamentet tillämpat en övre åldersgräns på 45 år.

Ombudsmannen fann att det inte behövdes några ytterligare undersökningar eftersom parlamentet hade avskaffat åldersgränsen.

3.9 FRÅGOR SOM BEHANDLATS AV OMBUDSMANNEN

EN MEDLEMSSTATS UTRYMME FÖR EGNA BEDÖMNINGAR I ETT JORDBRUKSÄRENDE

Sammanfattning av fråga Q1/2006/GK som ställdes av den irländska ombudsmannen

I mars 2006 ställde Irlands ombudsman en fråga till Europeiska ombudsmannen om ett av sina ärenden. Frågan gällde det irländska jordbruks- och livsmedelsdepartementets tolkning av artikel 40 i förordning 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare. I synnerhet handlade frågan om huruvida artikel 40.4 gav den behöriga nationella myndigheten utrymme att göra egna bedömningar när den fastställde vilka epizootiska sjukdomar som, om de berörde hela jordbrukarens djurbesättning eller en del av denna, skulle godkännas som fall av force majeure.

Inom ramen för handläggningen av frågan ombads kommissionen att lämna information. Kommissionen förklarade sammanfattningsvis att yrkanden på att force majeure ska anses föreligga måste bedömas från fall till fall av de behöriga nationella myndigheterna.

På grundval av den information som redovisats i anslutning till frågan ansåg kommissionen inte att de irländska myndigheterna uppenbart hade överskridit gränserna för sitt utrymme att göra egna bedömningar i tillämpningen av artikel 40.4 i förordning 1782/2003. Kommissionens yttrande

¹⁸

Mål C-144/04, Werner Mangold mot Rüdiger Helm, REG [2005] s. I-9981, punkt 75.

vidarebefordrades till den irländska ombudsmannen, som meddelade Europeiska ombudsmannen att hon var nöjd med resultatet av frågan.

FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

Sammanfattning av fråga Q3/2005/IP som ställdes av ombudsmannen i regionen Friuli-Venezia Giulia

Ombudsmannen i den italienska regionen Friuli-Venezia Giulia ställde en fråga till ombudsmannen som handlade om att det var omöjligt att till Italien importera textilier producerade i Tyskland som var avsedda för teatermöbler. Enligt italiensk lag behöver alla (importerade) produkter som måste följa den italienska brandsäkerhetslagstiftningen ett särskilt godkännande från de italienska myndigheternas sida. Den regionala ombudsmannen frågade Europeiska ombudsmannen om utsikterna för harmonisering på gemenskapsnivå av lagstiftningen inom detta område med syftet att undanröja hinder för den fria rörligheten för varor.

Ombudsmannen bad om information från kommissionen, som förklarade att det i frånvaro av tillämpliga harmoniserade EU-standarder eller EU-regler på det berörda området är de allmänna bestämmelserna i artiklarna 28–30 i EU-fördraget om den fria rörligheten för varor som är tillämpliga. Enligt dessa principer måste en produkt som lagligen framställs och säljs i en medlemsstat kunna säljas i en annan medlemsstat. Enligt artikel 30 ska bestämmelserna i artikel 28 inte hindra sådana förbud mot eller restriktioner för import som grundas på hänsyn till *bland annat* allmän moral, allmän ordning, allmän säkerhet eller intresset att skydda människors hälsa och liv. För att vara berättigade måste de nationella åtgärderna vara nödvändiga för att de eftersträvade målen ska kunna uppnås, och de måste också stå i proportion till dessa mål. Dessutom får sådana förbud eller restriktioner inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna. Klagomål om en medlemsstats påstådda brott mot gemenskapsrätten kan alltid riktas direkt till kommissionen för utredning.

Den regionala ombudsmannen meddelade Europeiska ombudsmannen att hon var nöjd med kommissionens svar, varför ärendet avslutades.

4 FÖRBINDELSER MED EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Europeiska ombudsmannen är ytterst angelägen om att föra och främja en konstruktiv dialog med EU:s institutioner och organ i syfte att bidra till att de resultat som uppnås blir de bästa möjliga för medborgarna. Detta kapitel innehåller en översikt över möten och arrangemang under 2006 som syftade till att garantera att arbetsrelationerna är utmärkta och där ledamöter och tjänstemän vid EU:s institutioner och organ deltog. Under året undertecknade ombudsmannen också ett antal överenskommelser, som beskrivs närmare nedan.

Särskilt viktiga under 2006 var de bilaterala mötena med ledamöter av Europeiska kommissionen om funktionssättet för kommissionens nya förfarande för hantering av frågor från ombudsmannen inom ramen för hans undersökningar, vilket infördes i november 2005. Eftersom kommissionen är den institution som står för den största andelen av ombudsmannens undersökningar, är det särskilt viktigt att se till att det förfarandet fungerar på bästa möjliga sätt. Nikiforos Diamandouros sammanträffade med elva av kommissionens ledamöter under 2006 och blev mycket uppmuntrad av deras engagemang för att främja en kultur präglad av tjänstvillighet gentemot medborgarna. Dessutom hade ombudsmannen ett ytterst produktivt möte i juni med den personal vid kommissionen som ansvarar för att samordna hanteringen av ombudsmannens undersökningar. Detta möte gav honom möjlighet att förklara att ombudsmannen inte bara fungerar som extern kontrollant utan även är en resurs som i hög grad kan hjälpa institutionerna att fungera bättre. En viktig roll för att dessa möten kom till stånd spelades av kommissionens vice ordförande Margot Wallström, vars ansvarsområde bland annat omfattar förbindelserna med ombudsmannen, och kommissionens generalsekreterare Catherine Day. Margot Wallström höll dessutom i december ett anförande för ombudsmannens personal i Strasbourg, där hon redogjorde översiktligt för de ansträngningar kommissionen har gjort i syfte att förbättra sina förbindelser med medborgarna.

Det är Europaparlamentet som väljer ombudsmannen, och han är skyldig att redovisa sin verksamhet för parlamentet. Ombudsmannen har en utmärkt arbetsrelation till parlamentets utskott för framställningar, som ansvarar för förbindelserna med ombudsmannen och utarbetar betänkandet om hans årsrapport. Under 2006 deltog Nikiforos Diamandouros i fyra sammanträden i utskottet för framställningar, då han redovisade sin årsrapport och sina särskilda rapporter, vilka tog upp ett antal olika ämnen. På utskottets begäran företrädde ombudsmannen av en av sina medarbetare vid vart och ett av utskottets sammanträden under året. Dessutom byggde ombudsmannen under 2006 vidare på sina konstruktiva relationer till Europaparlamentets ledamöter.

Ombudsmannen fortsatte även under 2006 att söka kontakter med de övriga institutionerna och organen. I mars sammanträffade han i Luxemburg med ordförandena för EG-domstolen, förstainstansrätten, personaldomstolen, revisionsrätten och Europeiska investeringsbanken. I oktober sammanträffade han i Grekland med direktörerna för Europeiska byrån för återuppbyggnad och Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning. Under årets lopp höll han dessutom ett antal anföranden om sitt arbete för olika grupper av anställda vid EU-institutioner och EU-organ i Bryssel, Luxemburg och Strasbourg.

I syfte att se till att medborgarna får bästa möjliga service undertecknade ombudsmannen under året ett antal betydelsefulla överenskommelser.

I mars 2006 undertecknade ombudsmannen en ny överenskommelse med parlamentet om samarbete på områden som lokalpolicy, informationsteknik och kommunikationer. Den nya överenskommelsen bör ge ombudsmannen möjlighet att utnyttja de resurser som ställs till

hans kanslis förfogande (se bilaga B) på ett så omdömesgillt sätt som möjligt samtidigt som den garanterar att han är absolut oberoende i sitt arbete.

En annan viktig överenskommelse som undertecknades 2006 var ett samförståndsavtal med Europeiska datatillsynsmannen¹. Syftet med denna överenskommelse är att se till att klagomål som rör uppgiftsskydd behandlas på ett konsekvent sätt och att onödigt dubbelarbete undviks. För att uppnå det målet enades ombudsmannen och datatillsynsmannen om att dels informera klagande om den andra institutionen och underlätta överföring av klagomål, dels informera den andra institutionen om klagomål som är relevanta för denna, dels avstå från att inleda en ny undersökning av ett klagomål som redan har ingivits till den andra institutionen såvida inte nya avgörande bevis redovisas och dels förhålla sig på ett konsekvent sätt till de rättsliga och administrativa aspekterna av uppgiftsskydd för att därigenom främja medborgarnas och klagandenas rättigheter och intressen. Ombudsmannen och datatillsynsmannen, Peter Hustinx, undertecknade samförståndsavtalet den 30 november i Bryssel. Närvarande var även den biträdande datatillsynsmannen Joaquín Bayo Delgado och ombudsmannens generalsekreterare Ian Harden. Detta möte gav deltagarna möjlighet att utbyta information om en rad frågor av intresse för båda parter.

© Europeiska datatillsynsmannen

Nikiforos Diamandouros och Peter Hustinx, chef för Europeiska datatillsynsmyndigheten, undertecknar ett avtal om samarbete i Bryssel den 30 november 2006.

Den 30 november undertecknade Europeiska ombudsmannen även ett samarbetsavtal med den spanska regeringen som medger att baskiska, katalanska/valencianska och galiciska, vilka är officiella språk i delar av Spanien, används i klagomål till ombudsmannen. Spaniens ständige representant vid EU, ambassadör Carlos Bastarache Sagües, undertecknade avtalet å den spanska regeringens vägnar. Genom att underteckna avtalet såg ombudsmannen till att hans praxis kommer i linje med rådets slutsatser från juni 2005, där det sägs att språken i fråga bör få användas så att spanska medborgare får lättare att kommunicera med EU-institutionerna. Enligt avtalet kommer översättningen av klagomål som ges in på de berörda språken att ombesörjas av ett översättningsorgan som ska inrättas av den spanska regeringen. Organet kommer även att översätta ombudsmannens beslut från spanska/kastilianska till klagandens språk. När de spanska myndigheterna har inrättat översättningsorganet och avtalet därmed träder i kraft, kommer information på de berörda språken om hur man lämnar in ett klagomål att finnas tillgänglig via följande länk på ombudsmannens webbplats: <http://www.ombudsman.europa.eu>

De ovannämnda mötena och arrangemangen, liksom alla ombudsmannens övriga aktiviteter på området, räknas upp i de närmast följande avsnitten av detta kapitel².

¹ Samförståndsavtal mellan Europeiska ombudsmannen och Europeiska datatillsynsmannen, EUT 2007 C 27, s. 21.

² Såvida inget annat anges ägde mötena och arrangemangen rum i Bryssel, Luxemburg eller Strasbourg.

4.1 EUROPAPARLAMENTET

18 januari: Deltagande i ett lunchmöte för "Kangaroo Group", en intresseförening för Europaparlamentsledamöter. Huvudtalare var parlamentsledamot Andrew Duff, som tog upp ämnet "Betänketiden – Struktur, ämnen och sammanhang för en bedömning av debatten om Europeiska unionen". Mötesordförande var parlamentsledamot Manuel Medina Ortega.

25 januari: Redovisning av ombudsmannens särskilda rapport om öppenhet i rådets arbete vid ett sammanträde i Europaparlamentets utskott för framställningar. I den därpå följande debatten deltog följande parlamentsledamöter, som räknas upp i ordning efter när de yttrade sig: Marcin Libicki (utskottsordförande), Elmar Brok, David Hammerstein Mintz, Michael Cashman och Diana Wallis. Även Hans Brunmayer, rådets generaldirektör och protokollchef, deltog i debatten; han yttrade sig efter parlamentsledamöterna.

14 februari: Möte med Inés Ayala Sender, parlamentsledamot.

14 februari: Möte med David Hammerstein Mintz, parlamentsledamot.

14 februari: Möte med Gregorio Garzón Clariana, juridisk rådgivare vid Europaparlamentet.

14 mars: Redovisning av ombudsmannens *Årsrapport 2005* för Josep Borrell Fontelles, ledamot av och talman för Europaparlamentet, samt undertecknande av det nya samarbetsavtalet med Europaparlamentet (se bilaga B).

© Europaparlamentet

Nikiforos Diamandouros och Europaparlamentets talman Josep Borrell Fontelles undertecknar ett nytt avtal om samarbete i Strasbourg den 14 mars 2006.

14 mars: Möte med Markus Ferber, parlamentsledamot.

14 mars: Möte med Manolis Mavrommatis, parlamentsledamot.

4 april: Möte med Andreas Schwab och Richard Seeber, parlamentsledamöter.

2 maj: Möte med Louis Grech, parlamentsledamot.

3 maj: Redovisning av ombudsmannens *Årsrapport 2005* för utskottet för framställningar. I den därpå följande debatten deltog följande parlamentsledamöter, som räknas upp i ordning efter när de yttrade sig: Marcin Libicki (utskottets ordförande), Andreas Schwab, Manolis Mavrommatis, Sir Robert Atkins, Inés Ayala Sender, David Hammerstein Mintz och Alexandra Dobolyi.

15 maj: Redovisning av ombudsmannens särskilda rapport om Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) för utskottet för framställningar. Nikiforos Diamandouros gjorde ett uttalande och besvarade sedan frågor från följande parlamentsledamöter, som räknas upp i ordning efter när de yttrade sig: Sir Robert Atkins, Michael Cashman, Paul van Buitenen, Manolis Mavrommatis och Jens-Peter Bonde. Därefter gjorde OLAF:s generaldirektör Franz-Hermann Brüner ett uttalande, varpå han besvarade frågor från parlamentsledamöterna Sir Robert Atkins, Alexandra Dobolyi, Michael Cashman, Paul van Buitenen och Jens-Peter Bonde.

15 maj: Möte med Andreas Schwab och Manolis Mavrommatis, parlamentsledamöter.

17 maj: Deltagande i en lunch med anledning av Greklands president Karolos Papoulias' officiella besök vid Europaparlamentet.

15 juni: Möte med Pascal de Poortere och Ville-Veikko Timberg, redovisningsansvariga vid Europaparlamentet.

4 juli: Möte med Jo Leinen, parlamentsledamot.

4 juli: Möte med Herbert Bösch, parlamentsledamot.

4 juli: Möte med Gregorio Garzón Clariana.

13 juli: Anförande på temat "Ombudsmannens roll i den föränderliga europeiska rättsordningen" vid ett seminarium om det europeiska systemet för skydd av de mänskliga rättigheterna vid Adam Mickiewicz-universitetet i Poznań i Polen. Evenemanget anordnades av ordföranden för utskottet för framställningar, parlamentsledamot Marcin Libicki. Även den polske ombudsmannen, Janusz Kochanowski, deltog i seminariet.

13 september: Redovisning för utskottet för framställningar av ombudsmannens särskilda rapport om kommissionens underlåtenhet att behandla ett klagomål enligt artikel 226. I den därpå följande debatten deltog följande parlamentsledamöter, som räknas upp i ordning efter när de yttrade sig: Marcin Libicki (utskottets ordförande), Manolis Mavrommatis, David Hammerstein Mintz, Proinsias De Rossa och Maria Panayotopoulos-Cassiotou.

23 oktober: Möte med Gregorio Garzón Clariana.

14 november: Middag, med Europeiska ombudsmannen som värd, för presidiet och samordnarna i utskottet för framställningar. I middagen deltog parlamentsledamöterna Marcin Libicki (utskottets ordförande), Sir Robert Atkins, Alexandra Dobolyi, Diana Wallis och David Hammerstein Mintz samt David Lowe, sekretariatschef vid utskottet för framställningar.

15 november: Tal inför "Kangaroo Group" på temat "Ge makt åt medborgarna – Europeiska ombudsmannens roll". Mötesordförande var Sir Robert Atkins, parlamentsledamot.

16 november: Redovisning av ombudsmannens *Årsrapport 2005* för Europaparlamentet i plenum (se avsnitt 6.1).

4.2 EUROPEISKA KOMMISSIONEN

12 januari: Möte med Siim Kallas, vice ordförande för Europeiska kommissionen (administrativa frågor, revision och bedrägeribekämpning).

12 januari: Möte med Catherine Day, generalsekreterare för Europeiska kommissionen.

14 mars: Möte med Margot Wallström, vice ordförande för Europeiska kommissionen (kontakterna mellan institutionerna samt kommunikationsstrategi).

- 30 mars: Möte med Peter Galezowski, tillförordnad intern medlare vid Europeiska kommissionen.
- 30 mars: Presentation för Luxemburgbaserad personal vid Europeiska kommissionen om Europeiska ombudsmannens roll.
- 16 maj: Möte med Janez Potočnik, ledamot av Europeiska kommissionen (vetenskap och forskning).
- 16 maj: Möte med Stavros Dimas, ledamot av Europeiska kommissionen (miljö).
- 17 maj: Möte med Vladimír Špidla, ledamot av Europeiska kommissionen (sysselsättning, socialpolitik och lika möjligheter).
- 6 juni: Möte med Margot Wallström och Catherine Day.
- 6 juni: Presentation för personal vid kommissionen med ansvar för att samordna hanteringen av de frågor som ombudsmannen ställer inom ramen för sina undersökningar.
- 4 juli: Möte med Charlie McCreevy, ledamot av Europeiska kommissionen (inre marknaden och tjänster).
- 4 juli: Möte med Giuseppe Massangioli, direktör vid Europeiska kommissionen med ansvar för förbindelserna med Europeiska ombudsmannen, och Andrea Pierucci, enhetschef.
- 26 september: Möte med Ján Figel, ledamot av Europeiska kommissionen (utbildning och kultur).
- 26 september: Möte med Joaquín Almunia, ledamot av Europeiska kommissionen (ekonomiska och monetära frågor).
- 26 september: Möte med Markos Kyprianou, ledamot av Europeiska kommissionen (hälsa).
- 27 september: Möte med Margot Wallström.
- 16 november: Möte med Olli Rehn, ledamot av Europeiska kommissionen (utvidgning).
- 13 december: Möte med Benita Ferrero-Waldner, ledamot av Europeiska kommissionen (yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken).
- 13 december: Anförande av Margot Wallström för Europeiska ombudsmannens personal. I sitt anförande tog kommissionens vice ordförande upp följande teman: kommunikation, behandling av klagomål och konstitutionsfördraget.

4.3 ANDRA INSTITUTIONER OCH ORGAN

- 12 januari: Möte med ambassadör Nicholas Emiliou, Cyperns ständige representant vid Europeiska unionen.
- 12 januari: Möte med ambassadör Vassilis Kaskarelis, Greklands ständige representant vid Europeiska unionen.
- 6 mars: Möte med Vassilios Skouris, ordförande för Europeiska gemenskapernas domstol.
- 6 mars: Arbetslunch med Bo Vesterdorf, ordförande för förstainstansrätten, Jörg Pirrung och Marc Jaeger, avdelningsordförande, och Emmanuel Coulon, justitiesekreterare.
- 6 mars: Möte med Paul J. Mahoney, ordförande för personaldomstolen, Horstpeter Kreppel, Irena Boruta, Sean Van Raepenbusch och Stéphane Gervasoni, ledamöter av personaldomstolen, och Waltraud Hakenberg, justitiesekreterare.

6 mars: Möte med Hubert Weber, ordförande för Europeiska revisionsrätten.

6 mars: Möte med Philippe Maystadt, ordförande för Europeiska investeringsbanken, och Eberhard Uhlmann, generalsekreterare.

30 mars: Anförande om Europeiska ombudsmannens roll vid ett gemensamt möte för EU-byråernas personalkommittéer.

15 juni: Möte med Vicky Voulgaraki från Storbritanniens ständiga representation vid Europeiska unionen.

14 september: Presentation för Europeiska investeringsbankens personal på temat "Europeiska ombudsmannens roll och EIB".

26 september: Möte med ambassadör Nina Vaskunlahti, Finlands biträdande ständiga representant vid Europeiska unionen.

6 oktober: Möte i Thessaloniki, Grekland, med Richard Zink, direktör för Europeiska byrån för återuppbyggnad, och anställda vid byrån.

6 oktober: Möte i Thessaloniki, Grekland, med Aviana Bulgarelli, direktör för Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop), och anställda vid centrumet.

30 november: Undertecknande av ett samförståndsavtal med Europeiska datatillsynsmannen, Peter Hustinx.

30 november: Undertecknande av ett samarbetsavtal med den spanska regeringen om att baskiska, katalanska/valencianska och galiciska – officiella språk i delar av Spanien – ska få användas i klagomål till Europeiska ombudsmannen. Spaniens ständige representant vid EU, ambassadör Carlos Bastarreche Sagües, undertecknade avtalet å den spanska regeringens vägnar.

5 FÖRBINDELSER MED OMBUDSMÄN OCH LIKNANDE ORGAN

Europeiska ombudsmannen har ett nära samarbete med sina kolleger på nationell och regional nivå för att bidra till att medborgarnas klagomål behandlas på ett ändamålsenligt sätt. Detta kapitel börjar med en översikt över verksamheten inom Europeiska ombudsmannanätverket under 2006. Därefter ges en kortfattad redogörelse för övriga konferenser och möten som ombudsmannen och hans medarbetare deltog i med syftet att främja ombudsmännens arbete inom hela EU och även utanför unionen. Sist i kapitlet finns en redogörelse för de bilaterala möten som ägde rum under året.

5.1 EUROPEISKA OMBUDSMANNANÄTVERKET

Europeiska ombudsmannanätverket består av nära 90 ombudsmannainstitutioner i 31 europeiska länder. Inom EU omfattar det ombudsmän och liknande organ på EU-nivå, nationell nivå och regional nivå. På nationell nivå ingår även Norge, Island och de länder som har ansökt om medlemskap i EU. De nationella ombudsmännen och de liknande organen i EU:s medlemsstater, Norge och Island har utsett var sin sambandsansvarig som fungerar som kontaktperson för de andra medlemmarna i nätverket.

Nätverket inrättades 1996 och har successivt utvecklats till ett kraftfullt samarbetsverktyg för ombudsmännen och deras medarbetare. Det möjliggör ett effektivt samarbete när det gäller handläggning av ärenden. Nätverket har också särskilt stor betydelse för Europeiska ombudsmannens möjligheter att på ett snabbt och lämpligt sätt hantera klagomål som faller utanför hans ämbetsområde. Erfarenheter och bästa praxis utbyts via seminarier och möten, ett regelbundet nyhetsbrev, ett elektroniskt diskussionsforum och en daglig elektronisk nyhetstjänst. Dessutom har Europeiska ombudsmannens besök i medlemsstaterna och anslutningsländerna, vilka organiseras av ombudsmännen i de berörda länderna, visat sig vara ett mycket effektivt sätt att utveckla nätverket. Därför avslutas avsnitt 5.1 med en kort redogörelse för ombudsmannens informationsbesök under 2006. Dessa besök tas även upp mer utförligt i avsnitt 6.2.

Alla de verksamheter som beskrivs nedan har avgörande betydelse för att ombudsmännen ska kunna fullgöra sin uppgift när det gäller att se till att EG-rätten tillämpas korrekt inom hela unionen, något som är oundgängligt för att medborgarna fullt ut ska kunna åtnjuta sina rättigheter enligt EG-rätten. Därför ser Europeiska ombudsmannen detta som en högt prioriterad fråga och satsar betydande resurser på att utveckla nätverket.

Seminarier

Femte seminariet för de regionala ombudsmännen i EU-medlemsstaterna

Vartannat år anordnas det ett seminarium för nationella ombudsmän, och vartannat år ett för regionala. De organiseras gemensamt av Europeiska ombudsmannen och en nationell respektive regional motsvarighet. Det femte seminariet för regionala ombudsmän i EU-medlemsstaterna, som

organiserades av ombudsmannen för lokal förvaltning i England, Tony Redmond, och Europeiska ombudsmannen, ägde rum i London den 19–21 november 2006.

Detta var första gången som Europeiska ombudsmannen på allvar var engagerad i arbetet med att organisera ett seminarium för regionala ombudsmän, och erfarenheterna var synnerligen positiva. Evenemanget samlade omkring 80 deltagare från alla de sex länder där det finns ombudsmän på regional nivå – Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Österrike och Storbritannien.

Temat för 2006 års seminarium var "Samarbete för att främja god förvaltning och värna medborgarnas rättigheter i EU". På programmet fanns sessioner om EG-rätt, främjande av god förvaltning, handläggning av klagomål och samarbete mellan ombudsmän.

Tony Redmond, ombudsman för Englands kommuner.

Alice Brown, ombudsman för offentliga tjänster för Skottland.

Felix Dünser, ombudsman för delstaten Vorarlberg i Österrike.

Seminarieret invigdes av de båda organisatörerna Tony Redmond och Nikiforos Diamandouros tillsammans med Luc Van den Brande, förste vice ordförande för EU:s regionkommitté, och Peter Housden, statssekreterare vid det brittiska departementet för lokalsamhällen och lokal förvaltning.

Bernard Hubeau, ombudsman för regionen Flandern i Belgien.

María Jesús Aranda Lasheras, ombudsman för regionen Navarra i Spanien.

Silvano Micele, ombudsman för regionen Basilicata i Italien.

Anne Seex, ombudsman för lokal förvaltning i England, var ordförande för session 1, som handlade om "Genomförandet av EG-rätten i medlemsstaterna". Under sessionen hölls ett anförande på temat "Fri rörlighet för personer" av Elspeth Guild, professor i migrationsrätt vid Radboud-universitetet i Nijmegen i Nederländerna, och ett på temat "Att dela med sig av kunskap genom Europeiska ombudsmannanätverket" av Ian Harden, generalsekreterare vid Europeiska ombudsmannens kansli.

Silvano Micele, ombudsman i Basilicata i Italien, och Bernard Hubeau, ombudsman i Flandern i Belgien, var ordförande för session 2, som hade rubriken "Ombudsmännens proaktiva arbete – att främja god förvaltning". Under sessionen hölls sex anföranden: "Sprida goda metoder, tillföra mervärde" (Tony Redmond, ombudsman för lokal förvaltning i England), "Främja konstruktiva förbindelser med förvaltningen" (Frédéric Bovesse, ombudsman i Wallonien i Belgien), "Former för

rapportering" (Alice Brown, ombudsman för offentlig service i Skottland), "Ge medborgarna bättre tillgång" (Ullrich Galle, ombudsman i Rheinland-Pfalz i Tyskland), "Samarbeta med medborgarna för att främja god förvaltning" (Felix Dünser, ombudsman i Vorarlberg i Österrike) och "Kodexar för god förvaltningssed" (María Jesús Aranda Lasheras, ombudsman i Navarra i Spanien).

Ordförande för session 3, på temat "Ombudsmännens reaktiva arbete – handläggning av klagomål", var Alexander König, ordförande för utskottet för framställningar i Bayern i Tyskland. Under sessionen hölls anföranden på temat "Hantering av klagomål från utsatta grupper i samhället" (Caterina Dolcher, ombudsman i Friuli-Venezia Giulia i Italien), "Värnande av barns rättigheter" (Roger Morgan, direktör för barns rättigheter) och "Hantering av återkommande okynnesklagomål" (Jerry White, ombudsman för lokal förvaltning i England).

Jerry White, ombudsman för Englands kommuner, Roger Morgan, Storbritanniens barnombudsman, Alexander König, ordförande för utskottet för framställningar i delstaten Bayern, och Caterina Dolcher, ombudsman för regionen Friuli-Venezia Giulia i Italien.

Den sista sessionen, som hette "Gå framåt tillsammans", bestod av ett anförande som hölls av Europeiska ombudsmannen och hade rubriken "Samarbeta genom Europeiska ombudsmannanätverket". Denna sista session, vars ordförande var Rafael Ribó i Massó, ombudsman i Katalonien i Spanien, gav deltagarna tillfälle att utbyta åsikter om hur väl nätverket fungerar och om hur de regionala ombudsmännen kan delta mer aktivt i det.

Tom Frawley, Nordirlands nationella ombudsman.

En av höjdpunkterna under seminariet var det tal som hölls efter middagen av Tom Frawley, ombudsman för den parlamentariska församlingen i Nordirland och ansvarig för hantering av klagomål, som tog upp frågor av vikt för ombudsmän, bland annat etik, möjligheter till ansvarsutkrävande och tillgänglighet.

Den feedback som kom in efter seminariet var mycket positiv. Ombudsmannen hoppas att nästa seminarium år 2008 i Tyskland eller Österrike ska bli lika framgångsrikt.

Seminarium för kontaktpersoner 2006

Det femte seminariet för kontaktpersoner inom Europeiska ombudsmannanätverket hölls den 18–20 juni 2006 i Strasbourg. Temat för seminariet var "Att värna om de grundläggande rättigheterna – dela med sig av bästa praxis", och tanken var att det dels skulle fungera som ett forum där kontaktpersonerna kunde utbyta åsikter om bästa praxis inom sina institutioner, dels skulle uppmuntra till diskussion om deras arbete för att främja de grundläggande

rättigheterna. Dessutom innebar seminariet att kontaktpersonerna fick tillfälle att diskutera hur väl nätverket fungerar och att föreslå hur det kan bli bättre. Sammanlagt deltog 28 personer från 26 europeiska länder i seminariet, däribland – för första gången – företrädare för de nationella ombudsmannainstitutionerna i Bulgarien, Kroatien och Rumänien.

Deltagare vid det femte seminariet med kontaktpersonerna för europeiska nätverket för ombudsmän i Strasbourg den 18–20 juni 2006.

Diskussionerna under seminariets första dag handlade främst om hur man kan förbättra handläggningen av klagomål, främja god förvaltning, förbättra samarbetet genom nätverket och mäta hur nöjda klagandena är.

På kvällen träffades deltagarna för att äta middag i Strasbourgs centrum och åhörde då ett tal av den av EU:s nationella ombudsmän som suttit längst på sin post, Hans Gammeltoft-Hansen. Han beskrev sina erfarenheter av nästan tjugo år som dansk ombudsman, framför allt sitt arbete med att främja och värna om de grundläggande rättigheterna.

Hans Gammeltoft-Hansen, Danmarks nationella ombudsman talar vid det femte seminariet med kontaktpersonerna för europeiska nätverket för ombudsmän i Strasbourg den 18–20 juni 2006.

Seminariets andra dag ägnades i första hand åt ett ämne som ett antal kontaktpersoner hade ansett lämpligt för gemensam diskussion, nämligen arbetet med att värna om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till informationsfrihet, yttrandefrihet och likabehandling.

Den omfattande och varierade dagordningen för seminariet gav upphov till livliga diskussioner. Detta bekräftar att det är värdefullt för kontaktpersonerna att träffas vartannat år för att utbyta åsikter och bygga upp kontakter med sina kolleger inom nätverket, och det bådär gott för framtiden.

Samarbete kring handläggningen av ärenden

I många av de fall där klagomål kommer in till Europeiska ombudsmannen men faller utanför hans ämbetsområde därför att de inte avser gemenskapens institutioner eller organ, är i stället nationella och regionala ombudsmän i medlemsstaterna behöriga att behandla klagomålen. Under 2006 uppmanade ombudsmannen 828 klagande att vända sig till en nationell eller regional ombudsman, och 363 klagomål (varav 270 avsåg samma ämne) överfördes direkt till behörig ombudsman. Exempel på sådana klagomål finns i avsnitt 2.5 i denna rapport.

Vid sidan av de vanliga informationsutbytena genom nätverket finns det ett särskilt förfarande enligt vilket nationella och regionala ombudsmän kan be om skriftliga svar på frågor om EG-rätten och dess tolkning, inbegripet frågor som uppstår vid deras handläggning av enskilda ärenden. Europeiska ombudsmannen svarar antingen på frågan direkt eller skickar den i förekommande fall vidare till en lämplig EU-institution eller ett lämpligt EU-organ. Under 2006 kom det in två sådana frågor (en från en nationell och en från en regional ombudsman) och tre sådana frågor slutbehandlades (varav två som kommit in 2005 eller tidigare). Uppgifter om dessa frågor finns i kapitel 3.

Europeiska ombudsmännens nyhetsbrev

I Europeiska ombudsmännens nyhetsbrev redovisas det arbete som utförs av medlemmarna i Europeiska ombudsmannanätverket och i Europaavdelningen inom Internationella ombudsmannainstitutet (IOI), som omfattar en större del av Europa. Nyhetsbrevet ges ut på engelska, franska, tyska, italienska och spanska, och det skickas till över 400 ombudsmannainstitutioner på EU-nivå och på nationell, regional och lokal nivå. Nyhetsbrevet publiceras av Europeiska ombudsmannen två gånger per år, i april och oktober.

Nyhetsbrevet har visat sig vara ett extremt värdefullt forum för informationsutbyte om EG-rätten och bästa praxis. År 2006 tog nyhetsbrevet upp ett brett spektrum av ämnen och innehöll bland annat artiklar om EG-rättens företrädare framför andra regler, ömsesidigt erkännande av examina inom EU, den europeiska miljörätten och tillgången till miljöinformation, ombudsmännens roll i tillsynen över fängelser, allmän tillgång till bredbandsuppkoppling till Internet, diskriminering i fråga om tillgång till arbete, yttrandefrihet och barns rättigheter samt migrations- och asylfrågor.

Elektroniska kommunikationsverktyg

I november 2000 lanserade ombudsmannen ett Internetforum för diskussion och dokumentutbyte avsett för ombudsmän i Europa och dessas medarbetare. Över 230 personer har rätt att använda forumet, som erbjuder möjligheter till dagligt samarbete mellan ombudsmannainstitutioner.

Den populäraste delen av diskussionsforumet är tjänsten "Ombudsman Daily News", som publiceras varje arbetsdag och innehåller nyheter såväl från de olika ombudsmannainstitutionerna som från Europeiska unionen. Nästan alla nationella och regionala ombudsmannainstitutioner i Europa bidrar till och använder sig av denna tjänst regelbundet.

Även under 2006 hade ombudsmannainstitutionerna stor nytta av att kunna dela med sig av information genom att lägga ut frågor och svar på diskussionsforumet. Flera omfattande diskussioner inleddes på så sätt. De rörde så olikartade ämnen som oberoende tillsyn över fängelser, permanent uppehållstillstånd för i EU födda barn till invandrare, bekämpning av diskriminering, främjande av likabehandling och rösträtt i lokalval inom EU.

Diskussionsforumet innehåller bland annat en tillförlitlig förteckning över nationella och regionala ombudsmän i EU:s medlemsstater, Norge, Island och de länder som har ansökt om medlemskap

i EU. Förteckningen uppdateras varje gång kontaktuppgifterna för en ombudsmannainstitution ändras och är därmed en oumbärlig resurs för ombudsmän runtom i Europa.

Informationsbesök

Under 2006 besökte Europeiska ombudsmannen sina ombudsmannakolleger i Luxemburg (mars), Spanien (maj), Nordirland (november) och Bulgarien (november). Dessa besök var utmärkta tillfällen att intensifiera samarbetet inom Europeiska ombudsmannanätverket och att öka medvetenheten om den möjlighet att få gottgörelse utan att gå till domstol som ombudsmannen erbjuder. Besöken redovisas utförligt i avsnitt 6.2.

5.2 ANDRA SEMINARIER OCH KONFERENSER FÖR OMBUDSMÄN

Europeiska ombudsmannens strävan att samarbeta med sina ombudsmannakolleger går utöver verksamheten inom Europeiska ombudsmannanätverket. Ombudsmannen är aktiv medlem i en rad ombudsmannaorganisationer och deltar regelbundet i konferenser och seminarier som anordnas av dessa. I detta avsnitt ges en översikt över vilka sådana arrangemang som ombudsmannen och hans medarbetare deltog i under 2006.

Konferens i Istanbul för ombudsmännen i medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete i Svartahavsområdet

Den 26 april deltog Europeiska ombudsmannen i en konferens för ombudsmännen i de länder som är medlemmar i Organisationen för ekonomiskt samarbete i Svartahavsområdet (BSEC). Konferensen hade temat "Ombudsmannainstitutionernas roll i strävan att befästa demokratin" och anordnades i Istanbul i Turkiet av BSEC:s parlamentariska församling. Nikiforos Diamandouros talade i ämnet "Ombudsmannainstitutionen i rättsstaten – utmaningar och utsikter". Bland deltagarna i det berörda seminariet fanns ombudsmän från BSEC:s medlemsstater. Under seminariet diskuterades även förslaget till lag om ombudsmannainstitutionen i Turkiet, och ett av huvudanförandena hölls av den tidigare turkiske presidenten Süleyman Demirel.

Internationella ombudsmannainstitutet (IOI) – möte och generalförsamling för Europaavdelningen i Wien

Den 11–13 juni deltog Nikiforos Diamandouros i mötet och generalförsamlingen för IOI:s Europaavdelning, som hölls i det österrikiska parlamentets lokaler i Wien. Den 12 juni var Nikiforos Diamandouros föredragande för arbetsgrupp 1, som studerade förhållandet mellan ombudsmän och domstolar. Andra teman som diskuterades under konferensen var "De europeiska ombudsmännens behörighet", "Förverkligandet av de mänskliga rättigheterna i Europa" och "Förverkligandet av de mänskliga rättigheterna och ombudsmännens roll".

"Ombudsmannen som institution för förvaltningsreformer" – Ohrid, före detta jugoslaviska republiken Makedonien

Den 14–16 september anordnades en konferens på temat "Ombudsmannen som institution för förvaltningsreformer" i Ohrid i före detta jugoslaviska republiken Makedonien. Konferensen organiserades inom ramen för den grekiska ombudsmannens projekt "Eunomia", i samarbete med ombudsmannen i Katalonien i Spanien och ombudsmannen i före detta jugoslaviska republiken Makedonien. Den bestod av ett seminarium för kapacitetssuppleering som riktade sig till ombudsmannainstitutioner i sydöstra Europa. Deltagarna var ungefär 60 till antalet. Europeiska ombudsmannen representerades vid konferensen av Gerhard Grill, förste juridisk handläggare vid ombudsmannens kansli, som höll ett anförande om den europeiska kodexen för god förvaltningssed.

Internationell konferens i Aten på temat "Ombudsmannaarbete för barn"

Den 29–30 september deltog ombudsmannen i en internationell konferens i Aten på temat "Ombudsmannaarbete för barn". Konferensen organiserades gemensamt av Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter Thomas Hammarberg, Rysslands ombudsman för mänskliga rättigheter Vladimir Lukin och Greklands ombudsman Yiorgos Kaminis. Nikiforos Diamandouros talade i ämnet "Upprättande av oberoende institutioner för barns rättigheter – de olika modellerna".

"Ombudsmannaarbete i Italien och Europa" – Florens

Den 16 oktober talade Nikiforos Diamandouros vid en konferens i Florens i Italien på temat "Ombudsmannaarbete i Italien och Europa" och redogjorde för Europeiska ombudsmannens syn på de italienska ansträngningarna att etablera ombudsmannainstitutionen på nationell nivå. Evenemanget hölls i hörsalen vid regionparlamentet i Toskana och organiserades av den regionala ombudsmannen i Toskana, Giorgio Morales.

Konferens i Bremen om rätten att göra framställningar och inge klagomål

Den 21 november anordnade Bremen-delstatsavdelningen av den tyska EU-föreningen och Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V. (föreningen för främjande av rätten att göra framställningar i ett demokratiskt samhälle) en konferens i Bremen om rätten att göra framställningar till Europaparlamentet och att inge klagomål till Europeiska ombudsmannen. Ungefär 50 personer deltog, däribland talmannen för och ett antal ledamöter av Bremens delstatsparlament, domare och en representant för utskottet för framställningar vid det tyska federala parlamentet. Europeiska ombudsmannens kansli representerades av Gerhard Grill, förste juridisk handläggare, som i eftermiddagens huvudföreläsning beskrev Europeiska ombudsmannens roll och arbete.

Internationellt seminarium i Ljubljana om diskriminering

Den 8 december deltog Europeiska ombudsmannen i ett internationellt seminarium med rubriken "Låt oss ta itu med diskrimineringen". Seminariet hölls i Ljubljana i Slovenien och organiserades av den slovenske ombudsmannen för mänskliga rättigheter Matjaz Hanzek och det österrikiska Ludwig Boltzmann-institutet för mänskliga rättigheter. Nikiforos Diamandouros höll ett tal på temat "Europeiska ombudsmannens roll i kampen mot diskriminering". Efter konferensen sammanträffade ombudsmannen med den slovenska författningsdomstolens ordförande Janez Cebulj och ett antal av dennes kolleger för att utbyta åsikter om sin respektive institution och roll.

5.3 ANDRA EVENEMANG MED DELTAGANDE AV OMBUDSMÄN OCH DERAS MEDARBETARE

Bilaterala möten med ombudsmän

Under 2006 hölls ett flertal bilaterala möten mellan Europeiska ombudsmannen och ombudsmän från Europa och andra delar av världen. Syftet var att främja ombudsmannaarbetet, diskutera relationerna mellan de berörda institutionerna och utbyta information om bästa praxis:

Den 24 januari i Strasbourg och den 23 mars i Paris sammanträffade Nikiforos Diamandouros med den franske ombudsmannen Jean-Paul Delevoye. De diskuterade ombudsmännens arbete i samband med de grundläggande rättigheterna i EU och planerna för det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU-medlemsstaterna och kandidatländerna, som de gemensamt ska stå värd för i Strasbourg hösten 2007.

Den 15 februari avlade Nederländernas ombudsman Alex Brenninkmeijer ett besök hos Nikiforos Diamandouros i Strasbourg för att diskutera frågor av gemensamt intresse.

Den 17 mars besökte Frank Fowlie, ombudsman för ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers), Europeiska ombudsmannens kontor i Bryssel. Under sitt besök utbytte han åsikter med Nikiforos Diamandouros per videokonferens.

Den 20 mars sammanträffade Giorgio Morales, ombudsman i den italienska regionen Toskana, med Nikiforos Diamandouros i Strasbourg.

Den 28 mars hade Europeiska ombudsmannen ett möte i Strasbourg med den nyligen utsedde polske ombudsmannen Janusz Kochanowski.

Den 30 mars sammanträffade Nikiforos Diamandouros i Bryssel med Emily O'Reilly, ombudsman i Irland.

Den 12 april, 3 juli och 20 september genomförde Nikiforos Diamandouros videokonferenser med Tony Redmond, ombudsman för lokal förvaltning i England, inom ramen för förberedelserna inför det femte seminariet för regionala ombudsmän i EU-medlemsstaterna, som de sedermera gemensamt stod värd för i London den 19–21 november.

Den 12 juli sammanträffade Nikiforos Diamandouros i Poznań i Polen med ordföranden för Europaparlamentets utskott för framställningar, parlamentsledamot Marcin Libicki, och den polske ombudsmannen Janusz Kochanowski.

Den 30 september sammanträffade Nikiforos Diamandouros i Aten med den grekiske ombudsmannen Yiorgos Kaminis.

Den 2 oktober höll Nikiforos Diamandouros ett föredrag om sitt arbete som europeisk ombudsman för den grekiske ombudsmannens personal.

Den 8 november sammanträffade Nikiforos Diamandouros i Dublin med Emily O'Reilly, ombudsman i Irland.

Den 18 december höll Nikiforos Diamandouros ett tal i Aten i samband med lanseringen av den grekiske ombudsmannens personaltidning.

Möten med deltagande av ombudsmannens medarbetare

Ett antal möten ägde rum på stabsnivå:

Den 5 december sammanträffade Europeiska ombudsmannens assistent Nicholas Catephores med Bruce Barbour och Chris Wheeler, ombudsman respektive biträdande ombudsman i den australiska delstaten New South Wales.

Den 8 december sammanträffade Europeiska ombudsmannens assistent Nicholas Catephores med John McMillan, ombudsman på federal nivå i Australien.

6 KOMMUNIKATION

Kontakterna med medborgarna är viktiga för ombudsmannens uppgift. Insatserna för att sprida information om rätten att lämna in klagomål om administrativa missförhållanden intensifierades ytterligare under 2006. Ombudsmannen och hans medarbetare höll omkring 120 anföranden vid olika konferenser, seminarier och möten under året. Dessutom gav ombudsmannens besök i Luxemburg, Spanien, Nordirland och Bulgarien honom ytterligare tillfällen att främja medvetenheten bland medborgarna i dessa länder.

I detta kapitel redovisas Europeiska ombudsmannens verksamhet på området kommunikation under 2006. Först beskrivs årets höjdpunkter och därefter redovisas ombudsmannens informationsbesök, hans deltagande i olika arrangemang och konferenser och hans massmedierelationer, publikationer och elektroniska kommunikation.

6.1 ÅRETS HÖJDPUNKTER

ÅRSRAPPORT 2005

Årsrapporten är ombudsmannens viktigaste publikation. Den ger en översikt över hur ombudsmannen har behandlat klagomål under ett visst år, vad han har gjort för att öka medvetenheten om det arbete han utför och hur han har utnyttjat de resurser som har ställts till hans förfogande. Rapporten är av intresse för ett brett spektrum av grupper och personer på många olika nivåer – ombudsmannakolleger, politiker, offentliga tjänstemän, personer verksamma inom vissa akademikeryrken, forskare, intressegrupper, icke-statliga organisationer, journalister och medborgare på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.

Nikiforos Diamandouros lägger fram sin tredje årsrapport för Europaparlamentets talman Josep Borrell Fontelles i Strasbourg den 14 mars 2006.

Nikiforos Diamandouros presenterade sin rapport för Europaparlamentets talman Josep Borrell Fontelles den 14 mars 2006 och för parlamentets utskott för framställningar den 3 maj. Vid det sistnämnda tillfället fick ombudsmannen möjlighet att förklara de resultat som åstadkommits under det berörda året och att utbyta åsikter med utskottsledamöterna om tankar och initiativ för framtiden.

Det var parlamentsledamot Andreas Schwab som utarbetade utskottets betänkande om ombudsmannens verksamhet under 2005. Den 16 november debatterade parlamentet i plenum Andreas Schwabs betänkande under medverkan av Nikiforos Diamandouros, Europeiska kommissionens vice ordförande Margot Wallström och följande parlamentsledamöter (i ordning efter när de yttrade sig): Andreas Schwab, Manolis Mavrommatis, Proinsias De Rossa, Diana Wallis, David Hammerstein Mintz, Willy Meyer Pleite, Marcin Libicki (ordförande för utskottet för framställningar), Witold Tomczak, Sir Robert Atkins, Inés Ayala Sender, Mairead McGuinness, Thijs Berman, Richard Seeber, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Marie Panayotopoulos-Cassiotou och András Gyürk. Därefter antog parlamentet i plenum en resolution baserad på Andreas Schwabs betänkande där parlamentet förklarade sin tillfredsställelse med ombudsmannens offentliga profil och välkomnade det konstruktiva samarbetet mellan ombudsmannen och institutionerna.

Ombudsmannen presenterade sin rapport för massmedierna vid en presskonferens den 24 april. De över 50 närvarande journalisterna gav honom möjlighet att uppmärksamma de viktigaste resultaten av hans undersökningar under 2005.

ÖPPET HUS

Den 30 april och 1 maj i Strasbourg och den 6 maj i Bryssel deltog ombudsmannens kansli i de öppna hus-dagar som anordnades av Europaparlamentet. Material på 25 språk om ombudsmannens arbete delades ut till besökarna tillsammans med olika reklamartiklar. Under alla tre dagarna fanns det medarbetare på plats som svarade på frågor. Över 35 000 personer besökte parlamentet under öppna hus-dagarna.

Medborgare besöker Europeiska ombudsmannens informationsstånd i Strasbourg den 1 maj 2006.

6.2 INFORMATIONSBESÖK

Ombudsmannen inledde år 2003 ett intensivt program med informationsbesök i medlemsstaterna och anslutningsländerna för att göra medborgarna mer medvetna om sin rätt att lämna in klagomål till Europeiska ombudsmannen och för att vidareutveckla samarbetet med sina nationella och regionala ombudsmannakolleger. Han har sedan dess fortsatt med dessa besök. Vid varje besök organiserar hans kolleger i medlemsstaterna och anslutningsländerna omfattande program med olika aktiviteter och möten, och de följer ofta med honom under hela resan. Att både Europeiska ombudsmannen och den nationella ombudsmannen är närvarande vid de berörda arrangemangen är av stor nytta för medborgarna, eftersom det ger dem möjlighet att i högre grad förstå och få insikt om de båda ombudsmännens respektive roll och befogenheter samt att lära sig mer om vilka rättigheter de själva har som medborgare inte bara i sitt land utan även i EU.

Under 2006 besökte ombudsmannen Luxemburg, Spanien, Nordirland och Bulgarien. Han träffade parlamentsledamöter, domare, höga statstjänstemän, företrädare för den akademiska världen, potentiella klagande och andra medborgare. I nedanstående avsnitt ges en översikt över den breda mångfald av möten som ägde rum under dessa fyra besök, med uppgift om de viktigare av de personer som ombudsmannen talade med och om de många anföranden som hölls. De medieaktiviteter som arrangerades med anledning av informationsbesöken redovisas i avsnitt 6.4 i denna rapport.

LUXEMBURG

Den 6–8 mars besökte Europeiska ombudsmannen Luxemburg. Besöket organiserades av den luxemburgske ombudsmannens kansli, som arrangerade ett stort antal olika möten där Europeiska ombudsmannen fick tillfälle att öka medvetenheten om den roll han spelar hos ledande regerings- och statstjänstemän, massmedier, icke-statliga organisationer och intresserade medborgare.

© Hovet i storhertigdömet Luxemburg/foto Carlo Hommel

Nikiforos Diamandouros tillsammans med storhertig Henri av Luxemburg och Marc Fischbach, Luxemburgs nationella ombudsman vid Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Luxemburg den 6–8 mars 2006.

Under besöket fick Nikiforos Diamandouros tillfälle att diskutera sitt arbete med Hans Kungliga Höghet Storhertig Henri, med Luxemburgs premiärminister Jean-Claude Juncker och med deputeradekammarens talman Lucien Weiler. Dessa möten handlade främst om den roll Europeiska ombudsmannen spelar och de tjänster han erbjuder de luxemburgska medborgarna. Under de två dagarna träffade Nikiforos Diamandouros även deputeradekammarens vice talman Laurent Mosar,

stadsrådets ordförande Pierre Mores och ministern för offentlig service och förvaltningsreform Claude Wiseler.

Besöket innebar en utmärkt möjlighet att vidareutveckla förbindelserna med Luxemburgs ombudsman Marc Fischbach och hans medarbetare. Vid sidan av de officiella mötena, där de båda ombudsmännen och deras medarbetare diskuterade sina respektive uppgifter, fanns det många tillfällen att utbyta åsikter i mer informella sammanhang.

Marc Fischbach, Luxemburgs nationella ombudsman, Laurent Mosar, vice talman i Luxemburgs parlament, Nikiforos Diamandouros, Pierre Mores, ordförande för Luxemburgs Conseil de l'État, och Claude Wiseler, Luxemburgs minister för offentliga tjänster, vid Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Luxemburg den 6–8 mars 2006.

Informationsbesöket inbegrep ett möte med potentiella klagande och en presskonferens som lockade ett femtontal journalister. Dessa arrangemang organiserades av chefen för Europaparlamentets kontor i Luxemburg, Monique Schumacher. Vid inledningen av sitt besök fick Nikiforos Diamandouros tillfälle att diskutera sitt arbete med henne och med chefen för Europeiska kommissionens representation, Ernst Moutschen.

SPANIEN

Europeiska ombudsmannen fortsatte sin informationsturné med ett besök i Spanien den 8–10 maj. Spaniens nationella ombudsman Enrique Múgica Herzog var värd för besöket och följde med Nikiforos Diamandouros till de flesta av de möten och arrangemang som organiserades under de tre dagarna.

Besöket gav Nikiforos Diamandouros möjlighet att nå ut till viktiga målgrupper och att betona hur betydelsefullt ombudsmännens arbete är vid möten med företrädare på hög nivå för den politiska världen, domstolsväsendet och förvaltningen. Under besöket sammanträffade han med Hans Majestät Kung Juan Carlos, Hennes Kungliga Höghet Infantinnan Cristina, deputeradekammarens talman Manuel Marín González, senatens talman Francisco Javier Rojo García, utrikes- och samarbetsministern Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé, ministern för offentlig förvaltning Jordi Sevilla Segura, oppositionsledaren Mariano Rajoy Brey, ordföranden för den nationella domstolsmyndigheten Francisco José Hernando Santiago, ordföranden för författningsdomstolen Emilia Casas Baamonde, chefen för Europeiska kommissionens delegation i Spanien José Luis González Vallvé och chefen för Europaparlamentets informationskontor Fernando Carbajo.

På Europadagen (9 maj) deltog ombudsmannen i ett evenemang som anordnades av Europaparlamentets informationskontor, intervjuades för tv-programmet "Europa 2006" och höll en presskonferens tillsammans med den spanske ombudsmannen.

© Spaniens nationella ombudsman

Nikiforos Diamandouros tillsammans med kung Juan Carlos av Spanien och Enrique Múgica Herzog, Spaniens nationella ombudsman, vid Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Madrid den 8–10 maj 2006.

Nikiforos Diamandouros med Emilia Casas Baamonde, ordförande för Spaniens författningsdomstol vid Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Madrid den 8–10 maj 2006.

Europeiska ombudsmannen, den spanske ombudsmannen och deras medarbetare tog tillfället i akt att stärka samarbetet mellan sina respektive institutioner genom att under hela besöket utbyta åsikter i såväl formella som informella sammanhang om frågor av gemensamt intresse, bland annat bästa praxis.

NORDIRLAND

Den 8–10 november besökte Europeiska ombudsmannen Belfast inom ramen för sin informationsturné i EU-medlemsstaterna. Besöket arrangerades av den nordirländske ombudsmannens kansli, som hade utarbetat ett omfattande program med möten, anföranden och massmedieintervjuer i syfte att bidra till en ökad medvetenhet om Europeiska ombudsmannens roll.

Under besöket fick Nikiforos Diamandouros tillfälle att diskutera sitt arbete med chefen för det nordirländska domstolsväsendet Sir Brian Kerr, chefen för den nordirländska offentliga förvaltningen Sir Nigel Hamilton och polisombudsmannen Nuala O'Loan. Dessutom träffade han chefen för jämlikhetskommissionen Bob Collins, verkställande direktören för rådet för förbindelser mellan folkgrupper Duncan Morrow och rektorn för Ulster-universitetet Richard Barnett.

Talmannen för den nordirländska parlamentariska församlingen, Eileen Bell, var värd för en middag till ombudsmannens ära den 9 november i Stormont Castle. Bland de övriga gästerna märktes Billy Bell och Margaret Ritchie, ledamöter av den lagstiftande församlingen, och den nordirländske ombudsmannen Tom Frawley.

© Nordirlands nationella ombudsman

Nikiforos Diamandouros med Eileen Bell (till höger), talman i Nordirlands parlament, med flera vid talmannens officiella middag under Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Belfast den 8-10 november 2006.

Tom Frawley följde med Europeiska ombudsmannen under hela besöket. Detta gav de båda ombudsmännen möjlighet att gemensamt redogöra för de tjänster de erbjuder medborgarna. Dessutom höll Nikiforos Diamandouros ett anförande om sitt arbete för den nordirländske ombudsmannens personal och förklarade då värdet av att samarbeta genom Europeiska ombudsmannanätverket.

© Nordirlands nationella ombudsman

Tom Frawley, Nordirlands nationella ombudsman och Nikiforos Diamandouros vid Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Belfast den 8-10 November 2006.

Informationsbesöket innehöll också ett synnerligen värdefullt möte med potentiella klagande som anordnades av chefen för Europeiska kommissionens kontor, Eddie McVeigh. Han arrangerade även en föreläsning på institutionen för statsvetenskap och internationella studier vid Queen's University Belfast, där Nikiforos Diamandouros talade på temat "Europeiska unionen – rättigheter, möjligheter till gottgörelse och Europeiska ombudsmannen".

BULGARIEN

Den 27–29 november besökte Nikiforos Diamandouros Bulgarien, strax innan landet skulle anslutas till EU. Besöket, som anordnades av den bulgariske ombudsmannens kansli, gav Europeiska ombudsmannen ett utomordentligt tillfälle att informera bulgariska medborgare, övriga invånare, företag, organisationer och andra organ om de rättigheter som de kommer att få på EU-nivå genom Bulgariens EU-medlemskap.

© Bulgariens ombudsman

Nikiforos Diamandouros träffar Bulgariens premiärminister Sergej Stanisjev under Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Sofia den 27–29 November 2006.

Nikiforos Diamandouros åtföljdes av den bulgariske ombudsmannen Guinio Ganev och träffade Bulgariens president Georgij Parvanov, premiärminister Sergej Stanisjev, överåklagare Boris Veltjev och nationalförsamlingens vice talman Ljuben Kornezov samt ordförandena för och ledamöterna i följande av nationalförsamlingens utskott: utskottet för bekämpande av korruption, utskottet för klagomål och framställningar från medborgare, utskottet för europeisk integration och utskottet för mänskliga rättigheter och religionsfrågor.

© Bulgariens ombudsman

Nikiforos Diamandouros, Guinio Ganev, Bulgariens nationella ombudsman, och Lyuben Andonov Kornezov, vice talman i Bulgariens parlament vid Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Sofia den 27–29 November 2006.

Över 200 studenter, universitetsanställda och journalister var närvarande när Europeiska ombudsmannen föreläste vid Universitetet för nationell och global ekonomi i Sofia på temat "Demokrati, ansvarsutkrävande och ombudsmannen". Föreläsningen, som introducerades av universitetets biträdande rektor professor Stati Statev, följdes av en livlig frågestund.

Över 100 företrädare på hög nivå för den centrala och den lokala förvaltningen, ambassadörer från EU-medlemsstater, regeringstjänstemän, parlamentsledamöter, lokala offentliga försvarare och journalister var närvarande när Nikiforos Diamandouros höll ett anförande på temat "Europeiska ombudsmannen och värnandet av medborgarnas rättigheter".

Nikiforos Diamandouros berättar om sitt arbete på Sofias universitet för nationell och global ekonomi under Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Bulgarien den 27–29 november 2006.

Vid ett möte som anordnades av Tsentär za izsledvane na demokratsijata (centret för demokratistudier) och för vilket centrets ordförande Ognjan Sjentov stod värd, redovisade Nikiforos Diamandouros sitt arbete för ett brett spektrum av icke-statliga organisationer baserade i Bulgarien. Han informerade dem också om hur de kunde utnyttja de tjänster han erbjuder.

Den massmediala uppmärksamheten kring Europeiska ombudsmannens besök var betydande; det publicerades över 40 artiklar i tryckta medier och på Internet, och även täckningen i tv och radio var omfattande.

Besöket gav också Nikiforos Diamandouros möjlighet att utveckla sitt samarbete med den bulgariske ombudsmannen och dennes medarbetare, i syfte att se till att Bulgariens medborgare och invånare får en så ändamålsenlig service som möjligt när deras land träder in i EU.

6.3 ANDRA KONFERENSER OCH MÖTEN

Konferenser, seminarier och möten är utmärkta tillfällen för ombudsmannen att öka medvetenheten om det arbete han utför bland viktiga målgrupper som icke-statliga organisationer, intressegrupper och akademiska institutioner. Genom att han deltar i sådana evenemang underlättas också hans arbete med att främja ombudsmannatanken mer allmänt. Tack vare att ombudsmannen och hans medarbetare deltar i konferenser och möten kan de också hålla sig informerade om utvecklingen i Europa på sådana områden som är särskilt relevanta för institutionen.

I detta avsnitt ges närmare information om alla aktiviteter som har genomförts i syfte att främja ombudsmannatanken i allmänhet och Europeiska ombudsmannens arbete i synnerhet. Om ombudsmannen inte kan delta personligen i ett evenemang låter han en lämplig medarbetare företräda institutionen. Många grupper får även stifta bekantskap med ombudsmannens arbete inom ramen för studieresor till Strasbourg. I detta avsnitt finns därför även en förteckning över de presentationer inför olika besöksgrupper som gjordes under 2006.

DELTAGANDE AV OMBUDSMANNEN PERSONLIGEN

Den 3 februari hade ombudsmannen ett möte med Spiros Simitis, professor i arbets- och medborgarrätt samt rättsinformatik, särskilt uppgiftsskydd, vid Johann Wolfgang Goethe-universitetet i Frankfurt am Main i Tyskland samt ordförande i den tyska etikkommittén. Därefter

deltog professor Simitis i ett möte för ombudsmannens personal och höll då ett anförande på temat "Uppgiftsskydd – brister och begränsningar hos ett gemensamt EU-angreppssätt".

Den 8 februari talade Nikiforos Diamandouros i Bryssel vid årsmötet för det europeiska nätverket av jämlikhetsorgan (Equinet) och redogjorde för det arbete han hittills utfört när det gäller att bekämpa diskriminering och främja likabehandling. Equinet strävar efter att utveckla samarbetet mellan specialiserade jämlikhetsorgan i Europa och efter att underlätta ett ändamålsenligt utbyte av expertkunskap med syftet att få till stånd en bättre och mer enhetlig tillämpning av EU:s diskrimineringslagstiftning. Nätverket finansieras av Europeiska kommissionen och dess ordförandeskap ombesörjs av den nederländska kommissionen för likabehandling (CGB).

Den 20 mars sammanträffade Nikiforos Diamandouros med ambassadör James A. Sharkey, Irlands ständige representant vid Europarådet, och diskuterade Europeiska ombudsmannens roll.

Den 22 mars höll Nikiforos Diamandouros en föreläsning vid *Institut d'Études Politiques* i Paris på temat "Europeiska ombudsmannen och de grundläggande rättigheterna i ett utvidgat EU".

Den 23 mars sammanträffade ombudsmannen med ordföranden för den franska myndigheten för bekämpande av diskriminering och främjande av jämlikhet (HALDE), Louis Schweitzer, vid HALDE:s kontor i Paris.

Den 23 mars höll Nikiforos Diamandouros en föreläsning vid Panthéon-Assas-universitetet (Paris II-universitetet) i ämnet "Ombudsmannainstitutionens roll i värnandet av de mänskliga rättigheterna – Europeiska ombudsmannens perspektiv".

Den 27 mars var Nikiforos Diamandouros värd för en middag i Strasbourg som anordnades för att hedra Europarådets avgående kommissarie för mänskliga rättigheter, Alvaro Gil-Robles.

Den 3 april höll Nikiforos Diamandouros ett anförande i ämnet "Samarbetet mellan Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter och Europeiska ombudsmannen" vid ett evenemang i samband med att Europarådets nye kommissarie för mänskliga rättigheter Thomas Hammarberg tillträdde tjänsten och hans företrädare Alvaro Gil-Robles lämnade den.

Den 6 april höll Nikiforos Diamandouros ett tal om god förvaltning på EU-nivå och på nationell nivå i Grekland vid en middag i Aten som anordnades av den grekiska företagsammanslutningen.

Den 14 april höll ombudsmannen (via videoinspelning) ett tal med rubriken "Ombudsmannainstitutionen som ett sätt att lösa tvister utanför domstol inom ramen för den föränderliga europeiska rättsordningen" vid ett internationellt symposium på temat "Grekland i den europeiska rättsgemenskapen" som anordnades av den grekiska vetenskapsakademien, den grekiska sammanslutningen för rättsvetenskapliga studier och det grekiska centrumet för forskning och studier om Europa (EKEME).

Den 24 april sammanträffade Nikiforos Diamandouros i Bryssel med tre företrädare för Alter-EU: Jorgo Riss från Greenpeace, Olivier Hoedeman från Corporate Observatory Europe och Paul de Clerck från Jordens vänner Europa. Alter-EU är en koalition av över 140 grupper i civilsamhället, fackföreningar, forskare och lobbyingföretag som arbetar för ökad insyn i den verksamhet som EU:s institutioner och organ bedriver.

Den 28 april var Europeiska ombudsmannen gästtalare vid en arbetsfrukost i Madrid som anordnades av New Economy Forum, en spansk politisk tankesmedja. Nikiforos Diamandouros' tal hade rubriken "Mot ett medborgarnas Europa". Den spanske ombudsmannen, Enrique Múgica Herzog, presenterade Nikiforos Diamandouros för publiken, som bestod av över 150 personer, däribland flera spanska regionala ombudsmän, Europaparlamentsledamöter, politiker, affärsmän, forskare, diplomater och journalister. Efter sitt tal besvarade Nikiforos Diamandouros frågor från åhörarna.

Under en middag som hölls kvällen före, den 27 april, fick Nikiforos Diamandouros en minnestavla med anledning av sin medverkan i evenemanget av ordföranden för New Economy Forum, José Luis Rodríguez.

Den 16 maj träffades Nikiforos Diamandouros och Thomas Hammarberg, Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, för att diskutera sina respektive roller.

Den 19 maj sammanträffade ombudsmannen i Strasbourg med Dora Bakoyianni, Greklands utrikesminister.

Den 22 maj höll Nikiforos Diamandouros ett anförande på temat "Informationsfrihet – ett europeiskt perspektiv" i Manchester i Storbritannien vid den fjärde internationella konferensen för informationsombudsmän.

Den 27 juni sammanträffade Nikiforos Diamandouros med Ann-Marie Nyroos, Finlands ständiga representant vid Europarådet.

Den 4 juli redogjorde ombudsmannen för sitt arbete vid en middag i Strasbourg som anordnades av de franska borgmästarnas kommitté för EU-frågor.

Den 18 och 19 september deltog ombudsmannen i ett seminarium på temat "Demokrati, gottgörelse utanför domstolssystemet och ombudsmannastudier" vid Europeiska universitetsinstitutet (EUI) i Florens i Italien.

Den 26 september sammanträffade ombudsmannen med Alexandre Czumal och Emmanuelle Garault, representanter för de franska handelskamrarnas sammanslutning, och diskuterade Europeiska kommissionens öppenhetsinitiativ.

Den 2 oktober höll Nikiforos Diamandouros en rad möten i Aten med Greklands president Karolos Papoulias, Greklands premiärminister Kostas Karamanlis, det grekiska parlamentets talman Anna Benaki-Psarouda och PASOK-partiets ledare George Papandreou i syfte att informera dem om Europeiska ombudsmannens verksamhet.

Den 5 oktober var ombudsmannen gästtalare vid den årliga kongressen för Eurochambres, sammanslutningen för europeiska handels- och industrikamrar. I kongressen deltog över 500 representanter för 44 europeiska handels- och industrikamrar, vilka företräder sammanlagt 18 miljoner företag. Kongressen tog upp en rad aspekter på sitt huvudtema, som var "Att kommunicera om Europa – ansluta sig till visionen, producera resultaten". Nikiforos Diamandouros bidrog till en session med rubriken "Europa och entreprenörerna – fakta, brister, förseningar och utsikter". Under konferensen höll Nikiforos Diamandouros också ett bilateralt möte med Eurochambres' ordförande Pierre Simon.

Den 10 oktober höll Nikiforos Diamandouros ett anförande vid en arbetslunch för EU-medlemsstaternas ständiga representanter vid Europarådet. Vård för lunchen var Ann-Marie Nyroos, Finlands ständiga representant vid Europarådet.

Den 17 oktober talade Nikiforos Diamandouros på temat "Ombudsmannainstitutionen och demokratins kvalitet" vid en examensceremoni som anordnades av CIRCAP (centret för studium av politiska förändringar) vid universitetet i Siena i Italien.

Den 17 oktober höll ombudsmannen en föreläsning i ämnet "Öppenhet, ansvarutkrävande och demokrati i EU" vid Johns Hopkins-universitetets institution för avancerade internationella studier i Bologna i Italien.

Den 19 oktober höll Nikiforos Diamandouros ett möte per videokonferens med Aspasia Papavassiliou, biträdande delstatsåklagare i Kalifornien i USA, som besökte EU-institutionerna inom ramen för EU:s besöksprogram. Under mötet fick Aspasia Papavassiliou information om ombudsmannens ämbetsområde och om de viktigaste typerna av ärenden som handläggs av hans kansli.

Den 8 november redovisade ombudsmannen sitt arbete för det irländska parlamentets gemensamma utskott för EU-frågor. Även den irländska ombudsmannen, Emily O'Reilly, talade inför utskottet. Anförandena följdes av en livlig frågestund där det togs upp ämnen som rörde den fria rörligheten för personer, likabehandling och medvetenheten om ombudsmannen. Före mötet hade ombudsmannen haft tillfälle att diskutera sitt arbete med chefen för Europaparlamentets kontor i Dublin, Francis Jacobs, och vissa av hans medarbetare samt personal från kommissionens representation i Dublin.

Den 13 november reste ombudsmannen till Karlsruhe för att hålla ett anförande om Europeiska ombudsmannens roll för lokalavdelningen av den tyska EU-föreningen. Tidigare samma eftermiddag inbjöds han av Karlsruhes borgmästare Siegfried König till en mottagning i rådhuset.

Den 21 november höll Nikiforos Diamandouros ett föredrag vid Kingstonuniversitetet i London på temat "Administrativa missförhållanden, domstolarna och ombudsmannen". Vård för föreläsningen, som organiserades av den juridiska institutionen, var professor Philip Samouel, tillförordnad dekanus för den företagsekonomiska och juridiska fakulteten.

Nikiforos Diamandouros tillsammans med studenter och personal på Kingston University i London efter ett anförande om sitt arbete den 21 november 2006.

Den 19 december deltog Nikiforos Diamandouros tillsammans med Vassilios Skouris, ordförande för EG-domstolen, och Christos Rozakis, förste vice ordförande för Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna, i en rundabordsdiskussion som anordnades av advokatsamfundet i Aten i samband med lanseringen av en bok med titeln *Mänskliga rättigheter i Europa: rättspraxis vid Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna*.

DELTAGANDE AV OMBUDSMANNENS MEDARBETARE

Den 1 mars sammanträffade Daniel Koblenz, juridisk handläggare, med Heribertus Jaka Triyana, lektor i internationell rätt, och förklarade Europeiska ombudsmannens arbetsuppgifter och ansvarsområde.

Den 11 maj deltog Tina Nilsson, juridisk handläggare, och Rosita Agnew, en av cheferna för kommunikationssektionen, i ett seminarium i Bryssel för det civila samhällets organisationer som anordnades av Europeiska investeringsbanken (EIB). Syftet var att göra dessa organisationer mer medvetna om sin rätt att lämna in klagomål till Europeiska ombudsmannen om administrativa missförhållanden i EIB:s verksamhet.

Den 15 juni höll José Martínez-Aragón, förste juridisk handläggare, ett anförande om Europeiska ombudsmannens arbete för en grupp diplomater inom ramen för ett seminarium om EU-frågor som anordnades av Centrum för Europastudier i Strasbourg (CEES).

Den 27 juni och den 11 juli tog Daniel Koblencz emot två deltagare i EU:s besöksprogram och förklarade Europeiska ombudsmannens arbete för dem.

Den 27 juli sammanträffade Branislav Urbanič med Thierry Ngoga för att diskutera principerna för god förvaltning; Thierry Ngoga ägnade sig åt forskning om dessa principer.

Den 26 september deltog Peter Bonnor i ett seminarium om öppenhet och kommunikation där han höll ett tal om allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar på EU-nivå. Seminariet hölls vid Roskilde Universitetscenter i Danmark och anordnades av Europeiska kommissionens representation i Köpenhamn. Deltagarna var studenter, journalister och företrädare för det civila samhället.

Den 26 oktober besökte Lucio Malan, vice talman för Italiens senat, ombudsmannens kansli. Han togs emot av Gerhard Grill, förste juridisk handläggare, som besvarade hans frågor om Europeiska ombudsmannens roll och arbete.

Den 30 november talade Ian Harden, generalsekreterare vid ombudsmannens kansli, vid en konferens i Bryssel som anordnades av CEE Bankwatch Network och hade temat "Rätten att överklaga – Internationella finansinstitut och ansvarsutkrävande – På väg mot oberoende former för kontroll av regelefterlevnad och överklagande avseende Europeiska investeringsbanken". Under sessionen "Vilka former finns för närvarande på EU-nivå för att utkräva ansvar av EIB?" förklarade Ian Harden den roll som Europeiska ombudsmannen kan spela och gav exempel på klagomål som ombudsmannen redan har behandlat med anknytning till EIB.

Den 1 december höll Tina Nilsson ett tal med rubriken "Öppenhet, insyn och tillgång till handlingar – fungerar lagstiftningen?" vid ett seminarium om informationshantering i Europa på temat "Hålla sig à jour med EU-information i det utvidgade EU" som anordnades av Europeiska institutet för offentlig förvaltning (EIPA) i Maastricht i Nederländerna.

Presentationer inför grupper

Under 2006 förklarade Nikiforos Diamandouros och hans medarbetare (namn på deltagande medarbetare anges inom parentes) ombudsmannens roll och verksamhet för följande grupper av besökare:

Februari

- En grupp bestående av 85 franska tjänstemän som deltog i ett seminarium om EU-frågor som anordnades av Centrum för Europastudier i Strasbourg (CEES). (José Martínez-Aragón och Marjorie Fuchs)
- 35 studenter och handledare på området offentlig förvaltning från Twente-universitetet i Nederländerna och från *Westfälische Wilhelms-Universität Münster* i Tyskland. Gruppen leddes av Jaap H. de Wilde. (Gerhard Grill)
- 44 studenter från *Bayern Kolleg Augsburg* i Tyskland, inom ramen för en resa till Strasbourg som anordnades av *Europäische Akademie Bayern*. Gruppen leddes av Alexander Frisch. (Gerhard Grill)
- 35 personer från *Deutschen Evangelischen Frauenbünde Bayern*, Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)

Mars

- 42 personer från *CDU Senioren-Union Hilden*, Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Wiebke Pankauke)
- 42 studenter från *Technische Universität Chemnitz*, Tyskland, inom ramen för en resa till Strasbourg som anordnades av *Bildungswerk Sachsen*. (Gerhard Grill)

- 25 borgmästare från Trentino-Alto Adige i Italien, inom ramen för en resa till Strasbourg. (Ida Palumbo)
- 25 personer från *Deutsch-Französische Gesellschaft Bonn*, Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)

April

- 37 personer från kamratföreningen för före detta medlemmar och vänner till (den demobiliserade) 7:e pansardivisionen, Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Wiebke Pankauke)
- En grupp bestående av 21 personer från Tyskland som inbjudits av Europaparlamentsledamot Silvana Koch-Mehrin. (Wiebke Pankauke)
- 44 personer från *Verein Haus und Grund* i Kerpen i Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Anne Eisengräber)
- En grupp bestående av 26 medlemmar i revisionskommittéer i Östra Finlands län, inom ramen för en studieresa till Strasbourg. (Peter Bonnor)
- En grupp bestående av 29 juridikstudenter med inriktning på EG-rätt från Leidenuniversitetet i Nederländerna. Gruppen leddes av Rick Lawson. (Ian Harden)
- 37 personer från Tyskland inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Wiebke Pankauke)
- 37 personer från de tyska katolska studentföreningarnas paraplyorganisation, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Wiebke Pankauke)
- En grupp bestående av 24 personer inom ramen för en resa som anordnades av den utrikespolitiska föreningen i Dortmund i Tyskland. (Wiebke Pankauke)
- 32 personer från *CDU Senioren-Union Bremerhaven*, Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Wiebke Pankauke)
- En grupp bestående av 43 soldater från den tyska försvarsmakten och medlemmar av *Katholische Militärseelsorge*, Tyskland, inom ramen för ett seminarium som anordnades av *Europäische Akademie Bayern*. Gruppen leddes av Alexander Frisch. (Wiebke Pankauke)

Maj

- En grupp bestående av 29 personer inom ramen för ett seminarium om EU-frågor som anordnades av *Forum Europa e.V.* i Leipzig i Tyskland. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 12 juridikstudenter med inriktning på EG-rätt från universitetet i Komotini i Grekland. (Nikiforos Diamandouros och Ioannis Dimitrakopoulos)
- En grupp bestående av 32 studenter och anställda vid *Thorbecke Academie Leeuwarden* i Nederländerna, inom ramen för en studieresa till Bryssel och Strasbourg. (Peter Bonnor)
- En grupp bestående av 4 personer från Finland som inbjudits av Europaparlamentsledamot Piia-Noora Kauppi. (Peter Bonnor)
- 30 personer från CDU:s kvinnoförbund i Alfter i Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)
- 37 ekonomitjänstemän från den offentliga sektorn inom ramen för ett seminarium som anordnades av *Deutschland- und Europapolitisches Bildungswerk Nordrhein-Westfalen*, Tyskland. (Gerhard Grill)

- En grupp bestående av 49 studenter från en ungdomsutbildningsanstalt (Jugendbildungswerk) i Marburg i Tyskland. (Gerhard Grill)
- 22 rektorer och lärare från Lüneburg- och Schwerin-regionerna i Tyskland, inom ramen för ett seminarium som anordnades av den tyska försvarsmakten. (Gerhard Grill)

Gerhard Grill, förste juridisk handläggare, berättar om Europeiska ombudsmannens arbete för en besöksgrupp. Strasbourg den 23 maj 2006.

Juni

- En grupp bestående av 18 doktorander och 2 anställda från fakulteten för juridik och samhällsvetenskap vid Glasgow Caledonian University i Storbritannien. Gruppen leddes av Marcela Chisholm. (Peter Bonnor)
- En grupp bestående av 12 statsvetenskapsstudenter från University of Southern Maine i Portland i USA. (Georgios Katharios)
- En grupp bestående av 45 personer från Tyskland som deltog i en studieresa till Strasbourg som anordnades gemensamt av *Europäische Akademie Bayern* och Europaparlamentsledamoten Wolfgang Kreissl-Dörfler. (Gerhard Grill)
- 43 personer från stiftsrådet i Kölns ärkestift i Tyskland, inom ramen för ett seminarium om europeisk politik som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 31 frivilliga brandmän från Wesseling i Tyskland, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 48 personer inom ramen för en resa som anordnades av Maison de l'Europe i Lyon- och Rhône-regionen i Frankrike. (Gerhard Grill)
- 20 borgmästare från provinsen Trento i Italien, inom ramen för en resa till Strasbourg. (Wiebke Pankauke)
- En grupp bestående av 58 lärarkandidater vid specialskolor i den tyska regionen Oberfranken som deltog i en studieresa till Strasbourg som anordnades av *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 50 deltagare i det "Europaseminarium" som anordnades av Kolpingwerk i Tyskland. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 40 studenter från institutionen för kommunikation vid La Sapienza-universitetet i Rom, inom ramen för en studieresa till Bryssel och Strasbourg. (Ida Palumbo)

- En delegation bestående av 23 studenter som deltog i en resa som utgjorde priset till de vinnande lagen i den "mini-EU-församling" som anordnats av den nationella maltesiska stiftelsen för studentresor. (Nikiforos Diamandouros och Ida Palumbo).

Juli

- En grupp bestående av 33 lärarkandidater från Nürnberg-regionen i Tyskland som deltog i en studieresa till Strasbourg anordnad av *Europäische Akademie Bayern*. (Wiebke Pankauke)
- En grupp bestående av 39 personer från Tyskland som inbjudits av Europaparlamentsledamot Alexander Graf Lambsdorff. (Wiebke Pankauke)
- 31 medlemmar av *Club BM56*, en fransk-tysk sammanslutning för att främja vänortssamarbete mellan Erftkreis och Le Marbihan, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Wiebke Pankauke)
- En grupp bestående av 26 studenter på masterprogrammet i Europastudier vid Tübingen-universitetet i Tyskland. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 19 studenter från den nationella högskolan för offentlig förvaltning i Aten. (Georgios Katharios)
- En grupp bestående av 30 studenter från Bamberg-universitetet i Tyskland, inom ramen för en studieresa till Strasbourg. (Gerhard Grill)
- 36 personer från yrkesutbildningscentret i Neustadt i Tyskland. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 42 lärarkandidater från München-området i Tyskland som deltog i en studieresa till Strasbourg anordnad av *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard Grill)
- 31 elever från *Einstein-Gymnasium* i Kehl i Tyskland. (Wiebke Pankauke)

September

- 24 studenter från institutet för kommunal förvaltning i Tyskland och före detta soldater i den tyska försvarsmakten, inom ramen för en resa som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 49 personer från Tyskland som inbjudits av Europaparlamentsledamot Alexander Graf Lambsdorff. (Gerhard Grill)
- En delegation bestående av 25 personer från den finländska kommunen Lembois, inom ramen för en studieresa till Strasbourg. (Peter Bonnor)
- 31 personer från en katolsk utbildningsanstalt (*Katholisches Bildungswerk*) i Meckenheim i Tyskland, inom ramen för ett seminarium i Strasbourg som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 42 elever från *St Ursulagymnasium* i Köln i Tyskland, inom ramen för ett seminarium i Strasbourg som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)
- 17 medlemmar i *CDU Münster-Amelsbüren*, Tyskland, inom ramen för ett seminarium i Strasbourg som anordnades av Karl Arnold-stiftelsen. (Gerhard Grill)

Oktober

- En grupp bestående av 45 jurister, inom ramen för en studieresa till Strasbourg, Bryssel och Luxemburg som anordnades av det polska advokatsamfundets Katowice-avdelning. (Marta Hirsch-Ziembinska)
- 26 personer från Tyskland inom ramen för ett seminarium i Strasbourg som anordnades av Jakob Kaiser-stiftelsen. (Gerhard Grill)

- En grupp bestående av 30 anställda och statsvetenskapsstudenter från Düsseldorf-universitetet i Tyskland, inom ramen för ett seminarium i Strasbourg som anordnades av *ESTA-Bildungswerk*. (Gerhard Grill)
- 50 studenter från den fransk-tyska föreningen i Bonn och Rhein-Sieg i Tyskland som deltog i en studieresa till Luxemburg och Strasbourg. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 45 personer från sammanslutningen för historiska tyska skytteföreningar i Willich i Tyskland, som inbjudits av Europaparlamentsledamot Klaus Hänsch. (Gerhard Grill)

November

- En grupp bestående av 27 personer från *SPD Duisburg*, Tyskland, som inbjudits av Europaparlamentsledamot Klaus Hänsch. (Wiebke Pankauke)
- En grupp bestående av 25 juridikstudenter med inriktning på EG-rätt från Leidenuniversitetet i Nederländerna. Gruppen leddes av Rick Lawson. (Peter Bonnor)
- 11 personer från serbiska icke-statliga organisationer inom ramen för ett studiebesök vid EU-institutionerna i Bryssel som anordnades av Centar za razvoj Srbije (centret för utveckling av Serbien). (Georgios Katharios)
- 18 personer från ett tyskt vuxenutbildningscentrum (*Münchner Volkshochschule*), inom ramen för en studieresa till Strasbourg som anordnades av *Münchner Volkshochschule*. (Gerhard Grill)

Wiebke Pankauke, juridisk handläggare, berättar om Europeiska ombudsmannens arbete för en besöksgrupp. Strasbourg den 15 november 2006.

December

- En grupp bestående av 17 ungerska jurister och juridikstudenter, inom ramen för ett studiebesök vid EU-institutionerna i Bryssel som anordnades av Bruxinfo. (Daniel Koblenz)
- En grupp bestående av 39 personer från Tyskland som deltog i en studieresa till Strasbourg som anordnades av *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard Grill)
- 33 studenter från *Universitätsgruppe Market Team Tübingen*, Tyskland, som inbjudits av Europaparlamentsledamot Jorgo Chatzimarkakis. (Gerhard Grill)
- En grupp bestående av 48 personer från metallarbetarfackföreningen (*IG-Metall Senioren*) i Duisburg i Tyskland som inbjudits av Europaparlamentsledamot Klaus Hänsch. (Gerhard Grill)

Därutöver presenterades ombudsmannens verksamhet av hans medarbetare under 2006 för praktikanter vid Europeiska kommissionen vid 14 tillfällen och för praktikanter vid Europeiska unionens råd vid 2 tillfällen; runt 50 praktikanter var närvarande vid varje presentation.

6.4 MASSMEDIERELATIONER

Ombudsmannens verksamhet gentemot massmedierna omfattar allt från intervjuer till presskonferenser och från skrivna artiklar till pressmeddelanden. Denna verksamhet hjälper till att rikta uppmärksamhet mot de tjänster som ombudsmannen utför åt medborgare, organisationer och företag, och den belyser särskilt framträdande ärenden. Massmedierna kan bidra till att framhäva hur betydelsefulla dessa ärenden är och därigenom ge EU:s institutioner och organ möjlighet att utveckla en kultur av tjänstvillighet gentemot medborgarna som präglas av en strävan att finna lösningar på dessas frågor eller problem.

Under 2006 publicerades 22 pressmeddelanden som distribuerades till journalister och berörda parter runtom i Europa. Bland de frågor som togs upp var urvalet av språk på EU-ordförandeskapens webbplatser, öppenhet på området lobbying och bidrag, ett klagomål om underlåtenhet att genomföra arbetstidsdirektivet på vederbörligt sätt och bristande öppenhet i rådets sätt att arbeta.

Ombudsmannen blev under 2006 intervjuad av representanter för den tryckta pressen, radio, tv och elektroniska medier vid över 40 tillfällen. Intervjuerna gjordes i Strasbourg, i Bryssel och på andra platser. I detta avsnitt redogörs för de intervjuer som gjordes med ombudsmannen och hans medarbetare under 2006 samt för en rad medieevenemang som organiserades under året.

- Den 5 januari intervjuades Nikiforos Diamandouros i Grekland av Giorgos Adam från radiostationen Dimotiko Radiofono Thessalonikis.
- Den 20 januari blev Nikiforos Diamandouros intervjuad per telefon av Mark Beundermann från EUobserver om sin uppmaning till rådet att stifta lagar offentligt.
- Den 23 januari blev Nikiforos Diamandouros intervjuad per telefon av Luc Vernet från den franska tidningen Sud Ouest, som höll på att skriva en porträttartikel om ombudsmannen.
- Den 25 januari intervjuade Ruth Reichstein från den tyska radiostationen Deutschlandfunk ombudsmannen i Bryssel efter ett sammanträde i Europaparlamentets utskott för framställningar där ombudsmannens särskilda rapport om ökad öppenhet i rådet hade diskuterats.
- Den 27 januari blev Nikiforos Diamandouros intervjuad av Herakles Galanakis från radiostationen ERA Heraklion i Grekland.
- Den 8 februari blev Nikiforos Diamandouros intervjuad i Bryssel av Isabel Guzman från den tyska nyhetsbyrån Evangelischer Pressedienst. Isabel Guzman var specifikt intresserad av tyska klagomål och ärenden.
- Senare samma dag intervjuades ombudsmannen i Bryssel av Patricia Haller från den österrikiska tidningen Kurier. Hon ställde frågor om hans erfarenhet som ombudsman, om exempel på ärenden och generellt om hans arbete.
- Den 9 februari blev ombudsmannen intervjuad per telefon av Jean-Pierre Sardin från Radio France Bleu om ombudsmannens pressmeddelande rörande kommissionens vitbok om kommunikation.
- Den 14 februari blev Nikiforos Diamandouros intervjuad i Strasbourg av Nayran Aguado från den spanska tv-stationen TVE för dess program "Vivir Europa". Journalisten var specifikt intresserad av spanska klagomål.

- Senare samma dag intervjuade Renata Goldirova från den slovakiska tv-nyhetskanalen TA3 ombudsmannen om hans arbete och om slovakiska ärenden i synnerhet.
- Den 15 februari blev Marta Hirsch-Ziembinska, förste juridisk handläggare, intervjuad per telefon av Helena Viegas från den portugisiska tidskriften Noticias Magazine. Journalisten var specifikt intresserad av portugisiska ärenden.
- Den 17 februari beskrev Marta Hirsch-Ziembinska, förste juridisk handläggare, ombudsmannens arbete för en grupp bestående av 14 journalister från Bulgarien, Rumänien och Kroatien inom ramen för ett seminarium om utvidgningen som anordnades av European Journalism Centre.
- Den 2 och 3 mars blev Nikiforos Diamandouros och vissa av hans medarbetare intervjuade och filmade i Strasbourg av ett tyskt tv-team från ARTE under ledning av Katrin Molnar, för ett porträttprogram om ombudsmannen.
- Den 3 mars intervjuades ombudsmannen per telefon av Elodie Cartier från Radio Côte d'Amour om kommissionens vitbok om kommunikation.
- Den 8 mars höll Nikiforos Diamandouros en presskonferens i Luxemburg i samband med sitt informationsbesök i landet. Presskonferensen föregicks av en intervju med Marc Glasener från Luxemburger Wort.
- Den 15 mars intervjuades ombudsmannen i Strasbourg för en tjeckisk tv-dokumentär med titeln "Runtom i Europa". Unga filmskapare, under ledning av producenten Filip Albrecht, intervjuade europeiska politiker och medborgare för att visa Europa ur olika synvinklar.
- Den 29 mars bjöd ombudsmannen in fyra journalister till en arbetslunch i Bryssel: Thomas Ferenczi från Le Monde, Nick Watt från The Guardian, Eric Bonse från Handelsblatt och Carlo Fenu från den italienska nyhetsbyrån ANSA. Nikiforos Diamandouros besvarade frågor om sitt arbete och om landsspecifika klagomål. Dessutom förklarade han behovet av att i än högre grad nå ut till potentiella klagande i de stora EU-medlemsstaterna.
- Senare samma dag blev Nikiforos Diamandouros intervjuad av Jan Sliva från nyhetsbyrån AP för en feature-artikel om Europeiska ombudsmannens arbete.
- Därefter blev Nikiforos Diamandouros intervjuad av Tansel Terzioglu från den österrikiska tidningen Die Kleine Zeitung. Journalisten ställde frågor om de erfarenheter Nikiforos Diamandouros gjort som ombudsman sedan han tillträdde tjänsten.
- Senare samma eftermiddag blev Nikiforos Diamandouros intervjuad per telefon av den tyska radio-PR-byrån Schlenker PR för en serie om EU-institutionerna med titeln "Leva i Europa".
- Därefter intervjuades Nikiforos Diamandouros av Daniela Weingärtner från de båda tyska tidningarna TAZ och Badische Zeitung för en porträttartikel om Europeiska ombudsmannen. Hon intervjuade också medarbetare i Strasbourg och var närvarande när Nikiforos Diamandouros träffade kommissionsanställda i Luxemburg.
- Den 24 april presenterade ombudsmannen sin *Årsrapport 2005* vid en presskonferens i Bryssel. Över 50 journalister var närvarande vid presentationen. Nikiforos Diamandouros gav en översikt över sin verksamhet under 2005 och redovisade exempel på ärenden och de lösningar som åstadkommit åt medborgarna. Journalisterna ställde frågor om statistik, om landsspecifika klagomål, om ombudsmannens relation till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), om öppenhet i rådet, om kommande särskilda rapporter och om språkordningen för EU-ordförandeskapens webbplatser.
- Efter presskonferensen blev Nikiforos Diamandouros intervjuad separat av Deutsche Welle TV, av tysk offentlig radio, av den belgiska radiostationen RTBF och av spansk offentlig radio om de viktigaste rönen i *Årsrapport 2005*.

- Senare samma dag blev ombudsmannen intervjuad per telefon av Fabrice Lambert från den belgiska affärsradiostationen BFM om de viktigaste rönen i *Årsrapport 2005* och om specifika belgiska ärenden.
- Den 26 april blev Gundi Gadesmann, presstalesman, intervjuad per telefon av Albrecht Meier från den tyska tidningen Der Tagesspiegel om ombudsmannens ansträngningar att nå ut till målgrupperna, bland annat små och medelstora företag, i Tyskland.
- Den 27 april blev Rosita Agnew, en av cheferna för kommunikationssektionen, intervjuad av Margarita Gasca från Brussels TV om Europeiska ombudsmannens arbetsuppgifter och de viktigaste rönen i *Årsrapport 2005*.
- Senare samma dag blev Nikiforos Diamandouros intervjuad per telefon av Nadja Scheys från den belgiska radiostationen FM Bruxelles om *Årsrapport 2005* och specifika belgiska ärenden.
- Den 9 maj, under sitt informationsbesök i Spanien, blev Nikiforos Diamandouros intervjuad av Miguel Adrover Conde från tv-stationen TVE för ett program med titeln "Europa 2006" som sändes efter hans besök.
- Senare samma förmiddag höll den nationella ombudsmannen i Spanien, Enrique Múgica Herzog, och Europeiska ombudsmannen en gemensam presskonferens där de kortfattat beskrev syftet med besöket, sina respektive roller och det mest lämpliga sättet för dem att samarbeta i syfte att vara till största möjliga nytta för medborgare och invånare i Spanien.

Nikiforos Diamandouros och Enrique Múgica Herzog, Spaniens nationella ombudsman, berättar tillsammans om sitt arbete under en presskonferens i samband med Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Spanien. Madrid den 8–10 maj 2006.

- Den 6 juni intervjuades Nikiforos Diamandouros i Bryssel av Bruno Waterfield från Parliament Magazine om sitt arbete, om de resultat han har åstadkommit, om sina försök att göra allmänheten bättre informerad om hans tjänster, om sina rekommendationer till de övriga EU-institutionerna och om sina framtidsmål, inbegripet att få till stånd större öppenhet i rådet.
- Den 16 juni publicerade kommissionens nyhetsbrev En Direct en artikel av Nikiforos Diamandouros med rubriken "Min uppgift är att hjälpa mina kolleger", där han förklarade sin roll.
- Den 27 juni intervjuades Olivier Verheecke av Ana Lázaro från tv-kanalen Canal Sur i Andalusien i Spanien inom ramen för ett besök som 30 spanska representanter för civilsamhällesforum och icke-statliga organisationer gjorde vid Europaparlamentet.

- Nikiforos Diamandouros bidrog till juniutgåvan av den tyska handelskammaren DIHK:s nyhetsbrev med en artikel om hur han specifikt kan hjälpa små och medelstora företag om de stöter på problem med EU-institutionerna. Nyhetsbrevet distribuerades inom 74 regionala handelskamrar i Tyskland.
- Den 6 juli beskrev Nikiforos Diamandouros ombudsmannens arbete för en grupp bestående av 14 journalister från Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo, Kroatien och Serbien-Montenegro inom ramen för ett seminarium med rubriken "På väg mot integration" som anordnades av European Journalism Centre.
- Den 24 augusti publicerades en intervju med ombudsmannen under rubriken "Ibland kan ett problem lösas med ett telefonsamtal" i nyhetsbrevet för ZDH, den tyska sammanslutningen för hantverkare och småföretag.
- Den 22 september intervjuades ombudsmannen i Strasbourg av Pauline Wirph-Duverger från den franska Journal du Parlement.
- Den 27 september blev Nikiforos Diamandouros intervjuad av Christina Siganiidou från den grekiska tv-kanalen ERT3.
- Den 5 oktober, under Eurochambres-kongressen i Thessaloniki i Grekland, intervjuades ombudsmannen av flera grekiska journalister, däribland Magda Constantinidou från Naftemporiki, och av den österrikiska journalisten Sabine Berger från Wirtschaftsblatt.
- Den 19 oktober förklarade ombudsmannen sitt arbete för en grupp journalister från Nordisk Journalistcenter i Århus i Danmark som var på besök i Strasbourg.
- Den 3 november höll Nicholas Catephores anföranden för två grupper av journaliststudenter från AKMI-högskolan i Aten, på inbjudan av journalisten Thanasis Kalfas. Nicholas Catephores talade om Europeiska ombudsmannens roll och arbete.
- Den 14 november intervjuades Nikiforos Diamandouros för BBC av Shirin Wheeler i Strasbourg. Hon var särskilt intresserad av de olika former som finns för att inge klagomål på EU-nivå.
- Den 15 november intervjuades Nikiforos Diamandouros av Ioannis Papadimitriou för den grekiskspråkiga avdelningen av Deutsche Welle.
- Den 23 november blev ombudsmannen intervjuad per videokonferens av den bulgariska nyhetsbyrån BTA:s korrespondent Atanas Matev om ombudsmannens informationsbesök i Bulgarien.
- Senare samma dag blev Nikiforos Diamandouros på nytt intervjuad per videokonferens, denna gång av korrespondenten för AFP:s tyska avdelning, Andrea Schneider. Journalistens rapport publicerades bland annat i Spiegel online.
- Den 27 november, i samband med sitt informationsbesök i Bulgarien, intervjuades Nikiforos Diamandouros av Dejan Jodov från dagstidningen TRUD.
- Samma dag blev han intervjuad av Snejana Ivanova från den bulgariska nationella radion.
- Den 28 november blev Nikiforos Diamandouros och den bulgariske ombudsmannen Ginio Ganev intervjuade i direktsändning för frukostnyheterna i Balkan Television (bTV). Intervjun gjordes av Nikolaj Barekov.
- Den 29 november höll Nikiforos Diamandouros och Ginio Ganev en gemensam presskonferens i den bulgariska nationalförsamlingen.
- Den 4 december blev Gundi Gadesmann, presstalesman, intervjuad per telefon av den tyska radio-PR-byrån Schlenker PR för en serie om EU-institutionerna med titeln "Leva i Europa".

© Bulgariens ombudsman

Nikiforos Diamandouros intervjuas av Dejan Jodov från tidningen TRUD under Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Bulgarien den 27–29 november 2006.

- Den 5 december gav ombudsmannen skriftliga svar på intervjufrågor för det nyhetsbrev som ges ut av den spanska tankesmedjan Institución Futuro. Intervjun, som gjordes av Ana Yerro, handlade främst om hur ombudsmannen ser på sitt arbete, de klagomål han tar emot och aktuella europeiska frågor.
- Den 8 december, efter ett seminarium om mänskliga rättigheter i Ljubljana i Slovenien, intervjuades Nikiforos Diamandouros av offentliga och privata slovenska tv-stationer, av den slovenska nyhetsbyrån och av den offentliga slovenska radion. Journalisterna var främst intresserade av hur ombudsmannen såg på människorättsfrågor i Slovenien.
- Den 18 december intervjuades Nikiforos Diamandouros av Viki Flessa för programmet "Sta Akra", som sänds i tv-kanalen NET i Grekland.
- Den 27 december intervjuades Gerhard Grill av Radio France Internationale om den särskilda rapport som ombudsmannen hade lagt fram om språkanvändningen på rådsordförandeskapets webbplatser.

6.5 PUBLIKATIONER

Ombudsmannen eftersträvar att nå ut till en så bred publik som möjligt i syfte att öka kännedomen hos medborgarna om deras rättigheter och särskilt deras rätt att klaga. Under 2006 producerades följande publikationer, som distribuerades till berörda parter med syftet att informera viktiga intressenter och allmänheten om Europeiska ombudsmannens verksamhet och om de tjänster han kan erbjuda medborgarna och invånarna i EU:

[Årsrapport 2005: kopierad version \(på engelska\)](#)

En fotokopierad version av ombudsmannens *Årsrapport 2005* på engelska ställdes till förfogande för ledamöterna i Europaparlamentets utskott för framställningar i maj, för att utskottet skulle kunna diskutera ombudsmannens arbete före debatten i plenum senare under året.

[Årsrapport 2005 – Sammanfattning och statistik: kopierad version \(20 språk\)](#)

I maj utarbetades även en fotokopierad version på alla de 20 officiella språken av *Årsrapport 2005: Sammanfattning och statistik*, som delades ut till ledamöterna i utskottet för framställningar.

Europeiska ombudsmän – Nyhetsbrev: nummer 6 och 7 (5 språk)

Nummer 6 och 7 av det nyhetsbrev som ges ut två gånger om året av Europeiska ombudsmannanätverket och Internationella ombudsmannainstitutets Europaregion distribuerades i april respektive oktober till nationella, regionala och lokala ombudsmän i Europa samt till ledamöterna i Europaparlamentets utskott för framställningar.

Europeiska ombudsmannen – Kan han hjälpa dig? (23 språk)

Under 2006 publicerades en ny utgåva på 23 språk av *Europeiska ombudsmannen – Kan han hjälpa dig?*, en broschyr med vägledning om hur man lämnar in klagomål och ett klagomålsformulär. Broschyren är synnerligen nyttig för dem som funderar på att lämna in klagomål och gör det avsevärt lättare för dem att utöva sin rätt att klaga hos ombudsmannen. Ombudsmannen skickade exemplar av den nya utgåvan av broschyren till ombudsmän och Europaparlamentsledamöter och till kommissionens representationer och parlamentets kontor i medlemsstaterna, och de vidarebefordrades till EU-informationskontor och nätverk för vidare distribution. Intresset för publikationen var stort; vid årets slut hade ombudsmannen mottagit önskemål om många tusen ytterligare exemplar.

Europeiska ombudsmannen – I korta drag (25 språk)

Under 2006 publicerades också en ny utgåva på 25 språk av broschyren *Europeiska ombudsmannen – I korta drag*. Denna broschyr riktar sig till allmänheten och är tänkt att bidra till att förklara vad Europeiska ombudsmannen kan och inte kan göra. Den distribuerades till ett stort antal mottagare; avsikten var att minska antalet otillåtliga klagomål som kommer in till ombudsmannen.

Minnesboken i samband med tioårsjubileet: inbunden version och pocketutgåva (på franska)

Tioårsjubileet av upprättandet av Europeiska ombudsmannen som institution firades genom en rad minneshögtidligheter. I juni 2004 anordnades en grundarworkshop där deltagarna nedtecknade den process som ledde fram till upprättandet av ombudsmannaämbetet och uppmärksammade händelser och trender som eventuellt vore värda att undersöka närmare. De beslutade också att deras arbete skulle dokumenteras genom en minnesbok. Boken heter *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*, och den producerades år 2005 på engelska i både en inbunden version och en pocketutgåva. Eftersom publikationen blev så framgångsrik producerades en fransk utgåva under 2006.

Årsrapport 2005: tryckt version (20 språk)

Till en början trycktes 3 000 exemplar av ombudsmannens *Årsrapport 2005* på de 20 officiella EU-språken. De distribuerades i oktober till Europaparlamentsledamöter, EU:s institutioner och organ, ombudsmän och Europeiska kommissionens informationskontor och nätverk. Under resten av året distribuerades sedan ytterligare exemplar.

Årsrapport 2005 – Sammanfattning och statistik: tryckt version (20 språk)

En första upplaga om 8 000 exemplar av *Sammanfattning och statistik* på de 20 språken blev tillgänglig i oktober och distribuerades till ett stort nätverk av organisationer och personer som fått den fullständiga årsrapporten samt till icke-statliga organisationer och universitet. Under resten av året distribuerades sedan ytterligare exemplar.

Årsrapport 2005 – Sammanställning av beslut (3 språk)

Detta är en omfattande elektronisk publikation som innehåller hela beslutstexterna, på engelska, franska och tyska, för de ärenden som nämns i kapitel 3 i årsrapporten. Publikationen finns tillgänglig som ett enda elektroniskt dokument på ombudsmannens webbplats, och en pappersversion och en cd-rom-version kan rekvireras från ombudsmannens kansli.

Andra publikationer

Ombudsmannen fortsatte under året att distribuera exemplar av sina övriga publikationer, framför allt *Den europeiska kodexen för god förvaltningssed*, som finns på 25 språk. Under 2006 utarbetades en version på makedonska av kodexen med syftet att bidra till att främja god förvaltning i före detta jugoslaviska republiken Makedonien, som har ansökt om EU-medlemskap.

6.6 ELEKTRONISK KOMMUNIKATION

Meddelanden via e-post

I april 2001 kompletterades webbplatsen med en elektronisk version av Europeiska ombudsmannens klagomålsformulär på tolv språk. Efter EU:s utvidgning den 1 maj 2004 gjordes formuläret tillgängligt på ytterligare nio språk, och i december 2006 – som ett led i förberedelserna inför EU:s ytterligare utvidgning den 1 januari 2007 – lades även en bulgarisk och en rumänsk version av formuläret ut på webbplatsen. Över 57 procent av alla klagomål som mottogs av ombudsmannen under 2006 gavs in via Internet, och i en stor del av fallen användes det elektroniska klagomålsformuläret.

Under 2006 användes ombudsmannens huvudsakliga e-postkonto till att besvara sammanlagt 10 801 e-postmeddelanden med förfrågningar om information. Av dessa var 7 261 massutskick från medborgare och rörde klagomål som mottagits av Europeiska ombudsmannen. Massutskicken handlade bland annat om de spanska myndigheternas byggande av en industrihamn i staden Granadilla, läkares rätt att vägra att utföra aborter och påstådd förföljelse av religiösa minoriteter i Polen. Alla sådana e-postmeddelanden besvarades, och i svaren förklarades hur långt ombudsmannens behandling av det berörda klagomålet hade kommit.

Sammanlagt 3 540 individuella förfrågningar om information togs emot via e-post 2005, jämfört med cirka 3 200 både 2005 och 2004. Samtliga fick individuella svar från en lämplig medarbetare till ombudsmannen.

Utveckling av webbplatsen

Europeiska ombudsmannens webbplats skapades i juli 1998. Under hela 2006 hade ombudsmannens webbutvecklare ett nära samarbete med cheferna för kommunikationssektionen och med Europaparlamentets tekniska avdelningar kring förberedelserna inför omvandlingen av ombudsmannens webbplats till en modern, dynamisk, informativ och interaktiv service till medborgarna som är stadd i ständig utveckling. Enligt planerna kommer den nya webbplatsen att vara färdig för lansering första halvåret 2007.

I maj 2006 flyttades Europeiska ombudsmannens webbplats, liksom webbplatserna för EU:s övriga institutioner, organ och byråer, till den nya toppdomänen ".eu". Det är nu enkelt att känna igen adresserna till EU-institutionernas webbplatser, eftersom de alla slutar på "europa.eu". Ombudsmannens gamla webbplatsadress (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) kommer visserligen att fortsätta att fungera under den överblickbara framtiden, men den officiella adressen är numera <http://www.ombudsman.europa.eu>

Ombudsmannen fortsatte att uppdatera sin webbsida under 2006 genom att lägga ut de elektroniska versionerna av sina olika publikationer när de blev tillgängliga. Bland dessa kan nämnas följande: *Årsrapport 2005* och den därtill knutna *Sammanfattning och statistik* på 20 språk, *Europeiska ombudsmannen: I korta drag* på 25 språk och *Europeiska ombudsmannen: Kan han hjälpa dig?* på 23 språk.

I januari 2006 skapade ombudsmannen en ny avdelning på sin webbplats med koppling till en undersökning av kommissionens roll som fördragets väktare som ombudsmannen beslutade

att inleda på eget initiativ sedan han mottagit ett stort antal klagomål mot kommissionen om de spanska myndigheternas byggande av en industrihamn i staden Granadilla på ön Teneriffa.

Från den 1 januari till den 31 december 2006 hade ombudsmannens webbplats 416 533 unika besökare. Den engelskspråkiga versionen av webbplatsen besöktes flest gånger, och därefter kom den franska, den spanska, den tyska och den italienska versionen. Geografiskt kom det största antalet besökare från Italien, och därefter kom Sverige, Storbritannien, Spanien och Tyskland. I länkavdelningen på ombudsmannens webbplats finns länkar till webbplatser för nationella och regionala ombudsmän i hela Europa. Länksidorna fick över 44 000 besök under 2006, något som tydligt visar att Europeiska ombudsmannen skapar mervärde för medborgarna genom sitt arbete med att samordna Europeiska ombudsmannanätverket.

För att se till att ombudsmannens webbplats står sig väl i jämförelse med de andra EU-institutionernas och EU-organens webbplatser har hans kansli under hela 2006 deltagit i arbetet inom den interinstitutionella redaktionskommittén för Internet (CEiii), inbegripet den arbetsgrupp under CEiii som inrättades med uppgiften att samordna övergången till toppdomänen ".eu".

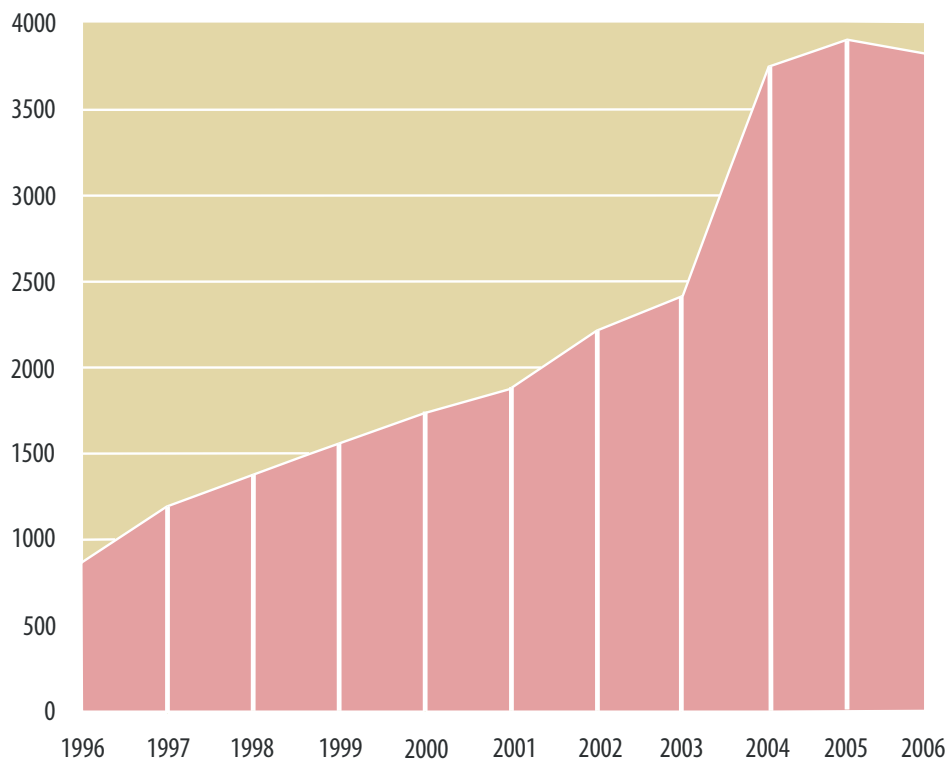

A STATISTIK

1 ÄRENDEN SOM BEHANDLADES UNDER 2006

1.1	TOTALT ANTAL ÄRENDEN UNDER 2006.....	4 422 ¹
	– Undersökning som inte avslutats den 31 december 2005	315 ²
	– Klagomål för vilka beslut om tillåtlighet avvaktades den 31 december 2005	270
	– Klagomål mottagna under 2006	3 830 ³
	– Europeiska ombudsmannens undersökningar på eget initiativ	9

Antal klagomål mottagna 1996–2006

¹ Varav 281 klagomål i samma ämne.

² Varav 3 undersökningar på Europeiska ombudsmannens eget initiativ och 312 undersökningar på grundval av klagomål.

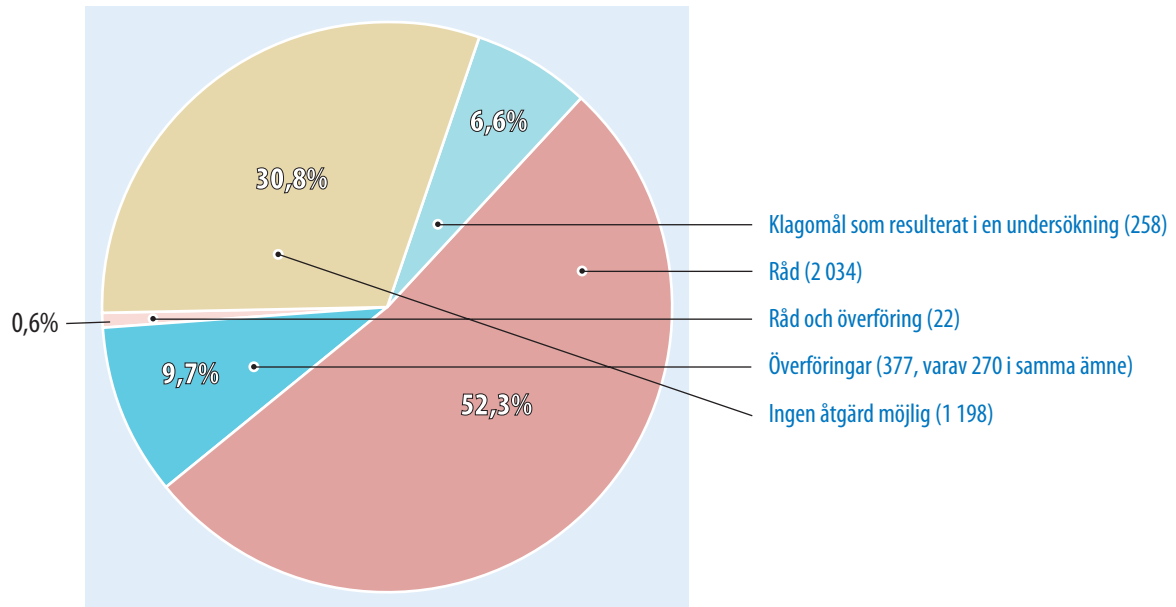
³ Varav 281 klagomål i samma ämne enligt vad som nämns i fotnot 1.

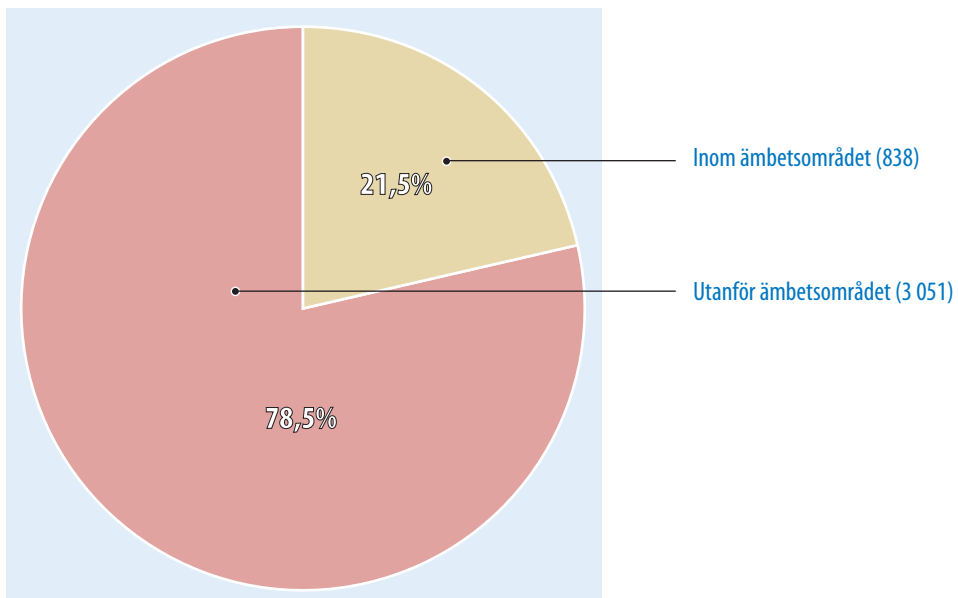
1.2 UNDERSÖKNING AV TILLÅTLIGHET/OTILLÅTLIGHET SLUTFÖRD 95%

1.3 KLASSIFICERING AV KLAGOMÅLEN

1.3.1 Enligt typen av åtgärd som Europeiska ombudsmannen vidtagit för att hjälpa klaganden

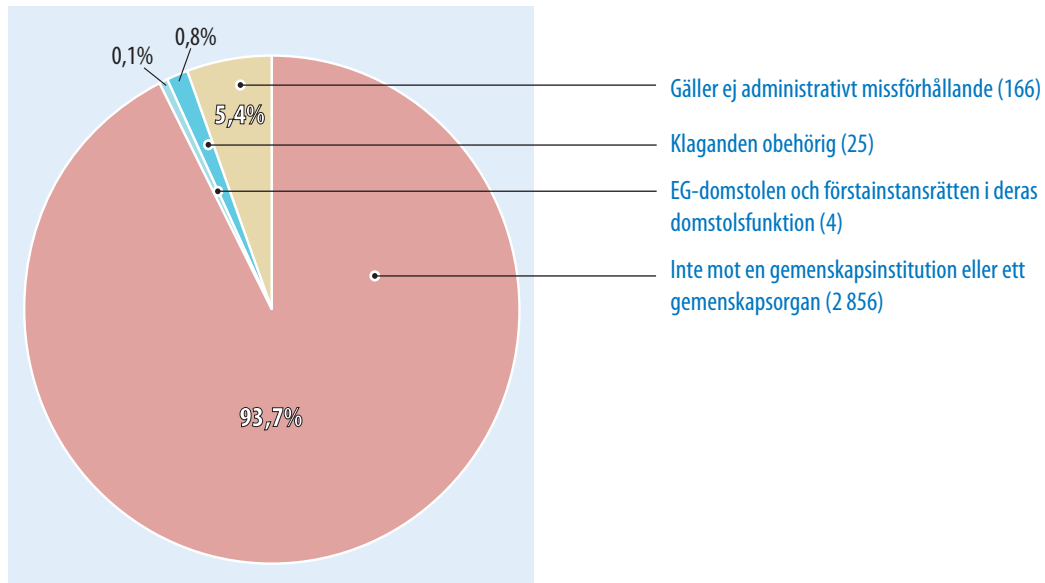

1.3.2 I förhållande till Europeiska ombudsmannens ämbetsområde

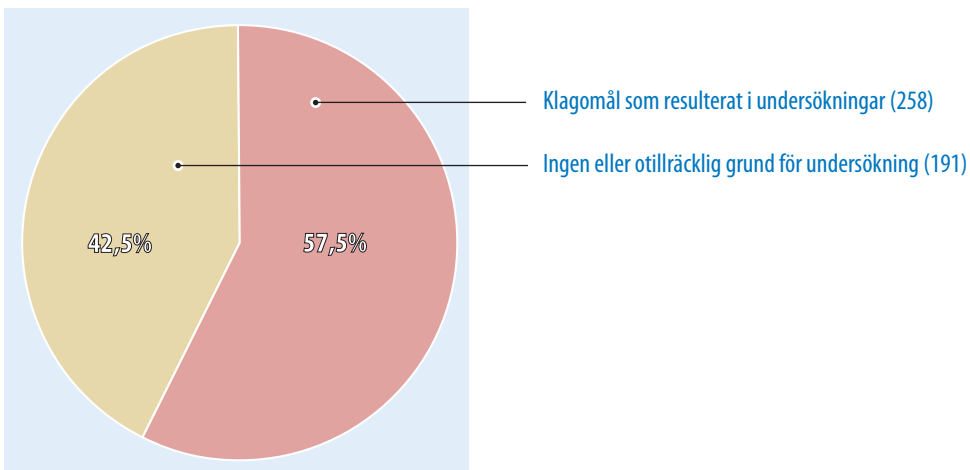

UTANFÖR ÄMBETSOMRÅDET

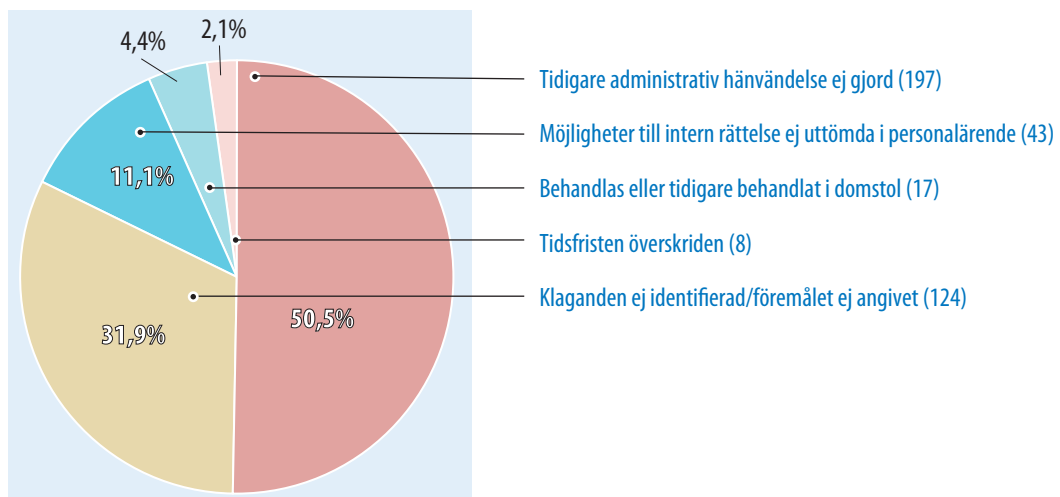

INOM ÄMBETSOMRÅDET

Tillåtlige klagomål

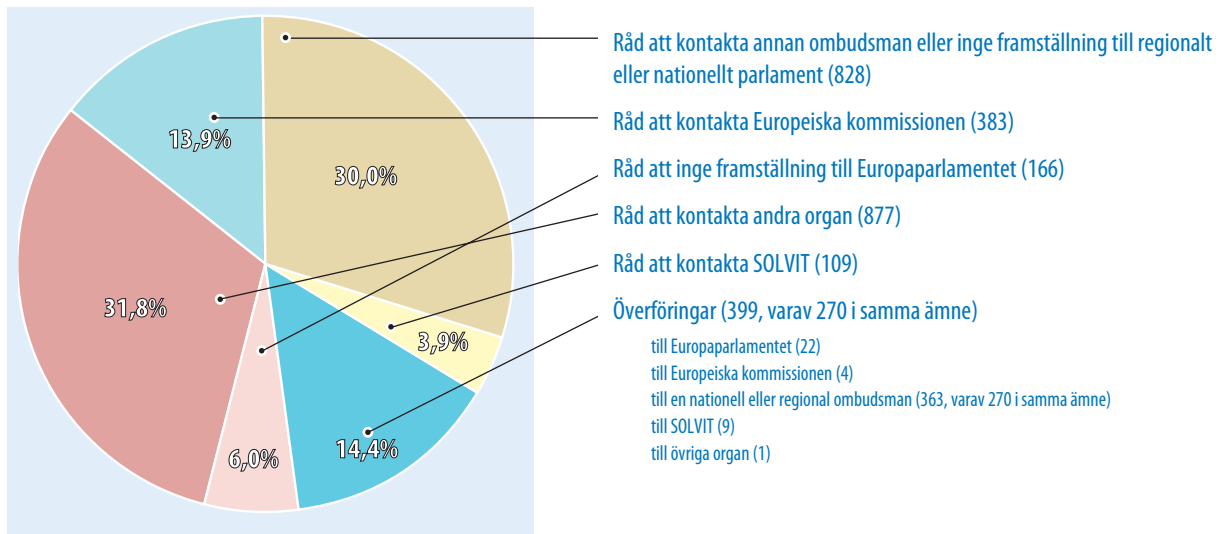
Otillåtlige klagomål

2 ÖVERFÖRINGAR OCH RÅD

(I vissa ärenden gavs flera råd.)

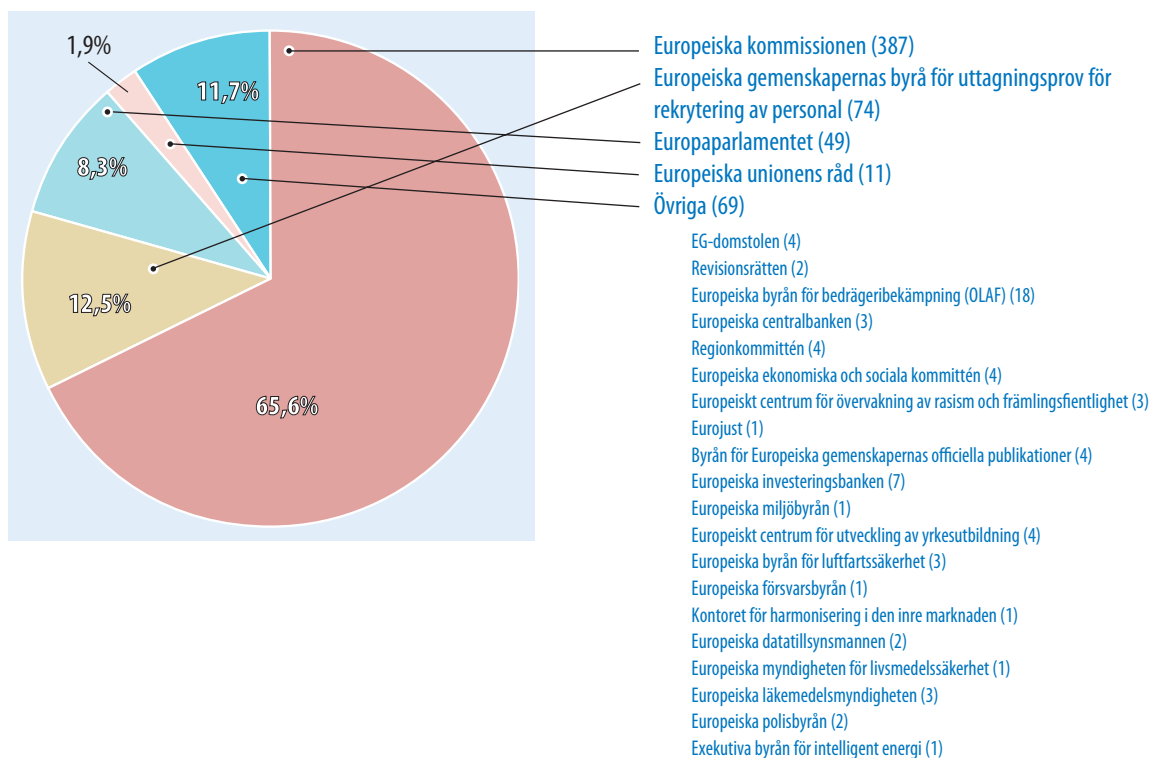

3 UNDERSÖKNINGAR UNDER 2006 582

Under 2006 genomförde Europeiska ombudsmannen 582 undersökningar. Av dessa inleddes 267 under 2006, varav 9 på eget initiativ, medan 315 överfördes från 2005, varav 3 på eget initiativ.

3.1 INSTITUTIONER OCH ORGAN SOM VARIT FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNINGAR

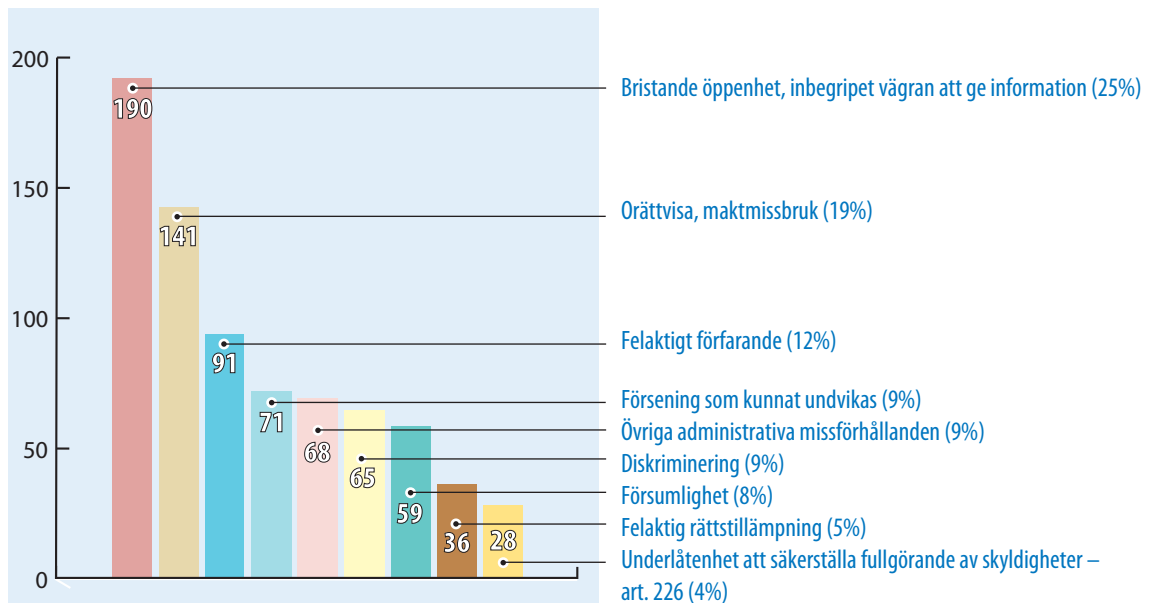
(I vissa fall berörde undersökningen två eller fler institutioner eller organ.)

3.2 TYP AV PÅSTÅTT ADMINISTRATIVT MISSFÖRHÅLLANDE

(I vissa ärenden påstods det föreligga två eller fler typer av administrativt missförhållande.)

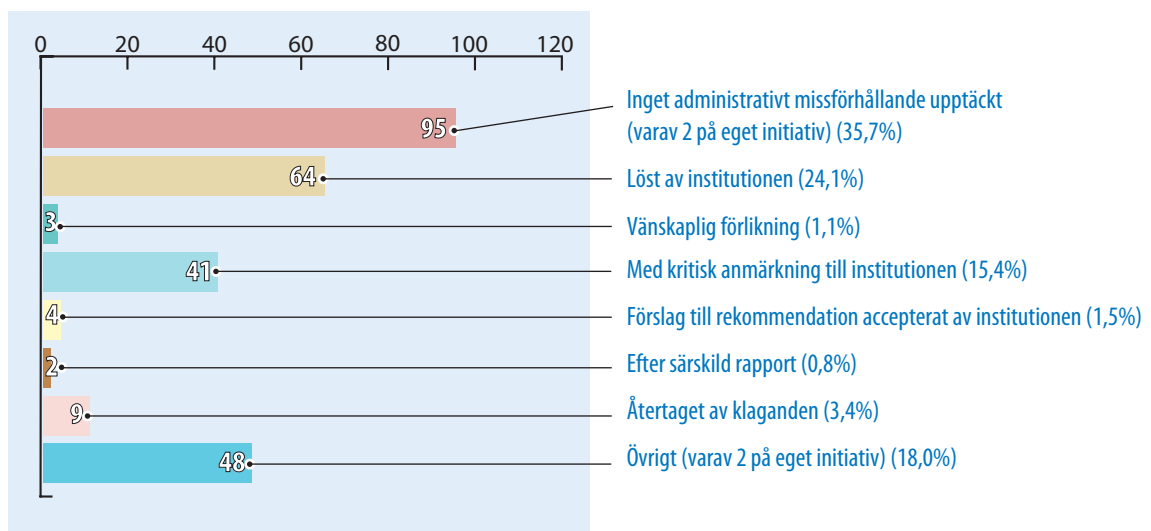

3.3 FÖRSLAG TILL VÄNSKAPLIG FÖRLIKNING, FÖRSLAG TILL REKOMMENDATIONER OCH SÄRSKILDA RAPPORTER SOM LAGTS FRAM UNDER 2006

– Förslag till vänskaplig förlikning	28
– Förslag till rekommendationer	13
– Särskilda rapporter	2

3.4 UNDERSÖKNINGAR SOM AVSLUTATS 250⁴

(Undersökningarna avslutades på en eller flera av följande grunder.)

⁴

Varav 3 undersökningar på ombudsmannens eget initiativ.

4 URSPRUNG FÖR DE KLAGOMÅL SOM REGISTRERADES 2006

4.1 VEM KLAGAR?

Företag och organisationer

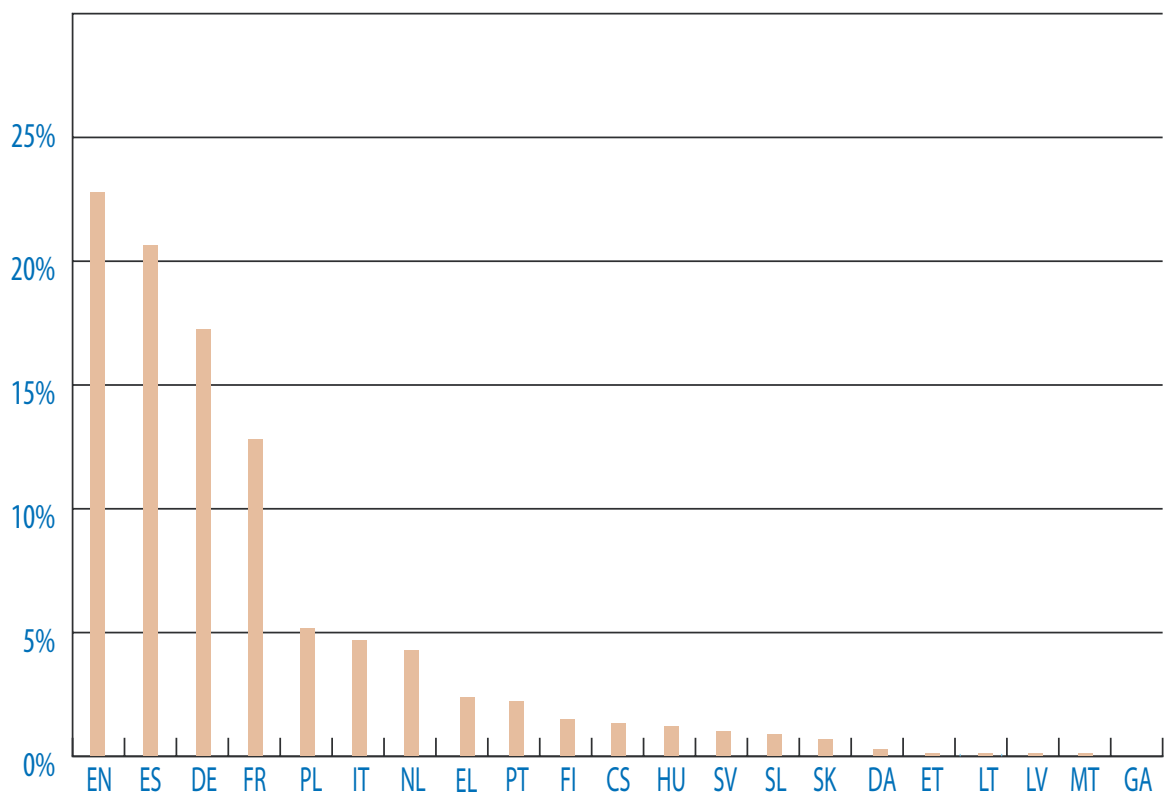
5,5 % (211)

Enskilda medborgare

94,5 % (3 619)

4.2 KLAGOMÅLENS FÖRDELNING PÅ OLIKA SPRÅK

4.3

KLAGOMÅLENS GEOGRAFISKA URSPRUNG

Land	Antal klagomål	% av klagomålen	% av EU:s befolkning	Kvot ¹
 Luxemburg	54	1,4	0,1	14,2
 Malta	33	0,9	0,1	10,0
 Cypern	44	1,1	0,2	7,6
 Belgien	241	6,3	2,3	2,8
 Slovenien	44	1,1	0,4	2,7
 Spanien	781	20,4	9,4	2,2
 Finland	74	1,9	1,1	1,7
 Irland	47	1,2	0,9	1,4
 Österrike	81	2,1	1,8	1,2
 Grekland	105	2,7	2,4	1,1
 Portugal	96	2,5	2,3	1,1
 Ungern	72	1,9	2,2	0,9
 Slovakien	37	1,0	1,2	0,8
 Tjeckien	67	1,7	2,2	0,8
 Tyskland	537	14,0	17,8	0,8
 Nederländerna	106	2,8	3,5	0,8
 Polen	228	6,0	8,2	0,7
 Sverige	53	1,4	1,9	0,7
 Estland	7	0,2	0,3	0,7
 Frankrike	335	8,7	13,6	0,6
 Lettland	12	0,3	0,5	0,6
 Danmark	20	0,5	1,2	0,4
 Italien	207	5,4	12,7	0,4
 Storbritannien	147	3,8	13,0	0,3
 Litauen	9	0,2	0,7	0,3
Övriga	291	7,6		
Okänt	102	2,7		

¹ Beräknas som kvoten mellan andelen av klagomålen och andelen av befolkningen. Om kvoten för ett land är större än 1, anger detta att landet i fråga lämnar in fler klagomål till ombudsmannen än vad man kunde förvänta sig med tanke på befolkningens storlek. Alla procenttal i tabellen ovan har avrundats till en decimal.

B OMBUDSMANNENS BUDGET

En självständig budget

Sedan den 1 januari 2000⁵ har ombudsmannens budget varit ett självständigt avsnitt i Europeiska unionens budget (för närvarande avsnitt VIII-A).

Budgetens struktur

Ombudsmannen lade fram budgeten för 2006 i enlighet med en ny budgetstruktur (nya nomenklaturer). Tanken bakom den nya strukturen är att öka insynen och ge den budgetansvariga myndigheten bättre förutsättningar att utöva kontroll i och med att det blir lättare att få överblick över utgifter av likartat slag, som i den tidigare budgetstrukturen var fördelade över flera olika avdelningar eller kapitel.

Därför var ombudsmannens budget för 2006 indelad i tre avdelningar. Avdelning 1 omfattar löner, bidrag och andra personalkostnader, avdelning 2 avser lokaler, möbler och utrustning samt diverse driftskostnader, och avdelning 3 inbegriper utgifter i samband med allmänna uppgifter som utförs av institutionen.

Samarbete med Europaparlamentet

För att onödig dubbling av administrativ och teknisk personal ska kunna undvikas, tillhandahålls vissa av de tekniska tjänster som ombudsmannen behöver för att kunna utföra sina uppgifter av eller genom Europaparlamentet. De områden där ombudsmannen är mer eller mindre beroende av parlamentets personal är följande:

- Översättning, tolkning och tryckning.
- Kontorslokaler.
- Informationsteknik, telekommunikationer och posthantering.

Samarbetet mellan Europeiska ombudsmannen och Europaparlamentet har möjliggjort betydande effektivitetsrelaterade besparingar i gemenskapens budget.

Den ursprungliga grunden för samarbetet mellan Europaparlamentet och Europeiska ombudsmannen var ett ramavtal daterat den 22 september 1995. Kompletterande avtal om administrativt samarbete och samarbete i budget- och ekonomifrågor undertecknades den 12 oktober 1995.

Dessa samarbetsavtal sågs över 2005 med syftet att anpassa dem till de nya omständigheter som hade uppstått efter ombudsmannainstitutionens första decennium. Ett nytt avtal undertecknades den 15 mars 2006 av Europaparlamentets talman Josep Borrell Fontelles och Europeiska ombudsmannen. Syftet med detta avtal, som trädde i kraft i april 2006, är att vidmakthålla samarbetet med parlamentet på alla de områden där det är möjligt att uppnå avsevärda skalfördelar och budgetbesparingar. Därför kommer parlamentet att fortsätta att förse ombudsmannen med tjänster på en rad områden, bland annat lokaler, informationsteknik, kommunikation, medicinska tjänster, utbildning, översättning och tolkning.

Det nya avtalet innebär en ökad tydlighet när det gäller prispolicyn. Framöver kommer tjänsterna att debiteras utifrån en rättvis, överblickbar och skälig kostnadsberäkning – dock med undantag av kostnaderna för revision och ekonomisk redovisning, för vilka parterna enades om en klumpsumma. Dessa förändringar återspeglar även ombudsmannens oberoende i personal- och ekonomifrågor.

⁵

Rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2673/1999 av den 13 december 1999 om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, EGT 1999 L 326, s. 1.

Budgeten för 2006

Ombudsmannens tjänsteförteckning omfattade sammanlagt 57 tjänster 2006, att jämföra med 51 tjänster 2005.

De totala anslagen i ombudsmannens budget för 2006 var inledningsvis 7 682 538 euro. Avdelning 1, det vill säga kostnaderna för de personer som arbetar åt institutionen, uppgick till 5 808 538 euro. Avdelning 2, som omfattar lokaler, utrustning och diverse driftskostnader, uppgick till 1 085 000 euro. Avdelning 3 rör kostnader för särskilda uppgifter som utförs av institutionen och uppgick till 789 000 euro. De sammanlagda intäkterna enligt budgeten för 2006 var 812 271 euro.

I nedanstående tabell återges kostnaderna under 2006 i form av anslag som blivit föremål för åtaganden.

(euro)

Avdelning 1	5 347 167
Avdelning 2	1 129 253
Avdelning 3	607 819
Summa	7 084 239

Budgeten för 2007

Budgeten för 2007, som utarbetades under 2006, baseras på en tjänsteförteckning som omfattar 57 tjänster (det vill säga inga nya tjänster).

De sammanlagda anslagen för 2007 uppgår till 8 152 800 euro. Avdelning 1 (kostnader för de personer som arbetar åt institutionen) uppgår till 6 150 300 euro. Avdelning 2 (lokaler, utrustning och diverse driftskostnader) uppgår till 1 251 500 euro. Avdelning 3 (kostnader för allmänna uppgifter som utförs av institutionen) uppgår till 751 000 euro.

I budgeten för 2007 upptas sammanlagda intäkter på 939 980 euro.

C PERSONAL

Ombudsmannainstitutionen ska behandla klagomål om administrativa missförhållanden på 23 fördragsspråk och nå ut till EU:s medborgare och invånare för att öka deras medvetenhet om rätten att lämna in klagomål. Till stöd i sin strävan att se till att institutionen klarar att sköta dessa uppgifter på vederbörligt sätt har ombudsmannen en högt kvalificerad och mångspråkig personal. Denna bilaga innehåller en fullständig förteckning över de personer som ingick i personalen under 2006, med tjänstetitlar och kontaktuppgifter samt beskrivningar av det arbete som utförs av de olika avdelningarna och sektionerna inom kansliet. Bilagan avslutas med en kort översikt över de personalmöten och den personalretreat som ägde rum under året.

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

P. Nikiforos Diamandouros

Europeisk ombudsman

Nikiforos Diamandouros föddes i Aten i Grekland den 25 juni 1942. Han valdes till europeisk ombudsman den 15 januari 2003 och tillträdde tjänsten den 1 april samma år. Den 11 januari 2005 omvaldes han för en ny femårsperiod.

Från 1998 till 2003 var han den förste innehavaren av tjänsten som Greklands nationella ombudsman. Sedan 1993 är han professor i komparativ statsvetenskap vid institutionen för statsvetenskap och offentlig förvaltning vid universitetet i Aten (för tillfället tjänstledig). Under åren 1995 till 1998 ledde han arbetet vid det grekiska nationella centrumet för samhällsvetenskaplig forskning (EKKE).

Han tog kandidatexamen (B.A.) i statsvetenskap vid Indiana University i USA 1963 och därefter magisterexamen (M.A.) 1965, licentiatexamen (M.Phil.) 1969 och doktorsexamen (Ph.D.) 1972 i samma ämne vid Columbia University i USA. Innan han började arbeta vid universitetet i Aten 1988 innehade han lärar- och forskartjänster vid State University of New York respektive Columbia University (1973–1978). Från 1980 till 1983 tjänstgjorde han som direktör för utveckling vid Athens College i Aten i Grekland. Från 1983 till 1988 var han programdirektör för Väst Europa, Mellanöstern och Nordafrika vid Social Science Research Council i New York. Från 1988 till 1991 var han direktör vid det grekiska institutet för internationella och strategiska studier i Aten, ett forskningsinstitut med fokus på politik som inrättats med stöd från Ford- och MacArthurstiftelserna. Under 1997 innehade han en tjänst som gästprofessor i statsvetenskap vid Juan March-centrumet för högre studier i samhällsvetenskap (Madrid).

Han har varit ordförande för den grekiska statsvetenskapliga föreningen (1992–1998) och för den amerikanska föreningen för studier av det moderna Grekland (1985–1988). Mellan 1999 och 2003 var han ledamot av den grekiska nationella kommissionen för mänskliga rättigheter och mellan 2000 och 2003 var han medlem av det grekiska nationella rådet för förvaltningsreformer. Mellan 1988 och 1995 var han en av ordförandena för underkommittén för Sydeuropa vid Social Science Research Council i New York, vars verksamhet finansieras genom anslag från Volkswagenstiftelsen. Han är därtill en av huvudredaktörerna för publikationsserien *New Southern Europe* och har erhållit forskningsanslag från Fulbrightstiftelsen och National Endowment for the Humanities.

Han har producerat ett stort antal skrifter om grekisk och syd- och sydosteuropaisk politik och historia, i synnerhet demokratisering, stats- och nationsbyggande och förhållandet mellan kultur och politik.

EUROPEISKA OMBUDSMANNENS SEKRETARIAT

Europeiska ombudsmannens sekretariat har ansvaret för att sköta ombudsmannens personliga kansli. Sekretariatet administrerar ombudsmannens kalendarium, samordnar hans inkommande och utgående korrespondens, ger råd om förbindelserna med EU:s övriga institutioner och organ, hanterar protokollfrågor i samband med institutionens arbete och utför allmänna sekreterartjänster åt ombudsmannen.

Alexandra Androulakakis

Europeiska ombudsmannens sekreterare
(t.o.m. 30 juni 2006)
Tfn (33-3) 88 17 25 28

Kelly Koundouri

Europeiska ombudsmannens sekreterare
(fr.o.m. 1 juli 2006)
Tfn (33-3) 88 17 25 28

Nicholas Catephores

Europeiska ombudsmannens assistent
Tfn (33-3) 88 17 23 83

GENERALSEKRETERARE

Ian Harden

Generalsekreterare (fr.o.m. 1 augusti 2006)
Tfn (33-3) 88 17 23 84

Sedan Ian Harden utsetts till generalsekreterare fortsatte han, i avvaktan på att förfarandet för rekrytering av hans efterträdare som chef för rättsavdelningen skulle slutföras, att utföra de arbetsuppgifter som åligger chefen för rättsavdelningen även efter den 1 augusti 2006.

Ian Harden föddes i Norwich i England den 22 mars 1954. Han studerade juridik vid Churchill College i Cambridge, där han tog en filosofie kandidatexamen (BA) med högsta betyg 1975 och en juris kandidatexamen (LLB) 1976. Efter sin examen arbetade han på juridiska institutionen vid universitetet i Sheffield, där han var adjunkt 1976–1990, lektor 1990–1993 och docent 1993–1995 och där han 1995 blev professor i offentlig rätt. Han kom till Europeiska ombudsmannens kansli som förste juridisk handläggare 1996, var chef för sekretariatet 1997–1999 och därefter chef för rättsavdelningen från 2000. Den 1 augusti 2006 utsågs han till generalsekreterare för ombudsmannens kansli. Han är ensam författare eller medförfattare till ett stort antal arbeten om EG-rätt och offentlig rätt, bland annat *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992), *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London: CEPR, 1995) och *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Han är medlem av Association française de droit constitutionnel och den brittiska "Study of Parliament Group" samt hedersprofessor vid universitetet i Sheffield.

RÄTTSAVDELNINGEN

Rättsavdelningen består huvudsakligen av jurister vilkas primära uppgift är att analysera de klagomål som kommer in till Europeiska ombudsmannen och att genomföra undersökningar under överinseende av chefen för rättsavdelningen och tre förste handledare. Chefen för rättsavdelningen har, utöver ansvaret för att leda avdelningen, även uppgiften att ge ombudsmannen råd i frågor som gäller institutionens rättsliga strategi och inriktning. Assistenten till chefen för rättsavdelningen har ansvaret för interna system för kvalitetsstyrning och ledningsinformation samt samordnar avdelningens bidrag till årsrapporten.

Under 2006 bestod avdelningen av sammanlagt 21 personer: chefen för rättsavdelningen, sju förste juridiska handläggare, varav tre fungerar som förste handledare⁶, elva juridiska handläggare, en juristlingvist, en juridisk assistent och assistenten till chefen för rättsavdelningen. Rättsavdelningen hade under året ansvar för femton praktikanter.

Murielle Richardson

Assistent till chefen för rättsavdelningen
Tfn (33-3) 88 17 23 88

⁶

Den tredje av de förste juridiska handläggarna, som även är förste handledare, kom till avdelningen den 1 november 2006.

JURIDISKA HANDLÄGGARE

De juridiska handläggarna behandlar klagomål, som kan ges in till ombudsmannen på vilket som helst av Europeiska unionens 23 fördragsspråk. De föreslår och genomför dessutom undersökningar på ombudsmannens eget initiativ, besvarar förfrågningar om information från medborgare, hjälper ombudsmannen i rättsliga frågor, ger råd om rättsliga förfaranden, nyheter och traditioner i sina respektive medlemsstater och företräder ombudsmannen i vissa offentliga sammanhang.

Sabina Balazič*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 35 72

Elodie Belfy*Juridisk assistent*

Tfn (32-2) 284 39 01

Peter Bonnor*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 25 41

Benita Broms*Chef för Brysselkontoret**Förste juridisk handläggare*

Tfn (32-2) 284 25 43

Nelius Carey*Juristlingvist*

Tfn (33-3) 88 17 25 63

Ioannis Dimitrakopoulos*Förste juridisk handläggare**Förste handledare*

Tfn (33-3) 88 17 37 68

Juliano Franco*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 21 51

Marjorie Fuchs*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 40 78

Gerhard Grill*Förste juridisk handläggare**Förste handledare*

Tfn (33-3) 88 17 24 23

Marta Hirsch-Ziemińska*Förste juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 27 46

Georgios Katharios*Juridisk handläggare*

Tfn (32-2) 284 38 49

Daniel Koblenz*Juridisk handläggare*

Tfn (32-2) 284 38 31

José Martínez Aragón*Förste juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 24 01

Beatriz Menéndez Aller*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 67 63

Tina Nilsson*Juridisk handläggare*

Tfn (32-2) 284 14 17

Fergal Ó Regan*Förste juridisk handläggare**Förste handledare**(fr.o.m. 1 november 2006)*

Tfn (33-3) 88 17 67 84

Ida Palumbo*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 23 85

Wiebke Pankauke*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 24 02

Branislav Urbanič*Juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 27 14

Olivier Verheecke*Förste juridisk handläggare*

Tfn (32-2) 284 20 03

PRAKTIKANTER

Marta Arias Diaz

Praktikant (fr.o.m. 1 september 2006)
Tfn (33-3) 88 17 29 77

Kadri Brügel

Praktikant (t.o.m. 28 februari 2006)

Anne Eisengräber

Praktikant (t.o.m. 31 juli 2006)

Ramin Farinpour

Praktikant (fr.o.m. 18 september 2006)
Tfn (33-3) 88 16 40 18

Farah Jeraj

Praktikant (fr.o.m. 1 september 2006)
Tfn (33-3) 88 17 24 12

Giedre Kazlauskaitė

Praktikant (t.o.m. 31 juli 2006)

Beata Kulpaczynska

Praktikant (fr.o.m. 1 september 2006)
Tfn (33-3) 88 17 23 28

Riccardo Monaco

Praktikant
(fr.o.m. 16 januari 2006 t.o.m. 31 december 2006)

Teresa Plana Casado

Praktikant
(fr.o.m. 1 februari 2006 t.o.m. 31 juli 2006)

Zvi Raman

Praktikant (fr.o.m. 1 september 2006)
Tfn (32-2) 284 21 80

Brigita Sabaliauskaitė

Praktikant (fr.o.m. 1 september 2006)
Tfn (32-2) 283 23 27

Izabela Szostak-Smith

Praktikant (t.o.m. 31 juli 2006)

Axel Schneider

Praktikant (fr.o.m. 1 april 2006)
Tfn (33-3) 88 16.40.72

Alexis Van Maercke

Praktikant (t.o.m. 31 juli 2006)

Katherine Worthington

Praktikant (t.o.m. 31 juli 2006)

ADMINISTRATIONS- OCH EKONOMIAVDELNINGEN

Administrations- och ekonomiavdelningen är ansvarig för allt arbete på ombudsmannens kansli som inte direkt rör handläggning av klagomål och genomförande av undersökningar. Avdelningen består av fyra sektioner: administrationssektionen, ekonomisektionen, sektionen för hantering av klagomål och kommunikationssektionen. Chefen för administrations- och ekonomiavdelningen samordnar det övergripande arbetet på avdelningen. I egenskap av chef är han ansvarig för den allmänna organisationen och driften av ombudsmannens kansli och för personalpolitiken vid kansliet samt för att föreslå och genomföra institutionens strategi när det gäller budget och ekonomi och för att företräda ombudsmannen i ett antal interinstitutionella forum. Under 2006 hade avdelningen sammanlagt 35 anställda, inbegripet nio personer vid sektionen för hantering av klagomål, vars arbete är nära knutet till rättsavdelningens.

João Sant'anna

Chef för administrations- och ekonomiavdelningen
Tfn (33-3) 88 17 53 46

João Sant'Anna föddes i Setúbal i Portugal den 3 maj 1957. Han studerade juridik vid universitetet i Lissabon 1975–1980 och fick advokatlicens i Lissabon 1981. Mellan 1980 och 1982 arbetade han som jurist vid den juridiska och administrativa divisionen inom det portugisiska ministeriet för inrikesfrågor för Lissabonregionen. Åren 1982–1984 fortsatte han sina juridiska studier på området immaterialrätt vid Ludwig Maximilian-universitetet och Max Planck-institutet i München. När han återkom till Portugal 1984 utnämndes han till chef för den juridiska och administrativa divisionen inom det portugisiska ministeriet för inrikesfrågor för Lissabonregionen. År 1986 blev han tjänsteman vid Europaparlamentet och tjänstgjorde i tur och ordning vid Generaldirektoratet för press och information, vid Generaldirektoratet för forskning, vid Generaldirektoratet för personal och ekonomi och slutligen vid Europaparlamentets rättstjänst. Han kom till Europeiska ombudsmannens kansli som chef för administrations- och ekonomiavdelningen år 2000.

ADMINISTRATIONSEKTIONEN

Administrationssektionen har stor bredd i sina arbetsuppgifter. Sektionen har bland annat till uppgift att rekrytera personal och administrera personalärenden, hantera inkommande och utgående korrespondens, sköta telefonväxeln och kansliets infrastruktur, samordna översättningen av handlingar, organisera och sköta det juridiska referensbiblioteket och hantera institutionens dokumentations- och arkivpolicy. Dessutom ansvarar sektionen för institutionens IT-policy och för att tillgodose kansliets IT-behov, en uppgift som den utför i nära samarbete med Europaparlamentet.

Alessandro Del Bon

Sektionschef

Tfn (33-3) 88 17 23 82

Christophe Bauer

Administrativt stöd, chaufför

Tfn (33-3) 88 17 67 80

Rachel Doell

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 98

Massimo Ezzy

Informations- och teknikansvarig handläggare

Tfn (33-3) 88 17 28 67

Cindy Giannakis

Administrativt stöd

Tfn (32-2) 284 63 93

Isgouhi Krikorian

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 25 40

Gaël Lambert

Informations- och teknikansvarig handläggare

Tfn (33-3) 88 17 23 99

Juan Manuel Mallea

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 01

Stéphanie Maraj

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 13

Charles Mebs

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 70 93

Ana Morais Gaspar

Sekreterare (fr.o.m. 1 juni 2006)

Tfn (33-3) 88 16 40 96

Emese Waltz

Sekreterare (fr.o.m. 1 juni 2006)

Tfn (33-3) 88 16 40 95

Félicia Voltzenlogel

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 94

EKONOMISEKTIONEN

Ekonomisektionen är ansvarig för att se till att ombudsmannens kansli följer EU:s gällande budgetregler, som är utformade för att garantera att budgetmedlen används på ett ekonomiskt, effektivt och adekvat sätt. Dessa skyldigheter härrör från det faktum att Europeiska ombudsmannen har en självständig budget. Fyra ekonomiska handläggare utarbetar och verkställer budgeten, under den delegerade utanordnarens ansvar.

Loïc Julien

Sektionschef

Tfn (33-3) 88 17 67 79

Jean-Pierre Feroumont

Ekonomisk handläggare

Tfn (32-2) 284 38 97

Giovanna Fracapane

Ekonomisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 29 62

Véronique Vandaele

Ekonomisk handläggare

Tfn (32-2) 284 23 00

Christophe Walravens

Ekonomisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 24 03

SEKTIONEN FÖR HANTERING AV KLAGOMÅL

Sektionen för hantering av klagomål har ansvaret för att registrera, distribuera och följa upp de klagomål som lämnas in till Europeiska ombudsmannen. Sektionen ser till att alla klagomål registreras i en databas, att mottagandet bekräftas och att klagomålen skickas till rättsavdelningen. Sektionen har ansvar för att hantera all inkommande och utgående korrespondens som avser klagomål, för att hålla uppgifterna om klagomålen i databasen aktuella under hela klagomålsförfarandet, för att kontrollera att tidsfrister hålls, för att ta fram statistik över klagomål och för att arkivera handlingar som har samband med klagomål.

Isabelle Foucaud

Sektionschef

Tfn (33-3) 88 17 23 91

Séverine Beyer

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 93

Bruno Bismarque-Alcântara

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 20 91

Evelyne Bouttefroy

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 24 13

Elaine Drago

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 33 31

Isabelle Lecestre

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 24 29

Oualiba Makhloufia

Sekreterare (fr.o.m. 1 april 2006)

Tfn (33-3) 88 16 40 71

Véronique Schoor

Sekreterare (fr.o.m. 1 november 2006)

Tfn (33-3) 88 17 24 29

Caroline Zinck

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 40 51

Europeiska ombudsmannen tillsammans med sin personal.

KOMMUNIKATIONSSEKTIONEN

Kommunikationssektionen är ansvarig för att bistå ombudsmannen i hans strävan att nå ut till medborgarna och informera dem om deras rättigheter enligt gemenskapsrätten. I detta sammanhang spelar sektionen en viktig roll för att skapa bättre och mer förtroendefulla relationer mellan medborgarna å ena sidan och EU och dess institutioner å den andra.

Sektionen ansvarar för att upprätthålla och främja förbindelserna med massmedierna, för att skriva och producera ombudsmannens publikationer, för att underhålla ombudsmannens webbplats, för att organisera ombudsmannens informationsbesök och andra evenemang och för att samordna relationerna inom Europeiska ombudsmannanätverket.

Rosita Agnew

Sektionschef

Tfn (32-2) 284 25 42

Marc Amir-Tahmasseb

Webbutvecklare

Tfn (33-3) 88 17 44 10

Gundi Gadesmann

Presstalesman

Tfn (32-2) 284 26 09

Annika Österberg

Publikationsansvarig

Tfn (33-3) 88 17 49 36

Ben Hagard

Sektionschef

Tfn (33-3) 88 17 24 24

Dace Picot-Stiebrina

Kommunikationsansvarig

Tfn (33-3) 88 17 40 80

Gabrielle Sheridan

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 24 08

PERSONALMÖTEN

Ombudsmannen sammankallar regelbundet personalmöten. Syftet är att maximera resurseffektiviteten och ändamålsenligheten hos förfarandena vid kansliet, att garantera ett jämnt flöde av information bland medarbetarna och att ge dem tillfälle att utvecklas i sina yrken. Under

Professor Spiros Simitis, professor i arbetsrätt, civilrätt och informationsrätt vid Johann Wolfgang Goethe-Universität i Frankfurt am Main, och ordförande för tyska etiska kommittén talar inför Europeiska ombudsmannens personal. Strasbourg den 3 februari 2006.

Margot Wallström, Europeiska kommissionens vice ordförande och ansvarig för kontakterna mellan EU-institutionerna och kommunikationsstrategi, vid en presentation för ombudsmannens personal. Strasbourg den 13 december 2006.

mötena brukar ombudsmannen dels ge en översikt över sin verksamhet under den senaste tiden och den närmaste framtiden, dels redogöra för sådan administrativ, rättslig och politisk utveckling som påverkar institutionen. I linje med ombudsmannens strategi för medarbetarnas professionella utveckling bjuds utomstående talare ofta in till mötena. Under 2006 hölls anföranden av Spiros Simitis, professor i arbets- och medborgarrätt samt rättsinformatik, särskilt uppgiftsskydd, vid Johann Wolfgang Goethe-universitetet i Frankfurt am Main i Tyskland samt ordförande i den tyska etikkommittén, på temat "Uppgiftsskydd – brister och begränsningar hos ett gemensamt EU-angreppssätt", och av Margot Wallström, Europeiska kommissionens vice ordförande med ansvar för kommissionens kontakter med de andra institutionerna och för kommissionens kommunikationsstrategi, om de insatser kommissionen har gjort för att förbättra sina förbindelser med medborgarna.

PERSONALRETREAT

I syfte att utveckla och stärka förståelsen för institutionens värderingar och uppdrag, och att främja det konkreta förverkligandet av dessa, anordnade ombudsmannen en kansliretreat under 2006.

Personal från Europeiska ombudsmannen under personaldagar den 11-13 oktober 2006.

Detta var första gången under sin korta historia som institutionen tog ett sådant initiativ. En retreat är en övning i självreflektion där hela personalen vid en institution deltar. Retreaten är vanligt förekommande, och Nikiforos Diamandouros hade med framgång använt sig av retreaten när han var den förste innehavaren av tjänsten som Greklands nationella ombudsman.

Som ett led i förberedelserna inför retreaten uppmanades medarbetarna att delta i en egenutvärdering och tala om vad de tyckte om kansliets samlade funktionssätt och om den mer övergripande effekten av det arbete som ombudsmannen hittills hade utfört. Egenutvärderingen gjordes i form av en enkät där medarbetarna fick utvärdera dels olika aspekter av Europeiska ombudsmannens förfaranden och arbetsmetoder inom de olika verksamhetssektorerna, dels de resultat som ombudsmannen åstadkommit för medborgarna i stort. Ett kompletterande mål för denna betydelsefulla aktivitet var att få till stånd en bättre riskhantering inom institutionen, något som krävs enligt EU:s normer för intern styrning.

Enkätresultaten och annat bakgrundsmaterial delades ut till samtliga medarbetare före mötet och låg till grund för diskussioner som handlade dels om vad god förvaltning innebär, såväl begreppsmässigt som procedurmässigt, dels om hur man kan nå ut till den breda allmänheten och hur man kan rikta in sig på specifika, mer specialiserade målgrupper som sannolikt kan skapa en multiplikatoreffekt som gör att det kommer in fler klagomål som faller inom ombudsmannens ämbetsområde, och dels om hur man i än högre grad kan verka för och främja en tjänstvillighetskultur inom ombudsmannens kansli.

Alla medarbetarna uppmanades att delta aktivt i diskussionerna – både när alla var närvarande och i arbetsgrupperna – och att ge uttryck för sina åsikter i de olika ämnen som togs upp. Efteråt ansåg samtliga att retreaten definitivt hade varit en mycket produktiv och givande erfarenhet som förtjänade att upprepas.

Personal från Europeiska ombudsman deltog i Strasbourgs stadslopp den 14 maj 2006.

D REGISTER ÖVER BESLUT

1 EFTER ÄRENDENUMMER

2003

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	77
1537/2003/ELB	78
1764/2003/ELB	79

2004

0642/2004/GG	93
0674/2004/PB	88
0956/2004/PB	94
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	80
2312/2004/MHZ	98
2437/2004/GG	81
2467/2004/PB	72
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB	66

2005

0032/2005/ELB	90
0106/2005/TN	68
0191/2005/BB	59
0289/2005/GG	99
0552/2005/SAB	60
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	84
1037/2005/GG	85
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB	57

1429/2005/JF	92
1463/2005/TN	86
1482/2005/MHZ	64
1487/2005/GG	98
1729/2005/JF	74
1776/2005/GG	73
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	75
2172/2005/MHZ	94
2523/2005/TN	62
2601/2005/ID	61
2616/2005/SAB	64
2787/2005/OV	96
3172/2005/WP	69
3389/2005/WP	65
Q3/2005/IP	103

2006

0163/2006/MHZ	87
0242/2006/BM	97
0472/2006/DK	66
0786/2006/JF	91
0800/2006/WP	71
0817/2006/TN	76
0866/2006/SAB	88
1363/2006/MF	68
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70
OI/1/2006/TN	100
OI/2/2006/JMA	101
OI/3/2006/BB	102
Q1/2006/GK	102

2

EFTER ÄMNESOMRÅDE

Jordbruk (GJP)

Q1/2006/GK	102
------------------	-----

Medborgerliga rättigheter

2467/2004/PB.....	72
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
1037/2005/GG	85
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	73
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	75
2601/2005/ID	61
0242/2006/BM	97
0817/2006/TN.....	76
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Kontrakt

2437/2004/GG	81
0191/2005/BB.....	59
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB.....	57
2523/2005/TN.....	62
0786/2006/JF	91
0866/2006/SAB.....	88
OI/1/2006/TN	100

Utvecklingssamarbete

1764/2003/ELB	79
---------------------	----

Utbildning, yrkesutbildning och ungdomar

3172/2005/WP	69
--------------------	----

Miljö

1463/2005/TN.....	86
OI/2/2006/JMA	101

Fri rörlighet för personer och tjänster

0956/2004/PB.....	94
0289/2005/GG	99
Q3/2005/IP.....	103

Institutionerna

3403/2004/GG	82
--------------------	----

3436/2004/ELB	67
2172/2005/MHZ.....	94
2601/2005/ID	61

Övrigt

0800/2006/WP	71
--------------------	----

Allmänhetens tillgång till handlingar

0617/2003/IP.....	77
3501/2004/PB.....	66
0582/2005/PB.....	83
2787/2005/OV	96
1363/2006/MF	68

Socialpolitik

2944/2004/ID	58
--------------------	----

Personalfrågor**– Rekrytering**

0674/2004/PB.....	88
2312/2004/MHZ.....	98
3399/2004/OV	89
0032/2005/ELB	90
1482/2005/MHZ.....	64
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0472/2006/DK	66
OI/3/2006/BB.....	102

– Övriga personalfrågor

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	78
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	80
0106/2005/TN.....	68
0760/2005/GG	84
1429/2005/JF	92
1729/2005/JF	74
0163/2006/MHZ.....	87

Statligt stöd

0642/2004/GG	93
--------------------	----

3

**EFTER TYP AV PÅSTÅTT ADMINISTRATIVT
MISSFÖRHÅLLANDE****Maktmissbruk**

1315/2005/BB.....	57
-------------------	----

Försening

1217/2004/OV	63
2944/2004/ID	58
0289/2005/GG	99
3172/2005/WP	69
0242/2006/BM	97

Diskriminering

3399/2004/OV	89
0760/2005/GG	84
1482/2005/MHZ.....	64
1487/2005/GG	98
OI/3/2006/BB.....	102

Fel i samband med artikel 226-förfarande

0956/2004/PB.....	94
2467/2004/PB.....	72
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
1037/2005/GG	85

**Bristande information eller vägran att lämna
information**

1764/2003/ELB	79
0674/2004/PB.....	88
2227/2004/MF	80
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB.....	66
0032/2005/ELB	90
1463/2005/TN.....	86
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	73
1919/2005/GG	75
2523/2005/TN.....	62
0163/2006/MHZ.....	87
0786/2006/JF	91

Bristande insyn

2172/2005/MHZ.....	94
0472/2006/DK	66

0817/2006/TN.....	76
1363/2006/MF	68

Felaktig rättstillämpning

0617/2003/IP.....	77
2312/2004/MHZ.....	98
2467/2004/PB.....	72
0191/2005/BB.....	59
0582/2005/PB.....	83
1315/2005/BB.....	57
2601/2005/ID	61
2787/2005/OV	96
OI/2/2006/JMA	101

Försummelse

0642/2004/GG	93
3403/2004/GG	82
1841/2005/BM	69
0786/2006/JF	91
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Förfarandefel

1315/2005/BB.....	57
1429/2005/JF	92
0800/2006/WP	71

Motivering

1217/2004/OV	63
0191/2005/BB.....	59

Orättvisa

0617/2003/IP.....	77
2437/2004/GG	81
3399/2004/OV	89
0106/2005/TN.....	68
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1429/2005/JF	92
1729/2005/JF	74
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0866/2006/SAB.....	88

Andra administrativa missförhållanden

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	78
1429/2005/JF	92
2601/2005/ID	61
OI/1/2006/TN	100

4 ÄRENDEN SOM HANTERATS PÅ ETT FÖREDÖMLIGT SÄTT

2467/2004/PB.....	72
0106/2005/TN.....	68
1729/2005/JF	74
1776/2005/GG	73
OI/1/2006/TN.....	100
OI/3/2006/BB.....	102

5 FÖRTECKNING ÖVER SAMTLIGA ÄRENDEN SOM UNDER 2006 AVSLUTADES MED EN KRITISK ANMÄRKNING**2003**

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	77
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	78
1764/2003/ELB	79
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB	88
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	80
2437/2004/GG	81
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	90
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	84
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	85
1429/2005/JF	92
1459/2005/GG	
1463/2005/TN	86
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	75
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ	87
0786/2006/JF	91
0817/2006/TN	76
0866/2006/SAB	88
1085/2006/MHZ	

Att ett ärendenummer är skrivet med halvfet stil innebär att en sammanfattning av beslutet finns i avsnitt 3.4 i denna rapport. Hela beslutstexterna för samtliga ärenden ovan finns på ombudsmannens webbplats <http://www.ombudsman.europa.eu>

HUR MAN KONTAKTAR EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

PER BREV

Europeiska ombudsmannen
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR-67001 Strasbourg Cedex
Frankrike

PER TELEFON

(33-3) 88 17 23 13

PER FAX

(33-3) 88 17 90 62

PER E-POST

eo@ombudsman.europa.eu

WEBBPLATS

<http://www.ombudsman.europa.eu>

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN UNDERSÖKER KLAGOMÅL OM ADMINISTRATIVA MISSFÖRHÅLLANDEN
INOM EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN OCH HANS PERSONAL

www.ombudsman.europa.eu